

การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง”

สารนิพนธ์
ของ
นายกฤษฎา รุ่งเรือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ตุลาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

398.2

ก ๒๓๓๗

ธ.๓

การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง"

บทคัดย่อ

ของ

นายกฤษฎา รุ่งเรือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ตุลาคม ๒๕๔๘

๒ ๒๘๒๓๓๗

๗๕ ก.พ. ๒๕๔๙

กฤษฎา รุ่งเรือง (2548) การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์
เรื่อง “ปลาบู่ทอง” สารนิพนธ์ กศม (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ชวนพิศ อัฐรัตน์

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์
โทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” โดยใช้วิธีวิจัยเอกสารและเสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนา
วิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรมที่ปรากฏเด่นชัดจากบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง
“ปลาบู่ทอง” จำนวน 62 ตอน ของ บริษัท บรอดคาซท์ ไทยเทเลวิชั่น จำกัด ที่แพร่ภาพทางไทยทีวีสี
ช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2543 มี 6 ประการ คือ คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา คุณธรรมในด้านความ
กตัญญูกตเวที คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น คุณธรรม
ในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ และคุณธรรมในด้านความสามัคคี โดยศึกษาจากพฤติกรรมและ
ภาษาของตัวละคร

คุณธรรมที่ปรากฏจากพฤติกรรมและภาษาของตัวละครในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์
เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ที่พบมากที่สุด คือ คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา ส่วนคุณธรรมที่พบน้อย
ที่สุด คือคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร

AN ANALYSIS OF VIRTUE IN THE ADAPTED SCREENPLAY OF PLA-BU-THONG

AN ABSTRACT

BY

MR KRITSADA RUNGRUANG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Thai
at Srinakharinwirot University
October 2005

Kritsada Rungruang (2005) *An Analysis of Virtue in the Adapted Screenplay of Pla-Bu-Thong* Master of Arts (Thai) Bangkok Graduate School of Srinakharinwirot University Advisor Assistant Professor Chuanpis Ittaratana

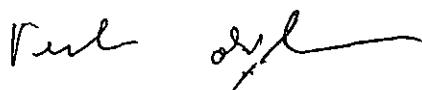
The purpose of this project is to study various types of virtue reflected in televised cartoon animation of Thai folklore Pla-Bu-Thong The method of documentary research is employed and the finding is presented through the analytical description

The study shows that six outstanding types of virtue are reflected through characters' behavior and language used in sixty-two episodes of animated version of Pla-Bu-Thong, produced by Broadcast Thai Television Company and broadcast on Free TV Channel 3 in 2000 Those six types of virtue are kindness gratitude perseverance patience, respect and unity

Among the aforementioned types of virtue, kindness is most reflected through characters' behavior and language while perseverance is shown least of all

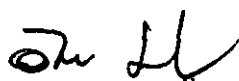
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ อิจูรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

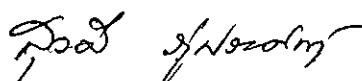
(รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์)

คณะกรรมการสอบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ อิจูรัตน์)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดี ภูประดิษฐ์)

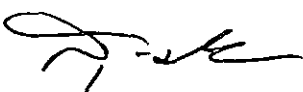
กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์พิมพ์ภากรณ์ บุญประเสริฐ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์หลายท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชวนพิศ อัฐรัตน์ ได้เมตตารับเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์และเป็นประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้เนื้อหาของสารนิพนธ์ฉบับนี้มีความชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งยังเอาใจใส่ ติดตามความคืบหน้าของงานวิจัยนี้ด้วยความเมตตา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวดี ภูประดิษฐ์ อาจารย์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบ ท่วงตั้งข้อบกพร่องที่เป็นประโยชน์มีผลให้ เนื้อหาของสารนิพนธ์ฉบับนี้ มีความชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางภาษาและวรรณคดี แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาและมุ่งมั่นเสมอมา

ขอบพระคุณ คุณอรุโณชา ภาณุพันธ์ ผู้จัดการบริษัทบรอดคาทซ์ ไทยเทเลวิชั่น จำกัด พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบทยละครการ์ตูนโทรทัศน์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการอนุญาตให้นำภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาปู้ทอง” มาศึกษาวิจัยและตีพิมพ์ในภาคผนวก มีผลทำให้เนื้อหาในสารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชนะสงคราม และอาจารย์ปราณี สิบสุนทร ตลอดจนพี่ๆ และน้องในโรงเรียนวัดชนะสงครามทุกคน ที่อำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้าน ต่อผู้วิจัยในการเดินทางมาศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา อีกทั้งกรุณาให้ความใส่ใจไปตามความคืบหน้าของสารนิพนธ์ฉบับนี้อย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัย จะรำลึกถึงไมตรีจิตเป็นนิจไป

ขอขอบพระคุณพี่ และเพื่อนนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทยทุกคน ที่ได้ได้ถามทุกข์สุขตลอดจนให้คำแนะนำและให้กำลังใจอันเป็นสิ่งสำคัญในความสำเร็จครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับน้ำใจไมตรีที่มีให้กันเสมอมา

ที่สุดนี้ ด้วยความรักและห่วงใยอันยากจะประมาณได้ของคุณพ่อประเสริฐ คุณแม่อารีย์ รุ่งเรือง และพี่ๆ ทุกคน อันเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงบำรุงใจให้ผู้วิจัยเรียบเรียงสารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จดังปรารถนา

คุณค่าและสาระประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ประโยชน์และข้อดีนั้นย่อมเกิดแต่พระคุณอันไพศาลแห่งครูอาจารย์แต่อดีตจนปัจจุบันของผู้วิจัย ตลอดจนสรรพตำราวิชาการที่ผู้วิจัยศึกษาแล้วอ้างอิง รวมทั้งที่ทรงอยู่ในความจดจำรำลึกได้ ผู้วิจัยขอน้อม “ไหว้ครู” ทุกท่านด้วยเศียรเกล้าและดวงใจ

กฤษฎา รุ่งเรือง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของนิทาน	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานเรื่องปลาบู่ทอง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏ ในนิทานหรือวรรณกรรม	9
3 คุณธรรมในสังคมไทย	12
4 การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์	
เรื่อง “ปลาบู่ทอง”	24
ความเมตตากรุณา	28
ความกตัญญูกตเวที	46
ความขยันหมั่นเพียร	56
ความอดทนอดกลั้น	61
ความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ	66
ความสามัคคี	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก	96
ภาคผนวก ข	98
ภาคผนวก ค	106
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	287

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคง มีความเจริญก้าวหน้า ตลอดจนมีคุณภาพนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรของประเทศ เพราะการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าก็ต้องพัฒนาประชากร การที่จะพัฒนาประชากรย่อมต้องพัฒนาการศึกษาและและควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณธรรม กล่าวคือ ถ้าประชากรของประเทศมีการศึกษาดี มีงานทำ มีสุขภาพจิต สุขภาพกายที่ดี และมีคุณธรรมสูง ประเทศนั้นก็เจริญก้าวหน้า มีความสงบเรียบร้อยและมั่นคง คุณธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อมนุษย์

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันอยู่ในสภาพที่เสื่อมจากศีลธรรมโดยสิ่งที่แสดงถึงความเสื่อมจากศีลธรรม ก็คือ การที่บุคคลขาดคุณธรรม สังคมจึงเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา ดังที่ นิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่า “สังคมไทยปัจจุบันกำลังประสบกับปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ สาเหตุหนึ่งอาจสืบเนื่องมาจากคนในสังคมขาดการยึดมั่นในคุณธรรม”

การที่สังคมไทยในปัจจุบันเกิดความสับสนวุ่นวายก็ด้วยเหตุที่พลเมืองของไทยทั้งเด็กและเยาวชน ตลอดจนผู้ใหญ่ประพฤติตนไม่เหมาะสม และเป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์ก็เพราะพลเมืองของชาติขาดคุณธรรมอยู่เป็นอันมาก การที่คนขาดคุณธรรมย่อมก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา สังคมไทยในปัจจุบันยึดมั่นในเรื่องของวัตถุมากเกินไป โดยไม่นึกถึงทางด้านจิตใจ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของ นิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 2) ที่ว่า “การที่เด็กและเยาวชนประพฤติตนไม่เหมาะสม ปราศจากคุณธรรมเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งยึดมั่นในเรื่องของวัตถุเข้ามามากเกินไป ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่หันไปสนใจในสิ่งที่เป็นวัตถุมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม จึงไม่ค่อยคำนึงถึงสภาพจิตใจกันเท่าไรนัก ทำให้คนในสังคมขาดคุณธรรม” และอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คนในสังคมขาดคุณธรรมก็คือ คนในสังคมห่างเหินศาสนา ประพฤติตนไม่ถูกทำนองคลองธรรม ยอมรับปัญหาเข้าสู่สังคม ดังที่ จำนงค์ ทองประเสริฐ (2540 15) ได้กล่าวว่า “สาเหตุที่มนุษย์ในสังคมในปัจจุบันมีปัญหาทางด้านจิตใจมากและนับวันก็จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ นั้น ก็เนื่องมาจากมนุษย์ในปัจจุบันส่วนมากละเลยศาสนา ห่างเหินศาสนา ไม่สนใจศาสนา มองไม่เห็นความสำคัญของศาสนา ไม่นำหลักธรรมในศาสนามาประพฤติปฏิบัติ ทำให้ขาดศีลธรรมและคุณธรรม”

ดังนั้น เรื่องคุณธรรมจึงเป็นประเด็นที่นักวิชาการ นักการศึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญ เพื่อให้คนในสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหารวมทั้งเป็นการปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่เด็กและเยาวชนของชาติ ดังที่พระบาทสมเด็จพระ

เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชดำรัสเกี่ยวกับ
คุณธรรมสำหรับคนไทยได้ยึดถือปฏิบัติไว้ 4 ประการ ในพระราชพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า ณ ท้องสนามหลวง วันจันทร์ที่ 5 เมษายน พุทธศักราช 2525 ความว่า

คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและน้อมนำมาปฏิบัติมีอยู่สี่ประการ ประการแรก คือ การรักษา
ความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม
ประการที่สอง คือ การรู้จักขมใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น
ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้นและอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริต ไม่ว่าจะด้วย
เหตุประการใด
ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริตและรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อ
ประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง
คุณธรรมสี่ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่วกันแล้วจะช่วยให้
ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปได้
ดังประสงค์

(ยนต์ ชุมจิต 2524 40)

นิทานพื้นบ้านของไทยจัดเป็นวรรณกรรมที่สืบทอดด้วยมุขปาฐะ เป็นมรดกทางปัญญา
ของบรรพบุรุษ เพราะนอกจากนิทานจะให้ความบันเทิงแล้วนิทานยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการ
เสริมสร้างคุณธรรมตามที่สังคมมุ่งหวังอีกด้วย ดังที่ อรทัย จันทวิชานุวงศ์ (2523 : 2) ได้กล่าวว่า
“เนื้อหาในนิทานนอกจากจะช่วยให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินแล้วยังสอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ ลง
ไปด้วย เมื่อเด็กได้ฟังนิทานแล้วบทบาทของตัวละครในนิทานจะค่อย ๆ ซึมซาบเข้าไปในความคิด
และมีผลตอบบุคลิกภาพบางประการของเด็ก”

จากคำกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่าภูมิปัญญาของบรรพบุรุษตั้งแต่อดีตได้ผูกนิทานเป็น
เรื่องราวและสอดแทรกคุณธรรมคำสอนเปรียบเทียบกับเด็กได้เห็นตัวอย่างของพฤติกรรมที่
เหมาะสมและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตัวละคร ซึ่งเป็นวิธีที่แยบยลเพราะนอกจากนิทานจะ
ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ในขณะเดียวกันก็ชี้ให้เห็นถึงผลที่ตามมาของการทำความดี
และความชั่ว

นิทานไทยจัดเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะที่มีการเล่าเรื่องสืบทอดกันมามีหลายเรื่องด้วยกัน
โดยนิทานแต่ละเรื่องได้แพร่กระจายมีการสืบทอดจากอดีตถึงปัจจุบัน แม้ภายหลังจะมีการบันทึก
เป็นลายลักษณ์อักษรแล้วก็ตาม เช่น เรื่องศรีธนญชัย นางสิบสอง ปลาบู่ทอง โสนน้อยเรือน
งาม เป็นต้น ในจำนวนนิทานเหล่านี้ นิทานที่ให้ข้อคิดคติสอนใจและสอดแทรกคุณธรรมอันดีงาม
 อีกทั้งยังได้รับความนิยมแพร่หลายจากอดีตจนถึงปัจจุบันเรื่องหนึ่ง คือ ปลาบู่ทอง

นิทานเรื่องปลาบู่ทองเป็นนิทานไทยที่เก่าแก่และมีคุณค่าในเรื่องของคุณธรรมที่ปรากฏในเนื้อเรื่องอย่างเด่นชัด นักวิชาการหลายท่านได้แสดงความเห็นไปในทางเดียวกันว่าปลาบู่ทองเป็นนิทานอมตะ ที่นาศีกษามาก ดังที่ เสาวลักษณ์ อนันตสานต์ (2540 : 231) กล่าวว่า

“นิทานเรื่องปลาบู่ทองนี้เป็นเรื่องที่เล่ากันมาตั้งแต่โบราณ ไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่งขึ้นแต่ยังเล่าและรู้จักกันในบรรดาคนไทยทั้งหลายมาจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยเราเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมเก่าแก่ มีนิทานเล่าสู่กันฟังมากมาย เรื่องปลาบู่ทองนี้เป็นเรื่องที่ไม่ล้าสมัย แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของคนไทย ซึ่งเป็นคนโอบอ้อมอารี มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ใจบุญสุนทาน ผู้เล่านิทานได้แทรกแง่คิดในพุทธศาสนา คือ ความเชื่อเรื่องกรรมเวร การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วไว้มาก เห็นได้จากตัวนางเอกของเรื่อง เอื้อยเป็นคนธรรมดาสามัญจริง แต่เป็นคนที่มีคุณงามความดีเป็นเลิศ มีความกตัญญูกตเวที ไม่เคยทำความชั่วเลย ท้ายที่สุดก็ได้รับผลดีตอบแทน สวนอ้ายเป็นคนไม่ดี ทำความชั่ว ในที่สุดก็ต้องตายอย่างน่าอเนจอนาถ ทั้งๆ ที่อายุยังน้อย แม่เลี้ยงของเอื้อยก็เช่นเดียวกัน ต้องชดใช้กรรมในบั้นปลาย”

นอกจากนี้ ดวงเด่น บุญปก (2541 : 21) ยังได้เสนอแนวความคิดที่สอดคล้องกับคำกล่าวข้างต้นว่า “เรื่องปลาบู่ทองของไทยนั้นมักเล่ากันเป็นนิทานชีวิตที่ชาวบ้านมักเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง ผลกรรมที่ตัวละครฝ่ายร้ายพึงได้รับมักเป็นความตาย ซึ่งลักษณะดังกล่าวก็มิได้ขัดแย้งกับหลักพุทธธรรมแต่ต้องการชี้ให้เห็นถึงผลกรรมที่เด่นชัด” กล่าวได้ว่านิทานเรื่องปลาบู่ทองนอกจากจะให้ความเพลิดเพลินแล้วยังสอดแทรกเรื่องคุณธรรมที่สังคมพึงประสงค์ไว้อย่างเด่นชัดและเป็นที่ยอมรับของนักอ่านทุกยุคทุกสมัยจนกลายเป็นอมตะนิทานไทยอย่างแท้จริง

ด้วยความสำคัญของนิทานเรื่องปลาบู่ทองดังกล่าวข้างต้น เป็นเหตุให้นิทานเรื่องปลาบู่ทองได้รับความนิยมแพร่หลายในรูปแบบของวรรณกรรมลายลักษณ์ทั้งฉบับภาคกลางและฉบับท้องถิ่นต่าง ๆ จนกระทั่งปัจจุบันได้มีการพัฒนาการที่ปรากฏเป็นรูปแบบของสื่อทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการนำนิทานเรื่องปลาบู่ทองมาสร้างเป็นภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ ซึ่งได้แพร่ภาพทางโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จำนวน 62 ตอนซึ่งถือว่าเป็นการนำเสนอวรรณกรรมนิทานในรูปแบบใหม่ที่นำเสนอเหมาะสมกับเยาวชนรุ่นใหม่ที่ยอมรับภาคสื่อโทรทัศน์และได้รับคุณค่าสาระประโยชน์จากเนื้อเรื่องในด้านการปลูกฝังคุณธรรมอันดีงาม นอกเหนือไปจากความบันเทิง เช่น คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา คุณธรรมในด้านความกตัญญูกตเวที คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร เป็นต้น นอกจากนี้ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องปลาบู่ทอง ยังมีการเพิ่มตัวละครที่มีบทบาทเป็นผู้ช่วยตัวเอกของเรื่อง ได้แก่ สัตว์ต่างๆ เช่น หอย ปูนา ปลาต่างๆ รวมถึงเปิดและยังมีการเพิ่มรายละเอียดในบทสนทนาให้มีความสนุกสนาน นอกจากนี้รูปแบบของการ์ตูนซึ่งมีการเคลื่อนไหวของตัวละครด้วยสีสันสวยงาม ทำให้เป็นที่สนใจของเยาวชนซึ่งปกติจะเป็นกลุ่มคนที่รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ โดยผ่านสื่อโทรทัศน์ได้อย่างรวดเร็วอยู่แล้ว ดังนั้นภาพยนตร์การ์ตูนจึงเป็นเครื่องมือที่สอดแทรกคุณธรรมที่ฝังงมใน

รูปแบบใหม่ที่สร้างเสริมคุณธรรมที่พึงประสงค์ให้กับเด็กและเยาวชนที่แนบเนียนและลึกซึ้ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่เยาวชนและสังคม ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางอันนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตนของเยาวชนที่ดีงามและให้สอดคล้องกับคำขวัญของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2546 ที่ว่า “การอ่านนิทาน ทำให้เด็กฉลาด ไม่ขาดคุณธรรม”

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่องปลาบู่ทอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้เห็นถึงวิธีการสอดแทรกคุณธรรมจากวรรณกรรมลายลักษณ์สู่มวลชนที่เป็นเยาวชนด้วยรูปแบบภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ซึ่งมีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” จำนวน 62 ตอน จากบริษัท บรอดคาซท์ ไทยเทเลวิชั่น จำกัด ที่ได้แพร่ภาพออกอากาศทางไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2543

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้เป็นศึกษาในเชิงคุณภาพโดยมีวิธีดำเนินการศึกษาตามลำดับดังนี้

- 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” และเอกสารที่ใช้เป็นหลักในการศึกษาโดยตรง
- 2 ศึกษาบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง”
- 3 ศึกษาเรื่องคุณธรรมเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ในการวิเคราะห์
- 4 วิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง”
- 5 สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์ อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ
- 6 เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยที่นำเสนอเพื่อประกอบการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

1 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม

2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2 1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง”

2 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในนิทานหรือวรรณกรรม

1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของนิทาน

นิทานเป็นงานเขียนที่มีลักษณะลีลาแบบกันเองทำนองการเล่าด้วยวาจาหรือมุขปาฐะ ซึ่งผู้เล่าอาจแสดงข้อคิดคติสอนใจสอดแทรกไว้ด้วยนอกเหนือจากให้ความบันเทิง นิทานส่วนใหญ่จะถ่ายทอดโดยเป็นมุขปาฐะแล้วต่อมาจึงมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรนิทานจึงเปลี่ยนรูปแบบเป็นวรรณกรรมลายลักษณ์ตามลำดับบทบาทที่สำคัญของนิทานก็คือเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจของมนุษย์ทำให้มนุษย์ได้รับความเพลิดเพลินแล้วยังได้หลักประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของนิทานอีกด้วย

ในการศึกษาเรื่องความหมายของนิทานได้มีผู้รู้หลายท่านได้แสดงทัศนะในเรื่องของนิทานไว้ดังนี้

ธวัช ปุณโณทก (2533 : 1) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง “เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาจากปากต่อปากผ่านยุคหนึ่งสู่อีกยุคหนึ่ง ผ่านคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งจนถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรม เรื่องที่เล่านี้ อาจจะเรียกนิทานพื้นบ้านบ้าง นิทานชาวบ้านบ้าง” คำกล่าวนี้อสอดคล้องกับความเห็นของ ประคอง นิมมานเหมินท์ (2545 : 6) ที่ให้ความหมายของนิทานไว้ว่านิทานที่ใช้ในวิชาคติชนหมายถึง “เรื่องเล่าที่สืบทอดต่อๆ กันมาจนถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งนิทานเหล่านี้เรียกว่านิทานพื้นบ้านบ้างนิทานพื้นเมืองบ้างและนิทานชาวบ้านบ้าง มีความหมายเฉพาะเจาะจงถึงเรื่องเล่าประเภทหนึ่งเฉพาะไม่ได้มีความหมายกว้างขวาง

เหมือนคำนิทานดังกล่าวมาแล้ว ในที่นี้จะเรียกนิทานประเภทนี้ว่า นิทานพื้นบ้าน” ในทำนองเดียวกัน เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ (2541 : 58) ได้กล่าวว่า นิทาน (Folktale) หมายถึง “เรื่องเล่าที่แต่งขึ้นโดยมีจุดประสงค์หลักคือความบันเทิงไม่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ หรือหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ต้องใช้ข้อพิสูจน์” ในส่วนของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 588) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน “น. เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป, เรื่องเดิม เช่น วัตถุนิทาน (ป.) นิทานวณณะ [นิทาน วะ-จะ-นะ] คำแถลงเรื่องเดิม, ข้อความเบื้องต้น”

จากความหมายและคำจำกัดความที่นักวิชาการหลายท่านให้ไว้ข้างต้น พอจะสรุปความหมายของนิทานได้ว่า “นิทาน” หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาโดยไม่มีปรากฏว่าผู้เล่าแต่งเติมนั้นเป็นใครโดยต่อมาภายหลังเมื่อการเขียนเจริญขึ้นจึงได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและจุดประสงค์หลักของการเล่านิทานคือมุ่งให้ความบันเทิงแต่ในขณะเดียวกันก็สอดแทรกคุณธรรม ข้อคิดแฝงไว้ด้วย

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม

1.2.1 ความหมายของคุณธรรม

คำว่า “คุณธรรม” มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “virtue” ในการศึกษาเรื่องคุณธรรม ได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะในเรื่องของ ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

พจนานุกรม (ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 : 253) ได้ให้ความหมายของคำว่า “คุณธรรม” (คุณ – ะ – ทำ) น. หมายถึง สภาพคุณงามความดี

นวลเพ็ญ และวีรยุทธ วิเชียรโชติ (2520 : 37) ได้กล่าวว่า คุณธรรม หมายถึง “หลักของความดี ความควรกระทำ และความถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมและทางวัฒนธรรมบุคคลยึดมั่นคุณธรรมไว้เป็นหลักประจำใจเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ทั้งนี้ โดยมีความเชื่อว่าการประพฤติปฏิบัติเช่นนั้น จะนำมาซึ่งความสุขความเจริญให้กับตนเองและผู้อื่นเพื่อให้สังคมเป็นระเบียบและเป็นสุข” ในทำนองเดียวกัน ยนต์ ชุ่มจิต (2524 : 34) ได้ให้คำจำกัดความของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง “คุณลักษณะที่เป็นความดี ความงามที่มีอยู่ในจิตใจของแต่ละบุคคล โดยยึดถือปฏิบัติจนเป็นนิสัยและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องดีงามของบุคคลทั่วไป” ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นของ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2525 : 10) ที่ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณงามความดีของบุคคลที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจ โดยมีเป้าหมายว่าเป็นการทำความดี หรือเป็นพฤติกรรมที่ดี ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น ความเสียสละ ความมีน้ำใจงาม ความเกรงใจ ความยุติธรรม ความรักเด็กและรักเพื่อนมนุษย์ และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งคล้ายกับความเห็นของ นิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 : 10) ที่ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง “คุณงามความดี ความควรกระทำและความถูกต้องที่ได้สะสมไว้ในความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจของบุคคลและเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้น

ประเพณีปฏิบัติในทางที่ถูกต้องและดีงาม เป็นที่ยอมรับของสังคมและบุคคลทั่วไป" ในส่วนของ ประภาศรี สีหอำไพ (2531 : 5) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง "สภาพ ความดีทั้งหลาย ซึ่งฝังลึกอยู่ในจิตใจของบุคคลและเป็นคุณสมบัติที่มีอาหาหาได้ในสัตว์โลกชนิดอื่น" อาจกล่าวได้ว่าคุณธรรมเป็นคุณสมบัติของมนุษย์สัมพันธ์โดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา เสนาวงษ์ (2532 : 59) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง "ความดีงามต่างๆ ที่มีอยู่ในจิตใจของแต่ละคนและยึดถือปฏิบัติจนเป็นนิสัย เช่น ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความอดทน ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความเมตตากรุณา" ในทำนองเดียวกัน กับ ภัทร ยันตรกร (2543 : 7) ได้กล่าวว่า คุณธรรม หมายถึง "ความดีสูงสุด อันเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนที่ถูกต้องดีงาม เหมาะสมตามหลักกฎระเบียบของสังคมเป็นเครื่องควบคุม การแสดงออก สอนความปรารถนาของสังคม เพื่อให้สังคมสงบเรียบร้อยและร่มเย็น"

คุณธรรมจึงเป็นเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดความดี ความถูกต้องที่สะสมไว้ในความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจของบุคคลเป็นสิ่งที่ดีงาม ในเรื่องของความหมายของคุณธรรมนี้ ระเบียบ สมจิตร (2542 : 9) ยังได้แสดงทัศนะไว้ว่า การที่จะให้ความหมายที่ชัดเจนของ คำว่า "คุณธรรม" ให้เป็นที่ยอมรับตรงกันนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยากเพราะขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์และความละเอียดอ่อนของตัวบุคคลรวมทั้งขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ที่นำไปใช้ด้วย นอกจากนี้การให้ความหมายก็มักจะเกี่ยวโยงกับคำอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน เช่น คำว่า ความดี คำนิยม ศีลธรรม จริยธรรม มนุษยธรรม เป็นต้น ซึ่งการอธิบายในครั้งนี้จะใช้คำต่างๆ เหล่านี้อธิบายซึ่งกันและกัน เช่นกล่าวว่า คุณธรรม คือ ความดีหรือคุณธรรม หมายถึง การมีศีลธรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ ระเบียบ สมจิตร ยังได้สรุปความหมายของคุณธรรมไว้เป็น ประเด็นหลักๆ ไว้ดังนี้

1 คุณธรรมเป็นคุณลักษณะที่แสดงถึงความดี ความเป็นคนดี ความมีน้ำใจดี ที่มีอยู่ในตัวบุคคล คุณลักษณะเหล่านี้ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ที่สังคมต้องการให้เกิดให้มีกับบุคคลทุกหมู่เหล่า เพราะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและความสันติสุขในสังคม

2 คุณธรรมเป็นลักษณะที่ถาวรอยู่ในจิตใจของบุคคลมีติดตัวมาตั้งแต่เกิด แล้วค่อยพัฒนาขึ้นเป็นลักษณะที่ถาวร และมีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และการฝึกฝนอบรมมาอย่างต่อเนื่อง จนเป็นลักษณะประจำตัวของบุคคลที่แสดงออกในด้านดี

3 คุณธรรมเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจของบุคคลแสดงออกให้เห็นด้วยการกระทำทั้งกาย ทางวาจา และการแสดงความคิดเห็นเป็นการแสดงออกโดยความจงใจ ความตั้งใจ ไม่ใช่การแสดงออก โดยความบังเอิญ โดยการถูกบังคับโดยการเสแสร้งหรือแสดงออกโดยไม่รู้ตัว

4 คุณธรรมมีความลึกซึ้งแตกต่างกันไปตามฐานะของบุคคล บุคคลที่อยู่ในระดับสูง เช่น ผู้บริหาร ผู้ที่มีการศึกษาดี ผู้ที่อยู่ในฐานะการงานที่ดี ยิ่งต้องตระหนักถึงเรื่องคุณธรรมให้มากขึ้นเพราะการกระทำของบุคคลากรเหล่านี้ย่อมก่อให้เกิดตัวอย่างแก่ผู้อื่น และมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของผู้อื่นอย่างกว้างขวาง (ระเบียบ สมจิตร 2542 : 12)

จากความหมายและคำจำกัดความที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ไว้ข้างต้น สามารถสรุปความหมายของคุณธรรมได้ว่า คุณธรรม หมายถึง “คุณงามความดี สิ่งที่ดีควรกระทำ ควรประพฤติและเป็นความถูกต้องที่บุคคลยึดมั่นเป็นแนวทางปฏิบัติแล้วแสดงออกเป็น พฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคมและบุคคลทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องดีงาม”

คุณธรรมเป็นสัจตตะแห่งชีวิตที่เป็นเครื่องวัดคุณค่าของมนุษย์ในแต่ละบุคคลว่าเป็นอย่างไร อยู่ในระดับไหน คุณธรรมเป็นเรื่องที่อยู่ในจิตใจภายในมิใช่ภายนอก เด็ก และเยาวชนเป็นวัยที่สำคัญต่อการพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม เพื่อที่จะได้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานเรื่องปลาบู่ทอง มีดังนี้

อรุณ ยันต์ทอง (2531) ได้วิเคราะห์และเปรียบเทียบนิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” โดยศึกษาเรื่องปลาบู่ทองฉบับสมุดข่อยของศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดลพบุรีกับฉบับปัจจุบันของ หม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับเรื่องตัวอักษรและอักขรวิธี ลักษณะคำประพันธ์และการดำเนินเรื่อง ตลอดจนแนวความคิดของเรื่องและคุณค่าทางวัฒนธรรม จากการศึกษา พบว่า ตัวอักษรและอักขรวิธีในวรรณกรรมพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทอง ฉบับสมุดข่อยกับ ตัวอักษรและอักขรวิธีที่ใช้ในปัจจุบันทางด้านตัวอักษรมีความคล้ายคลึงกันส่วนอักขรวิธีนั้น แตกต่างกันหลายประการ ในด้านคำประพันธ์นั้น ปลาบู่ทองฉบับสมุดข่อยแต่งเป็นคำประพันธ์ ร้อยกรองประเภทกาพย์ ส่วนปลาบู่ทองฉบับปัจจุบันแต่งเป็นร้อยแก้วและการใช้ถ้อยคำสำนวน ภาษาในนิทานเรื่องปลาบู่ทองทั้งสองฉบับจะเหมือนกันคือ ใช้คำง่ายๆ อันเป็นภาษาพื้นบ้านมี คำศัพท์บ้างเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกษัตริย์ แต่ก็เป็คำศัพท์ที่เข้าใจง่าย ส่วนแนวคิดก็เหมือนกัน คือแนวคิดเรื่องกรรมตามหลักพุทธศาสนาที่ว่าใครทำกรรมเช่นไร ย่อมได้รับผลกระทบเช่นนั้น

วราปฐมา คำหมู่ (2539) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบวรรณกรรมเรื่อง “นางอุทรา (ปลาบู่ทอง)” โดยศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมล้านนาเรื่องนางอุทรากับวรรณกรรมที่มีเนื้อหา เหมือนกัน ทั้งในประเทศและเทศใกล้เคียงในด้านแก่นเรื่อง โครงเรื่อง อนุภาค ตัวละคร จาก และความคิดในเชิงปรัชญาจากสำนวนที่เป็นลายลักษณ์และฉบับมุขปาฐะ ซึ่งผู้วิจัยได้นำฉบับ มุขปาฐะสำนวนต่างๆ และเรื่องเดียวกันนี้จากประเทศอื่นมาศึกษาประกอบเพื่อให้เห็นถึงความ แพร่หลายของนิทานเรื่องนี้ จากการศึกษพบว่า เรื่องนางอุทราได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เห็นได้จากการนำไปเล่าเป็นสำนวนมุขปาฐะทั่วไปในอาณานิคมล้านนาและเขต ใกล้เคียง ซึ่ง แสดงให้เห็นถึงความแพร่หลายของนิทานเรื่องนี้ และนิทานในเขตใกล้เคียงที่มี เนื้อเรื่องเหมือน “นางอุทรา” ทุกฉบับในประเทศไทย ลาว พม่า และมอญ ล้วนเป็นเรื่องที่มีกำเนิดเดียวกัน ซึ่ง

เรียกว่า “เอกกำเนิด” (Monogenesis) และแพร่กระจายไปโดยรอบทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามจุดประสงค์ของผู้เล่า ได้แก่ มุ่งสั่งสอน ให้คติธรรม หรือเล่าเป็นนิทานประจำถิ่น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในนิทานหรือวรรณกรรม

วิจิตรา สุภากร (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กในด้านคุณธรรมเฉพาะที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2522–2526” โดยศึกษาจากหนังสืออ่านสำหรับเด็ก จำนวน 103 เล่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทนิทานชาวบ้าน จำนวน 38 เล่ม ประเภทวรรณกรรมปัจจุบัน จำนวน 40 เล่ม และประเภทวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง จำนวน 25 เล่ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประเภทของคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสืออ่านสำหรับเด็กในแต่ละประเภทดังกล่าวข้างต้นและวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาหาของความถี่ของคุณธรรมในแต่ละด้านที่ปรากฏในหนังสือแต่ละประเภท เพื่อจัดอันดับคุณธรรม ผลจากการวิเคราะห์พบว่า หนังสืออ่านสำหรับเด็กแต่ละประเภทปรากฏคุณธรรมสูงสุดดังนี้ นิทานชาวบ้าน และวรรณกรรมร้อยกรอง ได้แก่ คุณธรรมในด้านการอยู่ร่วมกัน ส่วนวรรณกรรมปัจจุบันคือ คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา คุณธรรมที่ปรากฏต่ำสุดในหนังสือแต่ละประเภทมีดังนี้ นิทานชาวบ้าน ได้แก่ คุณธรรมในด้านความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่วและความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ วรรณกรรมปัจจุบัน คือ คุณธรรมในด้านการมีสติและความจริงใจ ส่วนวรรณกรรมร้อยกรองไม่ปรากฏคุณธรรมในด้านการไม่ลองและเสพสิ่งเสพติด และจากผลการศึกษาพบว่าคุณธรรมที่ปรากฏน้อยมาก คือ คุณธรรมด้านความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณธรรมในด้านนี้อาจจะไม่เหมาะสมต่อวุฒิภาวะของเด็ก และเป็นเรื่องไกลตัวตลอดจนเป็นเรื่องที่เข้าใจยากสำหรับเด็ก

กรรณิการ์ ศรีเจริญ (2525) ได้ศึกษา “วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประเภทและอันดับที่ของคุณธรรม หนังสือที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ หนังสือการ์ตูนเล่มละบาทของ 18 สำนักพิมพ์ ที่จำหน่ายในเขตกรุงเทพมหานครในเดือนมีนาคม 2524 จำนวน 250 เล่ม แบ่งออกเป็นแนวเรื่องที่เขียนเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทผจญภัย เรื่องอิงประวัติศาสตร์และเรื่องสงครามผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณธรรมขึ้นแล้ววิเคราะห์โดยหาหาอัตราส่วนร้อยละของพฤติกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมและทำลายคุณธรรม แล้วจัดอันดับคุณธรรม ผลการวิจัยพบว่าในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาทมีคุณธรรม 28 คุณธรรม โดยแบ่งเป็นด้านส่งเสริม และด้านทำลายคุณธรรม ในด้านส่งเสริมคุณธรรมที่พบมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ความเมตตากรุณา อันดับสองคือ การให้ความรักความห่วงใย อันดับสามคือ ความสุภาพอ่อนน้อม ส่วนคุณธรรมด้านส่งเสริมที่ไม่ปรากฏคือ การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่นการถือประโยชน์ส่วนรวมและการละเว้นจากการพนัน ในด้านทำลายคุณธรรม คุณธรรมที่มีพบมากเป็นอันดับหนึ่ง คือการไม่

ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย อันดับสอง คือ ความซื่อสัตย์สุจริต อันดับสามคือ ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา

นิตยา ปิ่นชาญชัยยุทธ (2529) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์คุณธรรมของตัวเอกในวรรณคดีที่ปรากฏในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ผลการวิจัยพบว่า คุณธรรมที่ปรากฏสูงสุดของพระร่วงจากหนังสือแบบเรียนคือ ความประณีตและความละเอียดถี่ถ้วนส่วนคุณธรรมที่ปรากฏต่ำสุดคือ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ คุณธรรมที่ปรากฏสูงสุดของพระอภัยมณีจากหนังสือแบบเรียนคือ ความกตัญญูกตเวที ส่วนคุณธรรมที่ปรากฏต่ำสุด ได้แก่ ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ คุณธรรมที่ปรากฏสูงสุดของขุนแผนจากหนังสือแบบเรียน คือ ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนคุณธรรมที่ปรากฏต่ำสุด คือ ความรับผิดชอบและความสามัคคี คุณธรรมที่ปรากฏสูงสุดของหนุมานจากหนังสือแบบเรียน คือ ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนคุณธรรมที่ปรากฏต่ำสุด คือ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ

ฉันทนา เย็นนาน (2539) ได้ศึกษา “วิเคราะห์นิทานพื้นบ้านภาคกลาง” โดยศึกษาในด้านคุณธรรมที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านภาคกลางตลอดจนการศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านที่สะท้อนจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง ซึ่งนิทานที่นำมาศึกษาเป็นนิทานที่ปรากฏในจังหวัดภาคกลาง 22 จังหวัด และเป็นนิทานพื้นบ้านที่คัดมาจากเอกสารที่มีผู้รู้จำนวน 186 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรมเฉพาะตนปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้มองเห็นว่าสังคมไทยมุ่งหวังให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลและพฤติกรรมที่ดีงามต่างๆ นั้นจะส่งผลต่อสังคมส่วนรวมด้วย และคุณธรรมที่ปรากฏมากที่สุด คือ ความเมตตากรุณา คุณธรรมด้านความกตัญญู ส่วนคุณธรรมเฉพาะตนที่ปรากฏในนิทานน้อยมาก คือ ความสำนึกผิดและความไม่โลภ สำหรับคุณธรรมต่อสังคมพบว่าคุณธรรมในด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและได้ผลดีปรากฏมากที่สุด ส่วนคุณธรรมต่อสังคมที่ปรากฏในนิทานน้อยมากคือ ความมีระเบียบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากในสมัยก่อนประชากรมีน้อยประชาชนมีความเคารพในวินัยของตนเองจึงไม่จำเป็นต้องมีการปลูกฝังความมีระเบียบวินัย

ระพีพร นาสมหมาย (2543) ได้ศึกษา “วิเคราะห์คุณธรรม จริยธรรม ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ” โดยผู้วิจัยได้นำหัวข้อธรรมะที่ควรใช้อบรมสั่งสอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของกรมศาสนาที่กำหนดเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ จำนวน 26 หัวข้อ ผลของการศึกษาพบว่า คุณธรรม จริยธรรมที่พบมากที่สุดคือ ความคิด พิจารณาไตร่ตรอง เนื่องจากเป็นคุณธรรม จริยธรรม ที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นนักคิดพิจารณาสิ่งต่างๆ ด้วยความรอบคอบเป็นป่อเกิดแห่งปัญญาและความเฉลียวฉลาด ส่วนคุณธรรมจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความสงบเสถียร เพราะคุณธรรมดังกล่าวขัดกับธรรมชาติของวัยรุ่น ส่วนความสอดคล้องของคุณธรรม จริยธรรมในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้นของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรากฏสอดคล้องกับหัวข้อธรรมะที่ใช้อบรม สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกันทุกประการ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยจะนำมาใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ต่อไป

บทที่ 3

คุณธรรมในสังคมไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ นโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมุ่งเน้นส่งเสริมให้สังคมไทยมีความเข้าใจอันดีและมีความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา ตลอดจนสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อส่งเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมไทยให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ในปัจจุบันกระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมการศาสนาได้ร่วมกับภาครัฐและเอกชนให้ดำเนินงานโครงการเมืองไทยเมืองคนดี เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ได้ร่วมกันทำความดีเพื่อพัฒนาประเทศเป็นแบบอย่างของความประพฤติ การปฏิบัติที่ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคมโดยเน้นให้คนไทยสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยกระทรวงวัฒนธรรมได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งถือเป็นหลักของการทำความดีอันได้แก่ ตัวอย่างของการทำความดี การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเสียสละ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนการบำเพ็ญประโยชน์ในลักษณะต่างๆ ให้เป็นที่ประจักษ์ของสังคมไทยในปัจจุบัน

เป็นที่น่ายินดีว่าในปัจจุบันนี้เรื่องคุณธรรมจะเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจ และมีผู้ให้ความสำคัญมากขึ้น ด้วยเหตุที่ว่าในสมัยก่อนสังคมไทยจะเป็นสังคมที่มีแต่ความเมตตา กรุณา มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตลอดจนมีความสัมมาคารวะที่ผู้น้อยมีต่อผู้ใหญ่ สังคมไทยในอดีตจึงมีแต่ความสงบสุข แต่ในปัจจุบันปัญหาต่างๆ ได้เกิดขึ้นมากมาย อันเนื่องมาจากมนุษย์ขาดคุณธรรมในการดำเนินชีวิต คุณธรรมจึงเป็นหลักสำคัญที่จะทำให้ชีวิตของคนเราได้รับความสุขและความสำเร็จ ตลอดจนทำให้สังคมมีการพัฒนาก้าวหน้าและยั่งยืนมีผลให้ประเทศชาติมีความเจริญมั่นคงทั้งทางด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง แต่ในความเป็นจริงในปัจจุบันพบว่าสังคมไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนได้แสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์อยู่มากและมีแนวโน้มว่าจะมีเพิ่มมากขึ้นด้วย

อ่ำไพ สุจริตกุล และคณะ (2531 : 57) ได้เสนอแนวคิดที่สอดคล้องกับคำกล่าวข้างต้นว่า

“เราต้องยอมรับกันวามสมัยก่อน (50-100 ปีก่อน) การให้การศึกษาเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะสอนลูกเองในบ้านหรือถ่ายทอดวิชาชีพของตนให้ลูกหรือหาครูหรือพระมาสอนลูกและเราก็มอมรับว่าสมัยก่อนนั้นเราเป็นสังคมที่มีคุณธรรมดีกวาสมัยนี้ ตั้งแต่รัฐเข้ามายุติความรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับ สังคมเราก็เริ่มทรนลง ไร้คุณธรรมมากขึ้นเหมือนทุกวันนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอบรมสั่งสอนคุณธรรมในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะปัจจุบันพบว่าเยาวชนของชาติยังมีพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์ อีกทั้งยังมีแนวโน้มว่าเยาวชนจำนวนไม่น้อยมีคุณลักษณะอันไม่เหมาะสม ตลอดจนพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมอีกด้วย”

การดำรงชีวิตและดำเนินชีวิตของคนในสังคมมีความผูกพันและสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งความผูกพันและความสัมพันธ์ต่อกันของคนในสังคมนี้มีหลายรูปแบบและหลายทางจนในบางครั้งบางเรื่องคนในสังคมนั้นเองก็ไม่สามารถระบุได้ว่าตนมีความผูกพันและสัมพันธ์กับใครในเรื่องใด อย่างไร แต่ก็ต้องประพจน์ปฏิบัติอย่างนั้น ตามฐานะของตนในสังคมจึงจะสามารถดำรงตนและดำเนินชีวิตของตนในสังคมนั้นได้อย่างมีความสุขและส่วนใหญ่หรือส่วนรวม ของคนในสังคมนั้น ก็จะมีผลผดุงด้วย การประพจน์ปฏิบัติของคน ในสังคมหนึ่งๆ จึงมีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกันจนเป็นเอกลักษณ์ของสมาชิกของสังคมนั้นๆ จึงเกิดมีจริยธรรมของสังคมขึ้น สังคมที่มั่นคงก็จะมีคุณธรรมโดยเฉพาะของสังคมนั้นด้วย สังคมที่ทรงคุณธรรม คนหรือประชาชนในสังคมนั้นก็จะมีจริยธรรมดี และจะเป็นสังคมที่มีความผดุงสงบสุขมีความเจริญก้าวหน้าไปตามลำดับโดยไม่หยุดยั้งด้วย (ชาเลียง วุฒิจันทร์ 2524 : 8)

ในทางพุทธศาสนาได้ให้ความสำคัญ ในเรื่องของคุณธรรมไว้ว่า ผู้ที่มีคุณธรรมจะมีจิตใจที่เป็นสำนึกมีความรู้ผิดชอบชั่วดี รู้ว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ อันนำมาสู่ความประพฤติที่ดีงามทั้งทางกายและทางวาจาคุณธรรมเป็นกุศลธรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสุขแก่ผู้ปฏิบัติและสังคมส่วนรวม

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคุณธรรมในสังคมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดประเด็นที่สำคัญในการศึกษาเรื่องของคุณธรรมในสังคมไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

- 3 1 คุณธรรมที่สังคมพึงประสงค์
- 3 2 วิถีคุณธรรมในสังคมไทย
- 3 3 แนวทางในการแก้ไข

3 1 คุณธรรมที่สังคมพึงประสงค์

คุณธรรมเป็นเรื่องของความประพฤติการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดความดีความถูกต้องที่สะสมไว้ในความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจของบุคคล เป็นสิ่งที่ดีงาม สังคมส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติตามที่ ประภาศรี สีหอำไพ (2535 : 28) ได้แสดงทัศนะในเรื่องคุณธรรมไว้ว่า

“คุณธรรมคือหลักธรรมจริยาที่สร้างความรู้สึกลึกซึ้งดีในทางศีลธรรม มีคุณงามความดีภายในจิตใจอยู่ในขั้นสมบูรณ์จนเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขความยินดี การกระทำที่ดีย่อมมีผลผลิตของ ความดี คือความชื่นชมยกย่องในขณะที่การกระทำชั่วย่อมนำความเจ็บปวดมาให้ การเป็นผู้มีคุณธรรมคือการปฏิบัติตนอยู่ในกรอบที่ดีงาม ความเข้าใจเรื่องการทำดีมีคุณธรรมเป็นกฎเกณฑ์สากลที่ตรงกัน เช่น การไม่ฆ่าสัตว์ ไม่เบียดเบียน ไม่ลักขโมย ไม่ประพฤติดีกในกาม เป็นต้น สภาพการณ์ของการทำความดีคือ ความเหมาะสมความควรต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมด้วยหลักจริยธรรมที่สามารถจำแนกความถูกผิด สามารถสั่งสอนอบรมให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีสติสัมปชัญญะ รู้ผิดชอบชั่วดี ตามทำนองคลองธรรม มีจิตใจลักษณะนิสัยและความตั้งใจหรือเจตนารมณ์ที่ดีงาม”

เด็กหรือเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นพลังในการขับเคลื่อนสังคมให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เยาวชนเป็นวัยที่มีช่วงชีวิตที่สำคัญต่อการพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพมีคุณธรรม พร้อมทั้งจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า มีความสามารถเพื่อที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป แต่ในสภาพความเป็นจริงของสังคมไทย พบว่า สังคมไทยตลอดจนเยาวชนมีความเสื่อมโทรมในเรื่องคุณธรรม คนในสังคมมีค่านิยมไปในทางที่ไม่ถูกต้อง อันได้แก่ การฟุ้งเฟ้อ ขาดความซื่อสัตย์ ตลอดจนผู้ใหญ่ก็ไม่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้เป็นที่เคารพนับถืออย่างแท้จริง เราจึงควรให้ความสำคัญในการปลูกฝัง ค่านิยมคุณธรรมต่างๆ ให้กับเด็ก เพราะเด็กเป็นวัยที่มีช่วงอายุที่เหมาะสมต่อการปลูกฝังค่านิยมที่ดีและเหมาะสมที่สุด เมื่อเด็กหรือเยาวชนได้รับการปลูกฝังค่านิยมตลอดจนคุณธรรมที่ดี ก็จะมีผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับการคาดหวังของสังคมไทยและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ซึ่งในเรื่องของคุณธรรมที่สังคมไทยควรปลูกฝังให้กับเยาวชนนี้ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหัวข้อของคุณธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเยาวชนไว้ ดังนี้

คุณธรรมที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็กและเยาวชนในสังคมไทย

คุณลักษณะของเด็กหรือเยาวชนของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการและมีความจำเป็นต้องปลูกฝังคุณธรรมอันดีงามให้ถึงพร้อมทั้งสภาพสังคมในปัจจุบัน

ในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ (2520 314-315) ได้กำหนดหัวข้อคุณธรรมที่ควรปลูกฝังแตกต่างกันไป โดยในระดับประถมศึกษาได้แยกรายละเอียดคุณธรรมออกเป็นข้อย่อย ดังต่อไปนี้

- 1) การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์
- 2) ความเมตตากรุณา
- 3) การไม่ถือเอาสิ่งของผู้อื่น มาเป็นของตน (เช่น การขโมย ฉ้อโกง ฯลฯ)
- 4) ความเอื้อเฟื้อและเสียสละ
- 5) การไม่ละเมิดในของรักของผู้อื่น
- 6) ความไม่โลภ และสันโดษ
- 7) การไม่พูดให้คนอื่นเดือดร้อนรำคาญ (เช่น พูดปด พูดยุยง พูดคำหยาบ ฯลฯ)
- 8) การมีสัจจะและความจริงใจ
- 9) การไม่เสพสิ่งเสพติดให้โทษ
- 10) ความเป็นผู้มีสติ สัมปชัญญะ และไม่ประมาท
- 11) ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีความละเอียดและกล้าบาป
- 12) ความมีสมาธิ ความสงบ และการทำจิตใจให้ผ่องใส
- 13) ความอดทน อดกลั้น ความรู้จักยับยั้งชั่งใจ
- 14) ความขยันหมั่นเพียร

- 15) ความรับผิดชอบ
- 16) ความเป็นผู้มีเหตุผล
- 17) ความประณีต ละเอียต รอบคอบ
- 18) ความซื่อสัตย์สุจริต
- 19) ความกตัญญูกตเวที
- 20) ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง
- 21) การยอมรับความเปลี่ยนแปลง
- 22) ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง (ความยุติธรรม)
- 23) ความไม่เห็นแก่ตัว
- 24) ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา
- 25) ความสามัคคี
- 26) การให้อภัย การยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจ
- 27) มารยาทส่วนตัวและมารยาทในสังคม
- 28) การปฏิบัติตามประเพณีนิยม
- 29) ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 30) การแก้ไขความบกพร่องทางด้านจริยธรรม กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและ

จารีตประเพณี

นอกจากนี้ พรพิมล สันติหิรัญนาค (2522 : 34 – 35) ยังได้เสนอคุณธรรม 30 ประการ โดยให้ผู้คุณวุฒิเลือกคุณธรรมที่เด่นๆ 10 ประการ ที่ควรปลูกฝังให้กับเยาวชนไทยได้ประพฤติปฏิบัติไว้ดังนี้

- 1 ความรับผิดชอบ
- 2 ความซื่อสัตย์สุจริต
- 3 ความมีเหตุผล
- 4 ความกตัญญูกตเวที
- 5 การรักษาระเบียบวินัย
- 6 ความเสียสละ
- 7 ความสามัคคี
- 8 การประหยัดและการออมทรัพย์
- 9 ความยุติธรรม
- 10 ความอดุสาหะ

3.2 วิกฤตศีลคุณธรรมในสังคมไทย

ในเรื่องของวิกฤตศีลคุณธรรมในสังคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เห็นได้จากได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับ ปัญหาสังคมว่า “ปัญหายุ่งยากในสังคมทุกวันนี้เกิดจากเหตุผลหลายอย่าง แต่เหตุที่สำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาได้มาก คือ ความขาดหรือความบกพร่องในความเป็นระเบียบและความสะอาดมั่นคงในความประพฤติและความจิตจิตใจของบุคคล”

(จากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน
ใน สมพร เทพสิทธิ 2542 10)

จากพระบรมราโชวาทข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้นนี้ มาจากคนเป็นส่วนใหญ่ที่ก่อให้เกิดปัญหา คือ สังคมขาดระเบียบวินัย ขาดความสะอาด คือ คีล คีลคือข้อห้ามมิให้ประพฤติชั่วทั้งทางกาย วาจา และใจ ความมั่นคง ได้แก่ ธรรม ด้วยเหตุที่คนที่ขาดธรรมเป็นที่ยึดเหนี่ยวขัดเกลา ย่อมนำปัญหาต่างๆ มาสู่สังคมได้จากพระบรมราโชวาท อาจสรุปได้ว่า คนที่สร้างหรือก่อปัญหาต่างๆ ให้กับสังคมทุกวันนี้ก็คือคนที่ขาดคุณธรรม

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ในสังคม คือ ในปัจจุบันค่านิยมที่เปลี่ยนไป ในอดีตสังคมไทยเคยยกย่องคนที่มีคุณธรรม ประพฤติดี สมควรนำมาเป็นแบบอย่างส่วนคนที่ประพฤติผิดศีลธรรมขาดคุณธรรม จะถูกประณาม และไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม แต่ในปัจจุบันสังคมกลับยกย่องคนที่ประพฤติไม่ดี เช่น ยกย่องคนที่มีอำนาจ มีเงินมีทองมาก มีตำแหน่งสูง มีชื่อเสียงแสวงหาผลประโยชน์ในทางทุจริต ในเรื่องดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับค่านิยม มีข้อความดังนี้

“ในบ้านเมืองของเราทุกวันนี้มีเสียงกลาวกันว่าความคิดจิตใจของคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อม ความประพฤติที่เป็นทุจริตหลายอย่างมีที่ทาที่จะกลายเป็นสิ่งที่คนทั่วไปพากันยอมรับและสมยอมให้กระทำได้เป็นธรรมดา สถานการณ์เช่นนี้ ย่อมทำให้วิถีชีวิตของแต่ละคนมีดมัวลงไป เป็นปัญหาใหญ่ที่เหมือนกระแสดิ้นอันไหลบ่าเข้ามาท่วมทั่วไปหมด จำเป็นต้องแก้ไขด้วยการช่วยกันผินคลิ่นที่กลาวนั้น

ในการดำเนินชีวิตของเรา เราต้องขมใจไม่ควรทำสิ่งใดๆ ที่เรารู้สึกด้วยใจจริงว่าชั่วว่าเสื่อมเราต้องฝืนต่อต้านความคิดและความประพฤติอย่างที่เราเห็นว่าผิดกับธรรมะ เราต้องกล้าและบากบั่นที่จะกระทำสิ่งที่เราทราบว่าเป็นความดี เป็นความถูกต้อง และเป็นคุณธรรมถ้าเราาร่วมกันทำเช่นนี้ให้ได้จริงๆ ได้ผลของความดีบังเกิดมากขึ้นๆ ก็จะช่วยค้ำจุนสวนรวมไว้มิให้เสื่อมลงไป และจะช่วยให้พื้นดินดีขึ้นได้เป็นลำดับ”

“ถึงแม้เราจะอยู่ท่ามกลางความเจริญรุดหน้าแห่งยุคปัจจุบันอย่างไร เราก็ทอดทิ้งการศึกษาด้านจิตใจและศีลธรรมจรรยาไม่ได้ ตรงข้ามเราควรจะทำให้ใจใสสะอาดกันให้หนักแน่นทั่วถึงยิ่งขึ้นเพื่อให้มีความคิดความเข้าใจถูกต้องสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมที่วิวัฒนาการไปไม่หยุดยั้ง”

“ระยะนี้บ้านเมืองของเรามีพลเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งมีสัญญาณบางอย่างเกิดขึ้นด้วยว่า พลเมืองของเราบางส่วนเสื่อมทรามไปในความประพฤติและจิตใจ ซึ่งเป็นการที่น่าวิตกว่า ถ้าหากยังคงเป็นอยู่ต่อไปเราอาจเอาตัวไม่รอด”

“การกระทำสิ่งที่ดีงามนั้นไม่ใช่ของที่พ้นสมัยหรือนากระดากอายุ หากเป็นของที่ทุกคนทำได้ไม่ยาก และให้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า เพราะความดีนั้นทรงค่าและทรงผลดียิ่งอยู่ตลอดเวลา มิได้เปลี่ยนแปลงมีแต่ค่านิยมในความดีเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลง”

(จากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน
ใน สมพร เทพสิทธิ 2542 12-13)

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีแต่ความสับสนวุ่นวาย เพราะความเจริญเติบโตในด้านวัตถุมีมากขึ้นแต่ความเจริญทางด้านจิตใจนั้นเสื่อมโทรมลง ตามความเห็นของ เบญจา บุญยสนธิกุล (2525 บทนำ) ที่กล่าวว่า

“สภาพสังคมในปัจจุบันที่กำลังเจริญเติบโตในด้านวัตถุนั้นได้ส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาในเรื่องของเด็กและเยาวชน เช่น เด็กมีความประพฤติไม่สมควรแกวัย มีการเล่นการพนัน เสพสุรา ติดยาเสพติด ประพฤติตนเป็นอันธพาล และมักนิยมการใช้กำลังเข้าตัดสินความผิดถูกมากกว่าที่จะใช้ปัญญา แสดงถึงสังคมปัจจุบัน ขาดจริยธรรมและเหตุผล ถึงแม้ว่าสภาพสังคมกำลังเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาควบคู่ไปด้วยก็ตาม แต่สังคมก็ยังมีปัญหาทุกขร้อนอยู่ทั่วไป”

นอกจากนี้ จำนงค์ ทองประเสริฐ (2540 15) ยังได้เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกับคำกล่าวข้างต้นว่า

“การที่สังคมและประเทศชาติจะได้ชื่อว่ามีคุณธรรมเป็นอารยประเทศอย่างแท้จริงนั้นจำเป็นต้องมีความเจริญทั้งทางวัตถุและจิตใจควบคู่กันไป ไม่ใช่เจริญแต่ทางใดทางหนึ่งเท่านั้น มีหลายประเทศในโลกที่มีความเจริญก้าวหน้าในทางวัตถุ คือ เจริญในทางเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ปรากฏว่าประชาชนมิได้มีความสงบสุขอย่างแท้จริงเลย ทั้งนี้ เพราะในสังคมหรือประเทศชาติที่มีความเจริญทางวัตถุนั้น ปรากฏว่าเป็นประเทศที่ด้อยพัฒนาในทางจิตใจคือทางศีลธรรม คุณธรรม หรือจริยธรรม”

ปัญหาคุณธรรมที่สำคัญในสังคม คือเด็กและเยาวชนตลอดจนสังคมในปัจจุบันขาดคุณธรรม เนื่องจากมิได้นำคุณธรรมที่ดั่งมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเยาวชนและประชาชนไม่น้อยไม่ยึดมั่นในคุณธรรมและปฏิบัติตนที่สังคมพึงประสงค์ทำให้สังคมมีปัญหาต่าง ๆ ตามมามากขึ้นและนับวันจะรุนแรงมากขึ้นอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

ปัญหาคุณธรรมในสังคมไทยแบ่งออกได้ 2 ประเภท ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างค่านิยมทางศาสนาและค่านิยมทางโลก รวมถึงปัญหาด้านพฤติกรรมของคนไทย คนไทยมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น คนไทยมีจิตใจไม่ดี พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็ไม่ดีเช่นกัน คำกล่าวนี้นสอดคล้องกับความเห็น ของข้าเลื่อง วุฒิจันทร์ (2524 : 7) ที่ว่า "คนที่มีคุณธรรมสูง คือ จิตใจทรงคุณธรรม จะประพฤติปฏิบัติสิ่งใดๆ ในลักษณะของการมีจริยธรรมสูงด้วยและในทางตรงกันข้ามคนที่ประพฤติชั่วชอบปฏิบัติหรือแสดงออกในทางที่เบียดเบียนตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นแบบอย่างของคนที่มีจริยธรรมต่ำทราชมยอมแสดงว่าผู้นั้นในจิตใจขาดคุณธรรมหรือมีคุณธรรมต่ำด้วย"

ปัจจุบันปัญหาคุณธรรมในสังคมไทยมีความวิกฤติมากขึ้น พบได้จากการรายงานข่าวของสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และนับวันปัญหาต่างๆ ก็จะเพิ่มความถี่และความรุนแรงมากขึ้น มีทั้ง การประทุษร้ายต่อร่างกาย ปล้น จี เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลและสังคม ส่วนปัญหาอีกประเภทหนึ่งที่เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อประเทศชาติโดยรวม คือ ปัญหาทุจริตในวงราชการ การกักตุนสินค้า ฯลฯ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้เกิดจากการกระทำของบุคคลในสังคมที่มักง่าย เห็นแก่ตัว ที่สำคัญคือ ไม่เคารพกฎหมาย ปัญหาวิกฤติคุณธรรมของสังคมที่เราได้พบจากสื่อมวลชนที่มากมายทุกวัน ดังเช่น ข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ต่างๆ ดังนี้ เอลูกทำเมียมีลูกข่มขืนอีกจนเด็ก 15 ตั้งท้องแจ้ง ตร จับพ่อชู้ (2548, 26 สิงหาคม) ไทยรัฐ หน้า 1

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่าพ่อบังเกิดเกล้าข่มขืนลูกตัวเองและเลี้ยงดูแบบภรรยา จากนั้นเมื่อมีลูกด้วยกัน ก็ยังข่มขืนลูกที่เกิดมาอีก พฤติกรรมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจของคนในสังคมที่ต่ำลง ขาดคุณธรรมมายึดเหนี่ยวขัดเกลา โดยเฉพาะคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาที่มนุษย์พึงมีต่อมนุษย์ จึงทำให้เกิดปัญหาในสังคมตามมา นอกจากนี้ยังมีข่าวที่เป็นปัญหาของสังคมที่ขาดคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาที่เกิดขึ้นในครอบครัว โดยมีการทำร้ายกันถึงขั้นเสียชีวิต ดังข้อข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่พาดหัวข้อข่าวว่า พ่ออำมหิตกรอกพิษฆ่าลูกช้าวนอกนา (2548, 3 ตุลาคม) ไทยรัฐ หน้า 1 จากรายละเอียดในหัวข้อข่าวข้างต้น กล่าวถึงสามีภรรยาที่อยู่กันมาหลายปี แล้วภรรยา แอบไปมีชายอื่นและมีลูกด้วยกัน แต่สามีไม่ทราบว่ามีลูกที่เกิดมาเป็นลูกของชายอื่นจึงเลี้ยงดูมาจนอายุ 2 ขวบ มาทราบภายหลังโดยการตรวจดีเอ็นเอ พบว่าลูกคนนี้มีใช้ลูกตน ประกอบกับชายชู้ให้ความสนิทกับเด็กคนนั้นมากขึ้น จึงเกิดบันดาลโทสะจับลูกวัย 2 ขวบ กรอกยาพิษ แล้วตนเองผูกคอตายตามเพื่อหนีความผิด จากพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจของคนในสังคมในปัจจุบันที่มีแต่ความโหดร้าย ขาดคุณธรรมในด้านความเมตตา ไม่มีการให้อภัยซึ่งกันและกันทำร้ายกันถึงขั้นชีวิตแม้แต่เด็กเล็กก็ไม่ละเว้น นอกจากนี้ยังมีหัวข้อข่าวเกี่ยวกับปัญหาของสังคมที่ขาดคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา ที่พบมากในสังคมทุกวันนี้ ที่มีการทำร้ายร่างกายกับเด็กเล็กหรือผู้ที่อ่อนแอกว่า ดังหัวข้อข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ที่ว่า ไล่ล่าเดนทรกทุบหัวโหด ด ญ 14 กรามหักหน้าแตกหวังขึ้นใจชาดิสต์ (2548, 4 ตุลาคม) ไทยรัฐ หน้า 1 จากหัวข้อข่าวข้างต้น

สรุปรายละเอียดได้ว่าเด็กหญิงอายุ 14 ปี คนหนึ่งได้ขี่จักรยานยนต์ เพื่อไปสอบที่โรงเรียน ขณะขับ รถอยู่มีชายแปลกหน้าดักจู่ข่มขืนแต่เด็กหญิงคนนี้ต่อสู้จึงถูกทำร้ายร่างกายได้รับบาดเจ็บสาหัส ก่อนที่จะถูกข่มขืน

จากรายละเอียดข้างต้น ได้สะท้อนเหตุการณ์ที่สลดและสะเทือนใจที่เด็กหญิงวัยเพียง 14 ปี ต้องตกเป็นเหยื่อของเดนมังคม ของผู้ที่ขาดคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่มนุษย์มีต่อ มนุษย์หรือที่ผู้ใหญ่มองว่ามีต่อผู้น้อย ซึ่งพบมากในสังคมทุกวันนี้ ปัญหาสังคมในเรื่องดังกล่าว นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน นอกจากนี้ยังมีข่าวที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในเรื่องของปัญหาในสังคมที่ เกิดขึ้นเพราะคนในสังคมขาดคุณธรรมในด้านความเมตตา จากหัวข้อข่าวที่พาดหน้า 1 ใน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ที่ว่า หม่าอู่อาจ “เสียร้านทอง” ดับพร้อมเมีย! (2548 4 ตุลาคม) เดลินิวส์ หน้า 1 จากหัวข้อข่าวข้างต้นสรุปใจความสำคัญได้ว่า มีมือปืนขี่จักรยานยนต์ได้บุกยิง อดีต นายกรัฐมนตรี พร้อมภรรยาเสียชีวิตทันที โดยมือปืนได้ยิงขณะที่สามีนอนอยู่บนเตียงผ้าใบ 5 นัด รวด จากนั้นได้ยิงภรรยาเป็นรายที่สองก่อนหลบหนี มือปืนได้ขโมยทรัพย์สินของผู้ตายไปด้วย สำหรับสาเหตุของการสังหารโหดครั้งนี้ทางตำรวจได้ สันนิษฐานว่ามาจากความขัดแย้งในวงการ เมืองท้องถิ่น

จากตัวอย่างและเหตุการณ์ข้างต้นที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า ปัญหาต่างๆ ในสังคมที่เกิดขึ้น ซึ่งนับวันจะมีมากขึ้นนั้นเกิดขึ้นจากสังคมขาดคุณธรรม และเป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาสังคมปัจจุบันที่ เกิดขึ้นได้แก่การ ฉก ชิง วิ่ง ปล้น มิได้เกิดขึ้นกับผู้ใหญ่ แม้แต่เด็กหรือเยาวชนก็ได้ปฏิบัติเช่นกัน ซึ่งในเรื่องดังกล่าวได้มีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดที่สอดคล้องกับคำกล่าวข้างต้นว่า “สภาพสังคม ปัจจุบันจึงเผชิญปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เช่น การกระทำความผิดคดีต่างๆ ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ ได้แก่ การโจรกรรม การจี้ปล้น การทำร้าย ร่างกาย การติดยาเสพติด ให้โทษ การฉ้อคร่ำอนาจาร การฆาตกรรม เป็นต้น” (เบญจมา บุญยสุนทรกุล 2525 2) ทั้งนี้ย่อมเป็น การแสดงให้เห็นถึงสภาพของสังคมไทยที่มีแต่ความเจริญทางด้านวัตถุวิชาการและเทคโนโลยีแต่ ในทางกลับกันสภาพความเสื่อมโทรมบางประการยังปรากฏอยู่ โดยเฉพาะปัญหาทางด้านจิตใจ ทรานจิตที่มนุษย์ยังดำรงชีวิตอยู่ในสังคม การแข่งขัน การเอารัดเอาเปรียบ ความเห็นแก่ตัว การ ขาดความมีระเบียบวินัย ย่อมเกิดขึ้นและนำความเสื่อมโทรมมาสู่สังคมในที่สุด

3.3 แนวทางในการแก้ไข

ในระบบการศึกษาของไทยเราปัจจุบัน พบว่าระบบการศึกษาผลิตคนเก่งแต่ไม่ได้ผลิต คนดี กล่าวคือ เรามุ่งผลิตคนที่มีสติปัญญาดีแต่ปราศจากคุณธรรม มีคนจำนวนมากที่เรียนสูงมาก เท่าไรก็มีแต่ความเห็นแก่ตัวและเอารัดเอาเปรียบคนอื่นมากขึ้นเท่านั้น ระบบการศึกษาของเราสอน ให้ปฏิบัติตามผู้นำหรือผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้องและควรประพฤติปฏิบัติ แต่คนส่วนใหญ่จะลืมนั่น ในเรื่องของคุณธรรม ตลอดจนความยุติธรรมและความถูกต้องซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่าสิ่งใด ในเรื่องของ การสร้างคุณธรรมนั้นจำเป็นที่จะต้องเริ่มต้นที่เด็กหรือเยาวชน โดยผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของ

เด็กก่อน การสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมนั้น ควรที่จะเริ่มกันที่ตรงไหน ในประเด็นนี้ อำไพ สุจริตกุล ได้สรุปไว้ว่า คุณธรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องเริ่มต้นที่จิตใจของเรา โดยสรุปเป็นร้อยกรอง ดังนี้

คุณธรรมของสังคมเริ่มที่ไหน
 เพราะเราอยู่ในสังคมร่วมกันมา
 ตรงต่อเวลามีระเบียบวินัยยิ่ง
 รู้จักข่มใจและอดทนทุกวี่วัน
 ทำสิ่งใดขอให้สุจริต
 ต้องกล้าหาญและมีความสามัคคี
 ทำอะไรก็ไม่เห็นแก่ตัว
 เกิดเป็นครูต้องมีความยุติธรรม
 จะทำการสิ่งใดมีสติ
 รู้จักความพอดีและจริงใจ
 มีความรักเทิดทูนชาติศาสน์กษัตริย์
 อีกมากมายสั่งสมทำแต่กรรมดี
 ทั้งพ่อแม่ครูบาอาจารย์
 ฝึกจริยธรรมกันเรื่อยไป

มิใช่ไกลที่ใจเราทุกคนหนา
 ฝึกเมตตา เอื้อเฟื้อจนเจือกัน
 อย่าเกรงกริ่งฝึกให้เป็นคนขยัน
 ความเชื่อมั่นรับผิดชอบก่อปรภาพดี
 อย่าได้คิดมีโลภะเสียศักดิ์ศรี
 กตัญญูทดเวทิจงจดจำ
 ละอายชั่วกลัวบาปอย่าคิดขำ
 เสียสละเลิศล้ำทำเรื่อยไป
 เหตุผลตรียาผิดต้องแก้ไข
 สัจจะไซร้ยึดถือคือคัมภีร์
 จริยธรรมชี้ชัดไม่หลีกหนี
 คุณธรรมจะมีขึ้นในใจ
 ขอกล่าวขาน พระ ชุมชนช่วยแก้ไข
 คุณธรรมนั้นไซ้ร้เกิดขึ้นเอง
 (อำไพ สุจริตกุล 2531 47)

เป็นที่ทราบกันดีว่าหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของการศึกษาก็คือ การพัฒนาคุณภาพของประชากร ให้มีคุณลักษณะที่สังคมพึงประสงค์อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมและคุณลักษณะของประชากรที่วงการศึกษามุ่งเน้นและต้องการอย่างยิ่งที่จะปลูกฝังและเสริมสร้างให้เกิดขึ้นก็คือ คุณลักษณะด้านคุณธรรม ซึ่งในเรื่องดังกล่าวทางสถาบันราชภัฏนครปฐม (2528 คำนำ) ได้ดำเนินการวิจัย เรื่อง “ปัญหาการเรียนการสอนจริยศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ”โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษาฝึกหัดครู รวมทั้งการฝึกอบรมครูผู้สอน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องคุณธรรมในสังคมไว้ว่า

“ประชาชนคนไทยโดยเฉพาะเยาวชนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนมีคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับต่ำน้อยกว่าสมัยก่อน สภาพที่เกิดขึ้นเช่นนี้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก เช่น การเคลื่อนย้ายของประชากร สภาพชีวิตต้องดิ้นรนแข่งขันเพื่อปากท้องมากขึ้น สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของบุคคลอย่างมาก ทำให้บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น อันส่งผลโดยตรงต่อคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมของบุคคล”

จากคำกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นว่า การที่จะเสริมสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับเยาวชนนั้นย่อมทำได้ยาก ด้วยเหตุที่ว่าสังคมมีสิ่งแวดล้อมที่จูงใจให้เยาวชนประพฤติปฏิบัติในทางที่ไม่ถูกไม่ควรมากขึ้นตามลำดับ ในทางกลับกันการที่เราจะหยุดยั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมย่อมเป็นสิ่งที่กระทำได้ยากเช่นกัน ดังนั้น วิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมของเยาวชนในชาติ ที่จะเป็นไปได้มากที่สุดก็คือวิธีการปลูกฝัง อบรม เสริมสร้างเพื่อพัฒนาคุณธรรม

สรุปได้ว่าการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในสังคมก็คือการใช้หลักธรรมและคุณธรรมเข้าไปปลูกฝังในใจสำนึกของเด็กหรือเยาวชนตลอดจนคนในสังคม นอกจากนี้ยังต้องเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่สังคมไม่พึงประสงค์ด้วย

คุณธรรมที่สำคัญที่ควรปลูกฝังให้มีขึ้นในจิตใจของเด็กและเยาวชนตลอดจนคนในสังคม คือ คุณธรรม 4 ประการ จากพระบรมราโชวาทที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยเนื่องในพระราชพิธีสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี ในวันที่ 5 เมษายน 2525 ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง มีสาระสำคัญดังนี้

“คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและน้อมนำมาปฏิบัติมีอยู่ 4 ประการ

ประการแรก คือ การรักษาความสัจ ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม

ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัจความดีนั้น

ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้น และอดออม

ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คุณธรรม 4 ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่วกันแล้ว จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็น และมีโอกาสจะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปดังประสงค์ ”

(จากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ใน สมพร เทพสิทธิ 2542 26)

นอกจากนี้กรมวิชาการ (2541 11) ยังได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาสังคมโดยให้ยึดคุณธรรมทั้ง 4 ประการ ซึ่งตรงกับพระบรมราโชวาท ดังข้างต้น และเป็นหลักฆราวาสธรรมในพุทธศาสนา คือ

- 1 สัจจะ คือ จริงจัง ยึดมั่นในหลักการ กฎ กติกา ระเบียบ
- 2 ธรรมะ คือ การควบคุมตนเอง ไม่ให้ทำเกินเลยระเบียบ กติกา
- 3 ขันติ คือ การยอมรับ อดทน
- 4 จาคะ คือ การเสียสละเพื่อส่วนรวม เห็นแก่ส่วนรวม

นอกจากนี้ในมุมมองของนักสังคมจิตวิทยาได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในสังคมที่เกี่ยวกับคุณธรรมไว้ ดังนี้

“ พัฒนาและปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องและดีงามให้แก่คนในชาติ ด้วยการให้การศึกษาทุกรูปแบบ การเผยแพร่หลักธรรมทางศาสนา การประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างของผู้นำในทุกระดับ และทุกวงการ โดยเฉพาะในเรื่องการยึดมั่นในคุณธรรมและศีลธรรมอันดีงาม มีระเบียบวินัย การประหยัด การรู้จักและเคารพสิทธิหน้าที่ทั้งของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว”

(เอกสารเรื่อง “นโยบายแห่งความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2544 ใน สมพร เทพสิทธิ 2542 9)

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปวิธีหรือแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในสังคม ตามแนวทางนักสังคมจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมได้ 6 ประการ ดังนี้

- 1) คนในชาติมีค่านิยมที่ถูกต้องและดีงาม
- 2) มีการเผยแพร่หลักธรรมทางศาสนาอย่างถูกต้อง
- 3) ผู้นำในทุกระดับวงการจะต้องประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่าง
- 4) จะต้องยึดมั่นในคุณธรรมและศีลธรรมอันดี
- 5) มีระเบียบวินัย การประหยัด การรู้จักและเคารพสิทธิหน้าที่ทั้งของตนเองและผู้อื่น
- 6) ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความมั่นคง

(สมพร เทพสิทธิ 2542 10)

นอกจากนี้คุณธรรมยังเป็นเครื่องกำหนดความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม ดังที่ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์ (2524 8) ได้กล่าวไว้ว่า

“สังคมที่เจริญจะมีคนทรงคุณธรรมอยู่มาก มีคุณธรรมสูง ความประพฤติของตนดี มีการปฏิบัติตนที่ไม่เป็นการเบียดเบียนทั้งตนเองและผู้อื่น เป็นลักษณะของความมีจริยธรรมดี ทุกคนในสังคมมีความสุข สังคมนั้นมีความสุขและสงบสุข จะประกอบกิจการสิ่งใดมีแต่ความสำเร็จ และจะก้าวหน้าไปเสมอ ส่วนสังคมที่เสื่อมคนทรงคุณธรรมจะน้อยลง ศีลธรรมหรือจริยธรรมของประชาชนจะน้อยลงมีการประพฤติปฏิบัติที่เป็นการเบียดเบียนตนเองและต่อผู้อื่นกันมากขึ้นๆ สมาชิกในสังคมจะขาดความสุขกันมากขึ้น ความมีความสุขไม่มีความสุขจะเกิดขึ้น สังคมนั้นจะแตกสลายในที่สุด”

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปลูกฝังคุณธรรมให้กับเยาวชน เพราะการที่เยาวชนจะมีพัฒนาการทางด้านวิชาการอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องอาศัยคุณธรรมควบคู่ไปด้วยเพื่อจะได้เป็นเยาวชนที่ดีมีคุณภาพอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข ดังกล่าวไว้ว่า “ความรู้คู่คุณธรรม”

บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” เป็นนิทานพื้นบ้านที่ได้สอดแทรกคุณธรรมที่สำคัญและมีคุณค่าไว้หลายประการ เช่น คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา คุณธรรมในด้านความกตัญญูกตเวที คุณธรรมในด้านความอดทน อดกลั้น เป็นต้น

นอกจากนี้บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ยังเป็นสื่อในรูปแบบใหม่ที่ น่าสนใจเหมาะกับเด็กหรือเยาวชน ด้วยเหตุที่ว่าเป็นสื่อที่เข้าถึงเด็กและเยาวชนได้ง่าย ใช้เป็น เครื่องมือที่ปลูกฝังคุณธรรมให้กับเยาวชนได้แนบเนียน คาดว่าเมื่อเด็กหรือเยาวชนได้รับการปลูกฝัง คุณธรรมที่ดียิ่งที่สอดแทรกจากบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” จะเป็นผู้ที่มีจิตใจ โอบอ้อมอารี มีความเมตตา มีความกตัญญูโดยแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังคมพึงประสงค์ เมื่อ เยาวชนเติบโตใหญ่ ก็จะเป็นพลเมืองที่ดีไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม

บทที่ 4

การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง”

นิทานของไทยนั้นมีอยู่ทุกภาค นับว่าเป็นวัฒนธรรมของชาติอย่างหนึ่งซึ่งเป็นมรดกตกทอดแก่คนรุ่นหลัง บ่อเกิดของนิทานนั้นมีหลายทาง อาทิ เกิดจากชาดกหรือเกิดจากนักปราชญ์และผู้เฒ่าผู้แก่เล่าให้ลูกหลานฟัง จุดประสงค์ของผู้ที่ผูกนิทานต่างๆ ขึ้นมาก็เพื่อความเพลิดเพลินและอบรมบ่มนิสัยของกุลบุตร กุลธิดาให้อยู่ในโอวาท และมีความประพฤติที่ดีงาม เพราะในนิทานจะสอดแทรกคติสอนใจ อีกทั้งคุณธรรมที่ดั่งงามไว้ด้วย ปลาบู่ทองเป็นนิทานพื้นบ้านของภาคกลาง เรื่องหนึ่งที่มีการเล่าสืบต่อกันมาช้านาน โดยบอกเล่ากันด้วยปากเปล่าหรือมุขปาฐะ โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่งขึ้น แต่ยังคงเล่าและรู้จักกันในบรรดาคนไทยทั้งหลายมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้มีผู้คัดลอกนิทาน ปลาบู่ทองไว้หลายสำนวนด้วยกัน ด้วยเหตุที่ว่านิทานเรื่องปลาบู่ทองเป็นนิทานที่ได้รับความนิยมแพร่หลาย และเป็นที่รู้จักกันดีจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ต่อมาการพิมพ์เจริญขึ้นจึงได้มีการตีพิมพ์เป็นวรรณกรรมลายลักษณ์อักษรมากมายหลายสำนวนด้วยกันและนอกจากนี้การศึกษายังพบว่านิทานปลาบู่ทองที่เป็นสำนวนโบราณ (ตัวเขียน) จากหอสมุดแห่งชาติ มีอยู่ 2 สำนวน คือ

- 1 ปลาบู่ทองฉบับของพระภิกษุอุทัย ทองมีสิทธิ์ มอบให้หอสมุดแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ. 2509
- 2 ปลาบู่ทองฉบับปริวรรตจากสมุดข่อยของศูนย์วัฒนธรรมลพบุรี ซึ่งสมุดข่อยเล่มนี้ มีนักศึกษาได้นำมามอบให้ศูนย์วัฒนธรรมลพบุรีในปี พ.ศ. 2524

นิทานพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทองสำนวนที่เก่าคือ ฉบับของพระภิกษุอุทัย ทองมีสิทธิ์แห่งวัดตึกวัด ธนบุรี ได้มอบให้เป็นสมบัติของหอสมุดแห่งชาติเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2509 ลักษณะคำประพันธ์เป็นร้อยกรองประเภทกาพย์สุรางคนางค์ 28 มี 4 ฉบับ มีลักษณะเป็นสมุดไทยขาว อักษรไทย เส้นหมึก เลขที่ 631 จำนวน 128 หน้า เนื้อเรื่องเริ่มตั้งแต่อุทรกเศรษฐียากจนลงแล้วนางแก้วกนิษฐาจนถึงนางอ้ายตายไปเกิดเป็นนกแขกเต้าไปหาพระเจ้าพรหมทัต ด้วยเหตุว่านิทานเรื่องปลาบู่ทองเป็นนิทานที่ได้รับความนิยมแพร่หลายและเป็นที่รู้จักกันดีจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นเรื่องที่ยินยอมอ่านของนักอ่านทุกยุคทุกสมัยเห็นได้จากการดัดแปลงและตีพิมพ์มากมายหลายสำนวนโดยเฉพาะสำนวนภาคกลาง ได้แก่

- 1 ปลาบู่ทอง ฉบับสมุดข่อยของศูนย์วัฒนธรรม จังหวัดลพบุรี
- 2 ปลาบู่ทองฉบับของเจือ สตะเวทิน
- 3 ปลาบู่ทอง ฉบับของพงศ์จันทร์ ศรีรักษา
- 4 ปลาบู่ทอง ฉบับของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- 5 ปลาบู่ทอง ฉบับของหม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา
- 6 ปลาบู่ทอง ฉบับของ ส. พลายน้อย

7 ปลาบู่ทอง ฉบับของเกรียงศักดิ์ พิศนาคะ

นอกจากนี้นิทานเรื่อง“ปลาบู่ทอง” ยังได้มีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอจากวรรณกรรมลายลักษณ์มาเป็นรูปแบบสื่อโสตต่างๆ ได้แก่ แดงบันทึกเสียง วิดีทัศน์ และภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ตามลำดับ

นิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” เป็นเรื่องราวของนางขนิษฐาเมื่อตายไปแล้วเกิดใหม่เป็นปลาบู่ทอง แล้วตายแล้วเกิดใหม่อีกเป็นต้นมะเขือและต้นโพธิ์เงินโพธิ์ทองตามลำดับ สวนเอื้อย ลูกสาวนางขนิษฐาถูกแม่เลี้ยงกลั่นแกล้งได้รับความทุกข์ยากมาก ต่อมาได้อภิเษกเป็นมเหสีพระเจ้าพรหมทัต แต่แม่เลี้ยงคือนางขนิษฐาก็ตกตามกลั่นแกล้ง แม้อยู่ตายไปเกิดเป็นนกแขกเต้าก็ยังถูกตามฆ่า แต่ก็หนีรอดชีวิตไปพบพระฤๅษี ท่านได้ชุบชีวิตให้เป็นคน พระเจ้าพรหมทัตจึงเสด็จไปรับเอื้อยกลับมาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขอีกครั้ง

จากลักษณะโครงเรื่องดังกล่าวพบว่า นิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ได้สะท้อนสภาพวิถีชีวิตของชาวบ้านที่มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายอีกทั้งยังสะท้อนปัญหาของสังคมในท้องถิ่นอย่างเด่นชัด เช่น ปัญหาเมียน้อยกับเมียหลวง ความขัดแย้งระหว่างลูกเลี้ยงกับแม่เลี้ยง ความอิจฉาริษยาของเมียน้อยต่อเมียหลวงและลูกเลี้ยง ถึงขนาดทำร้ายร่างกายจนถึงชีวิต ซึ่งปัญหาดังกล่าวในสังคมปัจจุบันยังมีอยู่ทั่วไป แต่จุดจบของเรื่องตัวเอกก็ได้รับความสุขในบั้นปลายของชีวิต ส่วนตัวละครฝ่ายร้ายได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาที่ว่า บุคคลทำกรรมไว้เช่นไรย่อมได้รับผลเช่นนั้น นอกจากนี้นิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ยังได้สอดแทรกความเชื่อเรื่องกรรมและการเวียนว่ายตายเกิดในหลายชาติหลายภพในลักษณะต่างๆ ทั้งที่เป็นสัตว์และเป็นพืช อีกทั้งยังให้ข้อคิด คติสอนใจ ตลอดจนคุณธรรมที่ดั่งงามที่มุ่งให้คนกระทำความดี ละเว้นความชั่ว เกรงกลัวต่อการทำบาป อันมีผลในการยกระดับจิตใจคนให้สูงขึ้น นิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” จึงเป็นนิทานพื้นบ้านที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางเรื่องหนึ่งที่มีคุณค่าที่นาศึกษา นิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” เป็นนิทานที่นอกจากจะให้ความเพลิดเพลินแล้วยังสอดแทรกคุณธรรมที่ดั่งงามไว้อย่างดีเลิศมีผลทำให้นิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ได้แพร่กระจายไป ยังภาคต่างๆ ของประเทศไทยอีกด้วยโดยชื่อเรื่องได้เปลี่ยนไปจากเดิมแต่โครงเรื่องหลักยังคงเดิม ทั้งนี้รายละเอียดอาจจะผิดเพี้ยนเปลี่ยนแปรได้ไปบ้างตามจุดประสงค์ของผู้เล่าเพื่อปรับให้เข้ากับสภาพสังคมท้องถิ่นของตน ดังเช่น ภาคเหนือจะใช้ชื่อว่า “นางอุทธา” ภาคใต้เรียกว่า “ปลาบู่ทองคำภพย์” เป็นต้น นอกจากนี้จากการศึกษาค้นคว้ายังพบว่าเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ยังได้รับความนิยมแพร่หลายไปถึงประเทศเพื่อนบ้านของไทยเรา ได้แก่ ลาว พม่า และมอญ ซึ่งเนื้อเรื่องจะไม่แตกต่างกับสำนวนของประเทศไทย นิทานที่มีเนื้อหาเหมือนนิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” จากประเทศใกล้เคียงมีดังนี้ ประเทศมอญใช้ชื่อว่า “ปูทอง” ประเทศเขมรใช้ชื่อว่า “นางมรณมาดา” ประเทศพม่าใช้ชื่อว่า “เต้าใหญ่” ประเทศลาวใช้ชื่อว่า “นางเต้าคำ” ประเทศเวียดนาม ใช้ชื่อว่า “ดำและจำ”

ด้วยเหตุผลและความสำคัญของนิทานเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ดังได้กล่าวข้างต้น ทำให้นิทาน “ปลาบู่ทอง” ได้รับความนิยมแพร่หลาย จึงมีการดัดแปลงมาเป็นสื่อโสตในหลายรูปแบบด้วยกัน อีกทั้งยังได้มีพัฒนาการที่ปรากฏเป็นรูปของสื่อทางโทรทัศน์ เป็นการนำเสนอวรรณกรรมประเภท

นิทานในรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยและน่าสนใจ กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2543 บริษัท บรอดคาซท์ ไทยเทเลวิชั่น จำกัด ได้นำนิทานพื้นบ้านเรื่อง “ปลาบู่ทอง” มาสร้างเป็นภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ ซึ่งได้แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จำนวน 62 ตอน ในรูปแบบของสื่อสร้างสรรค์ใหม่เป็นการ์ตูนที่มีการเคลื่อนไหว อีกทั้งยังมีสีสันสวยงาม เป็นที่สนใจของเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันวรรณกรรมที่เป็นลายลักษณ์จะไม่ได้รับความนิยมหรือความสนใจจากเยาวชนมากนัก เนื่องจากเยาวชนไม่มีนิสัยรักการอ่าน แต่จะนิยมบริโภคสื่อทางโทรทัศน์มากกว่า ด้วยเหตุที่วาทสื่อทางโทรทัศน์มีความแปลกใหม่ อีกทั้งให้ภาพที่เคลื่อนไหว มีบทสนทนาที่สนุกสนาน ตื่นเต้น และง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยที่เด็กไม่ต้องสร้างจินตนาการเหมือนการอ่านหนังสือ จึงเป็นรูปแบบที่เหมาะสมแก่การสอดแทรกคุณธรรมที่ตีตามได้อย่างแนบเนียนกว่าการอ่านจากตัวหนังสือหรือวรรณกรรม ที่สำคัญเด็กจะซึมซับคุณธรรมที่ตีตามที่ปรากฏจากพฤติกรรมของตัวละครโดยไม่รู้ตัว เห็นได้จากผู้วิจัยได้ทดลองแพร่ภาพการ์ตูนเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในรูปแบบของวีดิทัศน์ ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ของโรงเรียนวัดชนะสงคราม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน ได้ชมในปี พ.ศ. 2546 พบว่า เด็กนักเรียนมีความสนใจใคร่รู้และซาบซึ้งกับบุคลิกภาพของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง โดยนักเรียนสามารถจดจำชื่อตัวละคร ตลอดจนลักษณะนิสัยของตัวละครได้อย่างแม่นยำโดยมิได้แสดงความเบื่อหน่ายในการชม การนำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการนำเสนอนิทานพื้นบ้านในยุคปัจจุบัน ด้วยความแปลกใหม่ในการนำเสนอในรูปแบบการ์ตูนโทรทัศน์ดังกล่าว ต่อมา จึงได้มีผู้นำนิทานพื้นบ้านเรื่องอื่นมาสร้างเป็นภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ อีกหลายเรื่อง เช่น เรื่องสุดสาคร พระอภัยมณี สังข์ทอง และเงาะป่า เป็นต้น และนิทานที่ได้นำเสนอทางโทรทัศน์ดังกล่าวก็ล้วนแต่เป็นเรื่องที่มีคุณค่า ให้ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน อีกทั้งยังสอดแทรกคุณธรรมคำสอนที่ตีตามเอาไว้อีกด้วยเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางอันนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตนของเยาวชน และเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในนิทานพื้นบ้านเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเรื่องย่อ แก่นเรื่อง (Theme) ตลอดจนนิสัยของตัวละครที่สำคัญไว้พอสังเขป เพื่อจะนำไปสู่การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ในลำดับต่อไป

1 เรื่องย่อ ปลาบู่ทองจากบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์

ชายคนหนึ่งมีชื่อว่าทอง มีภรรยาสองคน ภรรยาหลวงชื่อว่า นางขนิษฐา มีลูกสาวคนหนึ่งชื่อว่าเอื้อย ภรรยาผู้น้อยชื่อว่านางขนิษฐา มีลูกสาวสองคนชื่ออ้ายและอี วันหนึ่งนายทองได้ให้นางขนิษฐาหาปลา ภรรยาหลวงพลัดตกจากเรือจมน้ำตาย สาเหตุเพราะว่านางไม่เป็นและเสียหลักขณะไล่เหยี่ยวที่จะมาโฉบปลานุ่มที่นางเคยช่วยชีวิตเอาไว้ จากนั้นภรรยาหลวงคือนางขนิษฐาไปเกิดเป็นนางฟ้าบนสวรรค์และนางขนิษฐาอ่อนนวลเทวดาขอให้เกิดเป็นปลาบู่ทองเพื่อจะได้อยู่ใกล้ลูกสาว คือ เอื้อย เมื่อเกิดเป็นปลาบู่ทองนางขนิษฐาภรรยาผู้น้อยทราบเรื่องก็จับ

ปลาบู่มาทำน้ายา เปิดคาบเกล็ด ปลาบู่มาให้เอื้อย เอื้อยนำเกล็ดปลาบู่ไปฝังจนงอกเป็นต้นมะเขือเปราะ ความรู้ถึงนางขนิษฐี และลูกๆ อีก จากนั้นนางขนิษฐีก็ทำลายต้นมะเขือโดยใช้มีดได้ฟันไปที่ลำต้นมะเขือพร้อมกับนำผลมะเขือมารับประทาน เปิดนำผลมะเขือมาให้เอื้อย 1 ผล เอื้อยนำไปฝังจนกลายเป็นต้นโพธิ์ทองหนึ่งต้น เมื่อพระเจ้าพรหมทัตได้เสด็จประพาสป่า พบต้นโพธิ์ทอง และเอื้อย พระเจ้าพรหมทัตเกิดหลงรักเอื้อยและรับเอื้อยไปเป็น พระมเหสี ณ กรุงพาราณสี พร้อมทั้งนำต้นโพธิ์ทองไปปลูกไว้ในวังด้วย ฝ่ายนางขนิษฐีพร้อม ลูกสาวคนโตคืออ้าย ร่วมกันคิดหาทางฆ่าเอื้อย โดยสร้างเรื่องให้เอื้อยกลับมาเยี่ยมนายทอง เอื้อยหลงกลตกกระดานกลลงไปในกระทะน้ำร้อนที่แม่เลี้ยงและอิตเรียมการไว้ จากนั้นอ้ายได้ปลอมตัวเป็นพระมเหสีโดยนำแม่และน้องสาวเข้ามาอยู่ในวังด้วย ส่วนเอื้อยเมื่อตกกระทะน้ำร้อนตายแล้วได้เกิดไปเป็นนกแขกเต้า จากนั้นพระฤๅษีได้ชุบชีวิตใหม่ให้เอื้อยกลับมาเป็นมนุษย์ดังเดิม พระเจ้าพรหมทัตทราบเรื่องทั้งหมดจากพวงมาลัยที่เอื้อยร้อยฝากลูกกุมารมาถวายที่มีความประณีต ละเอียดสวยงาม จากนั้นพระเจ้าพรหมทัตสังเคราะห์ชีวิตสามแม่ลูก คือนางขนิษฐี อ้ายและอิต แต่เอื้อยได้ขอพระราชทานอภัยโทษซึ่งพระเจ้าพรหมทัตก็ทรงยินยอม แต่มีเงื่อนไขว่าต่อไปจะไม่ปองร้ายใครอีกและจะรักษาศีลห้าทุกคน จากนั้นพระเจ้าพรหมทัตก็รับเอื้อยมาอภิเษกสมรสอีกครั้งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหรือแนวคิดของเรื่องที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” เกี่ยวข้องในเรื่องของกฎแห่งกรรมซึ่งเข้าหลักธรรมในพระพุทธศาสนา แสดงให้เห็นถึงความเชื่อในเรื่องกรรมเก่าส่งผลให้ปัจจุบันต้องมีชีวิตแบบนี้ และคนใดที่ทำความผิดไว้ ในอดีตปัจจุบันก็ได้รับผลกระทบนั้นตอบแทนในชาตินี้เช่นกัน และอีกแนวคิดหนึ่งที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่องปลาบู่ทองก็คือ ความอิจฉาริษยาของแม่เลี้ยงต่อลูกเลี้ยง คือ นางขนิษฐีซึ่งเป็นแม่เลี้ยง มีความอิจฉาริษยาเอื้อย และคอยกลั่นแกล้งไม่ให้เอื้อยมีความสุข ใช้ทำงานอย่างทารุณ ต่อมาเอื้อยได้ดีมีวาสนาได้เป็นพระมเหสีของพระเจ้าพรหมทัตก็มีจิตริษยา คิดแผนการลงเอื้อยไปฆ่าอีก เพื่อให้ลูกสาวของตนได้เป็นพระมเหสีแทน ในด้านแก่นเรื่อง (Theme) ในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” เน้นในเรื่องความอิจฉาริษยาของแม่เลี้ยงที่มีต่อลูกเลี้ยงซึ่งมีเห็นทั่วไปในสังคมไทยปัจจุบันและเรื่องกฎแห่งกรรม คือ ใครทำความผิดไว้เช่นไรย่อมได้รับผลกระทบตอบสนองและทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ดังเช่น นางขนิษฐาและเอื้อยเคยทำความผิดไว้ในชาติก่อน จึงต้องมาชดใช้ในชาตินี้ ส่วนแม่เลี้ยงของนางเอกคือ นางขนิษฐีและลูกสาวคือ อ้ายและอิตได้ทำกรรมชั่วในชาตินี้ก็ได้รับชดใช้กรรมในบั้นปลายของชีวิตเช่นกัน

จากการวิเคราะห์บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” จำนวน 62 ตอนของบริษัท บรอดคาซท์ไทยเทเลวิชั่น จำกัด ที่เผยแพร่ทางไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2543 พบว่า คุณธรรมที่ปรากฏชัดเจนมีจำนวน 6 ประการ ดังนี้

- 1 ความเมตตากรุณา
- 2 ความกตัญญูกตเวที
- 3 ความขยันหมั่นเพียร
- 4 ความอดทนอดกลั้น
- 5 ความเป็นผู้มีสัมมาการะวะ
- 6 ความสามัคคี

ดังจะได้วิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

1 ความเมตตากรุณา

ความเมตตากรุณา เป็นเรื่องของความรู้สึกทางด้านจิตใจ คิดปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข เบนญา บุญสนธิกุล (2525 :38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความเมตตา คือ ความรักใคร่ปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุขในเมื่อตนได้รับความสุขสำราญแล้ว ก็ต้องการให้ผู้อื่นได้รับบ้างเป็นการแสดง อริยาศัย จิตใจกว้างขวางต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั่วหน้ากัน ความกรุณาคือความสงสาร ปรารถนา จะช่วยให้เขาพ้นทุกข์ ไม่ใจในอันที่จะปลดปล่อย บำบัด ความทุกข์ยากเดือดร้อนของมนุษย์และ สัตว์” ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 :129) ที่ให้ความหมาย ไว้ว่า “ความเมตตา คือ ความคิดปรารถนาจะให้ผู้อื่นเป็นสุขในเมื่อตนได้รับความสุข แล้วก็ใคร่ให้ผู้อื่นได้รับความสุข บ้างเป็นความหวังดีอันบริสุทธิ์ อันประกอบด้วยไมตรีจิตทั้งต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ความกรุณา คือ ความคิดปรารถนาจะให้ผู้อื่นพ้นจากความทุกข์ รู้สึกสงสารเห็นใจใคร่ช่วยเหลือ ให้เขาพ้นจากความทุกข์ยากนั้นๆ”

จากคำกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความเมตตา คือความปรารถนาที่จะเห็นมนุษย์และ สัตว์ทั้งหลายมีความสุขโดยการเอาใจเขามาใส่ใจเราตลอดจนมีความปรารถนาที่จะเห็นสัตว์ ทั้งหลายทั้งปวงรวมทั้งมนุษย์พ้นจากความทุกข์เมื่อพบว่าเขามีความทุกข์ต้องช่วยเหลือเขา

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” จะพบมากจากพฤติกรรมและภาษาของตัวละคร พฤติกรรม การแสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือมนุษย์หรือ สัตว์ให้พ้นจากความทุกข์ การแนะนำตักเตือนให้มนุษย์หรือสัตว์ทำแต่ความดีละเว้นความชั่ว จิตใจไม่คิดเอาเปรียบผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ นิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 :129) ที่ กล่าวว่า “พฤติกรรมที่บ่งบอกถึงผู้ที่มีความเมตตากรุณา คือ การแสดงความปรารถนาจะให้ผู้อื่น เป็นสุขและให้ความช่วยเหลือมนุษย์หรือสัตว์ให้พ้นจากความทุกข์”

ลักษณะย่อยของคุณธรรม ในด้านความเมตตากรุณา มีประเด็นย่อย 5 ประเด็น ดังนี้

- 1.1 สงสารปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์
- 1.2 ให้ความช่วยเหลือด้วยการบันดาลให้ตามความปรารถนา
- 1.3 การให้อภัย

1 4 การห้ามมิให้ผู้อื่นคิดร้ายหรือทำร้ายสัตว์

1 5 การแนะนำบอกกล่าวตักเตือน

1 1 สงสารปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์

คุณธรรมในด้านความเมตตาที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความสงสารปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ มีดังนี้

เมื่อนางขนิษฐาได้กลับชาติมาเกิดเป็นต้นมะเขือ นางขนิษฐาร่วมทั้งลูกสาวทั้งสองคน คือ อ้าย กับ อี ได้ทำลายต้นมะเขือโดยใช้มีดโต้ฟันไปที่ต้นมะเขือ นางขนิษฐาเมื่อถูกทำร้ายจนเสียชีวิตก็ได้กลายมาเป็นนางฟ้าขนิษฐาอยู่ที่บนสวรรค์และนางได้ขอร้องเทวดาให้ตนได้อยู่ใกล้ชิดกับลูกเอื้อยอีกครั้ง เทวดาได้ฟังเรื่องราวก็เกิดคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาคือ มีจิตคิดสงสาร ปรารถนาที่จะให้นางฟ้าขนิษฐาได้พบกับลูกสาวอีกครั้ง โดยให้นางฟ้าขนิษฐากลับชาติมาเกิดเป็นต้นโพธิ์ทอง ดังความว่า

บนสวรรค์

- เทวดาเอามือลูบคางใช้ความคิด - เห็นภาพปลาบู่ทองปรากฏขึ้นแล้วหายไป - เทวดานั่งท้าวคางใช้ความคิด	ขนิษฐา- สงสารเราสองแม่ลูกด้วยเกิดเจ้าคะ เทวดา - ก็เพราะสงสารนะสิ ข้าถึงต้องคิดเสียก่อนว่าเจ้าจะเป็นอะไร ถึงจะไม่ถูกรังแกได้ง่าย อิมม์ เป็นปลาบู่ทองก็ถูกจับกิน (ปลาหายไป) เป็นต้นมะเขือก็ถูกจับกิน (มะเขือหายไป) เอ จัน ต้องเป็นของที่กินไม่ได้สินะ ถึงจะปลอดภัยหน่อย เทวดา - ใช่แล้ว เจ้าไปเป็นต้นโพธิ์ก็แล้วกัน และใครจะทำอะไรเจ้าไม่ได้ทั้งนั้น ถ้าเจ้าไม่ยินยอม ขนิษฐา- เป็นความกรุณาอย่างยิ่งเจ้าคะ เทวดา - จันก็ตกลง เจ้าจงกลายเป็นต้นโพธิ์ทองโพธิ์เงินที่สวยงามยามต้องลมก็บังเกิดเสียงไพเราะเป็น ร่วมโพธิ์ร่วมไทรให้ความอบอุ่นแก่ลูก

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 184)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า เทวดาได้แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาได้เด่นชัดคือการช่วยเหลือให้นางฟ้าชนนิษฐาพ้นจากความทุกข์ได้พบกับความสุขในสิ่งที่ตนปรารถนาโดยเทวดาได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาทางด้านจิตใจคือ คิดไตรตรองหาวิธีการที่จะช่วยเหลือนางฟ้าชนนิษฐาให้ปลอดภัยจากผู้ที่จะมาทำร้ายได้ ภาพยนตร์การ์ตูนได้กำหนดพฤติกรรมที่เทวดาแสดงออกคือ เอามือลูบคาง กุมหน้าผาก และทำกอดอก ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวแสดงถึงการใช้ความคิดไตรตรอง ใคร่ครวญหาทางที่จะช่วยเหลือให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ที่เทวดามีต่อมนุษย์

เมื่อพระมเหสีเอื้อยถูกนางชนนิษฐาแย่ง และอี ทำร้ายจนเสียชีวิตได้กลับมาเกิดใหม่เป็นนกแขกเต้า ยังถูกสามแมลงตามมาเช่นฆ่าอีก แต่นกแขกเต้าก็รอดชีวิตมาได้โดยได้รับความช่วยเหลือจากหนูขาวและหนูดำ เมื่อนกแขกเต้าได้รอดชีวิตจากนางชนนิษฐา แย่ง และอี แล้ว นกแขกเต้าก็บินมาในป่าด้วยความเหนื่อยอ่อนแล้วก็หมดแรงตกลงมา ฤาษีได้พบและได้ทราบเรื่องราวในอดีตของนกแขกเต้าจึงเกิดความเมตตาสงสาร ปรารถนาที่จะให้นกแขกเต้าพ้นจากความทุกข์ พระฤาษีจึงชุบชีวิตนกแขกเต้าให้กลับกลายเป็นเอื้อยสาวแสนสวยดังเดิม ดังความว่า

ฤาษีพูดแล้วยกไม้เท้าเสก
เอื้อยให้เอื้อยกลับเป็นคน

ฤาษี	-	เรื่องราวของเจ้านี้น่าสงสารจริง ๆ แต่คนดี
ฤาษีต้องคุ้มครองสิน่า มา! ข้าจะช่วยเจ้า
เอง โอ้ม
เอื้อย	-	เอ๊ะ ที่ไหน ที่ไหน แล้วทำไม โอ ท่าน คือ
ฤาษี	-	ข้าก็คือผู้เฒ่า เจ้านะเป็นลมตกลงมาข้าก็เลย
เอาตัวเจ้ามาที่นี่
เอื้อย	-	ฉันที่เอื้อยกลับเป็นคนได้อย่างนี้ก็เพราะ
ท่านฤาษีช่วยเหลือฉันนี่เจ้าค่ะ
ฤาษี	-	เจ้าเป็นคนจิตใจดีงาม มีความกตัญญูใคร่
จะปล่อยให้เจ้าเป็นอะไรไปได้ลงคอละ
จริงมั๊ย
เอื้อย	-	เอื้อยกราบขอบพระคุณเจ้าค่ะ
ฤาษี	-	ถ้ายังงี้เจ้าก็พักอยู่กับข้าไปก่อนแล้วกัน
เอื้อย	-	เจ้าค่ะ

นับแต่นั้นมา เอื้อยก็ปรนนิบัติรับใช้ฤาษีผู้เฒ่าอยู่ในป่า

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 184)

จากตัวอย่างการช่วยเหลือของพระฤๅษีในการให้ที่พักกับเอื้อยเป็นการแสดงความเมตตากรุณาที่เด่นชัด และการกลับชาติมาเกิดใหม่ก็เป็นการแสดงความเมตตากรุณาเช่นกัน ความปรารถนาที่จะให้เอื้อยได้พ้นจากความทุกข์ เพื่อจะได้กลับมามีความสุขอีกครั้ง การที่พระฤๅษีได้เนรมิตให้เอื้อยได้กลับมาเป็นคนอีกครั้ง พร้อมทั้งให้เอื้อยได้พักอาศัยเพื่อจะได้ปลอดภัยจากอันตรายทั้งหลาย ที่อาจเกิดขึ้นกับเอื้อยได้

เมื่อเอื้อยได้กลับชาติมาเกิดเป็นคนอีกครั้งหนึ่ง และได้มาอยู่รับใช้ปรณนิบัติดูแลพระฤๅษี พระฤๅษีมีความเมตตาสงสารเอื้อยที่เป็นผู้หญิงแต่ต้องมาอยู่ในป่า ฤๅษีจึงถามเอื้อยว่าต้องการสิ่งใดหรือไม่ เพื่อเอื้อยจะได้มีความสุข ดังความว่า

- ฤๅษี - เอื้อยเอ๋ย
 เอื้อย - เจ้าคะท่านฤๅษี
 ฤๅษี - มาใกล้ๆ ข้าพเจ้าน้อยซี
 ฤๅษี - เจ้าอยู่ที่นี่มากี่รวมเดือนแล้ว สบายดีรีเปล่าละ
 เอื้อย - เพราะท่านฤๅษีให้ความเมตตาเอื้อยมีความสุขดีเจ้าคะ
 ฤๅษี - แต่เจ้าก็เป็นผู้หญิงนะ ต้องมาอยู่อย่างสมณะในป่ากับฤๅษีแก่ง
 อย่างช้า อยากได้อะไรจะออกปากก็คงลำบากใจ ใช่มั้ละ
 ฤๅษี - เอาแหวนชักรวงเป็นใจ
 เอื้อย - ไม่เจ้าคะ ท่าน
 ฤๅษี - หรือเปลี่ยนกฎให้มันใหญ่อีกซักหน่อย
 เอื้อย - เรือนที่อยู่ สบายดีแล้วเจ้าคะ
 ฤๅษี - จันเอด็กชักรคนมัย แก่เหงาดีนะ หี หี
 เอื้อย - เด็กนี้ดูน่ารักดีนะ เจ้าคะ
 ฤๅษี - แสดงว่าเจ้าชอบใจละสิ เอ้า ข้าจะให้มันมาอยู่เป็น
 เพื่อน เจ้า โอ้ม

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 265)

จากตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยได้รับความเมตตา ช่วยเหลือจากพระฤๅษีโดยพระฤๅษีได้ถามความต้องการของเอื้อยว่ามีความปรารถนาสิ่งใดหรือไม่ เมื่อเอื้อยชอบเด็ก ฤๅษีก็เนรมิตให้ การถามสิ่งที่เอื้อยต้องการ และ เนรมิตให้ในสิ่งที่เอื้อยปรารถนา คือ การช่วยเหลือให้ผู้อื่นพ้นจากความทุกข์และมีความสุข เป็นการแสดงความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นเป็นสุขโดยแสดงความสงสารเห็นใจ และได้ช่วยเหลือ

นายทอง สามีมของนางขนิษฐาได้ทราบเรื่องจากนางขนิษฐาว่านางขนิษฐาเรือล่มจมน้ำเสียชีวิต ด้วยเหตุที่นายทองและนางขนิษฐาได้ลงโทษให้นางขนิษฐาออกไปหาปลาแต่ผู้เดียวเพราะนางขนิษฐาทำปลาบูห์ลุดมือลงน้ำไป นายทองทราบเรื่องก็รู้สึกสงสารมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือนางขนิษฐาให้รอดพ้นจากความตายโดยกล่าวเป็นคำพูดในลักษณะคำถามที่ต้องการคำตอบโดยเร็วจากนางขนิษฐ์ ตัวอย่างเช่น

ขนิษฐ์ - พี่ทอง เอ่อ ฉันมีอะไรจะบอกอย่างหนึ่ง คือแม่ฐานะเขาเรือกว่าจะพี่คือเมื่อเย็นฉันออกมาเห็นก็ (สะอื้น)

ทอง - หา เรือกว่าเธอ ตรงไหน บอกเร็ว แล้วขนิษฐาสละ หา แม่ฐิ

ขนิษฐ์ (สะอื้น) ฉันเห็นเรือมันคว่ำเลยไปติดต้นลำพูตั้งแต่ตอนเย็นแล้วหละพี่ ก็เห็น เห็นแต่เรือจะ ไม่เห็นแม่ขนิษฐาเลย

ทอง - โธ่ ทำไมไม่บอกตั้งแต่ แล้วโธ่ แม่ฐาก็คง คงจม โธ่

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 128)

จากบทสนทนาดังกล่าวจะเห็นได้ว่านายทองแสดงความตกใจที่ได้ทราบข่าวจากนางขนิษฐ์และนายทองก็ต้องการทราบอีกว่านางขนิษฐาเรือกว่าที่ตรงจุดใดเพื่อจะได้ไปช่วยเหลือ พฤติกรรมของนายทองเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาคือปรารถนาที่จะช่วยเหลือภรรยาของตนให้พ้นจากความตายโดยที่แสดงออกทางคำพูด และท่าทาง

ลบกุมารเป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งที่มีพฤติกรรมในด้านความเมตตากรุณา ดังจะเห็นได้จากตอนที่ เมื่อลบกุมารทราบเรื่องราวจากเอี้ยยผู้เป็นแม่ว่าเหตุใดจึงต้องมาอาศัยอยู่กับพระฤาษีในป่า ลบกุมารรู้สึกสงสาร เห็นใจ และมีความปรารถนาที่จะให้แม่เอี้ยยมีความสุข ลบกุมารจึงตัดสินใจลาแม่เอี้ยยและพระฤาษีออกติดตามหาพระเจ้าพรหมทัต ณ กรุงพาราณสี ดังความว่า

เอี้ยย (เสียงมาก่อนตัว) - ลบ ลบ อ้าวนั่นเก็บอะไรใส่ย่ามล่ะลูก

ลบ - ลูกจะไปหาพ่อในวังจ๊ะ

เอี้ยย - หา ไม่ได้นะลบ มันอันตรายมาก

ลบ - แต่ลบสงสารแม่ แม่ควรจะอยู่กับพ่อในวังนะจ๊ะ

เอี้ยย - โธ่ ลบ ลูกแม่

ฤาษี - ไม่ต้องวิตกไปหรอกเอี้ยย เจ้านี้มันเอาตัวรอดได้ ถึงเวลาแล้ว

ที่ความจริงทุกอย่างจะต้องปรากฏ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 267)

จากคำพูดของลบกุมารเป็นความตั้งใจที่จะให้แม่เอื้อยได้มีความสุข โดยมีความปรารถนาที่จะให้พระเจ้าพรหมทัตมาอยู่กับแม่เอื้อยดังเดิมเพื่อช่วยเหลือให้แม่เอื้อยพ้นจากความทุกข์เป็นเจตนาดี ที่ลบกุมารมีต่อเอื้อย

เมื่อลบกุมารได้เดินทางมาถึงกรุงพาราณสี ถูกมเหสีเอื้อยตัวปลอมจับได้และส่งให้ทหารนำตัวไปประหารชีวิต แต่ทหารมีความเมตตา สงสาร เปลี่ยนใจไม่ประหารชีวิตลบกุมาร พฤติกรรมดังกล่าวของทหารเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา ดังตัวอย่าง

- ทหารชูดาบทำท่าจะฟัน แววดา	ทหาร - ข้าไม่เคยทำร้ายเด็ก เจ้ารีบไปเถอะ
เปลี่ยนไป	ทหาร - ไปสิ ก่อนที่ข้าจะเปลี่ยนใจ
- ทหารเปลี่ยนใจ เอาดาบเก็บคืน	ลบ - ขอบคุณน้ามาก
	ทหาร - อย่างกลับมาให้ข้าเห็นอีก แล้วจะหาว่า
	ข้าไม่เตือน

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 277)

จากท่าทางและน้ำเสียงในการพูดดังกล่าวจะเห็นว่าทหารได้ชูดาบทำท่าจะฟันลบกุมาร แต่แววดาเปลี่ยนไปทำให้จิตใจได้เปลี่ยนไปด้วย ด้วยเหตุที่ว่าทหารมีความเมตตาสงสารขึ้นมาในจิตใจโดยแสดงออกทางพฤติกรรมทางกายคือไม่ประหารลบกุมาร และทหารยังได้ให้ลบกุมารรับหนีไป ก่อนที่จะเปลี่ยนใจ พฤติกรรมของทหารเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาสงสารปรารถนาที่จะให้ลบกุมารพ้นจากความตาย

ความเมตตากรุณาของตัวละครที่เป็นมนุษย์ที่มีต่อสัตว์ยังได้ปรากฏในเหตุการณ์ที่เอื้อยได้มีความห่วงใยบรรดาสัตว์น้ำต่างๆ โดย ทุกๆ เช้าเอื้อยจะนำข้าวมาให้ปลาต่างๆ ที่ทำน้ำหน้าบ้านเสมอ เช่น

- เอื้อย - หายไปไหนกันหมดน้า เจ้าปลาน้อยๆ เอื้อยเอาข้าวมาให้แล้วจะ
- (บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 107)

การที่เอื้อยได้นำข้าวมาให้บรรดาสัตว์น้ำต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เป็นการกระทำ ที่ชี้ให้เห็นว่าเอื้อยเป็นผู้ที่มีความเมตตากรุณา สงสาร ต้องการให้บรรดาสัตว์น้ำต่างๆ พ้นจากความหิว เมื่อบรรดาสัตว์น้ำต่างๆ ได้กินข้าวก็มีความสุข เป็นความปรารถนาดี ที่จะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ของตัวละครที่เป็นมนุษย์มีต่อสัตว์ที่ชัดเจน

นายทองออกไปหาปลาพร้อมอ้ายกับอี ได้ปลานูมาตัวหนึ่ง เมื่อกลับมาถึงบ้านจึงสั่งให้นางขนิษฐาภรรยาหลวงนำมาทำต้มยำ แต่นางขนิษฐามีความเมตตาสงสารไม่อยากฆ่าปลานู ดังตัวอย่าง

ขนิษฐา - รู้ว่ามันสวยดีนะจะพี่ทอง อย่าเพิ่งฆ่ามันเลย นี่ถ้าเอื่อยมาเห็นละก็ต้องอยากเลี้ยงแน่ ๆ

ขนิษฐี - ไม่ได้นะพี่ ฉันก็อยากกินต้มยำเหมือนพี่นั่นแหละ

ขนิษฐา - อย่าเลยพี่ เก็บไว้ให้เอื่อยเลี้ยงเถอะจะ

ปู่ - อี๋ย ย พ่อแก้วแม่แก้วช่วยลูกด้วยเถอะ ต่อไปจะไม่เห็นแกกินอีกแล้ว จ้า อี๋ย

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลานูทอง" 2543 122)

จากพฤติกรรมของนางขนิษฐาในบทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่า นางขนิษฐามีความปรารถนาที่จะพยายามช่วยชีวิตของปลานูไว้ โดยใช้เหตุผลในการพูดกับนายทองผู้เป็นสามีและนางขนิษฐีว่าปลานูตัวนั้นสวยดีควรเก็บไว้ให้เอื่อยเลี้ยง การให้เหตุผลจากบทสนทนาของนางขนิษฐา ต่อนายทอง โดยนางขนิษฐา ได้กล่าวว่า รู้ว่ามันสวยดีอย่าเพิ่งฆ่ามันเลย นี่ถ้าเอื่อยมาเห็นละก็ต้องอยากเลี้ยงแน่ การให้เหตุผลดังกล่าวเป็นวิธีการหนึ่งที่นางขนิษฐาต้องการที่จะช่วยเหลือปลานูให้รอดพ้นจากความตาย เป็นการแสดงความรู้สึกสงสาร ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นพ้นจากความทุกข์ยาก แต่วิธีการดังกล่าวของนางขนิษฐาก็ไม่ประสบผลสำเร็จ

เมื่อนางขนิษฐาใช้เหตุผลในการพูดกับนายทองและนางขนิษฐีในการที่จะช่วยชีวิตปลานูหนุ่มไม่สำเร็จ นางขนิษฐาจึงคิดหาวิธีใหม่โดยการแสวงหาเหตุผลกับนายทองและนางขนิษฐีว่าจะไปฆ่าปลานูหนุ่มที่ทำน้ำเพื่อที่จะได้ไม่เลอะเทอะพื้นครัว ด้วยเหตุที่นางขนิษฐาจะได้ปล่อยปลานูโดยทำที่ว่าปลานูหลุดมือลงน้ำไปเองเพื่อให้สมจริง ดังความว่า

ขนิษฐาหลับตาปี เจื่อไม้ขึ้น
จะทุบหัวปลามือสั้น ขนิษฐา
เจื่อไม้ค้าง เห็นมือที่คลายออก

ขนิษฐา - (คิดในใจ) ฉันทำไม่ได้ พี่ทองคงไม่โกรธเราจริงๆ หรอกนา ถ้าไม่ได้กินปลานูวันนี้

ปู่ - ยากส์

ขนิษฐา - อู๋ตายแล้ว

(เสียงแทรก) "ตุ้ม" (เสียงอุทาน ว้าย/อ้าย/โ๊ะ)

ขนิษฐี - ต้าย แม่ขนิษฐา เธอทำอะไรลงไปนะ อี อี๋ย

ทอง - นี่กล้าดียังไงถึงทำแบบนี้ รั้มัยฉันเสียเวลาทั้งวันกว่าจะได้ปลามา

ชนิษฐา - พี่จำ ฐาขอโทษจะ มันสิ้นหลุดมือไป จริง ๆ ฐาไม่ได้ปล่อยนะพี่

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 123)

พฤติกรรมและคำพูดของนางชนิษฐา จากบทสนทนาจะเห็นว่านางชนิษฐามีความตั้งใจปรารถนาอย่างยิ่งที่จะช่วยชีวิตปลาบู่ โดยการคิดหาวิธีทุกวิถีทางที่จะช่วยชีวิตปลาบู่ โดยการสร้างให้เหตุผลว่าควรจะนำปลาบู่มาขอดเกล็ดที่ทำน้ำ การแสดงคำพูดของนางชนิษฐาที่ให้เหตุผลที่บิดเบือนความเป็นจริงเป็นความพยายามอย่างยิ่งของนางชนิษฐาที่ต้องการจะให้ปลาบู่หนีรอดพ้นจากความตาย โดยที่นางชนิษฐาได้คำนึงถึงโทษที่ตนเองจะได้รับเลย แม้แต่ขณะที่นางชนิษฐาเจอไม้ชิ้นที่จะทาบหัวปลาบู่กลับตาปี แสดงว่าจิตใจของนางไม่เต็มใจหรือฝืนใจทำและในขณะที่นางเจอไม้มือของนางชนิษฐาก็สั่น เพราะเหตุที่นางมีจิตใจสงสาร ไม่อยากทำร้ายชีวิตปลาบู่เลย พฤติกรรมที่นางชนิษฐาแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาทางด้านภายในจิตใจ จากนั้นนางก็คลายมือที่จับปลาไว้เพื่อที่จะให้ปลาบู่ดิ้นหลุดมือไปได้ง่าย การคลายมือก็คือการช่วยชีวิตปลาบู่ เป็นการแสดงพฤติกรรมทางกายที่แสดงถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา

นางชนิษฐาถูกนายทองและนางชนิษฐาส่งโทษให้ลงเรือไปหาปลาทั้ง ๆ ที่นางชนิษฐารวบน้ำไม่เป็น ฝ่ายปลาบู่หนุ่มเมื่อทราบเรื่องราวที่นางชนิษฐาออกมาหาปลาเพราะเหตุที่ช่วยชีวิตตนเองไว้ ปลาบู่หนุ่มจึงคิดตอบแทนพระคุณด้วยการกระโดดขึ้นจากแม่น้ำ มาอยู่ในเรือของนางชนิษฐา เพื่อที่นางชนิษฐาจะได้มีปลาไปให้นายทองและนางชนิษฐาทำอาหาร แต่นางชนิษฐาก็จับปลาบู่ลงน้ำ ปลาบู่ก็กระโดดขึ้นมาในลำเรืออีก ในขณะนั้นมีนกสีดำนกใหญ่บินมาเพื่อจะโฉบปลาบู่ที่นอนอยู่ในเรือเอาไปเป็นอาหาร นางชนิษฐาจึงช่วยเหลือเจ้าปลาบู่ด้วยการรีบลุกขึ้นยืนมองไปในทิศทางที่นกจะบินมา และโบกมือไล่จนนกหลุดตัว ทำให้เรือโคลง นางชนิษฐาเสียการทรงตัวจนพลัดตกลงน้ำไป ดังคำว่า

- ชนิษฐาขยับตัว โบกมือ ชนิษฐา - ไปนะ ไปให้พ้น ชัวร์ ชัวร์ โอ๊ะ ว้าย
ไล่จนกหลุดตัว (เสียงแทรก) คนตกน้ำ "ตูม"
- เรือโคลง ชนิษฐาเสียการทรงตัว เป็ด - ก้าน ก้าน ว้ายตายแล้ว แม่ชนิษฐา
ตกน้ำอย่าเพิ่งเป็นอะไรไปนะ เดี่ยวจะ
ไปตามหนูเอื่อยมาช่วย ก้าน ก้าน

ชนิษฐา - ช่วยด้วย ช่วย ช่วยด้วย (สาลัก)

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 127)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าการที่นางขนิษฐาโบกมือไล่นกและใช้เสียงไล่นกไม่ให้บินโฉบมาจับปลาเป็นอาหาร เป็นพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่า นางขนิษฐามีความปรารถนา และมีความตั้งใจจริงที่จะช่วยชีวิตปลานู โดยไม่คำนึงถึงชีวิตและความปลอดภัยของตนเอง จนทำให้ตนต้องตกจมน้ำตายเพราะความเมตตาสงสารช่วยชีวิตปลานูนั่นเอง

พระเจ้าพรหมทัต กษัตริย์หนุ่มผู้ใจดีแห่งกรุงพาราณสีได้แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรณมาต่อสัตว์ ดังจะเห็นได้จาก พระองค์ได้นำนกแขกเต้าซึ่งก็คือเอืยกลับชาติมาเกิด มาเลี้ยงไว้ในกรง โดยที่พระองค์ได้ป้อนอาหาร ตลอดจนดูแลเอาใจใส่อย่างดีอีกทั้งยังเล่นกับนกแขกเต้าอย่างเอ็นดู การที่พระองค์ได้ให้การเลี้ยงดูนกแขกเต้าเป็นอย่างดี เป็นการช่วยเหลือและปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข ถึงแม้จะเป็นสัตว์ก็ตาม ดังความว่า

ประตุกรงทองเปิดออก

- พระเจ้าพรหมทัตเอานกใส่กรง พรหมทัต - เอ้ากินซะ ของโปรตเจ้า

- พระเจ้าพรหมทัตป้อนเมล็ด

พืชให้นกแขกเต้า

- พระเจ้าพรหมทัตยื่นมือมาให้

นกแขกเต้าจิกเล่นอย่างเอ็นดู

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลานูทอง" 2543 247)

จากบทสนทนาจะเห็นว่าพระเจ้าพรหมทัตได้ให้การเลี้ยงดูนกแขกเต้าเป็นอย่างดี โดยเอาใส่ใจในเรื่องอาหารว่าอาหารประเภทใด ที่นกแขกเต้าชอบแล้วพระองค์ทรงจัดหามาให้ โดยเห็นได้จาก คำว่า โปรต ของพระเจ้าพรหมทัตในบทสนทนา ที่ว่า เอ้ากินซะของโปรตเจ้า พฤติกรรมของพระเจ้าพรหมทัตดังกล่าว แสดงถึงความเอาใจใส่ต่อสัตว์จึงเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสงสารและปรารถนาที่จะให้นกแขกเต้ามีความสุขพ้นจากความหิวโหย ด้วยการดูแลอย่างดี

เมื่อนางขนิษฐาได้ช่วยชีวิตปลานูหนุ่ม ทำให้นายทองและนางขนิษฐาไม่พอใจ จึงลงโทษนางขนิษฐาโดยการให้นางขนิษฐาลงเรือไปหาปลาแต่ผู้เดียว ซึ่งนางขนิษฐาได้ขอร้องที่จะไม่ไปหาปลาด้วยเหตุที่ว่านางไม่เคยจับปลา และว่ายน้ำไม่เป็นแต่นายทองและนางขนิษฐาไม่ยอมโดยใช้กำลังบังคับนางขนิษฐาลงไปในเรือที่ทำน้ำ แม่เป็ดได้เห็นเหตุการณ์เกิดความเห็นใจ สงสารได้แต่แสดงความรู้สึกเสียใจและเห็นใจในความทุกข์ทรมานของเพื่อนมนุษย์ ตัวอย่างเช่น

นายทอง ขนิษฐช่วยกันดึงแกมบังคับ ขนิษฐา - (สะอื้น) ฉันทขอโทษจริงๆ จะ พี่ทอง แม่ฐิ
นางขนิษฐาไปลงเรือที่ท่าหน้า (สามคน) - นี่ลงไปซะดีๆ /ลงไปซี/(สะอื้น) ปลอยฉันท
(เสียงซุลมุนกึ่งกัก) เกอะนะ
ขนิษฐา - อย่าให้ฉันทออกไปเลยพี่ ฉันทไม่เคยจับ
ปลาจริงๆ สงสารฉันทเกอะ
แม่เปิดลอยคอกอยู่ริมน้ำใกล้ๆ เรือ แม่เปิด - (เห็นหลัง) นั้นจะทำอะไรแม่ขนิษฐาอีกกะ
เบิงตาจู ตายตาย พวกคนใจร้าย โธ่ โธ่ โธ่
สงสารแม่ขนิษฐาจังเลย
(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 124)

เหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าความคิดและความรู้สึกของแม่เปิดที่แสดง
ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจสงสารแม่ขนิษฐา ด้วยการตั้งใจดูเหตุการณ์โดยตลอด แต่ก็ช่วยเหลือ
อะไรไม่ได้ จากความคิดและความรู้สึกของแม่เปิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแม่เป็นสัตว์ แต่ก็มี
จิตใจที่สงสารมนุษย์ ได้เช่นเดียวกัน

เมื่อแม่เปิดได้ทราบข่าวว่านางขนิษฐาพลัดตกจากเรือจมน้ำตาย แม่เปิดก็
โศกเศร้าเสียใจ ร้องไห้สะอื้น และมีน้ำใจที่จะช่วยติดตามค้นหาแม่ขนิษฐาทั้งที่ความหวังเลือนราง
เต็มที ดังความว่า

แม่เปิดเศร้าจนน้ำตาไหล เป็ด - (สะอื้น) น่าสงสารแม่ขนิษฐาเหลือเกิน
ใช้ปากกรีดน้ำตา อ๊ะ ลงไปบอกพวกข้างล่างให้ช่วยกันออก
ตามหาแม่ขนิษฐาดีกว่า ก๊าบ. ก๊าบ
(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 129)

จากบทสนทนาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของสัตว์ คือแม่เปิดที่มีความเห็น
อกเห็นใจ สงสารและเสียใจจนน้ำตาไหลเมื่อรู้ว่านางขนิษฐาจมน้ำ และยังมีความปรารถนาดีต่อ
เพื่อนมนุษย์ด้วยการชวนฝูงปลาออกติดตามค้นหานางขนิษฐาอีก การที่แม่เปิดโศกเศร้าจน
น้ำตาไหลตลอดจนชักชวนฝูงปลาออกติดตามหานางขนิษฐา พฤติกรรมดังกล่าวของแม่เปิดได้
แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกสงสาร เมตตา ที่สัตว์มีต่อเพื่อนมนุษย์และต้องการที่จะให้นางขนิษฐา
ปลอดภัย ถึงแม้จะเป็นการแสดงความรู้สึกและความนึกคิดในจิตใจก็ตาม

เมื่อนางชนิษฐาจมน้ำเสียชีวิตได้เกิดมาเป็นปลาบู่ทองว่ายน้ำอยู่ที่หน้าหน้าบ้าน นายทอง ผุงปลาต่างๆ รับรู้ว่าปลาบู่ทองก็คือ นางชนิษฐากลับชาติมาเกิดนั่นเอง ผุงปลาต่างๆ จึงมีความปรารถนาที่จะให้แม่ปลาบู่ทองได้พบกับเอื้อย จึงไปปรึกษาหารือกันว่าจะหาวิธีการใด ที่จะช่วยให้แม่ปลาบู่ได้พบกับเอื้อย สุดท้ายวิธีที่ได้มาจากแผนของปลาตุ๊ก คือให้ผุงปลาต่างๆ วายล่อนายทอง นางชนิษฐาและอ้าย ให้จับพวกตนให้ไกลๆ ในที่อื่น เพื่อเปิดโอกาสให้แม่ปลาบู่ ได้พบกับเอื้อยโดยปลอดภัย ดังความว่า

- ชะโด - ฉันวางแผนของลุงตุ๊กนี้ มันออกจะเสี่ยงอยู่สักหน่อยนะ
 สวย - อย่าใจเสาะนักสิชะโด พวกเราน่ะมันนักหลบหลีกมีอาชีพออยู่แล้วนี่นา
 กระดี - ใช่ ตัวโตชะเปล้า ใจเสาะเป็นปลาเข็มเขี้ยว
 เข็ม 1 - อู๋ (ให้เล็กๆ) เรื่องอะไรมาเทียบกับเรา
 เข็ม 2 - ใช่ ถึงจะเล็กเข็มก็เจาะแหทะลุอะ ขอบอก
 ตุ๊ก - อือม เป็นอันว่าพวกเจ้าเต็มใจที่จะไปล่อ พ่อแม่ลูกพวกนั้นออกไป
 จากไซ้มัย
 เป็ด - ของหมู่ๆ น้าลุง/ไซ้ /ได้เลย

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 134)

จะเห็นว่าการประชุมปรึกษาหาวิธีช่วยให้แม่ปลาบู่ได้พบกับเอื้อย จากผุงปลา ต่างๆ เป็นการแสดงออกถึงผู้ที่มีความเมตตาสงสารต้องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ อย่างเต็ม กำลังและ เต็มใจถึงแม้ว่าวิธีการดังกล่าวจะเสี่ยงต่อการถูกนายทองจับก็ตาม แต่สัตว์ทั้งหลาย ก็พร้อมที่จะทำ ด้วยเหตุที่ผุงปลาต่างๆ ต้องการให้แม่ปลาบู่และเอื้อยมีความสุข หลังจากที่เอื้อย มีความทุกข์มาตลอดหลังจากที่นางชนิษฐาจมน้ำตายไปพวกปลาต่างๆ จึงดำเนินการตามแผน ของปลาตุ๊กด้วยการ วายล่อนายทองไปให้ไกลๆ เพื่อความปลอดภัยของแม่ปลาบู่และเอื้อย ตัวอย่างเช่น

- ชะโด - เพื่อความปลอดภัยของแม่ปลาบู่ เราต้องล่อตาทองไปไกลกว่า
 นี้ดีกว่าไป สวย
 สวย - โหไกลกว่านี้อีกเหรอ เหนื่อยจะแย่อยู่แล้ว ทำไมต้องเป็นเรา

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 138)

การที่ปลาต่างๆ ได้ใช้วิธีการล่อนายทองให้ไปจับพวกตนไกลๆ เพื่อเปิดโอกาสให้แม่ปลาบุญได้พบกับเหยื่ออย่างปลอดภัย วิธีการดังกล่าวเป็นการแสดงออกถึง ผู้ที่มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้รับความสุข ในสิ่งที่ตนต้องการ เป็นคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่สัตว์มีต่อสัตว์ที่เด่นชัด

หลังจากเหยื่อถูกสามแม่ลูกใช้แผนการทำร้ายจนเสียชีวิต เหยื่อได้กลับชาติมาเกิดเป็นนกแขกเต้า นกแขกเต้าได้บิน เข้ามาอยู่ในวังเพราะความคิดถึงต้นโพธิ์ทอง และคิดถึงพระเจ้าพรหมทัต ผู้เป็นพระสวามี นางขนิษฐี พร้อมทั้งอ้ายและอี รู้ว่านกแขกเต้าคือพระมเหสีเหยื่อกลับชาติมาเกิด สามแม่ลูกจึงช่วยกันจับนกแขกเต้า พร้อมทั้งต้มน้ำร้อนเพื่อทำอาหาร ขณะที่นกแขกเต้าถูกจับนอนบนเตียง โดยที่นางขนิษฐีจะทำการถอนขน หนวดและหนุขาว ที่อาศัยอยู่ในครัวได้เห็นเหตุการณ์ ได้แสดงความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจ ปรารถนาที่จะช่วยเหลือให้นกแขกเต้าได้รอดพ้นจากความตาย ดังความที่ว่า

นก - อยานะ ๑ ๑ อย่า แค่วักๆ

หนวด - นกตัวนี้น่าสงสารนะ

หนุขาว - เราต้องช่วยแล้ว

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบุญทอง" 2543 253)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าจากความคิดและความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใย สงสาร เห็นอกเห็นใจของหนวดและหนุขาวที่มีต่อนกแขกเต้า เป็นความรู้สึกทางด้านจิตใจที่ปรารถนาที่จะให้นกแขกเต้าพ้นจากอันตรายความคิดและความรู้สึกดังกล่าวของหนวดและหนุขาวเป็นการแสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่สัตว์มีต่อสัตว์อย่างชัดเจน

1 2 ให้ความช่วยเหลือด้วยการบันดาลให้ตามความปรารถนา

คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบุญทอง" ในลักษณะการให้ความช่วยเหลือด้วยการบันดาลให้ตามความปรารถนา มีดังนี้

กล่าวถึงนายทองสามีของนางขนิษฐาจับปลาบุญหนุ่มมาได้ตัวหนึ่งแล้วนายทองได้ให้นางขนิษฐาไปจับขอดเกล็ดที่ทำน้ำ เพื่อนำมาทำอาหาร ด้วยความที่นางขนิษฐาเกิดความเมตตาสงสารจึงช่วยชีวิตปลาบุญ โดยทำที่ว่าปลาดีนหลุดมือไปเอง เหตุการณ์ดังกล่าวได้สร้างความไม่พอใจให้กับนายทองและนางขนิษฐีเป็นอย่างมาก นางขนิษฐาจึงถูกทำโทษโดยการให้ออกนั่งเรือไปหาปลาแต่ผู้เดียว นางขนิษฐาถูกบังคับให้ไปจับปลาท่ามกลางแดดร้อนจัดตั้งแต่เที่ยงจนบ่ายคล้อยก็ยังไม่ได้ปลาสักตัวเดียว ปลาบุญหนุ่มทราบเรื่องคิดตอบแทนผู้มีพระคุณจึงกระโดดขึ้นมาในลำเรือของนางขนิษฐาเพื่อให้นางขนิษฐานำตัวไปให้นายทองกับนางขนิษฐีทำอาหาร

ขณะนั้นมีนกเหยี่ยวตัวใหญ่บินมาเพื่อจะโฉบเอาเจ้าปลาบู่หนุ่มไปเป็นอาหาร นางขนิษฐาจึงรีบลุกขึ้น แล้วขยับตัวโบกมือไล่จนสุดตัว ทำให้นางขนิษฐาเสียการทรงตัวจึงพลัดตกจากลำเรือทันที

ด้วยเหตุที่นางขนิษฐามีความเห็นใจใคร่ช่วยเหลือชีวิตเจ้าปลาบู่ทองไว้ นางขนิษฐาจึงจมหายไปกับสายน้ำโดยไม่มีใครรู้เห็น นอกจากนางขนิษฐี ส่วนแม่เปิดประตูก็มุ่งหน้าไปแจ้งข่าวร้ายแก่เอื้อย เมื่อนางขนิษฐาจมน้ำตายได้เกิดมาเป็นนางฟ้าบนสวรรค์ และได้ขอร้องให้เทวดาช่วยให้ตนได้พบลูกเอื้อยอีกครั้ง ฝ่ายเทวดาบนสวรรค์ได้ทราบเรื่องราวทั้งหมด เกิดความเมตตา สงสารนางฟ้าขนิษฐาที่มัวอ่อนวอนขอให้ได้พบกับลูกเอื้อย ทั้งๆ ที่นางขนิษฐาหมดอายุขัยแล้ว เทวดาเห็นว่าที่ผ่านมานางขนิษฐาได้ทำความดีเอาไว้มากขณะที่อยู่บนโลกมนุษย์ เทวดาจึงได้แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา อันที่จะปรารถนาช่วยปลดปล่อย บำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของนางขนิษฐาโดยช่วยให้นางขนิษฐาได้กลับชาติมาเกิดเป็นปลาบู่ทอง ดังความว่า

- ขนิษฐา - ท่านเจ้าคะ กรุณาด้วยเถิดเจ้าคะ
- เทวดา - แหม นางฟ้าขนิษฐา พอนึกปั๊บก็มาบ่นเชียว เรื่องของเจ้าเนี่ยทำเอาข้าอยู่ไม่เป็นสุขเอาซะเลย
- ขนิษฐา - ขอให้ฉันกลับไปหาลูกด้วยนะเจ้าคะ ฉันอยากพบลูก ฉันเป็นห่วงลูกเจ้าคะ
- เทวดา - เอ้อ เจ้าหมดอายุขัยแล้วนะ จะกลับเป็นคนอีกไม่ได้หรอก มันผิดกฎของสวรรค์จริงๆ เจ้าจะยอมมั้ยถ้าไม่ได้เป็นคน
- ขนิษฐา - ได้เจ้าคะ ขอเพียงได้อยู่กับลูกเท่านั้น
- เทวดา - จันทิตกลง เห็นแก่การที่เจ้าและลูกตั้งใจทำดีมาตลอด ข้าจะช่วยให้เจ้าได้อยู่ใกล้ๆ ลูกแล้วกันนะ โอเค เพียง

จากนั้นลูกแก้วสีทองจากเทวดาก็ลอยมากลายเป็นแสงสว่างเจิดจ้าเป็นแม่ปลาบู่ทองที่สวยงาม และสัตว์น้ำทั้งหลายก็ได้รับรู้ว่าปลาบู่ทองแสนงามเบื่องหน้า คือนางขนิษฐาแม่ของเอื้อยนั่นเอง

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 131-132)

จากบทสนทนาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการที่เทวดาได้ให้ความช่วยเหลือนางฟ้าขนิษฐาด้วยการบันดาลให้นางฟ้าขนิษฐากลับชาติมาเกิดเป็นปลาบู่ทองนั้น เป็นการแสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาต่อนางฟ้าขนิษฐาอย่างเด่นชัดคือ มีความสงสาร ต้องการช่วยเหลือให้นางฟ้าขนิษฐาพ้นจากความทุกข์ และมีความสุขที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับเอื้อย

กล่าวถึงพระเจ้าพรหมทัต กษัตริย์หนุ่มแห่งกรุงพาราณสี แต่ยังไม่มีการครองเทวดา จึงได้ช่วยเหลือให้พระเจ้าพรหมทัตได้พบกับเอื้อย เพื่อที่ทั้ง 2 จะได้พบกัน โดยเทวดาได้มา เข้าฝันพระเจ้าพรหมทัตอีกทั้งชี้แนะให้พระเจ้าพรหมทัตนำดันโพธิ์ทองไปปลูกเป็นต้นไม้คู่บารมี ของพระองค์และที่สำคัญ จะนำพระองค์ให้ได้พบคู่ครองที่เหมาะสม เช่นตัวอย่าง

พระเจ้าพรหมทัต	- ท่านเป็นใคร
เทวดา	- เราคือเทวดา ถ้าพระองค์ตั้งใจเดินทางมาเพื่อพบบางสิ่ง
ละก็ สิ่งที่อยู่ตรงหน้าพระองค์นี้แหละที่จะช่วยพระองค์ได้
พระเจ้าพรหมทัต	- ท่านหมายถึงดันโพธิ์ทองต้นนี้
เทวดา	- โพธิ์ทองต้นนี้เป็นไม้คู่บารมีของพระองค์ ถ้านำไปไว้
ในวังจะเป็นสิริมงคลแก่บ้านเมืองและจะนำพระองค์
ไปพบกับสิ่งที่ค้นหามานานแสนนาน
พระเจ้าพรหมทัต	- ท่านหมายถึงอะไร
เทวดา	- แล้วพระองค์จะรู้เอง
อำมาตย์	- พระองค์ตื่นจากบรรทมแล้วหรือ พระเจ้าคะ
พระเจ้าพรหมทัต	- ข้าฝันไปหรือนี่

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 204)

การให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำของเทวดาที่มีต่อพระเจ้าพรหมทัตโดยการ เข้าฝันพระเจ้าพรหมทัต ให้พระเจ้าพรหมทัตนำดันโพธิ์ทองไปปลูกในวังเพื่อที่พระองค์จะได้พบ กับสิ่งที่ตนเองต้องการ คือได้พบกับคู่ครองที่เหมาะสมพฤติกรรมการแนะนำดังกล่าวถือว่าเป็น การแสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา คือ เทวดามีความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นมีความสุข เนื่องจากพระเจ้าพรหมทัต เป็นกษัตริย์หนุ่มที่ใจดีปกครอง บ้านเมืองด้วยความยุติธรรม มีความ เมตตาต่ออาณาประชาราษฎร์ด้วยคุณงามความดีของพระองค์ทำให้เทวดาให้ความช่วยเหลือให้ พบคู่ครองที่เหมาะสมกันดังกล่าว

จากบทสนทนาในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ข้างต้น เป็น การแสดงคุณธรรมของ เทวดา ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ คู่ครอง ตัวละครเอกที่ทำคุณงามความดี ดังเช่น เอื้อย นางขนิษฐา และพระเจ้าพรหมทัต ด้วยเหตุที่ตัวละครดังกล่าวได้สร้างแต่ความดี มาตลอด เทวดาจึงแสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา คือ ให้ตัวละครดังกล่าวได้พบกับ ความสุขตามความต้องการที่ตนปรารถนาให้สมหวัง เช่นการที่นางขนิษฐาได้กลับชาติมาเกิด ใหม่หลายครั้งทั้งที่นางหมดอายุขัยแล้วการช่วยเหลือดังกล่าว เป็นความเมตตากรุณาของเทวดา ที่ปรารถนาจะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์มีความสุขต่อไป

13 การให้อภัย

คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะการให้อภัยมีดังนี้

เมื่อพระเจ้าพรหมทัตได้ทราบความจริงจากลูกบุมารว่าพระมเหสีเอื้อย คืออ้ายปลอมตัวมา พระเจ้าพรหมทัตมีความโกรธแค้นเป็นอย่างมาก จึงได้สั่งให้ทหารจับนางขนิษฐี อ้าย และอู่ไปประหารชีวิตให้สมกับความผิดที่ได้ก่อขึ้น แต่เอื้อยได้ทูลขอพระราชทานอภัยโทษ เอื้อย รู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจ ไม่คิดผูกพยาบาทอาฆาตจองเวร ต้องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้พ้นจากอันตราย พฤติกรรมของเอื้อยจึงเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงคุณธรรมในด้านความเมตตาที่มนุษย์มีต่อมนุษย์ ดังความว่า

- เอื้อย - หม่อมฉันขอพระราชทานอภัยโทษด้วยพะคะ
 พรหมทัต - แต่ทั้ง 3 คนนี้ปองร้ายมเหสีของพี่ถึงขั้นชีวิตโทษต้องประหาร
 ชีวิตเท่านั้นที่เหมาะสม พี่ไม่ยกโทษให้หรอก
 เอื้อย - แต่แม่ขนิษฐาสอนเสมอว่า ต้องรู้จักให้อภัยทุกคนที่คิดร้าย
 หรือทำร้ายแก่หม่อมฉันนะพะคะ หากทรงมีพระกรุณาแก่
 หม่อมฉันโปรดยกเลิกโทษประหารเถิดนะเสด็จพี่
 (บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 282-283)

บทสนทนาข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าเอื้อยเป็นผู้ที่มีจิตใจงดงามไม่อาฆาตพยาบาทจองเวรกับผู้ที่ยคิดร้ายกับตน รู้จักการให้อภัยต่อเพื่อนมนุษย์ การขออภัยโทษ ดังกล่าวข้างต้น เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่ชัดเจน

14 การห้ามมิให้ผู้อื่นคิดร้ายหรือทำร้ายสัตว์

คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะการห้ามมิให้ผู้อื่นคิดร้ายหรือทำร้ายสัตว์มีดังนี้

มีเหตุการณ์ตอนหนึ่งที่แสดงให้เห็นคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่มนุษย์มีต่อสัตว์ คือ เอื้อยได้เห็นอ้ายกับอู่ ช่วยกันจับปูนาเพื่อไปทำปูเค็ม เอื้อยเกิดความสงสารจึงเข้ามาช่วยขัดขวางอ้าย กับอู่ ด้วยการสั่งห้ามมิให้อ้ายกับอู่ทำร้ายปูนา เช่น ตัวอย่าง

- อี - พี่อ้าย (ตื่นเต้น) มีปูอยู่นี่ตัวหนึ่งแน่ะ
 อ้าย - ช่วยกันจับเร็วอี แล้วพุงนี้ค่อยหาเพิ่มมาทำปูเค็มกินกัน
 ปู - ว่าย ย ย
 เอื้อย - อย่างนะอ้าย
 อ้าย - ยายเอื้อยอย่ามายุ่งนะ
 (บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 114)

จากคำพูดของเอื้อย จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าเอื้อยพูดว่า อย่างนะอ้าย คำพูดดังกล่าว ได้แสดงถึงการสั่งห้ามมิให้อ้ายจับปูนา หรือทำร้ายปูนา พฤติกรรมของเอื้อยแสดงถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่มนุษย์มีต่อสัตว์ ถึงแม้เอื้อยจะไม่ได้รังแกหรือทำร้ายสัตว์ แต่การห้ามมิให้ผู้อื่นทำร้ายสัตว์ โดยกล่าวเป็นคำพูด ได้ห้ามผู้อื่นมิให้ทำร้ายสัตว์ ก็เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาเช่นกัน

1.5 การแนะนำบอกกล่าวตักเตือน

คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ในลักษณะการแนะนำบอกกล่าวตักเตือน มีดังนี้

นอกจากเอื้อยจะให้อาหารกับปลาต่างๆ แล้วเอื้อยยังมีความรู้สึกเป็นห่วงใย พวกปูปลาต่างๆ จะมีอันตราย เมื่อเอื้อยได้ทราบข่าวว่านายทองผู้เป็นพ่อจะมาจับปลาไปเป็นอาหาร เอื้อยได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีความเมตตากรุณาต่อปลาต่างๆ โดยมุ่งหน้าไปยังทำนน้ำเพื่อที่จะไปบอกกล่าวตักเตือนปลาต่างๆ ให้รู้ตัวเพื่อที่จะได้หลบหนีได้ทันเวลาที่ ดังความว่า

- เอื้อยฟังเจ๊บบๆ แต่ใจก็คิดเป็นห่วงพวกปูปลา	เอื้อย - (คิดในใจ) แยะแล้ว ดูท่าพ่อจะเอาจริง เราต้องหาทางไปเตือนพวกนั้นให้รู้ตัวก่อน
นอกบ้านนายทอง ทางไปทำนน้ำ	เอื้อย - (คิดในใจ) ด้วยความกลัวว่าเพื่อนปลาที่รัก จะถูกนายทองผู้เป็นพ่อจับได้ เอื้อยจึงรีบมุ่งหน้าไปยังทำนน้ำ
- เอื้อยรีบออกจากบ้านไปยังทำนน้ำ	
- เอื้อยนั่งอยู่ที่ทำนน้ำ เอามือตีน้ำเพื่อบอกข่าวแก่ปลา	เอื้อย - พวกเธอต้องหนีไปให้เร็ว ๆ เจ้าปลาทั้งหลาย ไม่อย่างนั้น พุงนี้อาจถูกพ่อจับได้นะ รีบไปเร็ว

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 112)

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยมีความคิดห่วงใยฝูงปลาต่าง ๆ ที่จะต้องถูกพ้อจับไปเป็นอาหารความคิด ดังกล่าว เป็นความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นพ้นจากอันตรายเป็นการแสดงคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณาทางด้านจิตใจ และการแสดงคำพูดจากการสนทนาข้างต้น ของเอื้อยที่มีต่อบรรดาสัตว์น้ำต่าง ๆ โดยเอื้อยได้บอกกล่าวตักเตือนให้บรรดาสัตว์น้ำต่าง ๆ หนีไปไกล ๆ พรุ่งนี้พ้อจะมาจับปลาจริง ๆ นะ คำพูดบอกกล่าวตักเตือนของเอื้อย ดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาที่มนุษย์มีต่อสัตว์ที่ชัดเจน เป็นความหวังดี ที่จะให้สัตว์น้ำพ้นจากอันตรายที่จะเกิดขึ้น

และอีกตอนหนึ่งในขณะที่เอื้อยเอามือมาตักน้ำเรียกฝูงปลาเพื่อเตือนให้รู้ว่าจะมีภัย แต่ปลาต่าง ๆ กลับเข้าใจผิดคิดว่าเอื้อยนำอาหารมาให้ เอื้อยจึงรีบไล่ฝูงปลาให้รีบหนีไป พฤติกรรมของเอื้อยเป็นการแสดงถึงผู้ที่มีความเมตตา ปรารถนาที่จะช่วยให้สัตว์น้ำพ้นจากอันตรายที่จะเกิดขึ้น ดังตัวอย่างเช่น

ทำน้ำ

- เอื้อยรีบไล่ปลาที่รีบขึ้นมามีด้วย

ความเข้าใจผิด

เอื้อย - มากันทำไมละ เอื้อยบอกให้หนีไป

พรุ่งนี้พ้อจะมาจับปลาจริง ๆ นะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 112)

จากเหตุการณ์ข้างต้นการที่เอื้อยเตือนฝูงปลาต่าง ๆ ว่า เอื้อยบอกให้หนีไป พรุ่งนี้พ้อจะมาจับปลาจริง ๆ นะ ข้อความดังกล่าวเป็นการตักเตือนที่หวังดีต่อฝูงปลาต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ฝูงปลาต่าง ๆ พ้นจากอันตรายโดยให้รู้ตัวก่อน

จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาที่ปรากฏในภาพยนตร์โทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ดังกล่าวข้างต้นพบว่า ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา มีประเด็นย่อย 5 ประเด็นดังนี้

- 1 1 สงสารปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์
- 1 2 ให้ความช่วยเหลือด้วยการบันดาลให้ตามความปรารถนา
- 1 3 การให้อภัย
- 1 4 การห้ามมิให้ผู้อื่นคิดร้ายหรือทำร้ายสัตว์
- 1 5 การแนะนำบอกกล่าวตักเตือน

ตัวละครที่เป็นมนุษย์ ที่แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา ได้แก่ พระฤาษี นางชนิษฐาและเอื้อย ตัวละครที่เป็นสัตว์ ที่แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา ได้แก่ แม่เป็ด ปลาบุญนุ้ม ปลาชะโด ปูนา เป็นต้น

ตัวละครที่เป็นผู้วิเศษที่แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา ได้แก่ เทวดา

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น เป็นการสะท้อนภาพสังคมไทยในอดีตที่ได้แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา คือ ความรักใคร่ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นเป็นสุข พ้นจากความทุกข์ยากเป็นความหวังดีอันบริสุทธิ์ เป็นไมตรีจิตที่มนุษย์พึงมีต่อมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ซึ่งกล่าวได้ว่า อุปนิสัยของคนไทยโดยพื้นฐานมีจิตใจเมตตา กรุณา การให้อภัยซึ่งกันและกัน และความเมตตา กรุณานี้ ถือได้ว่าเป็นคุณธรรมที่สังคมพึงประสงค์ ทำให้สังคมเกิดความสงบสันติสุข จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาจากบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบุญทอง” จะพบว่าคุณธรรมในข้อนี้มีได้ปรากฏเฉพาะมนุษย์ เท่านั้น แม้แต่สัตว์ก็ได้แสดงคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาเช่นเดียวกัน เป็นการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของคุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณาที่สังคมไทยในปัจจุบัน ควรยึดถือและนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิตประจำวันเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมที่น่าอยู่และมีความสุขสืบต่อไป

2 ความกตัญญู กตเวที

ความกตัญญู กตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี เป็นสิ่งที่ทุกคนควรประพฤติปฏิบัติ โดยเฉพาะการปฏิบัติต่อคุณพ่อ คุณแม่ เพราะการไม่ลืมนพระคุณคนย่อมนำความสุขความเจริญมาสู่ตน ในเรื่องของความกตัญญู กตเวที จรัส พยัคฆราชศักดิ์ (2547 : 47) ได้กล่าวไว้ว่า

“ความกตัญญู กตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี มาจากพุทธศาสนสุภาษิต คำบาลีว่า นิमितตํ สาธุรูปานํ กตญญู กตเวทิตา อ่านว่า นิ - มิต - ตัง สา - ทุ - รู - ปา - นัง - กะ - ดัน - ยู - กะ - ตะ - เว - ทิ - ตา

กตัญญู แปลว่า การรู้บุญคุณที่ผู้อื่นทำแล้วแก้ตน

กตเวที แปลว่า การตอบแทนบุญคุณนั้น

ความกตัญญู กตเวที จึงหมายถึง การรู้บุญคุณที่ผู้อื่นทำแล้วแก้ตนและการกระทำตอบแทนบุญคุณนั้น”

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นได้สอดคล้องกับความเห็นของ เบญจา บุญยสนธิกุล (2525 : 47) ที่กล่าวว่า

“ ความกตัญญู คือ ความรู้สึกสำนึกในอุปการคุณหรือคุณความดีที่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมีต่อเรา อันแสดงออกมาจากความคิดนึกของแต่ละคน

กตเวที คือ การแสดงออกและการตอบแทนบุญคุณต่อความดีที่ผู้อื่นทำนั้น โดยการแสดงออกทางการกระทำและคำพูด ดังนั้น ความกตัญญู กตเวที จึงหมายถึง ความเป็นผู้มีสำนึก

ในความช่วยเหลือของผู้ที่ทำคุณแก่ตนแม้เพียงเล็กน้อย หรือในประโยชน์ที่ตนได้รับจากสัตว์ หรือสิ่งของและสนองคุณตามสถานภาพ”

ความกตัญญูกตเวทิตี ถือว่าเป็นคุณธรรมที่สำคัญ เป็นความรู้สึกสำนึกในบุญคุณที่ผู้มีพระคุณมีต่อตนเอง ความกตัญญูกตเวทิตีเป็นคุณธรรมที่ทุกคนควรนำมาปฏิบัติและควรส่งเสริมในสังคม ทุกยุคทุกสมัย อย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุที่จะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญในชีวิต

พฤติกรรมที่แสดงถึงความกตัญญูกตเวทิตี ได้แก่ การตอบแทนบุญคุณของผู้มีพระคุณ การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้มีพระคุณ ตลอดจนให้การช่วยเหลือการงานต่อผู้มีพระคุณอย่างสม่ำเสมอ ในยามที่ทานตกทุกข์ได้ยาก อีกทั้งให้การยกย่องสรรเสริญ และไม่แสดงพฤติกรรมที่ตนเสมอท่านด้วย

ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความกตัญญู ที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” มีประเด็นย่อย 4 ประเด็น ดังนี้

- 2 1 การช่วยเหลือการทำงาน
- 2 2 การตอบแทนโดยการเลี้ยงดูและการแสดงความเคารพต่อผู้มีพระคุณ
- 2 3 การแสดงออกโดยใช้วาจา
- 2 4 การตอบแทนในยามตกทุกข์ได้ยาก

2 1 การช่วยเหลือการทำงาน

คุณธรรมในด้านความกตัญญูกตเวทิตี ที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะการช่วยเหลือการทำงาน มีดังนี้

นายทองซึกชวนเอื้อยให้ออกไปจับปลาที่ทำน้ำหน้บ้านด้วยกัน แต่เอื้อยได้ปฏิเสธนายทองผู้เป็นบิดา โดยเอื้อยได้ให้เหตุผลว่าจะอยู่ช่วยแม่ขนิษฐาทำกับข้าว พฤติกรรมของเอื้อยที่แสดงออกมาเป็นคำพูด เป็นความรู้สึกสำนึกที่ออกมาจากความคิดที่จะให้การช่วยเหลือการงานของผู้มีพระคุณเพื่อแบ่งเบาภาระของมารดาพฤติกรรมของเอื้อยดังกล่าวจึงเป็นการแสดงออกถึงผู้มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ดังความว่า

- นายทอง - เอื้อยละ จะไปจับปลากับพอมัย
เอื้อย - เอ่อ พรุ่งนี้เอื้อยต้องช่วยแม่ทำกับข้าวจะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 113)

เอื้อย - พรุ่งนี้เอื้อยจะได้เข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัตแล้วคะแม่
เอื้อยได้ยินกิตติศัพท์ความใจดีมีเมตตาของพระองค์
มานานแล้ว อ้อ เอื้อยจะร่ายพวงมาลัยถวายพระองค์ด้วย
(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 192)

การที่เอื้อยคิดที่จะร่ายพวงมาลัยถวายพระเจ้าพรหมทัตการร่ายมาลัยเป็นการแสดงความเคารพยกย่อง อีกทั้งเป็นการแสดงความสำนึกถึงบุญคุณของผู้มีพระคุณอย่างจริงใจ เป็นความรู้สึกในบุญคุณ หรือความดีของผู้อื่นที่มีต่อตน ความรู้สึกและความตั้งใจของเอื้อย ดังกล่าวจึงเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงผู้ที่มีความกตัญญูทางด้านจิตใจ

เมื่อเอื้อยได้รับการช่วยเหลือจากพระฤๅษี โดยได้กลับมาเป็นมนุษย์อีกครั้ง เอื้อย ได้อยู่ปรนนิบัติพระฤๅษีโดยมีลูกมารน้อยที่พระฤๅษีมอบให้มาอยู่เป็นเพื่อนเพื่อคลายเหงา เอื้อยรักและเมตตา ลูกมารเปรียบเหมือนลูก ลูกมารก็รักและเคารพเอื้อยเหมือนแม่บังเกิดเกล้าคนหนึ่ง ลูกมารได้แสดงออกถึงผู้ที่มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ดังเหตุการณ์ตอนที่ลูกมารได้วิ่งถือมะม่วงเข้ามาหาเอื้อยและมอบให้เอื้อยด้วยวาจาที่นุ่มนวลสุภาพ ดังคำว่า

- ลบวิ่งถือมะม่วงเข้ามาหาเอื้อย	ลบ - (เสียงมาก่อนตัว) มะม่วงจะแม่
ที่นั่งอยู่ริมน้ำ	เอื้อย - ไปเที่ยวชนเก็บมาจากไหนลูก
	ลบ - ด้านหลังน้ำตกนี่เองจะ แม่จ๋า
	บนต้นมะม่วงมีลูกนกอยู่ ตั้ง 2 ตัว
	ลบเอามาเลี้ยงได้มั้ยจะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 266)

จากพฤติกรรมที่รับวิ่งถือมะม่วงมาให้เอื้อยเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความตั้งใจที่จะนำมะม่วงมาให้แม่เอื้อยได้รับประทาน พฤติกรรมดังกล่าวเป็นลักษณะการเอาใจใส่ เลี้ยงดูผู้มีพระคุณ เป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจในการตอบแทนบุญคุณต่อผู้มีพระคุณที่ผู้อื่นกระทำต่อตนอย่างเด่นชัด

เมื่อนางชนิษฐาพลัดตกเรือจมน้ำตาย ได้กลับชาติมาเกิดเป็นปลาบู่ทอง และเอื้อยก็รับรู้ว่ามีแม่ชนิษฐากลายเป็นปลาบู่ทองแหวกว่ายอยู่ที่หน้าหน้าบ้าน ถึงแม้ว่านางชนิษฐาจะเปลี่ยนสถานภาพจากมนุษย์กลายเป็นปลาบู่ทอง เอื้อยก็มิได้แสดงท่าทีรังเกียจยังคงแสดงคุณธรรมในด้านความกตัญญูกตเวทิต่อ ผู้มีพระคุณอย่างสม่ำเสมอ โดยเอื้อยได้นำข้าวดอก ของชอบของนางชนิษฐามาให้แม่ปลาบู่ทองกินที่หน้า น้ำ เช่น ตัวอย่าง

- เอื้อย - แม่ แม่จำ แม่ปลาทูทองของเอื้อย มากินข้าวเถอะจ๊ะ
เอื้อยมีข้าวตอกที่แม่ชอบมาฝากจ๊ะ
- แม่ปลา - เอื้อย ลูกรักของแม่
- เอื้อย - วันนี้เอื้อยลองทำขนมซีหนูที่แม่เคยทำให้เอื้อยกินบ่อย ๆ
ด้วยแต่ไม่รู้ว่าจะชอบหรือเปล่า

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาทูทอง" 2543 141)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า การที่เอื้อยนำอาหารที่นางขนิษฐาชอบคือข้าวตอก และการนำขนมที่นางขนิษฐาเคยทำให้กินบ่อย ๆ มาให้แม่ปลาทูทองกิน พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในการเลี้ยงดูผู้มีพระคุณอันเป็นลักษณะของคนดีที่สังคมควรยึดถือและนำมาปฏิบัติ

นอกจากเอื้อยจะแสดงพฤติกรรมในด้านความกตัญญูทวดเวทิต่อผู้มีพระคุณในเรื่องอาหารการกินแล้ว เอื้อยยังแสดงความกตัญญูทวดเวทิต่อผู้มีพระคุณโดยการร้อยพวงมาลัยอันแสดงถึงความเคารพถึงบุญคุณของผู้ที่เป็นแม่อย่างจริงใจ ดังความว่า

- เอื้อยกำลังเอาพวงมาลัยคล้องแม่ปลาทู
ทอง จากนั้นเอื้อยหย่อนพวงมาลัยลงในน้ำ
ดังความว่า
- เอื้อย - แม่จำ แม่ปลาทูทองของเอื้อย
มาดูซิจ๊ะ เอื้อยร้อยพวงมาลัย
มาให้แม่จ๊ะ
- เอื้อย - สวยมั๊ยจ๊ะแม่
- แม่ปลา - เอื้อย ลูกแม่ช่างน่ารัก
เหลือเกิน
- เอื้อย - อีกนิดซิจ๊ะแม่

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาทูทอง" 2543 145-146)

จากเหตุการณ์ข้างต้น เอื้อยได้ร้อยพวงมาลัยมาให้แม่ปลาทูทองและนำมาคล้องแม่ปลาทูทองโดยหย่อนพวงมาลัยลงในน้ำ การหย่อนพวงมาลัยลงในน้ำพฤติกรรมของเอื้อยดังกล่าว เป็นการแสดงถึงความตั้งใจที่จะทดแทนผู้มีพระคุณด้วยการให้ความเคารพ และการหย่อนพวงมาลัยในน้ำ ก็แสดงถึงความตั้งใจ และรู้จักกาลเทศะ มีความสำรวม สุภาพอ่อนโยน อันเป็นมารยาทที่สุภาพเรียบร้อย ที่ลูกพึงปฏิบัติต่อบิดามารดา

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่ากิริยาท่าทางของเอื้อยที่แสดงออกมาคืออาการตกใจ หน้าซีด และการซักถามว่านายทองปวยเป็นอะไรอย่างร้อนใจ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกความห่วงใยต่อผู้มีพระคุณที่มีความสำนึกที่จะตอบแทนบุญคุณอีกทั้งสนองสนใจที่จะทราบอาการของผู้มีพระคุณ พฤติกรรมดังกล่าวของเอื้อยจึงเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางวาจาที่แสดงความรู้สึกความห่วงใยต่อผู้มีพระคุณ

ถึงแม้เอื้อยจะทำงานหนักแต่เอื้อยก็ไม่ได้ทอดทิ้งการเลี้ยงดูแม่ปลาบู่ เอื้อยยังปรนนิบัติดูแล โดยให้อาหารกับแม่ปลาบู่อย่างสม่ำเสมอ ดังตัวอย่าง

เอื้อย - เอื้อยทำงานจนไม่ได้ไปหาแม่มา 2 วันแล้วนะแม่เปิด แม่จะเป็นอย่างไรบ้างก็ไม่รู้

เปิด - ก๊าบ ก๊าบ เฮ้อ น่าสงสารทั้งแม่ทั้งลูกจริงๆ

เอื้อย - วันนี้งานหมดแล้ว เอื้อยจะรีบกลับบ้านเอาข้าวห่อไปให้แม่นะแม่เปิด

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 157)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นพฤติกรรมของเอื้อยที่จะรับนำข้าวมาให้แม่ปลาบู่ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงออกทางวาจาเป็นความรู้สึกในการใส่ใจที่จะดูแลโดยการให้อาหารการกินต่อผู้มีพระคุณ โดยเห็นได้จากคำพูดของเอื้อย

นางขนิษฐาถูกนายทองผู้เป็นสามีลงโทษโดยให้ออกเรือไปหาปลาคนเดียวด้วยเหตุที่นางปล่อยปลาบู่หลุดมือลงไปในน้ำ ตั้งแต่เช้าจนบ่ายนางขนิษฐาก็ไม่สามารถหาปลาได้สักตัวเดียว ฝ่ายปลาบู่หนุ่มที่นางขนิษฐาได้เคยช่วยชีวิตไว้เกิดความสงสารเห็นใจและต้องการตอบแทนบุญคุณต่อผู้ที่มีพระคุณ ดังความว่า

- ปลาบู่ น้ำตาไหล บู่ - ฉันเสียใจจริงๆ ที่ทำให้ทุกอย่างแย่ไปหมด ฉันรู้สึกแล้วละว่าฉันควรตอบแทนบุญคุณแม่ขนิษฐายังไง ลาก่อนเพื่อนๆทั้งหลาย ถ้าชาติหน้ามีจริง เราค่อยพบกันใหม่ นะ

ปลา - เฮ้ย เจ้าบู่ ไปไหนนะ บู่ บู่

(จากบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 126)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าปลาบู่หนุ่มน้ำตาไหลเมื่อเห็นนางขนิษฐาต้องลำบาก ออกมาหาปลาแต่ผู้เดียว ปลาบู่มีความรู้สึกสงสารเห็นอกเห็นใจและปรารถนาที่จะตอบแทนบุญคุณต่อผู้ที่มีบุญคุณกับตน ปลาบู่จึงคิดหาวิธีช่วยเหลือผู้มีพระคุณในยามตกทุกข์ได้ยาก ความรู้สึกนึกคิดตอบแทนบุญคุณของผู้มีพระคุณของปลาบู่ แล้วได้กล่าวออกมาเป็นคำพูด เป็นการแสดงออกทางจิตใจของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความกตัญญูทวนเวทต่อผู้มีพระคุณ

เมื่อพระเจ้าพรหมทัต กษัตริย์หนุ่มแห่งกรุงพาราณสีได้รับเอื้อยไปอภิเษกสมรส ในวังพร้อมทั้งนำดันโพธิ์ทองไปด้วย ผู่งปลาต่างๆ ทราบเรื่องมีความปิติยินดี ในการที่เอื้อยจะได้ไปเป็นพระมเหสี หอยมีความคิดว่าเราน่าจะตอบแทนน้ำใจเอื้อยก่อนที่จะจากกัน หอยจึงปรึกษาปลาต่างๆ โดยปลาดุกได้เสนอความคิดว่าเราควรรวมตัวกันเป็นฝูงใหญ่ แล้วว่ายตามสงหนูเอื้อยจนไปถึงกรุงพาราณสี ดังความว่า

หอย	- เราน่าจะตอบแทนน้ำใจสงหนูเอื้อยมั่งนะ ทำอะไรก็ได้ให้สงหนูเอื้อยรู้ว่าพวกเราซาบซึ้งแค่ไหน
ปลาดุก	- อืมม พวกเราไปส่งสงหนูเอื้อยกันเถอะ
สวาย	- ดีๆ ความคิดดีมากเลยลู่ ไปกันหมดนี่เลย
ปลาดุก	- แตะข้าขอตัวนะ วายไม่ไหว อยู่ที่นี่ดีกว่า
หอยเหลือง	- ชั้นไปด้วย
ปูนา	- ชั้นไปด้วย
ชะโด	- ชื่นให้พวกเธอไป กว่าจะถึง สงสัยเป็นปี อยู่ที่นี่แหละ
หอย	- โธ แล้วทำเป็นมาชวน ไม่ไปก็ได้
ปูนา	- แล้วเอาของมาฝากมั่งนะ
ปลาบู่	- เรือจะออกแล้ว พวกเราไปกันเร็ว

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 215-216)

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่าพฤติกรรมของหอยและปลาต่างๆ ที่สนทนากันถึงการตอบแทนบุญคุณด้วยการว่ายไปส่งเอื้อยที่กรุงพาราณสีนั้น เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีความสำนึกในบุญคุณของผู้ที่มีบุญคุณกับตน ด้วยเหตุที่เอื้อยได้เคยให้อาหารและการเตือนให้สัตว์น้ำระวังตัวในการที่นายทองจะมาจับพวกตน พฤติกรรมของสัตว์ต่างๆ ที่แสดงออกจึงเป็นพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความกตัญญูทวนเวทในตัวละครที่สัตว์มีต่อมนุษย์ที่เด่นชัด โดยปลาต่างๆ ได้คิดตอบแทนพระคุณเอื้อย โดยการรวมตัวกันและว่ายตามขบวนเรือของพระเจ้าพรหมทัตและเอื้อยไปส่งถึงในกรุงพาราณสี การแสดงความคิดที่จะตอบแทนบุญคุณของสัตว์ต่างๆ ดังกล่าวเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกที่จะตอบแทนน้ำใจต่อผู้มีพระคุณที่มีต่อตน

2 4 การตอบแทนในยามตกทุกข์ได้ยาก

คุณธรรมในด้านความกตัญญูทศเวทที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะการตอบแทนในยามตกทุกข์ได้ยากมีดังนี้

ปลาบู่หนุ่มมีจิตคิดกตัญญูต่อนางขนิษฐาจึงตัดสินใจทะเล่สิ่งตัวจากไต้หน้าตกลงมาในลำเรือ เพื่อที่นางขนิษฐาจะได้นำไปให้นายทองประกอบอาหาร นางขนิษฐาทราบเจตนาของปลาบู่ ว่าต้องการตอบแทนบุญคุณที่ตนเคยช่วยชีวิตไว้แต่นางขนิษฐาไม่มีความเมตตาจึงปล่อยปลาบู่ลงน้ำไป ถึงแม้ปลาบู่หนุ่ม จะอ้อนวอนให้น้ำตนไปทำอาหารก็ไม่เป็นผล ดังความว่า

บนผิวน้ำต่อเนื่องจากไต้หน้า

- ปลาบู่ทะเล่สิ่งตัวจากไต้หน้าตกลงมาในเรือ
- เสียงปลาตกบนเรือ ดังกึกก้อง

ขนิษฐา - อ้าย !

เจ้าปลาบู่นี้หนา

ทำไม เจ้าขึ้นมาได้ยังงี้

โธ่เอ๊ย โอ ฉันเข้าใจแล้ว แต่ฉัน

ให้เจ้าไปด้วยไม่ได้หรอก ขอบใจ

มาก เจ้าไปเถอะ

บู่ - อีบ ! อี๊ย ! แม่ขนิษฐาพาฉัน
ไปด้วยเถอะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 126)

การที่ปลาบู่ทะเล่สิ่งตัวขึ้นมากในเรือของนางขนิษฐาเป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจที่เด็ดเดี่ยวเฉียบพลันของปลาบู่ที่ต้องการตอบแทนพระคุณผู้ที่เคยช่วยชีวิตตนไว้ อีกทั้งยังกล่าวเป็นคำพูดเชิงขอร้องให้นางขนิษฐานำตนไปให้นายทองและนางขนิษฐาด้วยความมุ่งมั่นว่าแม่ขนิษฐาพาฉันไปด้วยเถอะคำพูดดังกล่าวเป็นการแสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมใน ด้านความกตัญญูทศเวทที่ซัดเจน ต่อผู้มีพระคุณในยามที่ผู้มีพระคุณได้รับความตกทุกข์ได้ยาก

จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความกตัญญูทศเวทที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ดังกล่าวข้างต้นพบว่าลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความกตัญญูทศเวทที่มีประเด็นย่อย 4 ประเด็น ดังนี้

2 1 การช่วยเหลือการทำงาน

2 2 การตอบแทนโดยการเลี้ยงดูและการแสดงความเคารพต่อผู้มีพระคุณ

2 3 การแสดงออกโดยใช้วาจา

2 4 การตอบแทนในยามตกทุกข์ได้ยาก

จากการศึกษาพบว่าตัวละครที่แสดงคุณธรรมในด้านความกตัญญูทเวทที่เป็นมนุษย์ คือ ตัวเอกของเรื่องได้แก่ เอื้อย และลบกุมาร ส่วนตัวละครที่เป็นสัตว์ที่แสดงคุณธรรมในด้านความกตัญญูทเวทได้แก่ ปลาบุญม ปลาณิล และปลากราย และเป็นที่สังเกตว่าคุณธรรมในด้านความกตัญญูทเวทมิได้ปรากฏเฉพาะมนุษย์เท่านั้น แม้แต่สัตว์ก็สามารถที่จะแสดงคุณธรรมในเรื่องความกตัญญูทเวทได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นแสดงออกในลักษณะใดก็ตามด้วยข้อสรุปดังกล่าวเป็นการสะท้อนภาพสังคมไทยในอดีตว่าคนไทยมีอุปนิสัยโดยพื้นฐานเป็นผู้ที่มีความกตัญญูทเวทต่อผู้มีพระคุณอันเป็นลักษณะของคนดีเป็นคุณธรรมที่สังคมยกย่องและควรปลูกฝังโดยเห็นได้จากการกำหนดพฤติกรรมและภาษาของตัวละครที่ผ่านทางบทภาพยนตร์ การ์ตูน โทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบุญม” ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นเป็นการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของคุณธรรมในด้านความกตัญญูทเวทที่สังคมไทยในปัจจุบันควรยึดถือและนำมาปฏิบัติเป็นแบบอย่างในชีวิตประจำวันเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมที่น่าอยู่และมีความสันติสุขสืบต่อไป

3 ความขยันหมั่นเพียร

ความขยันหมั่นเพียรเป็นเรื่องของการทำงานโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ทำงานในสิ่งนั้นจนสำเร็จลุล่วงดังเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในเรื่องดังกล่าว นิตยา ปิ่นชาญชัยยุทธ (2529 : 133) ได้ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรไว้ว่า “ความขยันหมั่นเพียร คือ ความมานะบากบั่นเอาการเอางาน มีความพยายามในการปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ต้องท้อถอยเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ” ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เบญจา บุญยสนธิกุล (2525 : 46) ที่ได้สรุปความหมายของความขยันหมั่นเพียรไว้ว่า “ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามความบากบั่นไม่ท้อแท้ต่อการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเพื่อความสำเร็จโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบากพร้อมที่จะฟันฝ่าอุปสรรคด้วยตนเอง”

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมานะบากบั่นในทางที่ถูกที่ควร ทำให้เกิดความสำเร็จและความขยันหมั่นเพียรเป็นลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานสามารถฝึกให้เกิดขึ้นได้

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ การไม่ผัดวันประกันพรุ่งในการทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จ มีความขยันในการเรียนและการทำงาน ตลอดจนอดทนในการทำงาน ให้บรรลุผลสำเร็จดังที่ตั้งใจไว้

ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร มีประเด็นย่อย 3 ประเด็น ดังนี้

- 3 1 ความรับผิดชอบในกิจวัตรของตน
- 3 2 ความกระตือรือร้น
- 3 3 ความตั้งใจเอาใจใส่ในการทำงาน

3.1 ความรับผิดชอบในกิจวัตรของตน

คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความรับผิดชอบในกิจวัตรของตน มีดังนี้

ทุกๆ วันเอื้อยจะต้องช่วยนายทองและนางขนิษฐีทำงานบ้านเสมอ ดังเช่นวันนี้เอื้อยได้ตักน้ำใส่ตุ่มโดยใช้กระชुใส่มาแล้วเทใส่ตุ่มเพื่อที่จะเอาไว้สำหรับล้างเท้าหน้าบ้านได้บ้านโดยไม่เห็นกับความเหน็ดเหนื่อย ดังความว่า

บ้านนายทอง เช้าวันรุ่งขึ้น

- มือของเอื้อยกำลังหิ้วกระชุใส่น้ำ เอื้อยเดิน

หิ้วน้ำเดินมาใกล้ถึงบ้านได้บ้าน

- ใบหน้าเอื้อยมีหยาดเหงื่อ

- ขนิษฐียืนมองเอื้อยอยู่บนขั้นบันได

ขนิษฐี - ทำงานให้มันเร็วๆ หนอยยายเอื้อย

ตักน้ำใส่ตุ่มแค่นี้ ชักช้าเหลือเกินนะ

อ้าย - เสร็จแล้วไปเก็บเม็ดมะกล่ำมาทำ

สร้อยให้ฉันกับอีด้วย อยาลีมะ

(เสียงแทรก) เสียงเทน้ำใส่ตุ่ม

ทอง - เอื้อย ตักน้ำเสร็จยังลูก

เอื้อย - จวนเสร็จแล้วจะพ้อ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 135)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยมีความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานโดยเห็นได้จากใบหน้าของเอื้อยมีหยาดเหงื่ออันเนื่องมาจากการทำงานแต่เอื้อยก็มีความพยายามบากบั่นไม่ย่อท้อต่อการทำงานโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบาก เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบในกิจวัตรของตน

3.2 ความกระตือรือร้น

คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความกระตือรือร้น มีดังนี้

เอื้อยจะทำงานบ้านทุกๆ วันโดยทำหลายหน้าที่ ได้แก่ ตักน้ำใส่ตุ่ม ล้างชาม ถูบ้าน ตลอดจนช่วยนายทองล้างเรือ นอกจากนี้เอื้อยยังต้องไปเก็บเม็ดมะกล่ำมาให้อ้ายกับอีอีกด้วย แต่เอื้อยก็ไม่เคยปริปากบ่นถึงความเหนื่อยยาก ตัวอย่างเช่น

เอื้อย (พูดกับปลา) - วันนี้เอื้อยมาช้าหน่อยนะ หิวมัยเพิ่งทำงานเสร็จ ดักน้ำ
ล้างชาม ถูบ้าน ช่วยพอล้างเรือ แล้วถึงมาได้ มากิน
กันเร็ว เอื้อยต้องไปเก็บเม็ดมะกล่ำแล้วหละ
(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 135)

ดังตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยมีหน้าที่ทำงานบ้านหลายอย่างโดยเอื้อยได้นำมาเล่าให้ปลาต่างๆ ฟังด้วยเหตุที่เอื้อยมาให้อาหารแก่ปลาต่างๆ ซ้ำกว่าทุกๆ วัน การเล่าหรือชี้แจงหน้าที่การทำงานที่ได้ทำสำเร็จลงมาแล้วดังที่เอื้อยได้กล่าวมาย่อมเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ว่าเอื้อยเป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรมีความกระตือรือร้น ไม่ทอดทิ้ง หน้าที่ของตน และไม่ผัดวันประกันพรุ่งจนงานนั้นสำเร็จลงไปด้วยดี ถึงแม้งานนั้นจะมีหลายอย่างก็ตาม ด้วยความขยันหมั่นเพียรของเอื้อยที่มีอยู่ทำให้ไม่เป็นอุปสรรคในการทำงานเลย

เอื้อยนั่งรื้อยเม็ดมะกล่ำอยู่ในใจก็ครุ่นคิดถึงงานที่ตนจะต้องทำอีก พฤติกรรมของเอื้อยแสดงให้เห็นถึงเป็นผู้มีคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีความพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จลง ดังความว่า

เอื้อย - (รำพึง) พอทำสร้อยให้อ้ายกับอีเสริมซะ เอื้อยต้องรีบ
กลับไปช่วยแม่ขนิษฐาทำกับข้าว

(จากบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 137)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยเป็นผู้ที่มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการทำงาน กล่าวคือ จากบทสนทนาเหตุการณ์ ข้างต้นเอื้อยได้นำรำพึงว่าเมื่อทำสร้อยให้อ้ายและอีเสริมแล้วจะต้องรีบไปช่วยแม่ขนิษฐาทำกับข้าวต่อ การรีบคือการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการทำงานโดยเอื้อยจะต้องไปช่วยแม่ทำกับข้าวพฤติกรรมดังกล่าวของเอื้อย แสดงให้เห็นว่าเอื้อยเป็นผู้ที่มีขยันเอาการเอางาน ทำงานโดยไม่คั่งค้าง ใส่ใจ และมีการลำดับขั้นตอนของการทำงานว่าจะทำงานอะไรต่อไป ถ้าเสร็จงานด้านนี้แล้ว ความในใจ ของเอื้อยที่คิดถึงแต่งงานเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรถึงแม้เอื้อยจะยังไม่ได้ปฏิบัติก็ตาม

เมื่อฝูงปลาต่างๆ ได้นำได้รู้วานางขนิษฐา อ้ายและอีได้เตรียมการที่จะทำร้ายพระมเหสีเอื้อยถึงขั้นชีวิต ปลาต่างๆ จึงได้รวมตัวกันเพื่อที่จะว่ายนํ้าไปแจ้งข่าวให้พระมเหสีเอื้อยได้รู้ตัวก่อนวาทภัยจะมาถึงตัว ดังตัวอย่าง

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นพฤติกรรมของเอื้อยที่ได้แสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร ในการทำงาน โดยที่เอาใจใส่ดูแลใกล้ชิดโดยไม่ทอดทิ้งหน้าที่ เห็นได้จากพฤติกรรมที่เอื้อยตอบสามแม่ลูกว่าเอื้อยดักน้ำเต็มตุ่มทุกตุ่มแล้ว บทสนทนาที่บอกว่าเต็มทุกตุ่ม แสดงให้เห็นว่าเอื้อยเป็นผู้ที่รู้หน้าที่และมีความขยันหมั่นเพียรเอาใจใส่ในงานที่ตนได้รับเป็นอย่างดีโดยไม่มีข้อบกพร่องเลย

นายทองเป็นหัวหน้าครอบครัวได้ออกไปหาปลาเพื่อมาเลี้ยงดูภรรยา และลูกๆ โดยนายทองได้ออกเรือไปหาปลาแต่เช้าตรู่ ดังตัวอย่าง

- นายทองเดินมานั่งข้างๆ ยืนสวังให้อี	ทอง - โส้ย! เสียแรงปลา ออกไปแต่เช้า
มาได้กึ่งฝอยตรงใกล้ทำนองเอง
	ชนิษฐ์ - 2-3 วันมานี้ไม่เห็นพี่ได้ปลาสักตัวเลย
ฉันระรอกแกงจนเบื่อแล้วนา
	ทอง - ข้าก็เบื่อเหมือนกัน เห็นขึ้นมอลอย
เต็มท่าทุกเช้า แต่พอออกเรือไป
ไม่รู้มันหายไปไหนหมด

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 142)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนายทองที่มีความขยันหมั่นเพียรในการออกไปหาปลาเลี้ยงลูกและภรรยา โดยนายทองได้ออกเรือไปหาปลาแต่เช้าตรู่ คำว่า เช้าตรู่ เป็นคำที่แสดงถึงความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในการออกไปทำมาหากินเลี้ยงดูครอบครัวไม่เกียจคร้านหรือนอนตื่นสาย พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านายทองเป็นผู้ที่มีกระตือรือร้นและเอาใจใส่ในการทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว

จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" พบว่าลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรเรียงลำดับที่พบมากไปหาน้อยมีดังนี้

- 3 1 ความกระตือรือร้น
- 3 2 ความตั้งใจเอาใจใส่ในการทำงาน
- 3 3 ความรับผิดชอบในกิจวัตรของตน

จากการศึกษาพบว่าคุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร ในลักษณะความกระตือรือร้นจะพบมากในบทภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ข้อสรุปดังกล่าวเป็นการบ่งบอกถึงสภาพสังคมไทยในอดีตว่าประชาชน มีความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพทำมาหากิน มีความเข้มแข็ง ในการทำงาน ตลอดจนมีความเพียรพยายามในการปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จลุล่วงโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียรจึงเป็นคุณธรรมที่สำคัญ ที่สังคมปรารถนาอันนำมาซึ่งความสำเร็จ และความสมหวังในชีวิต

4 ความอดทน อดกลั้น

ความอดทน อดกลั้นเป็นอุปนิสัยทางสังคมที่ดีสามารถฝึกฝนกันได้และก่อให้เกิดความสงบสุขการยอมรับความเป็นจริงในชีวิตจะทำให้จิตใจสงบผู้ที่มีความอดทนอดกลั้นย่อมเป็นที่ชอบพอรักใคร่ของผู้อื่นและผู้หวังความเจริญให้กับตนเองย่อมตั้งเป้าหมายการปฏิบัติตนให้อยู่ในขอบเขตที่ถูกต้องดีงามจึงจำเป็นต้องอาศัยความอดทนอดกลั้นต่ออุปสรรคต่างๆ ตลอดจนต้องมีจิตใจที่หนักแน่น ในเรื่องของความอดทนอดกลั้น เบญจา บุญยสุนทรกุล (2524 43) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความอดทน อดกลั้น หมายถึง “การรู้จักยับยั้งชั่งใจในเมื่อกระทบกับสิ่งที่ไม่พอใจ” จากความหมายข้างต้นได้สอดคล้องกับความเห็นของนิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 148) ที่กล่าวว่า “ความอดทนอดกลั้น คือ ความเข้มแข็ง ความบึกบึน ความหนักแน่นของจิตใจ ที่สามารถยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของสภาพการณ์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวใดๆ ทั้งสิ้น”

จากคำอธิบายข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความอดทนอดกลั้นหมายถึง การรู้จักยับยั้งชั่งใจเมื่อมีสิ่งใดมาทำให้ไม่พอใจ เป็นความอดทนของจิตใจที่มีความหนักแน่นสามารถควบคุมตนเองได้ด้วยความมีสติ และสามารถตัดสินใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องและเหมาะสม

พฤติกรรมที่แสดงถึงความอดทน อดกลั้นได้แก่ การอดทนต่อคำเย้ยหยันดูหมิ่นและคำวิจารณ์ของผู้อื่น มีจิตใจหนักแน่นมั่นคงไม่แสดงอาการเจ็บปวด มีการข่มใจตนเองไม่หวั่นไหวต่อคำเสียดยั่วยุยงอีกทั้งไม่โต้ตอบกับสิ่งที่ทำให้เราไม่พอใจ

ความอดทน อดกลั้นเป็นคุณธรรมที่ทำให้ผู้ปฏิบัติมีความสุขเป็นอุปนิสัยทางสังคมที่ดีสามารถฝึกฝนกันได้ ผู้ที่มีความอดทน อดกลั้นย่อมเป็นที่รักชอบพอรักใคร่ของผู้อื่น

ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น มีประเด็นย่อย 3 ประเด็น ดังนี้

- 4 1 อดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก
- 4 2 อดทนของจิตใจมีความหนักแน่น
- 4 3 อดทนต่อคำเยาะเย้ยเสียดสีของผู้อื่น

4.1 อุดหนุนต่อความทุกข์ยากลำบาก

คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้นที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก มีดังนี้

เมื่อเอื้อยได้รับรู้ว่านางขนิษฐาแม่ของตนได้กลับชาติมาเกิดเป็นแม่ปลาบู่ทอง เอื้อยจึงได้รับความสุขอีกครั้งที่ได้อยู่ใกล้กับแม่ถึงแม้ว่าร่างกายของแม่ขนิษฐาจะเปลี่ยนสถานภาพ มาเป็นแม่ปลาบู่แล้วก็ตาม ด้วยความอิจฉาของสามแม่ลูกที่จะไม่ให้เอื้อยมีความสุข จึงได้กลั่นแกล้งให้เอื้อยทำงานหนักตั้งแต่เช้าจนเย็นแต่เอื้อยก็ได้แสดงความอดทนที่จะต่อสู้กับสภาพ เหตุการณ์ต่างๆ ได้ดี ดังตัวอย่าง

- ขนิษฐา อ้าย และอี นั่งอยู่ที่บันไดบ้าน ขนิษฐา - แม่ให้มันทำงานหนักตั้งแต่เช้าจนเย็น ก็ไม่เห็นซึมเซาอะไรเลย ทำเสร็จก็ไป ชลุกอยู่ทำน้ำนั่นแหละ
- อี - แกล้งให้ทำขนมเยอะๆ สิแม่ ทำทุกวัน วันละห้าอย่างสิบอย่างก็ได้

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 144)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยถูกสามแม่ลูกใช้ให้ทำงานหนักตั้งแต่เช้าจนเย็น คำว่า เช้าจนเย็นเป็นการแสดงถึงการกลั่นแกล้งใช้งานของสามแม่ลูกที่ได้ปฏิบัติต่อเอื้อย ผู้ที่ทำงานตั้งแต่เช้าจนเย็นย่อมมีความเหน็ดเหนื่อย และเป็นการยากลำบากที่หญิงสาวอย่างเอื้อยจะปฏิบัติได้ แต่เอื้อยก็สามารถทำงานทุกอย่างด้วยความอดทนและมุ่งมั่น โดยเอื้อยไม่ได้แสดงกิริยาโต้ตอบหรือหวั่นไหวเกียจคร้านในงานที่ได้รับมอบหมาย ในทางกลับกันเอื้อยกลับมีความสุข ด้วยเหตุที่เอื้อยได้แสดงความเข้มแข็งอดทนต่อความยากลำบาก และความเหน็ดเหนื่อย สามารถควบคุมตนเองได้และตัดสินใจในเหตุการณ์ต่างๆ ได้ดี การกระทำของเอื้อยแสดงให้เห็นถึงผู้ที่มีความอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก ในการทำงานอันเป็นคุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้นที่มนุษย์ทุกคนควรนำมาเป็นแบบอย่าง

4.2 อุดหนุนของจิตใจมีความหนักแน่น

คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้นที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความอดทนของจิตใจมีความหนักแน่น มีดังนี้

เอื้อยได้ไปเลี้ยงควายที่ทุ่งนา กลับมาถึงบ้านทราบเรื่องว่านางขนิษฐาร่วมทั้งอ้าย และอีได้ใช้แผนลวงจับแม่ปลาบู่ทองมาทำน้ำยาปลาบู่กิน มีหน้าซ้ำสามแม่ลูกยังได้พูดจาเสียดสี เย้ยหยันยั่วอารมณ์ต่อเอื้อยด้วยการพูดจาชักชวนให้เอื้อยมากินน้ำยาปลาบู่ทองด้วยกัน แต่เอื้อยก็ได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้นสามารถขมใจควบคุมอารมณ์ของตนเองโดยไม่แสดงความไม่พอใจหรือความโกรธออกมาแสดงให้เห็นถึงความอดทนต่อการพูดจาถากถางในคำเย้ยหยัน ตูหมิ่นของสามแม่ลูก ดังความว่า

- อ้ายพูดอย่างเย้ยหยัน อ้าย - เมื่อตอนบ่าย ฉันกับอีจับปลาประหลาดได้ที่ทำน้ำ
ก็เลยเอามาทำขนมจีนน้ำยา อร่อย อร่อย
- อี - ถ้าไม่รีบมากินจะเสียใจนะ ยายเอื้อย สะ สะ
- เอื้อย - โอ หรือว่า แม่ (เสียงอีซดน้ำแกง)
- อี - (ซดน้ำแกง) เคยกินมั้ยล่ะเอื้อย น้ำยาปลาบู่ทอง
นะ สะ สะ อร่อยที่ซูด เดี่ยวจะหาว่าไม่ชวน
- เอื้อย - แม่! แม่จ๋า (ร้องไห้ น้ำตาไหลพราก) แม่ปลาบู่ทอง
ของเอื้อย (สะอื้นรำไห้)
- ทอง - เอื้อย ทำไมไปยืนร้องไห้อย่างนั้นล่ะลูก
- ขนิษฐี - ก็คงคิดถึงแม่ขนิษฐาละมั้งพี่ทอง
- อ้าย - อ้ายว่า ร้องไห้เพราะหิวข้าวมากกว่านะแม่
- อี - จันก็ต้องมากินน้ำยาปลาบู่ทองสิยายเอื้อยจะได้
หายหิวเป็นปลิดทิ้ง สะ สะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 163)

จากบทสนทนาข้างต้น จะเห็นว่าอ้าย และอี ได้พูดจาเย้ยหยันเสียดสีประชดประชัน เอื้อย ทั้ง ๆ ที่สามแม่ลูกก็รู้ว่าปลาบู่ทองที่นำมาทำน้ำยา คือนางขนิษฐาแม่ของเอื้อย แต่เอื้อยก็มีได้โต้ตอบและแสดงอาการหวั่นไหวใดๆ ต่อสามแม่ลูก เอื้อยมีความอดทนของจิตใจ มีความหนักแน่นสามารถควบคุมตนเองได้โดยความมีสติ สามารถดัดสันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง และเหมาะสม

เมื่อนางขนิษฐาได้กลับชาติมาเกิดเป็นต้นโพธิ์ทอง เอื้อยมีจิตคิดกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เอื้อยได้ไปเยี่ยมแม่อย่างสม่ำเสมอ แต่ก็ถูกนางขนิษฐาร่วมอ้ายและอีกลั่นแกล้งใช้งานบ้านต่าง ๆ นานา เพื่อมิให้เอื้อยได้พบกับต้นโพธิ์ทอง แต่เอื้อยก็มีคุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น คือมีจิตใจหนักแน่นต่อสู้กับการกระทบบกระทั่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวใดๆ ทั้งสิ้น ดังความว่า

<u>บ้านนายทอง/วันต่อวัน</u>	เอื้อย	- ไม่ได้ไปเยี่ยมแม่หลายวันแล้ว แม่จะเป็นยังงี้มั้งนะ แม่เปิดเตี๋ยเราไปหาแม่กันเถอะ
- เปิดที่หน้าเอื้อยนั่งที่ทำน้ำกับแม่เปิด		
- เอื้อยหยิบตะกร้าจะเดินออกไป	ชนิษฐี	- จะไปไหนอี ยายเอื้อย
- นางชนิษฐียืนขวางรออยู่แล้ว	เอื้อย	- แม่ชนิษฐี
- อ้ายและอีเดินเข้ามาสมทบ	อ้าย	- ไปไหนไม่ได้ทั้งนั้น ไปตักน้ำมาให้ฉัน
- เอื้อยเดินเข้าบ้าน		หน้อยสิ ฉันจะได้อาบน้ำอาบท่าแต่งตัวรอพระองค์
	อี	- แล้วอย่าลืมชักชุดให้ฉันด้วยนะ
	ชนิษฐี	- ไปได้แล้ว อย่าให้ฉันเห็นว่าแหกหายไปไหนคนเดียวอีก
	เอื้อย	- จ๊ะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 205)

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยได้แสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความอดทนของจิตใจมีความหนักแน่นสามารถควบคุมตนเองได้ และสามารถตัดสินใจกับเหตุการณ์ต่างๆ โดยมีได้แสดงอาการหวั่นไหวใดๆ ทั้งสิ้น ด้วยการเดินเข้าบ้าน จากเหตุการณ์ข้างต้นเอื้อยมีความปรารถนาที่จะไปเยี่ยมแม่ชนิษฐาที่กลับชาติมาเป็นต้นโพธิ์ทอง แต่ถูกสามแม่มดขัดขวาง ซ้ำยังให้ทำงานอีก แต่เอื้อยก็มีได้โต้ตอบ กลับรับคำสั่งจากแม่ชนิษฐีด้วยวาจาที่สุภาพ พฤติกรรมของเอื้อยดังกล่าวจึงเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงผู้ที่มีความอดทนของจิตใจที่มีความหนักแน่น

4.3 อดทนต่อคำเยาะเย้ย เสียดสีของผู้อื่น

คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้นที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความอดทนต่อคำเยาะเย้ยเสียดสีของผู้อื่น มีดังนี้

ข่าวการเสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรของพระเจ้าพรหมทัตแห่งกรุงพาราณสีได้ทราบถึงครอบครัวนายทอง นางอ้ายและอีพร้อมนางชนิษฐี จึงเตรียมตัวเพื่อรับเสด็จกษัตริย์หนุ่ม คือพระเจ้าพรหมทัตในขณะที่เอื้อยมีความตั้งใจที่จะร้อยพวงมาลัยไปถวายพระเจ้าพรหมทัต แต่สามแม่มดก็กลั่นแกล้งขัดขวางไม่ให้เอื้อยสมปรารถนาตามที่ตั้งใจโดยนางชนิษฐีได้ใช้ให้เอื้อยนำควายไปกินหญ้าที่ชายป่า ซึ่งเอื้อยก็ไม่ขัดคำสั่งแต่อย่างใด ในขณะที่เดียวกันอ้ายและอีได้แสดงพฤติกรรมพูดจาเยาะเย้ยเสียดสีเอื้อยที่เอื้อยมิได้มีโอกาสไปเข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัตในทางกลับกันเอื้อยก็มีได้หวั่นไหวต่อคำเยาะเย้ยของสองพี่น้องแต่อย่างใดเอื้อยได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรม

- แม่เปิดมองตามเศร้า
- อ้าย - เอ่อ อีจะว่าไปแล้ว รู้สึกว่าพระองค์จะชอบชั้นด้วยนะ
- อี - ใครบอกพี่อ้าย พระองค์ชอบฉันต่างหาก
- อ้าย - เรารีบเข้านอนกันดีกว่า เดี่ยวพรุ่งนี้ถ้าพระองค์กลับมาอีกเราต้องรีบไปเข้าเฝ้าใหม่
- อี - ชั้นไปก่อนนะจ๊ะ ไม่มารบกวนเวลาฝันหวานของเธอแล้ว

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 202)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นว่าอ้ายและอี ได้พูดจาเหน็บแนม เย้ยหยันเอื่อยด้วยวาจาเสียดสี ประชดประชัน แต่เอื่อยก็ควบคุมอารมณ์ได้ด้วยความมีสติและรู้จักยับยั้งชั่งใจ เมื่อพบกับเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวเองไม่พอใจ จากนั้นเอื่อยได้แสดงพฤติกรรมของผู้นั้นที่มีคุณธรรมในด้านความอดทนต่อคำเยาะเย้ยเสียดสี ด้วยการก้มหน้าแล้วเดินออกไป

จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น ที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" พบว่าพฤติกรรมการแสดงความอดทนอดกลั้นของตัวละครในลักษณะความอดทนต่อความทุกข์ยากลำบากและความอดทนของจิตใจมีความหนักแน่นจะพบมาก แสดงให้เห็นว่าสภาพของสังคมไทยในอดีตผู้คนได้แสดงออกผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น คือความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจที่สามารถยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของเหตุการณ์ต่างๆ โดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวใดๆ ทั้งสิ้น โดยสะท้อนจากภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ด้วยเหตุที่ว่านิทาน คือ วรรณกรรมที่เปรียบดังกระจกที่สะท้อนวิถีชีวิตและความเป็นไปของสังคมในอดีต และคุณธรรมในด้านความอดทน อดกลั้น เมื่อมีอยู่ในบุคคลใด บุคคลนั้นย่อมเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น ตลอดจนทำให้ตัวเองมีความสุขทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

5 ความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ

คุณธรรมเกี่ยวกับความเป็นผู้มีสัมมาคารวะเป็นคุณธรรมอีกข้อหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ความเป็นผู้มีสัมมาคารวะเป็นการแสดงออกในเรื่องความสุภาพอ่อนโยน การแสดงความสวัสดี ความเคารพต่อผู้อาวุโส รู้จักที่สูงที่ต่ำ มีกิริยาวาจาสุภาพเรียบร้อยรู้จักกล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือ ในทางกลับกัน หากทำสิ่งใดผิดพลาดล่วงเกินผู้อื่นต้องกล่าวขอโทษ คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะนี้ในสังคม

ปัจจุบันพบว่าจะมีผู้ประพฤติปฏิบัติกันเพียงส่วนน้อยซึ่งเราควรช่วยกันปลูกฝังให้กับเยาวชน และพลเมืองของชาติเพราะจะนำมาซึ่งความสงบสุขและความเจริญทั้งต่อตนเองและประเทศชาติ

ในเรื่องของความหมายของสัมมาคารวะมีผู้นิยามให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 (2546 1171) ได้ให้ความหมายคำว่า “สัมมาคารวะ” ไว้ว่า น ความเคารพนบนอบ เช่น พุดจากับผู้ใหญ่ต้องมีสัมมาคารวะในสวนของ นิตยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 154) ได้อธิบายไว้ว่า “อันความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ คือ การแสดงออกซึ่งกาย วาจา ใจ อันสุภาพอ่อนโยน สำรวม รู้จักการให้เกียรติผู้อื่นและให้เกียรติ สิ่งที่เราควรเคารพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามโอกาสอันควร”

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงผู้ที่มีสัมมาคารวะ ได้แก่ การแสดงความสุภาพอ่อนโยน รู้จัก กล่าวคำขอภัย ขอโทษด้วยกิริยาจากอันสุภาพ นุ่มนวล ยอมรับฟังคำแนะนำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ด้วยความสำรวม รวมถึงการกล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น

ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะมีประเด็นย่อย 4 ประเด็น ดังนี้

5 1 ความเคารพนบนอบ อ่อนน้อมถ่อมตน

5 2 การพุดจาสุภาพอ่อนโยน

5 3 การกล่าวคำขอบคุณและคำขอโทษ

5 4 การให้เกียรติผู้อื่น

5.1 ความเคารพนบนอบอ่อนน้อมถ่อมตน

คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะความเคารพนบนอบอ่อนน้อมถ่อมตน มีดังนี้

ตอนที่นายทองผู้เป็นบิดาของเอื้อยเมื่อได้ทราบข่าวว่าเอื้อยจะได้เป็นพระมเหสี ของพระเจ้าพรหมทัตจึงให้คำแนะนำสั่งสอนเอื้อยในด้านการวางตัวที่เหมาะสมให้คนอื่นรักและ เมตตาซึ่งเอื้อยก็น้อมรับคำแนะนำสั่งสอนของบิดาอย่างสุภาพและสำรวมการกระทำดังกล่าวนั้น เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ ดังตัวอย่าง

- นายทอง - อยู่ในวังทำตัวให้สมกับเป็นพระมเหสีของพระองค์นะลูก
คอยดูแลเอาใจใส่นรอบข้างด้วย ใครๆ เขาจะได้รักเรานะลูก
- เอื้อย - จะพ่อ เอื้อยจะจำคำสอนของพ่อเอาไว้จะ แล้วเอื้อยจะ
กลับมารับพ่อไปอยู่ด้วย เอื้อยไปก่อนนะจะ
- นายทอง - ไปดีนะลูก

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” 2543 215)

ดังตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยได้ใช้คำพูดที่นุ่มนวล โดยแสดงออกทาง วาจา ที่เหมาะสมต่อผู้ที่ควรเคารพโดยเฉพาะบิดาผู้มีพระคุณ และเอื้อยก็รับคำแนะนำของนายทอง ด้วยความสำรวม มีความอ่อนน้อม และเป็นผู้ที่ว่่านอนสอนนาย เชื้อฟุ้งบิดา มารดา อย่างเคารพ นบนอบ ในลักษณะที่ผู้น้อยมีต่อผู้ใหญ่ ดังข้อความที่ว่า เอื้อยจะจำคำสอนของพ่อเอาไว้จะ

เอื้อยและพระเจ้าพรหมทัตได้เดินทางเข้าสู่วังเพื่อเตรียมการอภิเษกสมรสเอื้อยก็ยังแสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านของความเป็นผู้ที่มีสัมมาคารวะกล่าวคือถึงแม่เอื้อยจะได้เป็นพระมเหสีของพระเจ้าพรหมทัตแต่เอื้อยก็ยังแสดงความสุภาพอ่อนโยนมีความสำรวม สงบเสงี่ยม เจียมเนื้อเจียมตัว ต่อพระเจ้าพรหมทัตเป็นการแสดงออกในลักษณะของผู้น้อยที่แสดงต่อผู้ที่อยู่ในฐานะที่สูงกว่า เช่นตัวอย่าง

- พรหมทัต - ชาวเมืองพาราณสีจะต้องตื่นเต้นดีใจที่มีพระมเหสีเป็นหญิงสาวสวยน่ารักอย่างเจ้า
- เอื้อย - หม่อมฉันเป็นเพียงชาวบ้านธรรมดา เกรงว่าจะไม่เป็น อย่างที่พระองค์คิดเพคะ
- พรหมทัต - เจ้าไม่เห็นจะต้องกลัวเลย แม้แต่พวกปลาก็ยังดูอวลัยเจ้า พี่เชื่อว่าเจ้าจะต้องทำให้ทุกคนหลงรักเหมือนกับพวกปลาพวกนี้
- เอื้อย - หม่อมฉันจะพยายามเพคะพระองค์
- พรหมทัต - เลิกเรียกพี่อย่างนั้นได้แล้วจะเจ้าเอื้อย เรียกว่าเสด็จพี่ก็ได้
- เอื้อย - เพคะ เสด็จพี่
- (บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 217)

บทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่าเอื้อยได้แสดงออกถึงความเป็นผู้ที่มีสัมมาคารวะคือเอื้อยได้ใช้ถ้อยคำวาจาที่สุภาพ อ่อนน้อม รู้จักถ่อมตน ดังความที่ว่าหม่อมฉันเป็นเพียงชาวบ้านธรรมดาเกรงว่าจะไม่เป็นอย่างที่พระองค์คิดเพคะ คำพูดของเอื้อยดังกล่าวแสดงถึงความเป็นผู้ที่รู้จักที่สูงที่ต่ำ รู้จักเจียมเนื้อเจียมตัว ที่ตนเป็นเพียงสามัญชนธรรมดาคนหนึ่งก็มีอาจดีตนเสมอพระเจ้าพรหมทัตได้

5.2 การพูดจาสุภาพอ่อนโยน

คุณธรรมในด้านความเป็นผู้ที่มีสัมมาคารวะที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ในลักษณะการพูดจาสุภาพอ่อนโยน มีดังนี้

นางพนินฐาได้พลัดตกลงน้ำเสียชีวิต ได้กลับชาติมาเกิดเป็นนางฟ้าพนินฐาบนสวรรค์ นางได้กราบขอร้องเทวดาให้ช่วยให้นางได้เกิดใหม่ได้อยู่ใกล้ชิดกับเอี้ยยลูกสาวของตนด้วย โดยนางฟ้าพนินฐาได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมเป็นผู้มีสัมมาคารวะ กล่าวคือนางฟ้าพนินฐาได้แสดงความเคารพกราบไหว้เทวดาด้วยความอ่อนน้อม ตลอดจนใช้วาจาที่สุภาพ นุ่มนวล เหมาะสมกับบุคคลที่มีฐานะสูงกว่า ดังตัวอย่าง

	พนินฐา	-	ท่านเจ้าคะ กรุณาด้วยเถิดเจ้าคะ
	เทวดา	-	แหม นางฟ้าพนินฐา พอนึกปุ๊บก็มาปั๊บ เชียว เรื่องของเจ้านี่ๆ ทำเอาข้าอยู่ไม่ เป็นสุขเอาซะเลย
	พนินฐา	-	ขอให้ฉันกลับไปหาลูกด้วยนะเจ้าคะ ฉันอยากพบลูก ฉันเป็นห่วงลูกเจ้าคะ
	เทวดา	-	เอ้อ เจ้าหมดอายุขัยแล้วนะ จะกลับเป็น คนอีกไม่ได้หรอก มันผิดกฎของสวรรค์ จริงๆ เจ้ายอมมัย ถ้าไม่ได้เป็นคน
- กราบต่อหน้าเทวดาในชุดไทย	พนินฐา	-	ได้เจ้าคะ ขอเพียงได้อยู่กับลูกเท่านั้น
สวยงาม แต่ดูเศร้าสร้อย	เทวดา	-	งั้นก็ตกลง เห็นแก่การที่เจ้าและลูกตั้งใจ ทำดีมาตลอด ข้าจะช่วยให้เจ้าอยู่ใกล้ๆ ลูกแล้วกันนะ โอ้ม เพียง

จากนั้นกลางฝ่ามือของเทวดาก็ปรากฏลำแสงพุ่งไปยังนางพนินฐาที่ก้มลงกราบ กลายเป็นลูกแก้วสีทองลอยลงมาจากสวรรค์

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 131-132)

จากบทสนทนาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางฟ้าพนินฐาที่ได้แสดงความเคารพเทวดาด้วยการกราบ กิริยาดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความเคารพต่อผู้ที่เราเคารพ ตลอดจนใช้คำพูดที่ สุภาพ อ่อนโยน เช่นคำว่า เจ้าคะ เจ้าคะ ต่อเทวดาเป็นการแสดงความสุภาพทาง วาจา เป็นความอ่อนน้อมในลักษณะที่ผู้น้อยมีต่อผู้ใหญ่หรือผู้ที่อยู่ในฐานะที่ควรยกย่อง พฤติกรรมของนางฟ้าพนินฐาดังกล่าว เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความ เป็นผู้ที่มีสัมมาคารวะที่ชัดเจน

เมื่อนายทองออกไปหาปลาได้เอี้ยยปากชวนเอี้ยยไปหาปลาด้วย ในขณะที่เอี้ยยได้ ให้เหตุผลกับบิดาว่าจะอยู่ช่วยแม่ทำกับข้าว โดยใช้คำพูดที่นึ่มนวล สุภาพ อ่อนน้อม แสดงออก ถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ ดังตัวอย่าง

นายทอง - เอื่อยละ จะไปจับปลา กับพ่อมัย

เอื่อย - เอ่อ พรุ่งนี้เอื่อยต้องอยู่ช่วยแม่ทำกับข้าวจะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 113)

จากเหตุการณ์ข้างต้นการขานรับของเอื่อยต่อนายทองคือ คำว่าจะ คำว่าจะ เป็น คำขานรับที่สุภาพโดยเอื่อยได้ใช้ถ้อยคำชี้แจงเหตุผลที่สุภาพนุ่มนวล เหมาะสมต่อนายทอง การใช้ถ้อยคำดังกล่าว เป็นการแสดงออกทางวาจาที่สุภาพอ่อนโยน ในลักษณะที่ผู้น้อยพึงปฏิบัติต่อผู้ใหญ่

5.3 การกล่าวคำขอบคุณและคำขอโทษ

คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ในลักษณะการกล่าวคำขอบคุณและคำขอโทษ มีดังนี้

หลังจากที่นายทองออกไปจับปลาได้ปลาบู่ทองมาตัวหนึ่ง นางขนิษฐาถูกบังคับให้ฆ่าปลาบู่ แต่นางขนิษฐาได้มีจิตคิดสงสาร จึงทำที่แกลังให้ปลาบู่หลุดจากมือลงไปในน้ำ เหตุการณ์ดังกล่าวของนางขนิษฐาแสดงถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ กล่าวคือ นางขนิษฐาได้กล่าวคำขอโทษด้วยคำพูดที่สุภาพ นุ่มนวล ยอมรับผิดที่นางได้ปล่อยให้ปลาบู่หลุดมือไป ดังตัวอย่างว่า

นายทอง - นี่เชือกมัดดียังไงถึงทำแบบนี้ รั้มัยฉันเสียเวลาทั้งวัน
กว่าจะได้ปลามา

ขนิษฐา - พี่จะ ฐาขอโทษจะ มันลื่นหลุดมือไปจริง ๆ ฐาไม่ได้
ปล่อยนะพี่

ทอง - ยังจะมาแก้ตัวอีก ไป ลงไปจับปลามาคืนฉันเดี๋ยวนี้

ขนิษฐา - ใช่เลยพี่ทอง ไม่อย่างนั้นเย็นนี้เราก็คอดกินต้มยำปลาบู่
นะพี่

ขนิษฐา - ฐาไม่ได้ตั้งใจให้มันหลุดมือไปจริง ๆ จะพี่ทอง

ทอง - ไม่ต้องพูดมากฉันจะกินวันนี้ เธอต้องไปจับปลามา แล้ว
ถ้าวันนี้จับปลาไม่ได้ละก็ โอ้ย ้าได้กลับมาให้เห็นหน้า
เชียวนะ จำไว้ มานี้ !

- นายทองและนางขนิษฐา ขนิษฐา - โอ๊ะ !

ช่วยกันดึงแกมบังคับ ขนิษฐา - มา ฉันช่วย จะได้รู้ว่าจับปลานะ มันยากกว่าปล่อยปลา

นางขนิษฐาไปลงเรือ ขนิษฐา - (สะอื้น) ฉันขอโทษจริง ๆ จะ พี่ทอง แม่รู้

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 123-124)

พฤติกรรมของนางขนิษฐา ได้แสดงความเป็นผู้ที่มีสัมมาคารวะต่อ นายทองและนางขนิษฐา โดยการกล่าวคำขอโทษถึงสองครั้ง ด้วยเหตุที่ตนได้กระทำความผิด ที่ทำให้นายทองและนางขนิษฐาไม่พอใจเนื่องจากนางได้ทำปลาบู่หลุดมือลงไปในน้ำ การกล่าวคำ ขอโทษ ถึงสองครั้งของนางขนิษฐา เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีสัมมาคารวะ เมื่อตนได้ทำผิดต่อผู้อื่นจึงต้องกล่าวคำขอโทษซึ่งเป็นลักษณะของคนดีที่พึงปฏิบัติ

ตอนที่พระเจ้าพรหมทัตมีความพอพระทัยต้นโพธิ์ทองและปรารถนาที่จะนำไปปลูกในวังแต่ไม่มีผู้ใดยกต้นโพธิ์ทองได้ นางขนิษฐา อ้ายและอี สามแม่ลูกได้รับอาสา ยกต้นโพธิ์ทอง แต่ก็ไม่สำเร็จ นางขนิษฐาจึงใช้วิธีใหม่คือใช้เสียมขุดไปที่รากต้นโพธิ์ทอง เอื่อยมาพบเหตุการณ์ ได้เข้ามาขัดขวาง ทำให้นางขนิษฐาโกรธมาก นางขนิษฐาจึงนำตัวเอื่อยกลับมาบ้านเพื่อลงโทษทันที ดังความว่า

ขนิษฐา - เสนอหน้าตีนัก ใครอนุญาตให้แกไปทีนั้น หา

อ้าย - มันอวดดีนะแม่ แกมยังกล้ามาห้ามแม่ต่อหน้าพระเจ้าพรหมทัตด้วย

อี - ลงโทษมันเลยแม่ จะได้ไม่กล้าหือกับเราอีก

ขนิษฐา - ทำเป็นห่วงกลัวต้นไม้เจ็บ เชอะ ต้นไม้มันเป็นอะไรกับแกละ

ขนิษฐา - จะได้รู้ชะตาว่าไอ้การขัดคำสั่งนะมันเป็นยังไง อืม

เอื่อย - (พูดซ่อน) แม่รู้ เอื่อยขอโทษจะ เอื่อย

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 211)

เหตุการณ์ข้างต้น นางขนิษฐา ได้แสดงความไม่พอใจและโกรธเอื่อยมากที่เข้ามาขัดขวางการขุดต้นโพธิ์ทองโดยนางได้เตรียมไม้เพื่อที่จะลงโทษเอื่อย ส่วนเอื่อยรู้ว่าการกระทำของตนเป็นการปกป้องคุ้มครองแม่ของตน แต่เป็นการขัดใจแม่ขนิษฐา ทำให้แม่ขนิษฐาไม่พอใจเอื่อยจึงกล่าวคำขอโทษที่ทำให้แม่ขนิษฐาโกรธ การกล่าวคำว่า ขอโทษจะ ด้วยวาจาที่นุ่มนวลของเอื่อย เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีสัมมาคารวะอันเป็นลักษณะของคนดี ถึงแม้จิตใจของเอื่อยจะขมขื่นก็ตาม

ลบกุมารได้ทราบลาพระฤๅษีและแม่เอื้อยเพื่อมาเปิดเผยเรื่องราวความจริงต่อพระเจ้าพรหมทัต แต่ลบกุมารไม่ทราบว่ากรุงพาราณสีอยู่ที่ใด ลบกุมารจึงเข้าไปถามแม่คำหับเร่ ที่ขายข้าวต้มมัด เมื่อลบกุมารถาม แม่คำได้ชี้ทางให้ลบกุมาร จากเหตุการณ์ดังกล่าวลบกุมารได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะด้วยการกล่าวคำขอบคุณแม่คำ ด้วยวาจาที่สุภาพนุ่มนวล ดังความว่า

แม่คำหับเร่นั่งอยู่ ลบเดินเข้ามาถามทาง แม่คำ - ข้าวต้มมัดจำ ข้าวต้มมัดมั้ยหนู
ลบ - น้ำ น้ำ ไปวิ่งไปทางไหนจะ
แม่คำ - ตรงไปโน้นเลยลูก
ลบ - ขอขอบคุณจะน้ำ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 272)

ลบกุมารได้กล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่น โดยลบกุมารใช้คำพูดที่สุภาพ อ่อนโยน มีหางเสียง คือคำว่าจะ พฤติกรรมของลบกุมารที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่ผู้น้อยมีต่อผู้ใหญ่ที่ดั่งาม

เมื่อพระเจ้าพรหมทัตได้ทราบความจริงว่านางอ้ายปลอมตัวมา พระเจ้าพรหมทัตจึงรีบขี่ม้าพร้อมกับลบกุมารเพื่อมารับเอื้อยที่อาศรมของพระฤๅษี โดยพระเจ้าพรหมทัตได้แสดงพฤติกรรมของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะด้วยการกล่าวคำขอโทษเอื้อย ดังความว่า

พรหมทัต - เอื้อยจะ พี่ขอโทษที่ต้องให้เจ้าต้องทนทุกข์ทรมานอยู่แบบนี้
เอื้อย - เสด็จพี่ทรงทราบความจริงทั้งหมด หม่อมฉันก็ดีใจแล้วพะยะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 282)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ถึงแม้พระเจ้าพรหมทัตจะเป็นพระมหากษัตริย์ชั้นชั้นสูง แต่เมื่อได้ทำผิดคือทอดทิ้งเอื้อยให้ตกกระกำลำบากเพราะขาดการตรวจสอบหรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งถ้าพูดตามความจริง พระเจ้าพรหมทัตก็ไม่ผิดเพราะพระองค์ไม่ทราบเลยว่าพระมเหสีที่อยู่กับพระองค์นั้น คือนางอ้ายปลอมตัวมา แต่พระองค์ก็ได้กล่าวคำขอโทษที่ทำให้เอื้อยต้องตกกระกำลำบาก การกล่าวคำขอโทษ ของพระเจ้าพรหมทัตได้แสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะด้วยเหตุที่ทำให้ผู้อื่นได้รับลำบากเดือดร้อน

แม่ปลาบู่ทองถูกนางชนินฐี อ้ายและอี จับมาทำอาหาร เอื้อยทราบเรื่องก็โศกเศร้า เสียใจที่ต้องสูญเสียแม่ปลาบู่ทองไป ในขณะเดียวกันแม่เบ็ดได้นำเกล็ดปลาบู่ทองที่พบโดยบังเอิญ มาให้เอื้อย เอื้อยได้กล่าวคำขอบคุณแม่เบ็ดด้วยถ้อยคำที่สุภาพ นุ่มนวล การกล่าวคำขอบคุณ ดังตัวอย่างเช่น

- เอื้อยยังนั่งก้มหน้าสะอื้น	เปิด	- ก้าบ ก้าบ หนูเอื้อย
แม่เบ็ดวางเกล็ดปลาบู่ลงใน	เอื้อย	- แม่เบ็ดหรือจะ (สะอื้น) แม่เบ็ดรู้มั๊ย แม่ปลาบู่
กระชูลแล้วส่งเสียงเบา ๆ		ของเอื้อยตายแล้ว เอื้อยช่วยแม่ไม่ทันจริงๆ
	เปิด	- หนูเอื้อย ก้าบ ก้าบ
	เอื้อย	- เอื้อยไม่มีใครแล้ว ชื้อๆ แม่เบ็ดจะพา
	เอื้อย	- โอ เกล็ดแม่ปลาบู่ทอง แม่เบ็ดเอาเกล็ดแม่
		ปลาบู่ทองมาให้เอื้อยหรือจะ
	เปิด	- ก้าบ ก้าบ
	เอื้อย	- ขอขอบคุณมากจะแม่เบ็ด เอื้อยจะเก็บไว้ได้
		หมอนจะได้ไม่มีคนเห็น

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 165)

เอื้อยได้กล่าวคำขอบคุณแม่เบ็ดด้วยเหตุที่แม่เบ็ดได้นำเกล็ดปลาบู่ทองมาให้ ทำให้ เอื้อยดีใจ และเอื้อยได้พูดกับแม่เบ็ดว่าจะเก็บเกล็ดปลาบู่ไว้ให้ดีโดยจะเก็บไว้ได้หมอน เมื่อเอื้อย ได้รับความช่วยเหลือจากแม่เบ็ด เอื้อยได้แสดงพฤติกรรมการพูดจาที่สุภาพ อ่อนโยน และกล่าว คำขอบคุณที่แม่เบ็ดมีน้ำใจกับตน การกล่าวคำขอบคุณของเอื้อย ต่อแม่เบ็ดเป็นการแสดงออก ของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะในตัวละครที่มนุษย์มีต่อสัตว์ที่ชัดเจน

เมื่อนางชนินฐากลับชาติมาเกิดเป็นต้นมะเขือเปราะ ปลาต่างๆ ได้ช่วยกันรดน้ำ ต้นมะเขือด้วยการกระโดดแล้วพ่นน้ำออกจากปากทุกวัน เอื้อยได้กล่าวคำขอบใจในความมี น้ำใจที่ปลาต่างๆ ได้แสดงความมีน้ำใจให้กับตน ดังความว่า

เอื้อย	- เอื้อยต้องไปหาแม่แล้วนะ ขอขอบใจมากนะจ๊ะที่มาช่วยรดน้ำ
	ต้นมะเขือให้ทุกวัน
สวาย	- ชื่นใจจัง อย่างนี้ สวายสู้ตายเลยแหละ หนูเอื้อย

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 174)

การที่เอื้อยกล่าวคำขอใจปลาต่าง ๆ ที่ช่วยกันพ่นน้ำเพื่อให้ต้นมะเขือเปราะเจริญงอกงาม เป็นความหวังดีที่สัตว์มีต่อเอื้อยและแม่ขนิษฐาและการที่เอื้อยได้กล่าวคำขอใจปลาต่าง ๆ ก็เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่มนุษย์มีต่อสัตว์ด้วยเหตุที่มนุษย์ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะเป็นสัตว์ผู้ที่มีพลังกำลังน้อยแต่ก็สามารถแสดงความมีน้ำใจให้กับมนุษย์ได้เช่นกัน

เมื่อปลานอกเมือง คือปลาที่เป็นผู้ช่วยของเอื้อยกับปลาในเมือง คือปลาที่อาศัยอยู่ในกรุงพาราณสีได้พบกันแล้วเกิดการทะเลาะวิวาท ขณะนั้นมีชาวบ้านได้นำแหและฉมวกมาจับปลาต่าง ๆ ปลาชะโดถูกฉมวกตกเป็นผลเหตุเพราะช่วยเหลือปลากลายซึ่งเป็นปลาในเมือง ปลาหมอจึงช่วยทำแผลให้ เมื่อปลาชะโดได้รับการช่วยเหลือจากปลาหมอที่รักษาบาดแผลให้ปลาชะโดได้กล่าวคำขอใจปลาหมอ ดังความว่า

-ปลาหมอทำแผลปิดปลาสเตอร์ให้ปลาชะโด	ปลาหมอ	- แผลไม่ลึก ไม่กี่วันก็หายแล้ว
	ชะโด	- ขอใจมากพี่หมอ จีบจ้อย
	ปลากลาย	- พวกเราต่างหากที่ต้องขอใจพวกเธอ
	ปลาตะเพียนไข	- ไข แล้วก็ต้องขอโทษพวกเธอด้วยนะ
	ปลาบู่	- ความจริงเราต่างก็เป็นปลาเหมือนกัน เราน่าจะรักใคร่ปรองดองกันมากกว่านี้

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 221)

จากบทสนทนาของปลาต่าง ๆ ดังกล่าวจะเห็นว่าปลากลายได้กล่าวคำขอใจปลาชะโดและปลาบู่ที่ช่วยให้ตนหลุดจากรังแห และปลาตะเพียนไขได้กล่าวคำขอโทษที่พุดจาไม่สุภาพกับปลานอกเมือง การกล่าวคำขอบคุณและการกล่าวคำขอโทษของปลาต่าง ๆ ที่ได้แสดงออกมา จึงเป็นลักษณะของผู้ที่มีคุณธรรม ในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะของตัวละครที่สัตว์มีต่อสัตว์ที่ชัดเจน

เมื่อปลาต่าง ๆ นอกเมืองได้ว่ายไปส่งเอื้อยที่กรุงพาราณสี เมื่อเดินทางกลับหอยโขงได้ทวงของฝากจากปลาสวายที่ได้ส่งไว้ก่อนไป แต่ปลาสวายลืม จึงกล่าว คำขอโทษแม่หอยโขงดังตัวอย่าง

หนูสาว ตัวหนึ่งไม่พอใจ นกแขกเต้ารู้สึกผิดที่ทำให้คนอื่นต้องมาเดือดร้อนเพราะตน จึงได้กล่าวคำขอโทษ ด้วยวาจาที่สุภาพ ดังตัวอย่าง

หนูสาว - เป็นเพราะเธอแท้ๆ เลยนกแขกเต้า พวกเราทั้งหมดถึงต้องลำบาก

นก - ฉันเสียใจจริง ๆ จะฉันขอโทษนะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 260)

จะเห็นวนกแขกเต้าเมื่อรู้ว่าตนทำให้คนอื่นเดือดร้อนและลำบาก เป็นการล้วงเกินผู้อื่น นกแขกเต้าจึงกล่าวคำขอโทษ ด้วยถ้อยคำที่นุ่มนวล และสุภาพ อีกทั้งได้กล่าวคำว่าเสียใจ การกล่าวคำว่าขอโทษและเสียใจ เป็นการแสดงออกของผู้ที่มี คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ ด้วยเหตุที่ได้ล้วงเกินผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือไม่พอใจ เป็นลักษณะของคนดีที่พึงกระทำ

5 4 การให้เกียรติผู้อื่น

คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ในลักษณะการให้เกียรติผู้อื่น มีดังนี้

ถึงแม้เอื้อยจะได้เป็นพระมเหสีของพระเจ้าพรหมทัตเอื้อยก็มิได้มีนิสัยเปลี่ยนไปแต่อย่างใด ขณะที่เอื้อยได้เจรจากับพระสวามีคือพระเจ้าพรหมทัต เอื้อยก็ยังคงใช้คำพูดที่ไพเราะ นุ่มนวล อ่อนน้อม เหมาะสมกับบุคลลชั้นสูง รู้จักให้เกียรติพระเจ้าพรหมทัต ดังความว่า

พรหมทัต - เอื้อยพี่ตามหาเจ้าตั้งนาน ทำอะไรอยู่จะ

เอื้อย - หม่อมฉันกำลังร้อยมัลลยถวายเสด็จพี่เพคะ

พรหมทัต - สวยจริงๆ ทั้งสวย ทั้งหอม หอมเหมือนแก้มเจ้าเลย

เอื้อย - เสด็จพี่ก็ ถ้าทรงโปรด หม่อมฉันจะร้อยถวายทุกวันเลยเพคะ

พรหมทัต - นาเสียดายนะ พี่จะต้องออกไปคล้องช้างวันพรุ่งนี้ คงไม่มีโอกาสได้เชยชมมัลลยเจ้า

เอื้อย - จะเสด็จนานมัยเพคะ

พรหมทัต - พี่จะไปแค่สองสามวัน แล้วพี่จะรีบกลับมาให้เร็วที่สุดจะ

เอื้อย - หม่อมฉันจะเก็บมัลลยไว้รอพระองค์เพคะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 230)

การพูดจาของเอี้ยยดังบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความอ่อนน้อม ความสุภาพอ่อนโยน รู้จักที่สูงที่ต่ำ พูดจาด้วยถ้อยคำที่นุ่มนวลโดยใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสม คือคำว่า ถวาย โปรด หม่อมฉัน เพคะ ซึ่งคำดังกล่าวที่เอี้ยยใช้เป็นการแสดงให้เห็นว่าเอี้ยยมิได้ติดนเสมือพระเจ้าพรหมทัตถึงแม้จะมีตำแหน่งเป็นพระมเหสีก็ตาม การใช้คำสุภาพ อ่อนน้อม ดังกล่าวแสดงออกถึงความเป็นผู้ที่รู้จักให้เกียรติกับผู้ที่เราเคารพ คือ พระสวามีของตน ในฐานะที่เป็นบุคคลที่อยู่ในชนชั้นสูง

จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” พบว่าลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ มีประเด็นย่อย 4 ประเด็น ดังนี้

5 1 ความเคารพนบถนอบอ่อนน้อมถ่อมตน

5 2 การพูดจาสุภาพอ่อนโยน

5 3 การกล่าวคำขอบคุณและคำขอโทษ

5 4 การให้เกียรติผู้อื่น

จากการวิเคราะห์พบว่าตัวละครที่แสดงคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่เป็นมนุษย์คือ พระเจ้าพรหมทัต เอี้ยย ลพกุมาร ส่วนตัวละครที่เป็นสัตว์ที่แสดงคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ คือ แม่เป็ด ปลาชะโด ปลากลาย ปลาตะเพียนไข และนกแขกเต้า คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะการกล่าวคำขอบคุณและคำขอโทษจะพบมากที่สุด ส่วนคุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ ในลักษณะการให้เกียรติผู้อื่นจะพบน้อยที่สุด

6 ความสามัคคี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 (2546 1178) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สามัคคี” ไว้ว่า สามัคคี “น คือความพร้อมเพรียงกัน ความปรองดองกัน ว ที่พร้อมเพรียงกันทำ, ที่รวมมือร่วมใจกันทำ, เช่นกรณีสามัคคี ผ้าป่าสามัคคี (ป , ส สามศรี)” ซึ่งสอดคล้องกับ นิติยา ปินชาญชัยยุทธ (2529 155) ที่ได้ให้ความหมายของความสามัคคี ไว้ว่า “ความสามัคคี คือ การแสดงออกซึ่งการร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ”

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าความสามัคคี คือความพร้อมเพรียง ร่วมแรงร่วมใจ ในการปฏิบัติงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดีอันเนื่องจากการร่วมแรงร่วมใจกันทำเป็นหมู่คณะ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามัคคี ได้แก่ การแสดงความพร้อมเพรียงของหมู่คณะ ไม่แตกแยกแบ่งพรรคแบ่งพวกกัน มีความรักใคร่กลมเกลียว ตลอดจนการร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงานให้สำเร็จด้วยดี

ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความสามัคคีมีประเด็นย่อย 2 ประเด็น ดังนี้

6 1 แสดงความรักใคร่กลมเกลียว

6 2 การร่วมแรงร่วมใจกันในการช่วยเหลือผู้อื่น

6 1 การแสดงความรักใคร่กลมเกลียว

คุณธรรมในด้านความสามัคคีที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ในลักษณะการแสดงความรักใคร่กลมเกลียว มีดังนี้

เมื่อนางขนิษฐาได้พลัดตกจากเรือจมไปในสายน้ำ ปลาต่าง ๆ ได้ช่วยกันติดตามหานางขนิษฐา ตลอดจนการรวมตัวกันของปลาต่าง ๆ พร้อมทั้งปูนา หอย และแม่เป็ดในการช่วยกันสวดอ้อนวอนเทวดาให้ช่วยชีวิตแม่ขนิษฐาให้ปลอดภัยจากการจมน้ำ ดังความว่า

ดุก - อิมม์ ไม่น่าเลย เอาเป็นวาพรงนี้พวกเราช่วยกันออกตามหาแม่
ขนิษฐากันหน่อยนะ

กระดี - เอ้อ สงสารเอื่อยจัง

ชะโด - ซ้าย ซายชาตริอย่างฉันยังน้ำตาร่วงไปตั้งหลายหยด

หอย - แม่ขนิฐีออกจะดีดี ยังถูกรังแกขนาดนี้สงสัยเทวดาเอาแต่นอนชะ
ละมั้ง

ปู - จู จู ยายหอยพูดเบาๆ เดียวเทวดาได้ยินเข้าจะยุ่ง

เป็ด - ไช จริงสิ ทำไมเราไม่ลองสวดอ้อนวอนให้เทวดาช่วยดูละ แม่ขนิษฐา
เป็นคนดีนะ เทวดาต้องช่วยเหลือแน่

ปลา++ - ไช ไช /ดี ดี/ลุงดุกนำสิ เดี่ยวพวกเราจะว่าตาม/ฉันด้วย/สวดดัง ๆ
ให้หูซาไปเลย

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 129)

จากการแสดงความคิดและความรู้สึกของปลาต่าง ๆ ที่คิดจะช่วยเหลือกันออกตามหาแม่ขนิษฐา คำว่า ช่วยกัน เป็นคำที่แสดงออกถึงความสามัคคีของสัตว์ ที่มีต่อมนุษย์ และพฤติกรรมของแม่เป็ดที่เสนอวิธีที่จะให้ปลาต่าง ๆ รวมทั้ง ปู หอย และตนเอง ช่วยกันสวดอ้อนวอนเทวดาเพื่อให้เทวดาช่วยนางขนิษฐา พฤติกรรมการรวมตัวกันที่จะสวดอ้อนวอนเทวดาโดยพร้อมเพรียงกันของสัตว์ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นการแสดงความรู้สึกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความสามัคคีในลักษณะความรักใคร่กลมเกลียว โดยทำงานเป็นหมู่คณะ ไม่ทะเลาะหรือแตกสามัคคีในการที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เมื่อนางชนิษฐาพลัดตกจากเรือจมน้ำเสียชีวิต ด้วยความดีที่นางได้ทำไว้ในขณะที่มีชีวิตอยู่ นางจึงได้รับความเมตตาจากเทวดาโดยได้กลับชาติมาเกิดเป็นปลาบู่ทองแหวกว่ายอยู่ที่หน้าบ้านของนายทอง ปลาต่างๆ ได้นำรวมทั้งหมดเปิดได้รับรู้ว่าปลาบู่ทองคือนางชนิษฐา กลับชาติมาเกิด บรรดาสัตว์ต่างๆ จึงพยายามหาวิธีให้สองแม่ลูกได้พบกันด้วยการรวมตัวกัน ว่ายนำหลอกล่อนนายทองและสามแม่ลูกให้ตามไปจับพวกตนไกลๆ เพื่อเปิดโอกาสให้สองแม่ลูก ได้พบกันอย่างปลอดภัย ดังความว่า

ดุก - อิมม์ ถ้าพวกเราสามัคคีกันอย่างนี้ ต่อให้

10 ตาทองก็ทำอะไรเราไม่ได้หรอก

- แม่เปิดหันหน้าไปกำจับพวกปลา เป็ด - พวกเธอต้องไล่ออกไปไกลๆ นะ อย่าลืมนะ

ปลาบู่ทองอยู่กับเจ้าเข้มนะ อย่าเพิ่งโผล่ขึ้นมา ให้
ฉันพาเอื่อยมากอน

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 134)

จากบทสนทนาดังกล่าวจะเห็นว่า วิธีการรวมตัวกันของปลาฝูงใหญ่เพื่อล่อนายทองและสามแม่ลูกให้ไปให้ไกลจากท่าน้ำที่แม่ปลาบู่อาศัยอยู่ พฤติกรรมการรวมตัวของปลาต่างๆ เป็นลักษณะการร่วมแรงร่วมใจ ความพร้อมเพรียงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยเห็นได้ชัดจากบทสนทนาของปลาดุกที่กล่าวว่า ถ้าพวกเราสามัคคีกันอย่างนี้ ต่อให้ 10 ตาทอง ก็ทำอะไรเราไม่ได้หรอก การรวมตัวกัน การร่วมแรงร่วมใจกัน ความพร้อมเพรียง และคำว่า สามัคคี ในบทสนทนา เป็นคำที่แสดงถึงการร่วมแรงร่วมใจรักใคร่กลมเกลียวกัน ในการทำงานโดยไม่เกิดการแตกแยกและการที่แม่เปิดออกปากสั่งกำชับปลาต่างๆ คือการย้าเตือนให้ฝูงปลาล่อนนายทองไปไกลๆ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการร่วมแรงร่วมใจช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ถึงแม้จะเป็นสัตว์คนละประเภทกันก็ตาม พฤติกรรมดังกล่าวของสัตว์ต่างๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความสามัคคีที่สัตว์ต่างๆ ได้แสดงความรักใคร่กลมเกลียวกัน

เมื่อปลาต่างๆ ได้ว่ายหลอกล่อพระเจ้าพรหมทัตที่เสด็จโดยขีม้าตามมา เมื่อจวนจะถึงที่เอื่อยนั่งอยู่ใกล้ๆ กับต้นโพธิ์ ปลาชะโดได้ให้สัญญาณหยุด ปลาทุกตัวก็หยุด พฤติกรรมของปลาต่างๆ ที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามัคคี ดังความว่า

ใต้ฟ้า – กลางวัน

- ชะโด สวย กระดี ปลาเข็ม ปลาบู๋ ว้ายมาจน
ถึงคุ้งน้ำใกล้ตันโพธิ์ ตามหลังเห็นเป็นฝูงปลา
เต็มไปหมด

- ชะโดว้ายน้ำขึ้นมา ให้สัญญาณหยุด
- ปลาทุกตัวหยุด สวยเบรคไม่ทันชนชะโด
- ชะโดกุมหัว

ชะโด - หยุด
เสียง - เอี้ยดดด โครม
ชะโด - เบรคภาษาอะไร หาเจ้าหวาย
สวย - โทษที ว้ายเพลินไปหน่อย
ชะโด - ตรงนี้แหละพวกเรา ถึงแล้ว
ทั้งหมดสลายมือบ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู๋ทอง" 2543 199)

จากเหตุการณ์ข้างต้น จะเห็นว่าฝูงปลาต่างๆ ได้แสดงความสามัคคีในการร่วมแรง
ร่วมใจกันปฏิบัติงานด้วยความพร้อมเพรียงเชื่อฟังหัวหน้าฝูง คือ ปลาชะโด สังเกตได้จากเมื่อ
ปลาชะโดสั่งให้หยุดเพราะใกล้ถึงที่เอื่อยอยู่แล้ว ปลานับแสนตัวก็หยุด และเมื่อปลาชะโดสั่งให้
สลายตัวปลาต่างๆ ก็เชื่อฟังเป็นอย่างดี จากบทสนทนาข้างต้น จะเห็นว่าชะโดเป็นหัวหน้าฝูง
ปลาเมื่อสั่งให้ทำอะไรปลาต่างๆ ก็เชื่อฟังและปฏิบัติตามโดยไม่คัดค้านหรือโต้แย้ง คำว่า หยุด
สลายมือบ คำว่าหยุด และสลายมือบ คือ คำที่ใช้ในประโยคคำสั่ง หรือการให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม
ในสิ่งที่ผู้สั่งต้องการ คือปลาชะโด ซึ่งบรรดาสัตว์น้ำต่างๆ ก็ปฏิบัติและให้ความร่วมมืออย่างดี
พฤติกรรมต่างๆ ของปลาที่แสดงออกมาบ่งบอกถึงความรักใคร่กลมเกลียว ไม่แตกแยกหรือ
สร้างปัญหาในหมู่คณะ เป็นการแสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความสามัคคีที่ชัดเจน

เมื่อสัตว์ต่างๆ คือปลาที่อยู่ในน้ำหน้าบ้านของนายทองทราบว่านายทองและสาม
แม่ลูกคือนางขนิษฐิ์ อ้าย และอี จะมาจับพวกตนไปประกอบอาหาร ปลาต่างๆ มีความรู้สึกโกรธ
จึงหาวิธีการที่จะทำร้ายสามแม่ลูก โดยการจ้องจับสามแม่ลูกเมื่อมีโอกาส ดังความว่า

- ปลาเข็มหลายตัวตามมาสมทบพร้อมปลา กระดี
กระดี - ลุงดูให้ลงมือพร้อมกันทุกรูปแบบนะ
เข็ม - เราจะจัดการข้างบนนั้นเอง
สวย - พี่โต พี่โตไปจับมือข้างโน้นนะ ฉันจะ
จับข้างนี้
กระดี - ถ้าพร้อมแล้วประจำที่เลยพวกเรา

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู๋ทอง" 2543 153)

ดังตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของปลาเข็ม ปลากระตี่ ปลาสวาย ที่มีการวางแผนโดยการปรึกษาหารือในการที่จะลงมือปฏิบัติงานที่จะจับมือสามแม่ลูกเมื่อมีโอกาสจากบทสนทนาการที่ปลาเข็มหลายตัวได้ว่ายมาสมทบพร้อมกับปลากระตี่ ตลอดจนมีการชักชวนให้ปลาเข็มจัดการข้างบน ส่วนปลาชะโดจับมือข้างโน้น ส่วนปลาสวายจะจับมือข้างนี้ พฤติกรรมของปลาต่างๆ ที่มีการชักชวนดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการร่วมแรงร่วมใจสมัครสมานสามัคคีในการที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ที่สัตว์มีต่อสัตว์ด้วยกัน จากภาษาในบทสนทนาข้างต้น ที่ใช้คำว่า สมทบ คำว่าสมทบ คือ การแสดงถึงการให้ความร่วมมือเป็นหมู่คณะ มีสมาชิกเพิ่ม และการลงมือพร้อมกัน คำว่าพร้อมกัน คือการแสดงถึงความสมัครสมานสามัคคี ความพร้อมเพรียงในหมู่คณะเพื่อที่จะปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความมุ่งมั่นของบรรดาสัตว์น้ำต่างๆ พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปลาต่างๆ ได้แสดงพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความสามัคคี ในตัวละครที่สัตว์มีต่อสัตว์ที่ชัดเจน

ในขณะเดียวกันปลาดุกคือปลาอาวุโสที่มีความรอบคอบได้ย้าเตือนเพื่อนปลาต่างๆ ให้ระวังตัวให้ดีอย่าประมาทโดยปลาดุกได้แนะนำว่าการที่ปฏิบัติงานดังกล่าวมิใช่ใช้แต่กำลังจะต้องอาศัยความพร้อมเพรียงด้วยถึงจะสำเร็จ ตัวอย่างเช่น

- ปลาดุก	<p>ดุก - อี้มม ก็พวกเราส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีนี้ดีที่สุด
ไม่ใช่ระอะ ข้าว่ามันก็คงพอสู้ได้สักตั้งแหละ</p> <p>ชะโด - คอยดูนะ ลงมาอาบน้ำที่ทาเมื่อไร จะกัดให้ร้องให้
ขี้มูกโป่ง วิ่งขึ้นบ้านไม่ทันเลย</p> <p>ดุก - อี้มม เอ็งมันก็คิดแต่ใช้กำลัง คิดจะสู้กับคนพวก
นี้นะต้องใช้สมองให้มาก แล้วก็ต้องพร้อมเพรียง
กันด้วยมันถึงจะสำเร็จ เชื่อข้าเถอะ</p> |
|----------|---|

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 115)

ตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าปลาดุกได้ให้ความร่วมมือกับปลาต่างๆ ในการเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ปลาดุกอื่นๆ พฤติกรรมของปลาดุกเป็นการแสดงออกถึงความรักใคร่กลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและในเหตุผลหรือข้อเสนอแนะของปลาดุกที่ให้มาก็เน้นเรื่องความพร้อมเพรียง คำว่าพร้อมเพรียง ในบทสนทนาดังกล่าว เป็นคำที่แสดงถึงการร่วมมือร่วมใจให้เกิดความพร้อมในการทำงานเป็นหมู่คณะ ลักษณะดังกล่าวคือการสามัคคีกันในการทำงาน นอกจากนี้ข้อแนะนำของปลาดุกที่กล่าวออกมาว่าต้องใช้สมองให้มาก แล้วก็ต้องพร้อมเพรียงกันด้วยมันถึงจะสำเร็จ ข้อแนะนำดังกล่าวแสดงถึงความหวังดี ความห่วงใยต่อเพื่อนปลาต่างๆ บ่งบอกถึงความรักใคร่กลมเกลียว ระหว่างสัตว์น้ำด้วยกันที่ชัดเจน

เมื่อปลาต่างๆทราบว่ามันรุ่งขึ้นนายทองจะออกมาจับปลาที่ทำน้ำ สัตว์ต่างๆ จึงเตรียมการป้องกันตัวโดยปรึกษากันว่าจะป้องกันตัวอย่างไรโดยที่ไม่เป็นเหยื่อของนายทอง เมื่อหาวิธีการแล้ว ปลาต่างๆ จึงเริ่มดำเนินการตามแผนทันที ขณะนั้นนายทองได้หย่อนเบ็ดลงได้นำ แต่ฝูงปลารู้ทันจึงได้ช่วยกันดึงเบ็ดของนายทองเล่นอย่างสนุกสนาน ดังความว่า

- ได้นำ ปลาหลายตัวกำลังช่วยกันดึงเบ็ด ปลา - (มีเสียงพรรคพวกช่วยเชียร์)
ของนายทองเล่นอย่างสนุกสนาน เอ้า ช้าย หนอย เอ้า ขาวอีกนิด
ดึง ๆ ไว้

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 118)

จากตัวอย่างนายทองตั้งใจคิดว่าปลาติดเบ็ดจึงยกขึ้นมา แต่ก็ไม่มีปลาสักตัวติดเบ็ดสร้างความแปลกใจให้กับนายทองมาก นายทองจึงเปลี่ยนเครื่องมือในการจับปลาจากเบ็ดมาใช้แหแทน เมื่อนายทองเหวี่ยงแหไป ปลาต่างโดยเฉพาะปลาเข็มนักช่วยกันว่ายกรูเข้ามาหาร่างแหเป็นฝูงใหญ่ โดยช่วยกันรุมดึงเส้นร่างแหด้วยความสนุกสนาน ดังตัวอย่าง

- มองเห็นตาข่ายที่อยู่ได้นำ ปลาเข็มนัก เข็มนัก 1 - มาเร็วพวกเรา มาช่วยกันหนอย
กรูเข้ามาฝูงใหญ่เห็นปลาเข็มนัก
ย่อยกำลังรุมเส้นร่างแห เข็มนักหลายตัว - ส่งเสียงจิ้งจ่า

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 118)

จากพฤติกรรมของปลาต่างๆ ที่ปรากฏในบทสนทนาข้างต้น จะเห็นว่าฝูงปลาเข็มนักได้แสดงออกถึงการร่วมแรงร่วมใจกันในการดำเนินงานที่จะช่วยกันแก่งนายทองด้วยการดึงร่างแหที่นายทองทอดลงมา การใช้คำว่า มาช่วยกัน ในบทสนทนาแสดงถึงความมีน้ำใจช่วยเหลือคนที่สัตว์มีให้กันจากนั้นฝูงปลาเข็มนัก ก็กรูเข้ามาฝูงใหญ่ การกรูเข้ามาฝูงใหญ่ เป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพร้อมเพรียง ร่วมแรงร่วมใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีและมีประสิทธิภาพ

เมื่อปลานอกเมืองและปลาในเมืองได้พบกันครั้งแรกเกิดการทะเลาะวิวาทกัน ฝูงปลาต่างๆ จึงติดอยู่ในร่างแห ของชาวบ้าน แต่ปลาต่างๆ ก็ได้แสดงความพร้อมเพรียงกันที่จะแก้ปัญหาทางหลุดออกจากร่างแห โดยใช้ความสามัคคีมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่าง

- ปลาชะโดตึงแหไปเกี่ยวกับกิ่งไม้ พวกปลา ชะโด - นี่ มันต้องแบบนี้
- ตบมือให้กำลังใจ ปลาไหล - ด้าย เท่ห๊ะเปิด
- ปลาเข็มว่ายไปตัดเชือกให้ปลาแต่ละตัว ปลาหมอ - เร็วเข้า จะไม่ทันแล้ว
- ปลาหมอคอยล้น ปลาทราย - ช่วยด้วย ช่วยด้วย
- บอนบกชาวบ้านตึงแห แต่ตึงไม่ขึ้นติดไม้ที่ชะโด
- เอาไปเกี่ยว

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 231)

ดังตัวอย่างชี้ให้เห็นว่าปลาต่างๆ ได้แสดงความสามัคคีกันในการที่จะช่วยให้ตนและเพื่อนรอดพ้นจากความตาย โดยแสดงออกถึงการร่วมแรงรวมใจกันในการหาทางออกหลุดจากรังแห โดยปลาชะโดได้ตึงแหไปเกี่ยวกับต้นไม้ ส่วนปลาเข็มใช้ปากที่แหลมคมตัดร่างแหให้ปลาแต่ละตัวหลุดออกมา ส่วนปลาหมอคอยล้นดูการทำงานของเพื่อนและคอยดู ดันทาง การช่วยเหลือกันของปลาต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น ปลาชะโดตึงแห ปลาเข็มตัดเชือก ด้วยความมุ่งมั่น โดยไม่เกิดการแตกแยกในหมู่คณะพฤติกรรมดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ฝูงปลาต่างๆ มีความสมัครสมานสามัคคีกันในการทำงานมีความรักใคร่กลมเกลียวอันมีผลทำให้ปลาในเมืองและนอกเมืองรอดพ้นจากการติดร่างแหของชาวบ้านมาได้ พฤติกรรมการร่วมแรงรวมใจกันของปลาต่างๆ ที่ช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว เป็นการแสดงออกถึงผู้ที่มีคุณธรรมในด้านความสามัคคีของตัวละครที่สัตว์มีต่อสัตว์ที่ชัดเจน

6.2 การร่วมแรงรวมใจกันในการช่วยเหลือผู้อื่น

คุณธรรมในด้านความสามัคคีที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" ในลักษณะการร่วมแรงรวมใจกันในการช่วยเหลือผู้อื่น มีดังนี้

ปลาต่างๆ ทราบข่าวว่าพระเจ้าพรหมทัตได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนราษฎร จึงมีความปรารถนาที่จะช่วยให้พระเจ้าพรหมทัตได้พบกับเอื้อยที่เลี้ยงควายอยู่ชายป่า การที่เอื้อยต้องไปเลี้ยงควายที่ชายป่าในวันที่พระเจ้าพรหมทัตเสด็จก็เพราะสามแม่ลูกก็ติดกันไม่ให้เอื้อยได้เข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัต ปลาต่างๆ จึงใช้วิธีการรวมตัวกันแสวงหาตัวเพื่อล่อให้พระเจ้าพรหมทัตสนใจ โดยปลาเสนอว่าตัวจะว่ายล่อพระเจ้าพรหมทัตให้ไปพบเอื้อยที่ชายป่า พฤติกรรมการรวมตัวของปลาต่างๆ เป็นลักษณะของความสามัคคีในหมู่คณะที่พร้อมใจกันทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้สำเร็จ ดังตัวอย่าง

จากคำพูดข้างต้น จะเห็นว่าปลาต่าง ๆ ได้แสดงพฤติกรรมในด้านความสามัคคีในการแสดงออกถึงการรวมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังเช่น การที่ปลาในเมืองมาประชุมกันเป็นการพร้อมใจกันที่จะปรึกษาหารือเพื่อที่จะหาทางช่วยเหลือเอื้อยให้พ้นจากอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากฝีมือของสามแมลง จากนั้นฝูงปลาในเมืองและฝูงปลานอกเมืองก็ได้ร่วมมือกันโดยรวมกันเป็นฝูงเดียวแล้วรีบว่ายไปเตือนเอื้อยในวัง ณ กรุงพาราณสี จากภาษาในบทสนทนาการใช้คำว่า ประชุม และคำว่า รวบรวมพวกเรา การใช้คำทั้งสองคำนี้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมเพรียงสมัครใจ รวมแรงร่วมใจกัน ในการปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของบรรดาเหล่าสัตว์น้ำต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์คือ เอื้อยให้พ้นจากอันตรายจากนางขนิษฐีและอี พฤติกรรมดังกล่าวของปลาต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความพร้อมเพรียงรวมแรงร่วมใจกันดำเนินงานให้สำเร็จมีความรักใคร่กลมเกลียว การกระทำดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าปลาต่าง ๆ เป็นผู้ที่มีความคุณธรรมในด้านความสามัคคี

เมื่อฝูงปลาต่าง ๆ ได้ว่ายมาถึงหน้าวังในกรุงพาราณสี เอื้อยได้เดินมาที่หน้า เห็นฝูงปลามากมายว่ายอยู่ เอื้อยเข้าใจว่าปลาต่าง ๆ จะหิว จึงได้นำอาหารมาเพื่อจะให้ปลาต่าง ๆ ได้กิน ขณะนั้นมีทหารคนหนึ่งได้ออกมาตามเอื้อยให้กลับเข้าไปในวังโดยบอกว่ามีมารดามาขอพบปลาต่าง ๆ รู้ทันทีว่ามารดาที่ทหารพูดถึงคือนางขนิษฐีแน่นอน ปลาต่าง ๆ จึงช่วยกันกระโดดและตะโกนมิให้เอื้อยเข้าไปในวัง แต่เอื้อยไม่ได้ยิน และเดินหันหลังเข้าวังไปเสียก่อน ดังความว่า

- พวกปลาต่าง ๆ กระโดดขึ้นน้ำพร้อมตะโกน

บอกเอื้อย แต่เอื้อยหันหลังให้เดินเข้าวัง

ชะโด

- หนีเร็ว ๆ

ปลาหมอ

- อันตราย ๆ

ปลากราย

- อย่าไปนะ อย่าไป

ชะโด

- โธ ไม่ทันแล้ว หนูเอื้อย

ของเรา

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบุญทอง" 2543 234)

พฤติกรรมของปลาต่าง ๆ ที่กระโดดขึ้นเหนือน้ำพร้อมทั้งตะโกนบอกเอื้อยว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้น และอย่าเดินเข้าไปในวัง พฤติกรรมการกระโดดขึ้นของปลาต่าง ๆ พร้อมกับการตะโกน เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความตั้งใจปรารถนาที่จะช่วยเหลือผู้อื่นอย่างมุ่งมั่น การตะโกน คือการใช้เสียงดังเพื่อที่จะให้ผู้ที่ต้องการที่จะรับทราบได้ยินชัดเจนและการกระโดดของปลาต่าง ๆ โดยพร้อมเพรียงกันก็แสดงถึงการรวมแรงร่วมใจกันที่จะช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากอันตราย นอกจากนี้การกล่าวหา หนีเร็ว อันตราย อย่าไปนะ เป็นการแสดงการเตือนภัยเป็น

ความหวังดีของสัตว์น้ำที่มีต่อมนุษย์ จากเหตุการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าถึงกันถึงแม้ปลาต่างๆ จะเป็นสัตว์ที่มีพลังน้อยแต่ก็สามารถที่จะแสดงความเห็นใจช่วยเหลือมนุษย์ได้ถ้ามีความสามัคคีในหมู่คณะ

ฝ่ายปลาหมู่มไปเที่ยวกลับมาโดยไม่ได้เข้าประชุมจึงไม่รู้วณายทองกำลังจะมาจับปลาต่างๆ เป็นอาหารเมื่อปลาบว้ยมาพบเหยื่อของนายทองที่ล่อติดกับตัวเบ็ดจึงไปกินทันที แต่ในขณะที่ปลาหมู่มกำลังว้ยไปกินเหยื่อของนายทองนั้นปลาต่างๆ เห็นเหตุการณ์ จึงรีบว้ยมาห้ามปลาหมู่ม โดยว้ยมากันเป็นฝูงใหญ่ แต่ก็ห้ามไม่ทัน ดังความว่า

- เห็นฝูงปลากำลังรีบเคลื่อนตัวไป กระดี๊ - รีบช่วยกันไปห้าม เร้ว (เสียงสูง)

ข้างหน้า (ปลาหมู่มเป็นเป้าหมาย) ปลา (เสียงซอๆ กัน) - เจ้าบู่ เจ้ามองหน้อย

ช่วยห้ามไปด้วย

เฮ้ อย่ากินนะ เจ้าบู่เอ๊ย เจ้าบู่ย่านะ

(บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" 2543 120)

จากบทสนทนาของปลาต่างๆข้างต้นจะเห็นว่า ปลาต่างๆ ได้รับว้ยมากันเป็นฝูง เพื่อจะมาห้ามไม่ให้ปลาบูกินเหยื่อที่นายทองเอามาล่อ แต่ก็ไม่สำเร็จอันเนื่องจากปลาบู่ได้กินเหยื่อของนายทองไปเสียแล้ว พฤติกรรมของฝูงปลาที่ว้ยมากันมากมายโดยพร้อมเพรียงกันเป็นฝูง บ่งบอกการรวมแรงรวมใจกันในการทำงานเป็นหมู่คณะ และการกล่าวคำพูดว่า รีบช่วยกันไปห้าม เร้ว แสดงถึงความตั้งใจที่จะไปเตือนเจ้าปลาบู่ไม่ให้ไปกินเหยื่อจากเบ็ดของนายทอง คำว่า รีบ คือต้องกระทำหรือบอกกล่าวโดยเร็วห้ามชักช้ามิฉะนั้นปลาบู่จะต้องได้รับอันตรายจากนายทองโดยการติดเบ็ด พฤติกรรมดังที่ได้กล่าวมานี้ชี้ให้เห็นว่าฝูงปลาดังกล่าวได้แสดงออกถึงการร่วมมือร่วมใจ มีความปรองดองสมัคสมานสามัคคีที่จะช่วยเหลือชีวิตของเจ้าปลาหมู่ม

จากการวิเคราะห์คุณธรรมในด้านความสามัคคีที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง "ปลาบู่ทอง" พบว่า ลักษณะย่อยของคุณธรรมในด้านความสามัคคีมี ประเด็นย่อย 2 ประเด็น ดังนี้

6 1 การแสดงความรักใคร่กลมเกลียว

6 2 การร่วมแรงรวมใจกันในการช่วยเหลือผู้อื่น

จากการวิเคราะห์พบว่าตัวละครที่แสดงคุณธรรมในด้านความสามัคคีทั้ง 2 ประเด็นจะเป็นสัตว์ทั้งสิ้น และสัตว์ที่ได้แสดงคุณธรรมในด้านความสามัคคี คือ ปลาชะโด ปลาสวาย ปลาดุก ปลากระดี ปลานิล ปลาเข็ม ปลาทราย ปลาหมอ หอย ปู และแม่เป็ด

และจากการวิเคราะห์ยังพบว่าคุณธรรมในด้านความสามัคคีที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ในลักษณะการแสดงความรักใคร่กลมเกลียวจะพบมากกว่าคุณธรรมในด้านความสามัคคีในลักษณะการร่วมแรงร่วมใจกันในการช่วยเหลือผู้อื่น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ของ บริษัท บรอดคาซท์ ไทยเทเลวิชั่น จำกัด จำนวน 62 ตอน ที่แพร่ภาพทางไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2543 โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสารและนำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ที่ปรากฏชัดเจน มี 6 ประการ ดังนี้

- 1 คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา
- 2 คุณธรรมในด้านความกตัญญูกตเวที
- 3 คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร
- 4 คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น
- 5 คุณธรรมในด้านความมีสัมมาคารวะ
- 6 คุณธรรมในด้านความสามัคคี

ผู้เฒ่าที่แสดงคุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” คือ

เทวดา

มนุษย์ที่แสดงคุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” คือ พระฤาษี พระเจ้าพรหมทัต นายทอง นางชนิษฐา เอื้อยและลบกุมาร

สัตว์ที่แสดงคุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” คือ แม่เป็ด ปูนา หอย ปลาบู่หนุ่ม ปลาดุก ปลาสร้อย ปลาชะโด ปลาเข็ม ปลานิล ปลากลาย ปลาหมอ ปลากระดี่ หนูดำและหนูขาว

จากการวิเคราะห์ยังพบว่าผู้แต่งบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ได้กำหนดบทบาทของตัวละคร เป็น 2 ฝ่าย คือตัวละครฝ่ายดีและตัวละครฝ่ายร้าย ไว้อย่างชัดเจนตัวละครฝ่ายดี คือ เทวดา พระฤาษี พระเจ้าพรหมทัต นางชนิษฐา นายทอง เอื้อย ลบกุมาร แม่เป็ด ปลาดุก ปลาชะโด ปลาสร้อย ปูนา หอย หนูดำ และหนูขาวตัวละครฝ่ายร้าย คือ นางชนิษฐิ์ อ้ายและอี

จากการวิเคราะห์คุณธรรมทั้ง 6 ประการ ที่ปรากฏเด่นชัดในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” พบว่าคุณธรรมที่ปรากฏมากที่สุดเรียงไปหาคุณธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดมีดังนี้

- 1 คุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา
- 2 คุณธรรมในด้านความมีสัมมาคารวะ
- 3 คุณธรรมในด้านความกตัญญูกตเวที
- 4 คุณธรรมในด้านความสามัคคี

5 คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น

6 คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ยังพบว่าตัวละครไม่ว่าจะเป็นเทวดา ผู้มีฤทธิ์ หรือบุคคลชั้นสูงระดับภษัตริย์ อีกทั้งมนุษย์ ชาวบ้านสามัญชนธรรมดา หรือแม้กระทั่งสัตว์ ก็ได้แสดงคุณธรรมต่างๆ ได้เหมือนกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ทั้ง 6 ประการ คือ คุณธรรมในด้านความเมตตา กรุณา คุณธรรมในด้านความเป็นผู้มีสัมมาคารวะ คุณธรรมในด้านความกตัญญู กตเวที คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร คุณธรรมในด้านความอดทนอดกลั้น และคุณธรรมในด้านความสามัคคี

คุณธรรมที่ปรากฏมากที่สุด คือ คุณธรรมในด้านความเมตตา กล่าวคือ ความเมตตา กรุณา จะปรากฏในพฤติกรรมและภาษาของตัวละครฝ่ายดีทุกตัว ทั้งนี้ น่าจะเป็นความต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้สังคมไทยโดยเฉพาะเยาวชนและเด็กให้เป็นผู้ที่มีความรัก มีความเมตตา กรุณาต่อมนุษย์และสัตว์ การแสดงคุณธรรมในด้านความเมตตา คือการแสดงความรักใคร่ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นเป็นสุขพ้นจากความทุกข์ เป็นความหวังดีอันบริสุทธิ์ แสดงความมีน้ำใจตลอดจนเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายด้วยความจริงใจ เมื่อสมาชิกในสังคมมีความเมตตา กรุณา ก็จะส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมที่สงบสุข น่าอยู่และมีความสันติสุขสืบไป

จึงกล่าวได้ว่าอุปนิสัยของคนไทยโดยพื้นฐานทางจิตใจเป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณา ให้อภัยซึ่งกันและกันเห็นได้จากพฤติกรรมและภาษาของตัวละครในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ที่ผู้แต่งเจตนาที่จะสะท้อนให้เห็นความเป็นไปของสังคมไทยในอดีต โดยนำเสนอในรูปแบบของบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ด้วยเหตุที่บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ก็คือวรรณกรรมในรูปแบบหนึ่งที่ได้สะท้อนสภาพความเป็นจริงของสังคมให้ปรากฏออกมาในรูปแบบของบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ที่ชัดเจน ส่วนคุณธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ คุณธรรมในด้านความขยันหมั่นเพียร สำหรับคุณธรรมในด้านอื่นๆ ที่ปรากฏจากพฤติกรรมและภาษาของตัวละครได้สะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยในอดีตมีการปลูกฝัง ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรมให้คนมีความกตัญญู กตเวที มีความขยันหมั่นเพียรมีมานะอดทน มีความอดทน อดกลั้น สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้เมื่อพบกับสิ่งที่ไม่พอใจ มีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันตลอดจนมีความสัมมาคารวะ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เมื่อสมาชิกในสังคมได้นำคุณธรรมต่างๆ มายึดถือแล้วนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ย่อมส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมที่น่าอยู่และมีความสันติสุขสืบต่อไป

จึงกล่าวได้ว่าบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ผู้แต่งได้แทรกคุณธรรมที่สำคัญและมีคุณค่าอันมีประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติไว้ถึง 6 ประการ นับว่าเป็นเครื่องมือที่ปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมที่ดั่งามให้กับเด็กและเยาวชนได้วิธีหนึ่งด้วยรูปแบบที่น่าสนใจและเป็นสื่อที่เข้าถึงเด็กหรือเยาวชนได้ง่ายกว่ารูปแบบวรรณกรรมลายลักษณ์ และการนำเสนอรูปแบบดังกล่าวเป็นวิธีปลูกฝังคุณธรรมที่ดั่งามได้อย่างแนบเนียนอันมีผลให้เด็กและเยาวชนได้มีแนวคิดหลากหลายในการประพฤติปฏิบัติตนในสังคมต่อไปและคุณธรรมต่างๆที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ เรื่อง “ปลาบู่ทอง” ก็สอดคล้องกับหลักธรรมะในพุทธศาสนาที่ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

ข้อเสนอแนะ

ควรจะได้มีการวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์ประเภทนิทานพื้นบ้านเรื่องอื่นๆที่ให้ข้อคิด คติสอนใจ หรือในวรรณกรรมปัจจุบันที่ได้รับการยกย่องเพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกคุณธรรมที่มีคุณค่าในการเสริมสร้างและปลูกฝังให้กับเยาวชนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2520) *คุณธรรมคุณภาพตามวิถีแห่งธรรม*
กรุงเทพฯ: อรุณกาลาดพร้าว
- _____ (2541) *คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
ที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- กรรณิการ์ ศรีเจริญ (2525) *วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท*
ปริญญาณิพนธ์ กศ ม (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ฆ่าอุกอาจ "เสียร้านทอง" ดับพร้อมเมีย! (2548, 4 ตุลาคม) *เดลินิวส์* หน้า 1
- จำนงค์ ทองประเสริฐ (2540) *หลักการครองตน* นนทบุรี: สนุกอ่าน
- จรัส พยัคฆราชศักดิ์ (2547) *พระพุทธศาสนาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* กรุงเทพฯ
ไทยวัฒนาพานิช
- ฉันทนา เย็นนาน (2539) *การศึกษาวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านภาคกลาง* ปริญญาณิพนธ์
กศ ม (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร
- ชำเลื่อง วุฒิจันทร์ (2524) *หลักการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน* กรุงเทพฯ
กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
- ดวงเด่น บุญปก (2541, มีนาคม) *มรณมาตา ปลาบู่ทองฉบับภาษาเขมร มนุษยศาสตร์
ปริทรรศน์* กรุงเทพฯ: ปีที่ 20 13-21
- ธวัช ปุณโณทก (2533) *นิทานพื้นบ้าน* กรุงเทพฯ: ไทยรมเกล้า
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2528) *ปัญหาการเรียนการสอนจริยศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น* กรุงเทพฯ: กรมฝึกหัดครู
- นิตยา ปิ่นชาญชัยยุทธ (2529) *การวิเคราะห์คุณธรรมของตัวเอกในวรรณคดีที่ปรากฏ
ในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น* วิทยานิพนธ์ ค ม
(การสอนภาษาไทย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถ่ายเอกสาร
- นวลเพ็ญ และวีรยุทธ วิเชียรโชติ (2520, เมษายน-พฤษภาคม) *การสร้างสรรค์คุณธรรม
วารสารแนะแนว* มปป (14) 37
- บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง "ปลาบู่ทอง" (2543) กรุงเทพฯ: บริษัทบรอดคาซท์
ไทยเทเลวิชั่นจำกัด, ไทยทีวีสี ของ 3

- เบญจา บุญยสนธิกุล (2525) การวิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนที่ได้เค้าโครงจาก
ต่างประเทศราคาเล่มละ 3 – 10 บาท ปริญญาณิพนธ์ กศ ม (ภาษาไทย)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ประคอง นิมมานเหมินท์ (2545) นิทานพื้นบ้านศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประภาศรี สีหอำไพ (2531) พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม กรุงเทพฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรพิมล สันติหิรัญภาค (2522) พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 วิทยานิพนธ์ ศศ ม (ภาษาไทย)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
- พ่ออำมหิตกรอกพิษฆ่าลูกข้าวนอกนา (2548, 3 ตุลาคม) ไทยรัฐ หน้า 1
- ยนต์ ชุ่มจิต (2526) ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู กรุงเทพฯ อักษรบัณฑิต
- ระพีพร นาสมหมาย (2543) วิเคราะห์คุณธรรม จริยธรรม ที่ปรากฏในหนังสือเรียน
ภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ วิทยานิพนธ์ กศ ม (ภาษาไทย) มหาสารคาม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถ่ายเอกสาร
- ระเบียบ สมจิตร (2542) คุณธรรมสำหรับผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรใน
หน่วยงานส่วนกลางของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
ปริญญาณิพนธ์ กศ ม (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ราชบัณฑิตยสถาน (2542) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพฯ
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์ จำกัด
- ไล่ลาเดนรทพหั่วโหด ด ญ 14 กรามหักหน้าแดกหวังขึ้นใจชาดิสด (2548, 4 ตุลาคม)
ไทยรัฐ หน้า 1
- ลัดดา เสนาวงษ์ (2532) ความเป็นครู พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ พิศิษฐ์การพิมพ์
- วิจิตรา สุภากร (2523) วิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กในด้านคุณธรรมเฉพาะที่พิมพ์
เป็นภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2522 – 2526 ปริญญาณิพนธ์ กศ ม (ภาษาไทย)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- วรปฐมา คำหมู่ (2535) การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมเรื่องนางอุทธรวิ วิทยานิพนธ์
ศศ ม (ภาษาไทย) เชียงใหม่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถ่ายเอกสาร
- เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ (2540) จากซินเดอเรลลาถึงปลาบู่ทอง กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
_____ (2541, มกราคม - ธันวาคม) การวิเคราะห์บทบาทที่เป็นแบบฉบับสากลของตัวเอง
ในวรรณกรรมประเภทเรื่องเล่าพื้นบ้าน วารสารรวมคำแหง 18 (1) 146

- สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2524) *ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู* กรุงเทพฯ อักษรบัณฑิต
- สมพร เทพสิทธิ์า (2542) *คุณธรรมและจริยธรรม* กรุงเทพฯ สมชายการพิมพ์
- อรุณ ยันต์ทอง (2531) *ปลาบู่ทอง วิเคราะห์และเปรียบเทียบ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม*
วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
- อรทัย จันทวิชานวงษ์ (2523) *รูปแบบของนิทานที่ส่งผลต่อการรับผิดชอบของ*
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปริญญานิพนธ์ กศ ม (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- อำไพ สุจริตกุลและคณะ (2531) *คุณธรรมของสังคมเริ่มต้นที่ไหน* กรุงเทพฯ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เอาลูกทำเมียมีลูกก็ขมขื่นอีกจนเด็ก 15 ตั้งท้อง แจ้ง ดร จีบพอชั่ว (2548, 26 สิงหาคม)
ไทยรัฐ หน้า 1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ภาพตัวละครในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง”

ตัวละครในการ์ตูน

ป้ามากับน้อง

ภาพ ๑

หน้า ๒

บริษัท บรรณาธิการ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด

ภาคผนวก ข

- **อุปนิสัยของตัวละครในบทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง”**

ตัวละครและลักษณะนิสัยของตัวละครสำคัญในบทภาพยนตร์การ์ตูน โทรทัศน์ เรื่อง ปลาบู่ทอง

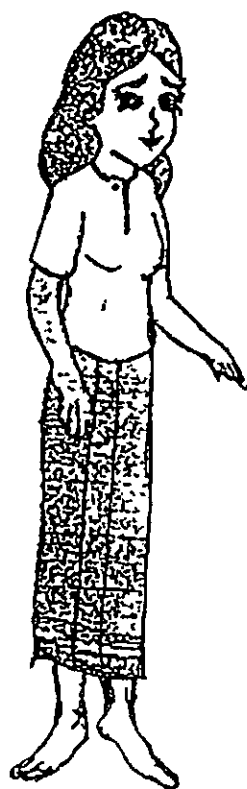
1

พระเจ้าพรหมทัต

- กษัตริย์ปกครองเมืองพาราณสี เป็นชายหนุ่มรูปงาม ใจดี มีเมตตา แต่ยังหาพระมเหสีไม่ได้

2

เอื้อย

- ลูกสาวของนายทองกับนางขนิษฐา เป็นคนสุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ใจดี รักสัตว์

3

ขนิษฐา

- เมียของนายทองแม่ของเอื้อย ใจดีมีเมตตา รักเอื้อยมาก

4

ขนิษฐี

- เมียอีกคนของนายทอง เป็นคนขี้อิจฉา ชอบแกล้ง ขนิษฐาและเอื้อย ต่างๆ นานา รักลูกแต่ส่งเสริมลูก ในทางที่ไม่ดี ฉลาดแกมโกง

5

อ้าย

- ลูกสาวของนางขนิษฐีกับนายทอง มีนิสัยเหมือนแม่ อิจฉาริษยา ไม่ชอบเห็นใครได้ดีกว่าตน

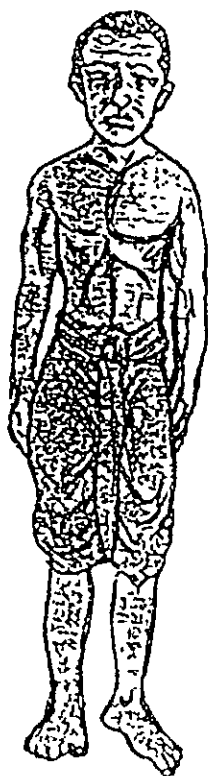
6

อ.

- น้องสาวของอ้ายเป็นคนที่ไม่ค่อยฉลาดเท่าไรนัก ไม่ใช่เป็นคนใจร้ายเลย (แต่เป็นคนเห็นแก่ได้ เห็นแก่กิน) แต่เนื่องจากอยู่กับแม่ขนิษฐีและอ้าย จึงมักคิดและทำในสิ่งที่ร้ายไปด้วย

7

นายทอง

- เป็นหัวหน้าครอบครัว รักทุกๆ คนในครอบครัว แต่ชอบฟังความข้างเดียว (ขาดเหตุผล) ซี้โมโห โกรธง่ายหายเร็ว

อุปนิสัยของตัวละครประกอบในบทภาพยนตร์ การ์ตูนโทรทัศน์เรื่องปลาบู่ทอง

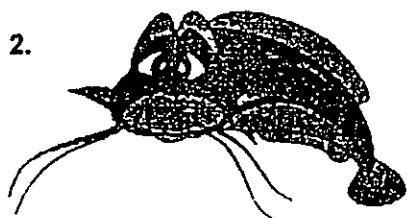
1

ปลาบู่ทอง

- คือ ขนิษฐา (นิสัยเหมือนตอนที่เป็นคน)

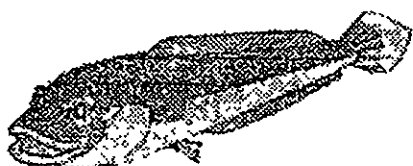
2.

ปลาตุ๊ก

- เป็นปลาอาวุโสที่สุดในแหล่งน้ำนั้น มีความคิด
ปฏิกิริยาดี แก้ปัญหาต่างๆ ให้กับปลาทุกตัว
ใจเย็น แต่ไม่ค่อยจะขยับตัวไปจากที่อยู่

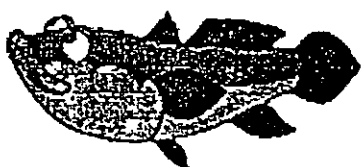
3

ปลาชะโด

- เป็นปลาที่ใจร้อน ไม่รอบคอบ ชอบทำก่อนคิด
ดูเหมือนจะเก่งแต่ไม่ค่อยเก่ง เสียงดังพูดไม่ค่อยคิด

4

ปลาบู่

- เป็นปลาที่ไม่ค่อยฉลาดเท่าไรนัก เห็นแก่กินและเที่ยว

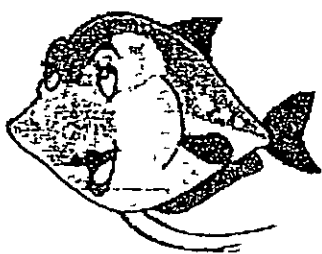
5

แม่เป็ด

- เป็นเพื่อนที่ดีของเอื้อย คอยช่วยเหลือและแจ้งข่าว
แกสัตว์ต่างๆ เป็นแม่เป็ดที่ใจดี (อายุมากหน่อย)
เห็นอกเห็นใจคนอื่น คอยช่วยเหลือเอื้อยและปลาบู่ทอง

6

ปลากระดี่

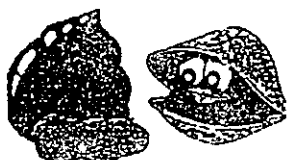
- เป็นปลาที่พองมาก (เสียงแสบแก้วหู) คอยเตือนปลาตัวอื่นๆ เสมอ รู้เรื่องต่างๆ ก่อนปลาตัวอื่นๆ

7

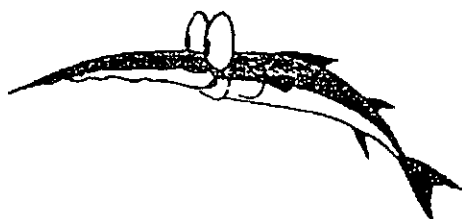

ปู, หอย

- เป็นประเภทที่ว่า ปากหอยปากปู คือจะเป็นตัวกระจายข่าวต่างๆ ที่รู้ไปตามคั้งน้ำได้อย่างรวดเร็ว (มีสมาธิได้น้ำเยอะ)

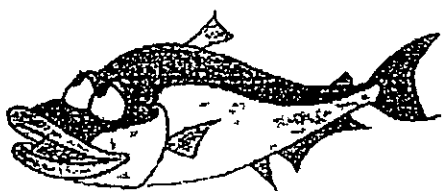
8

ปลาเข็ม

- เป็นปลาตัวเล็ก (เสียงคล้ายเด็ก) เป็นลูกมือ คอยช่วยเหลือปลาต่างๆ ให้ปลอดภัยด้วยปากที่มีความคมเหมือนเลื่อย

9

ปลาสรวย

- ตัวโตและอ้วนอ้าย ตะกละ เป็นปลาที่หิวตลอด พบเห็นอะไรเป็นต้องอยากกิน

อุปนิสัยของตัวละครในการ์ตูนปลาบู่ทอง

พระเจ้าพรหมทัต	- กษัตริย์ปกครองเมืองพาราณสี เป็นชายหนุ่มรูปงาม ใจดี มีเมตตา แต่ยังหาพระมเหสีไม่ได้
เอื้อย	- ลูกสาวของนายทองกับนางขนิษฐา เป็นคนสุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ใจดี รักสัตว์
ขนิษฐา	- แม่ของเอื้อย ใจดีมีเมตตา รักเอื้อยมาก
ขนิษฐี	- เมียอีกคนของนายทอง เป็นคนขี้อิจฉา ชอบแกล้งขนิษฐาและเอื้อย ต่างๆ นานา รักลูกแต่ส่งเสริมลูกในทางที่ไม่ดี ฉลาดแกมโกง
อ้าย	- ลูกสาวของนางขนิษฐีกับนายทอง มีนิสัยเหมือนแม่ อิจฉาริษยา ไม่ชอบเห็นใครได้ดีกว่าตน
อี	- น้องสาวของอ้ายเป็นคนที่ไม่ค่อยฉลาดเท่าไรนัก ไม่เป็นคนใจร้ายเลย (เป็นคนเห็นแก่ได้ เห็นแก่กิน) แต่เนื่องจากอยู่กับแม่ขนิษฐีและอ้าย จึงมักคิดและทำในสิ่งที่ร้ายไปด้วย
นายทอง	- เป็นหัวหน้าครอบครัว รักทุกๆ คนในครอบครัว แต่ชอบฟังความข้างเดียว (ขาดเหตุผล) ขี้โมโห โกรธง่ายหายเร็ว

อุปนิสัยของตัวละครประกอบในการ์ตูนปลาบู่ทอง

ปลาบู่ทอง	- คือ ขนิษฐา (นิสัยเหมือนตอนที่เป็นคน)
ปลาตุ๊ก	- เป็นปลาอาวุโสที่สุดในแหล่งน้ำนั้น มีความคิดปฏิกานต์ แก้ปัญหาต่างๆ ให้กับปลาทุกตัว ใจเย็น แต่ไม่ค่อยจะขยับตัวไปจากที่อยู่
ปลาชะโด	- เป็นปลาที่ใจร้อน ไม่รอบคอบ ชอบทำก่อนคิด ดูเหมือนจะเก่งแต่ไม่ค่อยเก่ง เสียงดังพูดไม่ค่อยคิด
ปลาบู่	- เป็นปลาที่ไม่ค่อยฉลาดเท่าไรนัก เห็นแก่กินและเที่ยว
แม่เบ็ด	- เป็นเพื่อนที่ดีของเอื้อย คอยช่วยเหลือและแจ้งข่าวแก่สัตว์ต่างๆ เป็นแม่เบ็ดที่ใจดี (อายุมากหน่อย) เห็นอกเห็นใจคนอื่น คอยช่วยเหลือเอื้อยและปลาบู่ทอง
ปลากระดี	- เป็นปลาที่พูดมาก (เสียงแสบแก้วหู) คอยเตือนปลาตัวอื่นๆ เสมอ รู้เรื่องต่างๆ ก่อนปลาตัวอื่นๆ
ปู, หอย	- เป็นประเภทที่ว่า ปากหอยปากปู ก็จะเป็นตัวกระจายข่าวต่างๆ ที่รู้ไปตามคั้งน้ำได้อย่างรวดเร็ว (มีสมาชิกได้นำเยอะ)
ปลาเข็ม	- เป็นปลาตัวเล็ก (เสียงคล้ายเด็ก) เป็นลูกมือ คอยช่วยเหลือปลาต่างๆ ให้ปลอดภัยด้วยปากที่มีความคมเหมือนเลื่อย
ปลาสวาย	- ตัวโตและอ้วนอ้าย ตะกละ เป็นปลาที่หิวตลอด พบเห็นอะไรเป็นต้องอยากกิน

ภาคผนวก ค

บทภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” จำนวน 62 ตอน
จากบริษัทบรอดคาซท์ ไทยเทเลวิชั่น จำกัด
ที่ได้แพร่ภาพออกอากาศทางไทยทีวีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2543

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 1

เมืองพาราณสี

- กรุงพาราณสี
- สภาพชีวิตชาวเมือง
- มานเปิดออกเห็นท้องพระโรง
- พระเจ้าพรหมทัต
- ดัดไป -

VO กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ เมืองพาราณสี
ประชาชนเมืองนี้ต่างมีความสุขสมบูรณ์ เพราะ
พระเจ้าพรหมทัตทรงเป็น พระมหากษัตริย์ผู้มี
น้ำพระทัยเมตตา ทรง ปกครองบ้านเมืองอย่าง
ร่มเย็นเป็นสุข

พระองค์ทรงมีทุกอย่าง ยกเว้นพระมเหสี
คู่ใจ

พรหมทัต เอ้อ ! เหล่าราษฎรก็มีความสุขดี
แต่ทำไม เราถึงรู้สึกเหงาอย่างนี้

บ้านนายทอง

- pan นกที่เกาะกิ่งไม้ แล้ว lilt down ลง
มาที่บ้านหลังหนึ่ง
- บรรยาศในน้ำ กบกระโดดเล่น
- ใบหน้าเอื่อยที่สะท้อนอยู่ในน้ำ
- มือแกว่งน้ำ เजाใบหน้าหายไป

VO ห้างออกไปที่หมู่บ้านเล็กๆ นอกเมือง
มีบ้านหลังหนึ่งอยู่ริมน้ำอันร่มรื่น ที่ทำน้ำ
หน้าบ้านมักมีสัตว์ต่างๆ และปลาน้อยใหญ่
นานาชนิดแวะเวียนมาชุมนุมกันเสมอ

เพราะเอื่อย สาวแสนสวย ผู้เป็นที่รักยิ่ง
ของสัตว์ทั้งหลายชอบมานั่งเล่นที่นี่

เอื่อย หายไปไหนกันหมดน้ำ เจ้าปลาน้อยๆ
เอื่อยเอาข้าวมาให้แล้วจะ

ได้น้ำ

- รับมือเอื่อยที่จุ่มลงน้ำ
- ปลากระต๊วมาทำทางระริกระริดีใจ
เรียกเพื่อน
- ชะโดวายเข้าเฟรมมา

กระต๊ว มาแล้ว มาแล้ว เร้ว พวกเรา
วู้ ช้าจริง

ชะโด เป็นอะไรไปแม่กระต๊ว ทำตุ๊กตุ๊กวัด
ว้ายอะไร ฟังไม่รู้เรื่องเลย

- กระตี่
- ปลาสวายกลาเข้ามาพูดแล้วพุ่งตัวออกไป
ควันฟุ้งชนปลาอื่นด้วย
- ปลาอื่นมองอย่างระอา แล้วว่ายน้ำตามๆ
กันไป
- ปลาตุกผู้เฒ่าไอแค้นๆ ก่อนควันจาง

ทำน้ำ

- ปลาสวายโผล่หัวอ้าปากขออาหาร ปลาเล็ก
ปลาวงน้อยวงแตก
- โบหน้าเอื้อย
- เห็นขาขนิษฐาเดินเข้ามา
- ขนิษฐา อ้ายและอี ยืนมอง
- อี
- อ้ายท้าวสะเอว
- ขนิษฐา
- เอื้อย
- อ้าย
- ขนิษฐา
- เอื้อยหน้าสลด ลูกขึ้นเดินไป
- สามแม่ลูกพูดไล่หลัง
- อ้าย
- ขนิษฐา
- ขนิษฐากับอ้ายเดินออกไป อีมองตาม

กระตี่ แหม ก็เอื้อยไง เอื้อยเอ้าเข้ามาให้
พวกเราอีกแล้ว

สวาย หา จริงหรือ ว้าว วาว

กระตี่ ้วย ตานี้ เรื่องกินละเป็นไม่ได้เชียว

ตุก แค้นๆๆ อีम्म

สวาย อ้า จีม ม

เอื้อย (หัวเราะเบาๆ)

ขนิษฐา (off scene) นึกแล้วว่าต้องอยู่ที่นี่

เพลง (เปิดตัวสามแม่ลูก)

อี ต้าย แม่จำ ดูยายเอื้อยสิ วันๆ ไม่ต้อง
ทำอะไรแล้ว มัวแต่มาชลูกกับปลานี้แหละ
อ้าย นี่ ที่แม่ให้เธอตักน้ำใส่ตุ่มนะ เสร็จหรือ
ยังยะ

ขนิษฐา เกล่เกล่เก่งนัก อย่าถือว่ามีแม่ขนิษฐา
คอยโอบอุ้มนะ

เอื้อย เอื้อยตักเต็มทุกตุ่มแล้วจะ แม่ขนิษฐา

อ้าย เต็มเต็มอะไร ก็ฉันอาบน้ำไปเมื่อตะกี้
นี่เอง เรายังไม่ได้ไปเติมนะยะ

ขนิษฐา ไปชะตักๆ ยายเอื้อย จัดแจงไปเติมให้เต็ม
ชะเตี๋ยวนี

เอื้อย จ๊ะ

ขนิษฐา แล้วอย่าแกล้งทำเป็นเหนื่อยให้พี่ทองกับ
แม่ของเธอเห็นเชียวนะ มายังนั่นเจตน์แน

อ้าย ดี สมน้ำหน้า

ขนิษฐา ไปลูก เข้าบ้านกันดีกว่า ตรงนี้ร้อนจะตา
อี (off scene) เตี๋ยวยึดตามไปแม่

- อีหันไปดูปลาที่ทำน้ำ แล้วลงนั่งเอามือแช่น้ำ
เรียกปลาบ้าง
- เห็นมืออีในน้ำ
- เหล่าปลาได้น้ำมองหน้ากัน ปลาสวยให้
สัญญาณปลาชะโดปฏิบัติการ
- CU ชะโดยิ้ม
- เล่นสัฟงไปทีมืออีในน้ำ
- อีกำลังทำทาบลิ้มที่ได้เรียกปลา
- ปลาชะโดเข้ามาจับมือ
- อีสะดุ้ง ตกใจหน้าแดงแล้วดึงมือขึ้นเหนือน้ำ
- อีร้องลั่น ยืนเด่นที่ทาน้ำด้วยความตกใจ
- อีเสียการทรงตัวคงส่ว่นและตกน้ำในที่สุด
- CU อีโผล่จากน้ำหน้าตาสุดแข็ง โคลนเต็มหัว
- ปลากระต๊อกระโดดเกาะเหยี่ยวผานหน้าไป
- อีพ่นน้ำออกจากปาก ร้องไห้โฮ
- มุมสูง อีร้องให้อยู่ในน้ำ
- อี มา เจ้าปลาหน้าโง่ทั้งหลาย มามะ
มานี่ซิ
- SFX เสียงมือในน้ำ
- อี มาซี ที่ยายเอื้อยทำไมมาได้ละ มามะ
มามะ
- ชะโด (ในลำคอ) หี หี คิดว่าจะหลอกกันได้รี
ดนตรี ดินแดนเร้าใจ
- ชะโด อืม ฮุบ
- อี อ้าย ย ย
- แม่ แม่ช่วยด้วย เจ้าปลาบ้า ปลาโง่
- โอ๊ย ปล่อยนะ อื้อ อ อ
- เหวอ อ อ อ แวก ช่วย ด้วย ย ย
- SFX เสียงคนตกน้ำ “ตูม”
- กระต๊อ คนอะไรนาเกลียดชะไม่มี
- อี แก่ แก่ อื้อ ปลาบ้า ปลาโง่ อื้อ อื้อ อี
ไม่ยอม ไม่ยอม แก่ (fade คลอไปเบา)
- VO เรื่องราวของสัตว์น่ารักๆ กับผู้คนในบ้าน
หลังน้อย จะเป็นอย่างไรต่อไป ติดตามชม ปลา
บุ๋ทองในวันพรุ่งนี้นะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 2

บ้านนายทอง ในครัว เวลาเช้า

- LS บ้านนายทอง SFX เสียงนกร้อง บรรยากาศยามเช้า
- VO แทบทุกวัน นางขนิษฐาจะรับหน้าที่หุงหา
อาหารสำหรับทุกคนในบ้าน และเช้าวันนี้ก็
เช่นกัน
- หม้อดินตั้งอยู่บนเตาไม้ควันเดือด พัดใบลาน ดนตรี
กำลังพัดเตา
- MS ขนิษฐากำลังพัดเตาด้วยพัดใบลาน SFX เสียงพัดพัดไฟ/เสียงเดือด
- CU ขนิษฐากำลังหันผัก SFX เสียงหันผักบนเขียงไม้
- CU มือขณะหันผัก
- ปูน่าค่อยๆ โผล่มาจากข้างหลังเสาบ้าน เดิน ปู อูย หิวจริงๆ วันนี้มีอะไรกินบ้างเนี่ย
มาอยู่ใต้ถุนบ้าน
- มุมเงยหน้าแทนสายตาปูมองผ่านร่องพื้นบ้าน อู๋
เห็นมือที่หันผัก มีผักหล่นลงมาที่พื้นดิน อืมม อร่อย อร่อย
ปูนาปรีเข้ามาฉีกกินเป็นอาหาร
- ขนิษฐาเปิดฝาหม้อก็เห็นน้ำเดือด แล้วใส่ผัก SFX เสียงน้ำเดือด
ลงไป
- ขนิษฐาเงยหน้าขึ้นส่งเสียงบอกคนข้างนอก ขนิษฐา กับข้าวเสร็จแล้วจ้า
- นอกห้องครัว บริเวณชานบ้าน ทุกคนล้อมวง SFX เสียงจาน ช้อน กระแทกกัน
รอบกินข้าว
- นายทองส่งเสียงบอกขนิษฐา ทอง เสร็จแล้วก็มาเร็วๆ เถอะ แม่จ๋า หิวจะ
แย่แล้ว
- MLS ขนิษฐาเดินถือถาดอาหารมาที่วง ขนิษฐา มาแล้วจะพี่ทอง
- Zoom in อาหารที่อยู่ในถาด (off scene) กินข้าวกันเถอะจ๊ะ วันนี้ข้าพริก
อร่อยนะ กินกับมะเขืออ่อนแล้วก็แกงจืดผักรวม
จ๊ะ
- เอื้อย เอื้อย โอ้ ของอร่อยทั้งนั้นเลย
- อ้ายมองอาหารที่มีแต่ผักแล้วทำหน้าเบือๆ อ้าย ยี้ อ้ายว่านาเบือนะแม่ มีแต่ผัก ผัก ผัก
กับขนิษฐี

- ขนิษฐา
- ขนิษฐาทำหน้าเบ้
- ขนิษฐาต่อปากต่อคำ
- นายทองเห็นสองคนเริ่มตอความ จึงตัดบท
- เอื้อยมองหน้าแม่ แล้วพูดกับพ่อ
- ปูนาพยายามฟัง ใครพูดอะไร
- อ้ายพูดกับเอื้อย
- อีเริ่มนึกถึงอาหารจานอร่อย
- อีเริ่มหลับตาคิดถึงอาหารจานโปรด
- ภาพปลาดุกย่างอยู่บนเตาถ่าน ร้อน ไพระอุ แดง กำลังส่งกลิ่นหอม
- ใต้ผ้า ปลาดุกอวูโสตัวหนึ่งจามอย่างแรง
- ขนิษฐานึกถึงอาหารอร่อย แกงส้มปลาสด
- อ้ายนึกถึงภาพปลาบู่มดดำ
- MS นายทอง
- ปูนาฟังเพลิน พอถึงตัวเองก็สะดุ้ง จินตนาการสลาย
- บ้านขนิษฐารับแขกต่างแทนปูปลา
- นายทองมองขนิษฐา
- ขนิษฐา อ้าย อี ยิ้มอย่างสนใจ

ขนิษฐา กินผักก็จะได้ใจดี อ้ายจะได้แข็งแรงใจจะ
ขนิษฐา ขึ้นกินแต่ผักทุกวันแบบนี้ ชักวันหน้าฉัน
จะต้องเป็นผักแห้งๆ

ขนิษฐา ก็เธออยากกินอะไร วันหลังเธอมา
ทำเองก็ได้เนี่ย

ทอง เอาหละ เอาหละ ไม่ต้องทะเลาะกัน
หรอก พี่ว่าที่จริงเราก็กินผักกันมาหลายวัน
แล้ว พรุ่งนี้เราน่าจะจับปลามากินกันบ้างนะ
เอื้อย เอ่อ จะดีหรือจะพ่อ เอื้อยว่า เอ่อ

ปู คุณอะไรกัน

อ้าย ทำไมยายเอื้อย กินปลามันเสียตรงไหน อี
บอกมาสิ ใครใครเขาก็กินกันทั้งนั้น

อี นั่นสิพ่อ หน้าบ้านเรามีปลาออกเยอะแยะ
อีเห็นมีแต่ตัวอ้วนๆ ทั้งนั้นเลย เราน่าจะจับมา
กินมันนะพ่อ หนูอยากกินปลาดุกย่างตัวโต
อ้อม อ้อม เนื้อหอม หอม

ดุก อัดแซย ย ย ใครนึกหาเราว่า

ขนิษฐา ฐิอยากกินแกงส้มปลาสดจะ พี่ทอง

อ้าย อ้ายอยากกินปลาบู่มดดำจังเลยจะพ่อ

ทอง นานสิ พูดแล้วน้ำลายไหล แหม ย่าปูนา
ก็แซบหลายนะเนี่ย

ปู ว้าย ดาเถร

ขนิษฐา แต่ฐิว่า ปูปลาพวกนั้นกินไปก็มันๆ ฐิ
เราดัดแปลงพวกผักเป็นกับข้าวอร่อยๆ หลายๆ
อย่างจะดีกว่านะพี่

ทอง แม่ขนิษฐา พี่นะเมื่อพวกผักเต็มทีแล้ว
เหมือนกันนะ พี่ว่ายังไงพรุ่งนี้ก็ต้องจับปลามา
กินซะหน่อย

- เอื้อยฟังเจ๊บบๆ แต่ใจก็คิดเป็นห่วงพวกปูปลา เอื้อย (ในใจ) แอ้แล้ว ดูท่าพ่อจะเอาจริง เรา
ต้องหาทางไปเตือนพวกนั้นให้รู้ตัวก่อน
- fade out -

นอกบ้านนายทอง ทางไปทำน้ำ - เวลาบ่าย

- เอื้อยรีบออกจากบ้านไปยังทำน้ำ VO ด้วยความกลัวว่าเพื่อนปลาที่รักจะถูก
นายทองผู้เป็นพ่อจับได้ เอื้อยจึงรีบมุ่งหน้าไป
ยังทำน้ำ
- เอื้อย นั่งอยู่ที่ทำน้ำ เอามือตีดน้ำ เพื่อบอกชาว เอื้อย พวกเธอต้องหนีไปให้เร็วๆ เจ้าปลา
แก่ปลา ทั้งหลาย ไม่อย่างนั้น พรุ่งนี้อาจถูกพ่อจับ
ได้นะ รีบไปเร็ว

ใต้หน้า

- ปลากระตี่ เห็นเอื้อยมาตีดน้ำเรียก กระตี่ มาเร็วพวกเรา เอื้อยมาอีกแล้ว วันนี้
สงสัยของกินเพียบ เลยมีรอบบายแถม พวก
เราไปหาเอื้อยกันเถอะ
- ผูกปลาต่างพากันว่ายน้ำขึ้นไปหาเอื้อย

ทำน้ำ

- เอื้อยรีบไล่ปลาที่ขึ้นมาด้วยความเข้าใจผิด เอื้อย มากันทำไมล่ะ เอื้อยบอกให้หนีไป
พรุ่งนี้พ่อจะมาจับปลาจริงๆ นะ
- zoom out เป็น LS ทำน้ำ VO ชาวที่เอื้อยนำมาบอก จะช่วยให้พวกปลา
ทั้งหลายรอดพ้นอันตรายได้หรือเปล่า ต้องรอ
ชมกันตอนต่อไปครับ

ปลาบู๋ทอง

ตอนที่ 3

เส้นทางไปทำน้ำ เวลาบ่ายจัดใกล้เย็น

- Tilt up จากช่องใส่ปลาเงยขึ้นเห็นเป็น
นายทองที่กำลังขนอุปกรณ์จับปลา เดิน
มุ่งหน้าไปทำน้ำ
 - บริเวณทำน้ำ เห็นเอี้ยนั่งพูดอยู่กับปลา
มีปูนาอยู่ในเฟรม/เห็นปลากระโดดเหนือน้ำ
 - เอี้ยพูดกับปลา
 - พ่อเดินเข้ามา
 - เอี้ยหันไปด้วยความตกใจ
 - อ้ายกับอีเดินเข้ามา
 - อ้ายหันไปมองในน้ำ
 - นายทอง
 - เอี้ย
 - อ้าย
 - อี + อ้าย
- พูดจบสองสาวก็หันหลังกลับเดินออกมา
- ปูนา
 - เห็นปูนาเกาะติดชายผ้าถุงอ้ายเดินออกไป
(เสียงบ่นฟังไกลออกไป)

VO ด้วยความอยากกินปลามาก นายทองจึง
ขมิขมันจัดเตรียมเครื่องมือจับปลานานาชนิด
ไว้จับปลาในวันรุ่งขึ้น โดยหารู้ไม่ว่าเอี้ยผู้เป็น
ลูกสาวกำลังส่งข่าวให้ฝูงปลาทั้งหลายได้รู้ และ
หนีไป

เอี้ย มาอยู่ที่นี่ทำไม รีบหนีไปเร็ว พรุ่งนี้พ่อ
จะมาจับแล้วนะ

ทอง อ้าว เอี้ย

อี ยายเอี้ย นังทำอะไรอยู่นะ

อ้าย โอโฮ พ่อจ๋า ปลาเยอะแยะเลย เรา
ออกไปจับกันเลยมัยจะ

ทอง (หัวเราะเบาๆ) ปลามันไม่หนีไปไหนหรอก
ลูก ใจเย็นๆ พรุ่งนี้ก็ยังทัน

เอี้ยล่ะ จะไปจับปลากับพ่อมัย

เอี้ย เอ่อ พรุ่งนี้เอี้ยต้องอยู่ช่วยแม่
ทำกับข้าวจะ

อ้าย พ่ออย่าเอายายเอี้ยไปเลย เดี่ยวก็ไปนั่ง
ร้องไห้สงสารปลาหรอก

อี ไซ้พ่อ พรุ่งนี้อีกับพี่อ้ายไปช่วยเอง

ปู ไม่ได้ ไม่ได้ ต้องตามไปดูซะแล้ว

อีบ อีบ เดี่ยวๆ เดี่ยวหล่น โอ๊ย ทำไมฉัน
ต้องมาเล่นบทผาดโผนอย่างงี้เนะ อู๋ เดินดีจ
หนอยซี

ที่จอดรถ เวลายื่นแล้ว (ต่อเนื่อง)

- พ่อกำลังเอาเครื่องมือจับปลาวางบนเรือ
- อ้าย+อี ยืนอยู่ใกล้ๆ พ่อที่อยู่ข้างๆ เรือ
- พ่อหยิบเบ็ดอันใหญ่ขึ้นมาโชว์
- ปูนาฬิกาภาพ ปลาสวายติดเบ็ดอันใหญ่
ปลาชะโดติดเบ็ดอันกลาง ปลากระตี่/ปลาบู
ติดเบ็ดอันเล็ก
- ปูปล่อยตัวลงจากชายผ้าถุงหล่นบนใบไม้แห้ง
เสียงดังกรอบแกรบ
- อีที่ยืนอยู่กับอ้ายหันขวับ
- อ้ายก้มลงมา (เร็ว)
- อ้ายกับอีรีบวิ่งมาดักหน้าหลัง
- ปูขนาดใจสุดขีด
- เห็นมือ (คล้ายๆ ฟุ้งแต่ไม่เร็วมากนัก) ไปจับ
- อ้าย+อีหันขวับมาหาเอื้อย
- ปูวิ่งปูเลงๆ ลงน้ำ
- อ้าย+อีหันมองด้วยความโมโห
- กว้างออกรับพ่อเดินเข้ามาเห็นทุกคน
(group shot คับๆ)
- เอื้อยแอบเป่าปากถอนใจด้วยความโล่งอก

พ่อ อันใหญ่ไว้จับปลาตัวใหญ่ อันเล็กไว้จับ
ไอ้ตัวเล็ก

ปู อี๋ย น้าก ลัว น้าก ลัวที่สุด ต้องรีบไปบอก
พวกเราแล้ว

SFX เสียงใบไม้แห้งถูกเหยียบ

อี พี่อ้าย (ตื่นเต้น) มีปูอยู่นี่ตัวหนึ่งนะ

อ้าย ช่วยกันจับเร็วอี แล้วพรุ่งนี้ค่อยหาเพิ่มมา
ทำปูเค็มกินกัน

ปู ว้าย ย ย

จึก เสริจแน่เลยเรา

เอื้อย (off scene) อยานะอ้าย

อ้าย ยายเอื้อยอย่ามายุ่งนะ

ปู พ่อแก้ว แม่แก้ว ไปแล้วจ้ะ

SFX “จ๋อม”

อี นี่เธอทำให้ปูหนีไปแล้วนะ เห็นมั๊ย อี

พ่อ วิ่งเล่นอะไรกันอยู่ลูก กลับบ้านกันดีกว่า
จะค่ำแล้ว เดี่ยวแม่เขาเป็นห่วง

เอื้อย เอ้อ ! เกือบไปแล้วมั๊ยละ

ใต้น้ำ เวลาต่อเนื่อง

- tilt down จากผิวน้ำลงใต้น้ำ
- ปูกำลังมุ่งหน้าเข้ามายังหมู่เพื่อนหอย
- zoom in เห็นหอยเกาะอยู่ที่เสาตาน้ำ
- หอยกับหอยคุยกัน

off scene เสียงปูมากอนตัวปู

ปู มาเร็ว ข้าวด่วน ข้าวร้าย ขาวน้าก ลัว
เร็ว! (ทำเสียงไววายวายแหลมๆ สร้างความน่า
สนใจ)

VO ชุบชิบ ชุบชิบ

หอย ว้าย เหรอ เหรอ อึยตาย หวาดเสียวจัง

- หอยกับปูคุยกัน

- ปูจิบปากจิบคอเลา

- กว้างออก เห็นปลาต่างๆ ผ่านเข้าเฟรมมา
กระตือรือร้นเข้ามาฟังบ้าง

- ปลากระตักกลับลำว่ายออกไป

- เห็นกระตักว่ายเข้าปลาอีกกลุ่มหนึ่ง

- ชะโด

- สวย

พอพูดจบ ปลาก็ตั้งลำตามกันไปเหลือแต่น้ำ
กระจาย

- ใต้น้ำ tilt down ลงมาเห็นฟองอากาศ ลงมา
เรื่อยๆ จนเห็นปลาดุก (เสียงมาก่อนตัว)

- ปูนา

- ปลาดุก

- ปลาชะโด

- ปลาดุกสายหัว

- Zoom out เป็น LS

หอย ด้าย ตาย ยายสองคนนั้นไล่ตีเธอ

ไล่เหยียบเธอด้วยเธอ ด้าย

ปู โอ้ย! ยายโง่เอย นากลัวที่สุด นี่ถ้า
เอื่อยไม่ช่วยไฉน ปานนี้เอ๊ย

หอย ฉันว่า เราต้องรีบกระจายข่าวให้เร็วที่สุด
แล้วละ เดี่ยวไม่ทันพรุ่งนี้

ปู แหมสบายอยู่แล้ว เธอกับฉันช่วยกัน
ชะอย่าง ชื่นไม่ทันก็เสียชื่อปากหอยปากปูแยสิ

กระตือ นี่ นี่ ได้ยินพวกหอยพวกปูเขาเลือกกันหรือ
เปล่าว่า พรุ่งนี้คนบ้านนั้นจะมาจับพวกเรานะ

ชะโด ไปเชื่ออะไรกับปากหอยปากปูพวกนั้น

สวย แต่คราวนี้ ฉันก็ได้ยินมาเหมือนกันนา

ฉันว่า เราไปปรึกษาลุงดุกกันดีกว่านะไปหะ

ดุก อิมม์ ถ้าตาทองคิดจะจับพวกเราไปกิน
อย่างที่เจ้าปูมันว่าจริงๆ เราก็ต้องใช้วิธีนี้ลอง
สู้ดู

ปู โห่ จริงสิลุง ฉันเห็นกะตา ว่าแต่ลุงหะ
คิดว่าสู้เขาได้แน่นะ

ดุก อิมม์ ก็พวกเราส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีนี้ดี
ที่สุด ไม่ใช่เรอะ ข้าว่ามันก็คงพอสู้ได้สักตั้ง
แหละ

ชะโด คอยดูนะ ลงมาอาบน้ำที่ท่าเมื่อไร จะกัด
ให้ร้องไห้ซ้ะมูกโป่ง รุ่งขึ้นบ้านไม่ทันเลย

ดุก อิมม์ เอ็งมันก็ดีแต่ใช้กำลัง คิดจะสู้กับ
คนพวกนี้นะ ต้องใช้สมองให้มาก แล้วก็ต้อง
พร้อมเพรียงกันด้วยมันถึงจะสำเร็จ เชื่อข้า
เถอะ

VO นั้นสิครับคุณหนู บรรดาปลาทั้งหลายจะ
รอดพ้นเครื่องมือจับปลาของนายทองไปได้หรือ
เปล่า คงต้องเอาใจช่วยกันพรุ่งนี้แล้วครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 4

ใต้ท้องน้ำ เวลาเย็น

- pan เห็นสายน้ำและบรรยากาศใต้น้ำ ไม่มีปลาผ่าน เพราะปลาไปประชุมหมด
- pan มารับหอยสองตัวเดินมาด้วยกัน (เสียงมากอนตัว)
- MS หลวมๆ หอย 2 ตัวคุยกัน (เดินไปด้วย)
- หอยทั้งสองชะงักหยุดเดินหันไปตามทิศทางเสียง
- ปลาบู่ว่าย (สวนทาง) มาอย่างสบายอารมณ์
- หอย 1 เห็นปลาบู่ใกล้เข้ามา
- ปลาบู่
- หอย 2
- ปลาบู่
- ปลาบู่โบกครีบบ่ายบาย
- หอย 1, 2
- fade ดำ

ทำน้ำ เข้าวันรุ่งขึ้น อากาศแจ่มใส

- กล้องมุมสองจับนอนบนต้นไม้ มองเป็นมุมกว้างเห็นนายทอง อ้าย อี กำลังเตรียมตัวอยู่ มีเรือ 2 ลำใกล้ๆ กัน นายทองเอาแหใส่เรือแล้วหันไปส่งเบ็ดให้อ้าย
- เห็นนายทองพายเรือออกไปก่อน อ้ายกับอียพายออกไปตามหลัง
- อียพายเรือ อ้ายกำลังเตรียมเกี่ยวเหยื่อ
- อ้ายเกี่ยวเหยื่อกับเบ็ดแล้วหย่อนเบ็ดลงน้ำ

VO ขณะที่พวกสัตว์น้ำกำลังประชุมอยู่ เจ้าปลาบู่หนุ่มตัวหนึ่งกลับมุ่งหน้าแดงไปเที่ยวหอย 1 นี่ ถ้าฉันไม่ต้องรอเธอนะ ปานนี่คงรู้เรื่องแล้วแหละว่าพวกลุงตุกเขาจะจัดการกับดาทองยังไง

หอย 2 โห อียบ่านน่า นี่ก็รีบจะแยกอยู่แล้ว (fade under) เสียงผิวปากของเจ้าปลาบู่

หอย 2 เอ๊ะ นั่นมันเจ้าปลาบู่นี่

หอย 1 เอ้ ปลาบู่จะไปไหนนะ ไม่ไปประชุมเหรอ บู่ ไม่ไปหรอก ชำนัดพี่กะให้อะไร จะไปเที่ยวกันนะ

หอย 2 แต่เรื่องนี้สำคัญนะบู

บู โอ๊ะ โอ้ ขอเป็นคราวหน้าแล้วกันนะหอยเอียบ ไปละ แล้วจะหาของมาฝาก

หอย (ถอนหายใจ)

SFX บรรยากาศสดชื่น นกร้อง ยามเช้า

ทอง เอ้า แล้วอย่าไปไกลนะลูก อยู่แถวๆ นี้แหละ พ่อจะไปตรงคั้งโน้นเอง

SFX เสียงพายจ้วงน้ำ

อีย คอยดูนะจะกินให้หายแค้นเขี้ยว

อ้าย มามะ มากินเหยื่อเร็ว มาเลย

ใต้น้ำ เวลาต่อเนื่อง

- เบ็ดหย่อนลงน้ำ เกียวด้วยหนอนตัวอ้วน
- เห็นหัวปลาสวยโผล่ทางด้านหลัง frame
- เห็นปลาอื่นตื๊วเข้ามาดู
- สวยค้อน
- ปูนา
- กระตี่ร้องบอกชะโด
- เห็นชะโดคาบสายเบ็ดไปหมุนวนๆ (fast speed) รอบๆ ตอไม้ใต้น้ำ
- ผีน้ำ มองเห็นสายเบ็ดถูกลากไป (MS กว้าง)

ในเรือ

- อ้ายถือคันเบ็ดทำทางดินเดิน เห็นอ้ายนั่งโยกตามท่าตั้งเบ็ด
 - อ้าย ดิ้นเดินกว่าเดิม ลูกขึ้นยืนตั้งเบ็ด
 - อี (โคลงเคลงไปมา)
- เห็นเรือและคนทรงตัวไม่ค่อยอยู่
- ใต้น้ำ
- สัตว์น้ำล้อมวงมองดูสายเบ็ดที่กำลังถูกกระตุกๆ ดึงๆ และคลายตัวออกอย่างรวดเร็ว
- อ้ายและอีที่กำลังพยายามช่วยกันตั้งเบ็ด
 - อ้าย หน้าตาออกแรงเต็มที่
- หน้าอ้ายวูบหายไปจาก frame
- เห็นเรือเอียงวูบ อ้ายกับอีเสียการทรงตัวและตกน้ำ เห็นน้ำแตกกระจาย
 - จากหัวเรือเห็นนายทองนั่งอยู่ในเรือ กำลังเหวี่ยงเบ็ดลงน้ำ

สวย อู นกกินจิ้ง จู จู

กระตี่ อย่าเขี้ยวนาฬิกายาว ลุงดูบอกแล้วไม่ว่าห้ามกิน

สวย แหม ก็แค่บอกว่านกกินนะ ไม่ได้จะกินซักหน่อย

ปูนา ก็ลองจับเข้าไปสิ ได้เป็นสวยจู่ฉินะ

กระตี่ จัดการเลยชะโด เร็ว

ชะโด ทันทึเลยเพื่อน

ดนตรี สนุกๆ เข้ากับ speed

อ้าย อี อี กินแล้ว กินแล้ว เร็วๆ มาช่วยดึงหน่อยเร็ว

อ้าย เร็วสิอี อี๊บ เร็ว มันดึงไปสุดแล้ว

อี มา มา อีเอง เอ้าๆ พี่อ้าย ระวังหน่อยว้าย

สัตว์น้ำ เฮ้ ดึงไปเลย ดึงไป (มีเสียงเฮฮาปน)

อ้าย ยายอี ออกแรงอีกหน่อยสิ เร็ว ว้าย

อ้าย+อี ว้าย ว้าย

SFX (ตกน้ำ) "ตูม ตูม" ช้อนโลๆ กัน

SFX "ตุ้ม"

- ได้น้ำ ปลาหลายตัวกำลังช่วยกันดึงเบ็ดของ ปลา (มีเสียงพรรคพวกช่วยเชียร์) เอ้า ช่าย
นายทองเล่นอย่างสนุกสนาน (ปลาแปลกๆ
หน้อย เอ้า ขวาก็กิด ดึงๆ ไว้
รับเชิญหลายตัว)
- นายทองท่าทางดีใจจับคันเบ็ดแน่น ทอง อ๊ะ อยู่ละ
- นายทองตวัดเบ็ดขึ้นมาแล้วอารมณ์เสียเพราะ อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้ไปได้ละ
- นายทองเปลี่ยนไปเก็บเบ็ดแล้วหยิบแหขึ้นมา ฮึ่มม จะหนีไปไหนพัน เอ้า
แทนแล้วเหวี่ยงออกไป
- มองเห็นดาข้ายที่อยู่ใต้น้ำ ปลาเข็มกรูเข้ามา เข็ม 1 มาเร็วพวกเรา มาช่วยกันหน้อย
- เห็นปลาเข็ม (MS) กลุ่มย่อยกำลังรุมเส้น เข็มหลายตัว ส่งเสียงจิ้งจ่า
ดาข้าย
- CU ปลาเข็มใช้ปากไถเชือกให้ขาด
- MS มุมเงยจากใต้น้ำเห็นดาข้ายเริ่มขาดเป็น
- เห็นดาข้ายและมือที่สาวแหขึ้นมา เห็นดาทอง ทอง ฮะ ฮะ พวกแกรู้จักฉันน้อยไปซะแล้ว
กระหิมยืมย่อง
- ดาทองกับแหที่ขาดๆ โอ๊ะ เกิดอะไรขึ้นนี่ (เสียงดัง) บ้าจริง
- ได้น้ำ ฝูงปลาน้อยใหญ่เฮฮากันมาก ปลา (เสียงหัวเราะครื้นเครง) เฮ
- กระตี่ ปลาตุก หอย ปู สวาย ดาทองนี่โง่จริง จี๊จี้ คิดว่าจะจัดการ
พวกเราได้ละ เชอะ ไม่มีทาง
- หอย หอย 1 เสียตายนะ ขาดเจ้าปลาปูไปอีกตัวหนึ่ง
มันไปเหี่ยวตั้งแต่เมื่อวาน
- ปูนา ปูนา มิน่าละ เมื่อวานมันถึงไม่มาประชุม
แยแล้ว มันยังกินเก่งอยู่ด้วย
- ปลาสวาย + หมูสัตว์น้ำ สวาย ฉันทักเป็นห่วงเจ้าปูแล้วซี ลุงตุก
VO นั้นสิครับ น่าเป็นห่วงเจ้าปูจริงๆ ชะด้วย
และพวกปลาจะรอดพ้นมือนายทองไปได้หรือ
เปล่า ติดตามตอนต่อไปครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 5

ในลำน้ำ เวลาใกล้เที่ยง

- กล้องเสมอระดับน้ำ กว้างพอประมาณ แลเห็นหัวเรือและบางส่วนของนายทองที่กำลังนั่งตกปลา VO ตั้งแต่เช้าจนถึงเที่ยง ความพยายามของนายทองที่จะจับปลาไปฝากลูกฝากเมียก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ จนกระทั่ง
- ใส่จากสายเบ็ดย้อนขึ้นมาถึงคันเบ็ด ใส่ตามลงมาอีกหน่อย แล้วกว้างออกเล็กน้อย เห็นทอง (เบื้อๆ) เอ้อ
- นายทองนั่งชันเข่าท้าวคางด้วยความแข็ง เปิด (off scene) ก๊าบ ก๊าบ
- นายทองเอี้ยวตัวหันไปตามเสียงแม่เปิดทอง เจ้าเปิดตัวนี้ มาทำไม เดี่ยวปลาก็หนีไปหมดหรอก
- รับแม่เปิด วายๆ แล้วก็ก้มหัวลงได้น้ำ
- แม่เปิด พุดกับพวกปลาได้น้ำ
- ปลาต่างๆ วายวนเวียนบนบั้ง วายออกไปนอกเฟรมบั้ง
- นายทองบนเรือไวยวายไล่แม่เปิด
- นายทองก้มลงหยิบพายยกสูงเหมือนขู่จะตี
- แม่เปิดเอาหัวขึ้นจากได้น้ำ หันมาเห็นนายทองโบกพายไล่ก็สะดุ้ง แล้วว้ายห่างออกไปตามเสียงไล่ส่ง
- เปิด ยังมาบ้วนเปียนกันอยู่นี้อีก เดี่ยวตาทองแกเหวี่ยงแหมาก็กวาดไปหมดหรอก ไปเร็ว ไปปลา โช้เอ๊ย กลัวไปได้ แม่เปิด/ไปจ้ะ ไปเดี๋ยวนี้ละ
- ทอง ไปให้พ้นนะ ชูว์ ชูว์
- เปิด บรีอวว ว้า ย ตายแล้ว ตัวใครตัวมันก่อนแล้วกัน

ใต้น้ำ เวลาต่อเนื่องจากบนบก

- กลุ่มปลา มองไปข้างหน้า กำลังลุ้นแม่เปิดที่หนีนายทอง แล้วหันมาพยักเพยิกเตือนกัน
- หอย (อวดตัวหน่อยๆ)
- ปู (ผสมโรงด้วย)
- ชะโด นี่ขนาดแม่เปิดยังต้องเผ่นหนีเลย พวกเราต้องหลบๆ ระวังให้ดีนะ ดูท่าตาทองแกไม่เลิกล้วยๆ แน
- หอย ถึงวันนี้ละ ชันเพ็งรู้สึกดีใจที่เกิดเป็นหอย เพราะไม่ต้องกลัวว่าจะไปติดเบ็ดตาทองโงะ
- ปู ช่ายเลย แหม! เป็นปูก็ดีนะเธอ เออะอะไรก็ลงรูไว้ก่อน (เสียงปลาโห่หมั่นไส้เบาๆ)

- ปลาตกสายหัวไปมา
 - สัตว์หลายตัวทำตาโต อุทาน
ปลาซ่อน ทำท่าโมโห
 - ตัดไป
 - เห็นฟองอากาศมาก่อน (ได้น้ำ) ให้ความรู้สึก
ว่ามีบางสิ่งบางอย่างเคลื่อนเข้ามาใกล้
- (ได้ยินเสียงปลาบู่ร้องเพลงก่อนเห็นตัว)
- เห็นปลาบู่เข้ามาในเฟรม
- dissolve นายทองกำลังเกี้ยวเหยื่อใหม่
- dissolve ปลาบู่ว่ายน้ำ สอดสายสาธิตาหาเพื่อน
- dissolve นายทองเหวี่ยงเบ็ดลงน้ำ
- กล้องได้น้ำ รับเหยื่อที่ตกลงน้ำ เห็นปลาบู่ อยู่
ห่างออกไป หันหน้ามาทางเหยื่อพอดี
 - รับด้านข้างที่มองเห็นเหยื่ออยู่ข้างหน้า และ
กำลังมุ่งไปยังเหยื่อ
 - กลุ่มสัตว์น้ำที่เดิม ปลาสวายหันไปเห็นปลาบู่
ที่กำลังว่ายน้ำจะมากินเหยื่อพอดี
 - หอยเงยขึ้นไปมอง ตกใจร้องบอก เห็นเหยื่อ
กระดุก
 - ปลาบู่ว่ายน้ำเข้ามาใกล้
 - นายทองถือคันเบ็ดลุ่นให้ปลากินเหยื่อ (13)
 - สวาย (16)
 - กระตี่ (16)
 - เห็นฝูงปลากำลังรีบเคลื่อนตัวไปข้างหน้า
(ปลาบู่เป็นเป้าหมาย) ช่วยห้ามไปด้วย
- ดุก อี๋ม ทำเป็นปากดีไปเถอะ อย่าประมาท
ก็แล้วกัน เอ้อ ตกลงใครเห็นเจ้าบู่มั่งละ
- เข้ม ยังไม่มีใครเห็นเลยลุง แหม มั่นน่าจริงๆ
- ซ่อน ไม่ไหวๆ เอาแต่เที่ยวไปวันๆ อย่างนี้ต้อง
โดนให้เช็ด
- VO เจ้าปลาบู่ไม่ได้หายไปไหนหรอกครับ มัน
เพิ่งกลับจากไปเที่ยวโดยไม่รู้ว่ากำลังจะมีภัย
มาถึงตัว
- บู่ (off scene) เมื่อดวงใจมีรัก ดังเจ้านกโผบิน
บินไปไกลแสนไกล อื้อ อื้อ ม
- ยูฮู พี่น้องทั้งหลาย บุกกลับมาแล้วจ้ะ เอ๊ะ
ทำไมวันนี้เจียบจิง วู้ วู้ ไปไหนกันม๊อด
- ทอง มันเป็นอะไรนะ ยังไม่ได้ปลาชักตัว ชักมี
น้ำโหลแล้วนา (อารมณ์เสีย)
- บู่ ไปไหนกันไม่บอกบ้างเลย เอ้อ หิวจัง
- SFX “จ่อม”
- บู่ (เสียงอยู่ไกล) ยูฮูอยู่ไหน เอ้ พรรคพวก
เอ๊ะ นันอะไรละ เหมือนของชอบชะด้วยแฮะ
- สวาย (ตื่นเต้น) พวกเรา พวกเรา ดูลิ นัน
มันเจ้าบู่เนี่ย ไซ้มะ ไซ้มะ
- หอย ว้าย นันมันเหยื่อตาทองนี่นา (ตะโกน
แต่ไม่ดังเท่าไร เพราะเป็นหอย)
- เอี้ยเจ้าบู่ อย่ากินนะ อย่ากิน
- ทอง กินซี่ ปลาอะไรก็ได้ กินชักตัวเถอะ
- สวาย ท่าทางเจ้าบู่หิวโซมาเลย เอาใจดีล่ะ
- กระตี่ รีบช่วยกันไปห้าม เร่ว (เสียงสูง)
- ปลา (เสียงซอซอๆ กัน) เจ้าบู่ เจ้ามองหนอย เอ้
อย่ากินนะ เจ้าบู่เอี้ย เจ้าบู่ยานะ

- เหมือนกลองติดตัวปลาบูที่กำลังมุ่งรีไปข้างหน้า หาเหยื่อ	บู	นำกินจังเลย จู จู
- รับหน้าเพื่อนปลาบูร้องห้าม	ปลา+หอย+ปู	อย่า
- รับหน้าปลาบู อ้าปากกว้าง แล้วฮุบเหยื่อสะบัดทันที	บู	อ้า
- CU ปากนายทองที่ส่ายยิ้มทันใด	SFX	เสียงสะบัดตัวในน้ำ
- นายทองแสดงความรู้สึกดีใจเมื่อรู้ว่ามิปลามาติดเบ็ด	ทอง	อ้า
- MS มุมเงยเล็กน้อย เห็นนายทองและคันเบ็ดที่โก่งขึ้นเพราะแรงดึง นายทองเอื้อมมือไปสาวเบ็ด	ทอง	(หัวเราะ) ฮะ ฮะ
- สายเบ็ดถูกดึงขึ้น เห็นตัวปลาบูที่โผล่พ้นน้ำ (23 1)	บู	โอ้ย เจ็บนะ
- ปลาสวายเอาครีบบิดหน้า หวาดเสียว ข้างหน้า เห็นส่วนหางปลาบูกำลังจะพ้นน้ำ	สวาย	ว้าย เจ้าบู อี้ย๋ หวาดเสียว!
(เสียงตัวอื่นซอ) โห เจ้าบู ไม่น่าเลยนะ
- นายทองยกปลาขึ้นดูขึ้นชมผลงาน (24)	ทอง	ในที่สุดพวกแกก็เสร็จชั้น
- CU นายทองเลียริมฝีปาก มองปลาด้วยความอยากกิน	ปลาบู+ชะด้วย	ฮา ฮ่า กลับบ้านได้แล้วเรา

บนชานบ้าน เวลาต่อเนื่อง

- อ้ายกับอ้อยอยู่ในเฟรม เห็นสายเบ็ดที่มีปลาห้อยดิ้นๆ ยื่นเข้ามา ส่งปลาให้อ้ายที่ยืนรับ	อ้าย	โอโฮ
- กว้างเล็กน้อย อ้ายรับปลาจากพ่ออย่างดีใจ	อ้อย	ปลา! พี่อ้าย
- ถือปลาหันมาหาอ้อย	อ้าย	ตัวโตจังพ่อจ๋า พ่อเก่งจัง
- อ้อย ทำทางดีใจ มองปลาตาเป็นมันอยากกิน (ตลกๆ)		ไอ้ตัวนี้ทำอะไรกินดีล่ะอ้อย
- ปลาบูที่มีสายเบ็ดเกี่ยวปาก และพยายามดิ้นไปมา (เสียงนายทองดังขึ้นอย่างอารมณ์ดี)	อ้อย	ปลาบูทอด ปลาบูต้มยำ อ้อยปลาบูอะไรก็ได้ อีหิวแล้วหละ
- CU ปลาบู	ทอง	จันเอาไปให้แม่ขนิษฐาเขาทำต้มยำก็แล้วกัน
	บู	โอ้ย ใครก็ได้ช่วยที บูกลัวจ๋า
	VO	เจ้าปลาบูจะรอดจากการเป็นปลาบูต้มยำหรือไม่ ต้องติดตามชมวันพรุ่งนี้ครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 6

บ้านนายทอง – ในครัว เวลาเที่ยง

- LS บ้านนายทอง แล้วค่อยๆ zoom in เข้าไป VO ด้วยความดีใจที่จับปลาบู่มาได้ 1 ตัว นายทองจึงรีบนำกลับมาบ้าน หวังจะให้นางขนิษฐาทำปลาบู่ต้มยำให้กิน เรามาเอาใจช่วยเจ้าปลาบู่กันเถอะครับ
- ได้ยินเสียงขนิษฐาพูดก่อนเห็นตัว ขนิษฐี (off scene) จีบๆ สีแม่ฐา
- เห็นนายทอง และขนิษฐียืนอยู่ ขนิษฐานั่งเดี่ยวก็หลุดมือหลุดปาก
- ที่พื้น ปลาบู่วางอยู่บนเชียง ดันไปดันมา มือขนิษฐาจับเอาไว้หลวมๆ
- zoom in ขนิษฐามองดูปลาบู่ด้วยความสงสาร บู่ (off scene) โอ้ย กรรรวนี้บู่ต้องตายแน่ๆ เลย
- CU ปลาบู่สบตาขนิษฐาขอความเห็นใจ แม่ขนิษฐาจำ ออย่าฆ่าบู่เลย บู่กลัว
- เงยจากด้านหลังปลาเห็นขนิษฐียืนอยู่หลัง ขนิษฐี จะมัวรืออะไรอยู่อีกล่ะแม่ขนิษฐา จัดการซะทีสิ
- ขนิษฐาหันไปมองนายทอง ขนิษฐา รู้ว่ามันสวยดีนะจะพี่ทอง อย่าเพิ่งฆ่ามันเลย นี่ถ้าเอื่อยมาเห็นละก็อ ต้องอยากเลี้ยงแน่ๆ
- ขนิษฐีไม่ยอม นายทองหันมองขนิษฐี ขนิษฐี ไม่ได้นะพี่ทอง ฉันก็อยากกินต้มยำเหมือนพี่นั่นแหละ
- ขนิษฐา ขนิษฐา อย่าเลยพี่ เก็บไว้ให้เอื่อยเลี้ยงเถอะจะ
- ปลาบู่ บู่ อี๋ย ย พ่อแก้วแม่แก้วช่วยลูกด้วยเถอะ
- นายทองทำทาลังเลใจ ทอง เอ้อ ฮืมม
- ขนิษฐี ขนิษฐี ฉันนึกแล้วว่าเธอต้องทำไม่ได้ เอาจี๋ถอยไปเลยแม่ฐา ฉันจัดการเอง
- ขนิษฐา หน้าตาเธอจริงเอาจัง ถือก่อนไม้อะ
- ขนิษฐี อยู่ในมือเข้ามาจะจัดการปลา ขนิษฐา โอ๊ะ
- นายทองมองอยู่ชั่วครู่คาญ ขนิษฐี มันจะอะไรนักหนาเชียว มาที่นี่
- ทอง นี่ พอๆ ทั้งสองคนนั่นแหละ พึดึดสินใจแล้ว
- วายังไงๆ วันนี้ก็จะกินปลาบู่ต้มยำ เข้าใจมั๊ย

- ขนิษฐียิ้มสะใจ
- ขนิษฐาหันไปมองหน้าขนิษฐีกำลังยิ้มเยาะ
หันไปมองนายทอง
- ขนิษฐายกปลาขึ้นมาดูด้วยความเมตตา
ปลายังดินตอกแตกๆ

ทำน้ำ เวลาหลังเที่ยงเล็กน้อย

- นายทอง/ขนิษฐา/ขนิษฐี อยู่บริเวณทำน้ำ
ขนิษฐานั่งอยู่เกือบปลายทำน้ำ
- MCU ขนิษฐีที่นั่งอยู่ด้านหลังขนิษฐา
- ขนิษฐาหลับตาปี เงื่อไม้ขึ้นจะทุบหัวปลา
มือสั่น
- ปลาเหลือบตาขึ้นดูแล้วหลับตามัง เหงื่อแตก
- ขนิษฐาเงื่อไม้ค้าง เห็นมือที่คลายออก
- ปลาบู่ดินขลุกลกแล้วหลุดมือไป
- ทุกคนตกใจ ปลาลิ้นไถลดกน้ำไป
- ขนิษฐีโกรธจัด ลมออกหู
- นายทองโกรธมาก
- ขนิษฐา
- นายทองขยับเดิน ขึ้นหน้าขนิษฐา
- ขนิษฐียุส่ง
- ขนิษฐา

ขนิษฐี เซอะ สมน้ำหน้า

ขนิษฐา เอ่อ ถ้าพี่จะกินจริงๆ ละก้อ จัน
เอ่อ ฐาแล้วทำให้ก็ได้จะ
แต่ไปทำตรงทำน้ำแล้วกันนะพี่ จะได้ไม่
เลอะเทอะพื้นครัว

ขนิษฐี (เสียงมาก่อนตัดเข้าหน้า) ซาตินี้ฉันจะ
ได้กินมัยเนี่ย ชักช้าท่ามากเหลือกินนะ แม่ฐา
ฉันว่าฉันทำเองดีกว่า มา

บู่ แวก

ขนิษฐา (off scene) ฉันทำไม่ได้ พี่ทองคงไม่
โกรธเราจริงๆ หรอกนา ถ้าไม่ได้กินปลาบู่วันนี้

บู่ ยักส์

ขนิษฐา (off scene) อึยตายแล้ว

SFX. “ตุ้ม” (เสียงอุทาน ว้าย/เฮ้ย/โ๊ะ)

ขนิษฐี ต้าย แม่ขนิษฐา เธอทำอะไรลงไปนะ ฮี ฮี
ทอง นี่เธอกล้าดียังไงถึงทำแบบนี้ รู้มั้ยฉันเสีย
เวลาทั้งวันกว่าจะได้ปลามา

ขนิษฐา พี่จะ ฐาขอโทษจะ มันลื่นหลุดมือไปจริงๆ
ฐาไม่ได้ปล่อยนะพี่

ทอง ยังจะมาแก้ตัวอีก ไป ลงไปจับปลามาคืนฉัน
เดี๋ยวนี้

ขนิษฐี ไซ่เลยพี่ทอง ไม่อย่างนั้นเย็นนี้เราก็กิน
ต้มยำปลาบู่นะพี่

ขนิษฐา ฐาไม่ได้ตั้งใจให้มันหลุดมือไปจริงๆ จะ
พี่ทอง

- นายทองอย่างสามชუმ
- เห็นมือนายทองคว้าข้อมือขนิษฐาตึงขึ้น
- หน้าขนิษฐาตกใจ
- ขนิษฐาเข้ามาช่วยดึงมือขนิษฐาไปทำน้ำ
- นายทอง+ขนิษฐาช่วยกันดึงแกมบังคับ
- ขนิษฐาไปลงเรือที่ท่าหน้า (เสียงซุลมุนกึ่งกัง)
- ขนิษฐาอยู่ในเรือ (ไม่เต็มใจ)
- แม่เปิดลอยคอกอยู่ริมน้ำใกล้ๆ เรือ เบิ่งตาดู
- CU หน้าแม่เปิด
- ขนิษฐาร้องขอความเห็นใจ + ร้องไห้
- ขนิษฐาใช้ไม้ส่งเรือออกไปในลำน้ำขณะที่
- ขนิษฐาร้องไห้
- นายทองใช้ไม้ไผ่ยาวดันเรือออก
- เห็นเรือลำน้อยที่มีขนิษฐานั่งอยู่ลอยดับปองๆ
- ออกไป

ทอง ไม่ต้องพูดมากฉันจะกินวันนี้ เธอต้องไปจับปลา มา แล้วถ้าวันนี้จับปลาไม่ได้ละก็ อย่าได้กลับมาให้เห็นหน้าเชียวนะ จำไว้มาที่นี่ !

ขนิษฐา โอ๊ะ !

ขนิษฐา มา ฉันช่วย จะได้รู้ว่าจับปลานะ มันยากกว่าปล่อยปลา

ขนิษฐา (สะอื้น) ฉันขอโทษจริงๆ จะ พี่ทอง แม่รู้ (สามคน) นี่ลงไปชะตึ่ๆ /ลงไปชี่/(สะอื้น) ปล่อยฉันเถอะนะ

ขนิษฐา อย่าให้ฉันออกไปเลยพี่ ฉันไม่เคยจับปลาจริงๆ สงสารฉันเถอะ

แม่เปิด (เห็นหลัง) นั่นจะทำอะไรแม่ขนิษฐาอีกล่ะ ตายตาย พวกคนใจร้าย ไซ้ โธ โธ โธ สงสารแม่ขนิษฐาจังเลย

ขนิษฐา เชอะ ! สมน้ำหน้า จะได้เลิกทำเป็นคนใจบุญซะที หมั่นไส้

ทอง จำไว้นะ ไม่มีปลาไม่ต้องกลับมา อ๊ับ บ

ขนิษฐา ฮือ ฮือ พี่

VO เมื่อถูกบังคับให้นั่งเรือออกไปจับปลาอย่างนี้ แม่ขนิษฐาจะได้ปลามาให้นายทองรีเปล่า เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร ต้องรอชมตอนต่อไปละครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 7

แม่น้ำ แดดจัด - เวลาเที่ยง

- pan จากแสงสะท้อนเจ้าของดวงอาทิตย์ในน้ำที่เรือ (พอเห็นบ้านเดิมหลังก็พูด)
- ขนิษฐานั่งเศร้าสร้อยร้องไห้
- หันหลังไปมองที่บ้าน
- แม่เปิดแฉะเวียนมา ขนิษฐาก็มองพูดกับแม่เปิด เห็นมือวัดน้ำเบาๆ
- MS ขนิษฐา
- แม่เปิดพูดกับปลาที่มาด้วย (ชะโด/สวาย)
- แม่เปิดมุดลงในน้ำ น้ำเป็นวงกระจาย
- fade out -

VO นางขนิษฐาถูกบังคับให้ออกไปจับปลาท่ามกลางแดดร้อนจัดตั้งแต่เที่ยงจนบ่ายคล้อย ก็ยังไม่ได้ปลาแม้แต่ตัวเดียว

ขนิษฐา (ในใจ) เราจะทำยังไงดี จับปลาก็ไม่ได้ กลับบ้านก็ไม่ได้ (สะอื้น) เอื่อยละ บ่ายปานนี้แล้ว ลูกแม่จะได้กินข้าวหรือยัง

ขนิษฐา (off scene) แม่เปิด อย่าพาเพื่อนมาแถวนี้เลย เดี่ยวจะถูกจับไปอีก ฉันคงจะช่วยอะไรไม่ได้แล้วละ ไปชะเถอะ เพราะตอนนี้ ฉันเองยังกลับบ้านไม่ได้เลยนะ เปิด พวกเรารีบไปหาลุงดูกันดีกว่า เผื่อจะมีทางช่วยแม่ขนิษฐาได้บ้าง ไปกันเถอะเร็ว ก้านๆ

ใต้ร่ม - บ่าย

- กล้อง dolly เข้าแทนสายตาปลา เลี้ยวไปในสายน้ำ ได้ยินเสียงสนทนาก่อนที่จะถึงกลุ่มสัตว์เล็กน้อย
- กลุ่มสัตว์สนทนา (ประชุม)
- หอย
- ชะโด
- เข็ม หันไปมองปลาบู่
- ปลาบู่ มีผลที่ปาก (ถูกเบ็ดเกี่ยว + เชือกร้อย)
- ปลาตุ๊ก

หอย โห ทำอย่างนี้ แม่ขนิษฐาก็แย่สิ

ปู ไซ้ แล้วเราจะช่วยอะไรได้มั้งละ สงสารเนอะ แดดร้อนจะตายไป

กระตี่ ใครจะเอาชีวิตไปแลกให้ละ

หอย แต่แม่ขนิษฐาเขายังยอมเสี่ยงเพื่อช่วยชีวิตเจ้าบู่เลยนะ

ชะโด เอ้อ! ใครจะไปรู้ว่าเรื่องมันจะแยะขนาดนี้

เข็ม เนี่ย ! เพราะเจ้าบู่แท้ๆ เลย

บู่ ก็ฉันไม่ได้ตั้งใจนี่นา (พูดไม่ถนัดเพราะมีแผล) ฉันก็เสียใจนะ ลุงตุ๊ก

ตุ๊ก อืมม ข้าก็ไม่ว่าจะช่วยแม่ขนิษฐายังไงเหมือนกัน

- เปิด
- ปลาสวย ปรายตามองปลาบู
- ปู และเพื่อนสัตว์อีก 2-3 ตัว ส่งเสียงเห็นด้วย
- ปลาชะโดอยู่ใกล้ปลาบู
- ปลาบูน้ำตาไหล
- พุดจบปลาบูก็ว่ายน้ำขึ้นเบื้องบนอย่างรวดเร็ว
- สัตว์อื่นๆ ร้องเรียก

บทฉีน้ำ ต่อเนื่องจากใต้ฟ้า

- ปลาบูทะเลสิ่งตัวจากใต้ฟ้าตกลงมาในเรือ ต็อกแตกๆ
- เห็นขนิษฐา (ช่วงเหนือเอวเล็กน้อยลงมา) สะดุ้ง
- หน้าขนิษฐาประหลาดใจ
- มือช้อนปลาขึ้นมา ดิ้นเล็กน้อย (เพราะยังมีชีวิต)
- กว้างออก ขนิษฐายิ้มทั้งน้ำตา เห็นเปิดสะบัดหัวขึ้นจากใต้ฟ้า มองเหตุการณ์อยู่ด้วย
- ขนิษฐาช้อนปลายืนมานอกกราบเรือ
- ปลาถูกปล่อยลงน้ำ แต่ติดตัวขึ้นมาใหม่ ตกกลงไปในเรืออีก ปากพะงาบๆ
- แม่เปิดตาโต
- MS ขนิษฐาช้อนปลาออกมาปล่อยอีก
- ปลาบูถูกปล่อยในน้ำ นอนตะแคงตัวเพราะหมดแรง อ้าปากพะงาบๆ
- มุมกว้าง เห็นด้านหลังขนิษฐาที่กำลังพยายามช่วยปลาบูให้ลอยออกไป ทันใดก็มีเงานกสีดำนกผ่านไปบนน้ำ

เปิด ขนาดลุดๆยังไม่ออก ก็แยแล้วหละ
 สวย ถ้าเป็นฉันนะ ยังไงก็ต้องทดแทนบุญคุณ
 ปู ++ ไซ้ /ไซ้ /ไซ้
 ชะโด เธอไม่คิดจะทำอะไรชกอย่างเธอ
 ฮี เจ้าบู
 บู ฉันเสียใจจริงๆ ที่ทำให้ทุกอย่างแย่ไปหมด
 ฉันรู้แล้วละว่า ฉันควรทดแทนบุญคุณแม่
 ขนิษฐายังไง ลาก่อนเพื่อนๆ ทั้งหลาย ถ้าชาติ
 หน้ามีจริง เราค่อยพบกันใหม่นะ
 ปลา ++ เฮ้ย เจ้าบู /ไปไหนนะบู /บู

SFX เสียงปลาดกบนเรือ

ขนิษฐา (off scene) อ๊วย !

เจ้าปลาบูนี่นา
 ทำไม เจ้าขึ้นมาได้ยังไง โธเอ๊ย

โอ ฉันเข้าใจแล้ว แต่ฉันให้เจ้าไปด้วย
 ไม่ได้หรอก ขอบใจมาก เจ้าไปเถอะ

ปู ฮึบ! โอ๊ย ! แม่ขนิษฐาพาฉันไปด้วยเถอะ

เปิด โอ้โฮ เจ้าบูมันใจเด็ดแฮะ
 ขนิษฐา เจ้าช่างน่ารักจริงๆ แต่ฉันเอาเจ้าไปด้วย
 ไม่ได้หรอก (สะอื้น) ดูแลตัวเองดีๆ นะไปเถอะ

ปู โอ้ย เหนื่อย ไม่ไหวแล้ว

ขนิษฐา (echo) โอ๊ะ! เจ้านกตัวนี้คงจ้องจับปลาบู
 แนเลย แย่แล้ว

- LS ขนิษฐารับลูกขึ้นยืน มองไปทิศทางที่
นกจะบินสวนกลับมา เห็นนกเป็นจุดสีดำ
ที่บินใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว
 - รับด้านหน้าเหยี่ยวที่กางปีกบินตรงมาอย่าง
รวดเร็ว
 - ขนิษฐาขยับตัว โบกมือไล่นกสุดตัว
 - เรือโคลง ขนิษฐาเสียการทรงตัว หลุดเฟรม
 - แม่เปิดหันขวับตาโตด้วยความตกใจ
 - แม่เปิดรีบวายน้ำห่างไป มุ่งหน้าไปหาเอื้อย
พระอาทิตย์คล้อยต่ำ
 - เห็นขนิษฐากำลังพยายามโบกมือขอให้
คนช่วย
 - LS จากบ้านไปแม่น้ำ มองจากด้านหลัง
ขนิษฐาที่ยืนดูอยู่ เห็นขนิษฐาโบกมือขอ
ความช่วยเหลือ
 - CU ขนิษฐามองไปข้างหน้า ยิ้มด้วยความดีใจ
สุดๆ
 - ขนิษฐาโบกมือ ขอความช่วยเหลือครั้งสุดท้าย
แล้วค่อยๆ จมลง
 - ฟองอากาศที่ผิวน้ำ
- SFX เสียงนกเหยี่ยว
- ขนิษฐา ไปนะ ไปให้พ้น ชั่ว ชั่ว โอ๊ะ ว้าย
- SFX คนตกน้ำ "ตูม"
- เปิด ก๊าบ ก้าย ว้ายตายแล้ว แม่ขนิษฐาตกน้ำ
อย่าเพิ่งเป็นอะไรไปนะ เตี่ยวจะไปตามหนูเอื้อย
มาช่วย ก้าย ก๊าบ
- ขนิษฐา ช่วยด้วย ช่วย ช่วยด้วย (ส้ำลัก)
- ขนิษฐา ฮะ ฮะ ตกน้ำไปแบบนี้ เธอต้องไม่มีวัน
ได้กลับมาอีกแน่ แม่ฐา พี่ทองจะต้องรักฉัน
คนเดียว ฮะ ฮะ
- ขนิษฐา ช่วย ช่ว ย (ค่อยๆ จม)
- VO ใครจะช่วยขนิษฐาได้บ้าง เอื้อยจะกลับมา
ช่วยแม่ทันหรือไม่ อย่าพลาดชมตอนต่อไป
นะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 8

เวลาเย็น – โพล์เพล้

- ดวงอาทิตย์ยามเย็นใกล้ตกดิน
- zoom out เห็นแม่เปิดกำลังเร่งรีบว่ายน้ำ (มุดน้ำบ้าง) ไปหาเอื้อย ส่งเสียงร้องเป็นระยะ
- เห็นมือกำลังเด็ดดอกบัวขึ้นมา
- เห็นเอื้อย ทิมองหาดอกบัว แล้วหันไปเมื่อได้ยินเสียงแม่เปิด
- เต็มตัวเอื้อย แม่เปิดตะปัดตะเป้เข้ามาหา
- เอื้อยนั่งลงลูบหลังแม่เปิด
- แม่เปิดเดินแกมวิ่งนำหน้าเอื้อยกลับบ้าน
- fade out -

VO เพราะช่วยชีวิตเจ้าปลาบู่ไว้ทั่วๆ นาง
 ขนิษฐาจึงจมหายไปกับสายน้ำโดยไม่มีใครรู้
 เห็น นอกจากนางขนิษฐา และแม่เปิดแสนรู้ที่
 กำลังมุ่งหน้าไปแจ้งข่าวร้ายแก่เอื้อย'

เอื้อย (พึมพำ) ขอเอื้อยเอาไปให้แม่อีกดอกหนึ่งนะ
 เปิด ก้าบ ก้าบ

เอื้อย อ้าว แม่เปิดนี่เอง

เปิด เอ้อ เอ้อ (เหมือนจะเป็นลม) โอยกลับบ้าน
 เกอะหนูเอื้อย แม่ขนิษฐาแยแล้ว เฮ้อ อ อ
 เอื้อย โถ แม่เปิด มาชวนเอื้อยกลับบ้านเหรือ
 (หัวเราะเบาๆ) ไปสิจ๊ะ เอื้อยจะกลับอยู่พอดี
 เปิด ก้าบ ก้าบ /เสียงหัวเราะเบาๆ ของเอื้อย

ทำน้ำ - เวลาค่ำ

- นายทองยืนตะโกนเรียกหาขนิษฐา
- pak ซ้ายเห็นขนิษฐา อ้ายและอี ยืนอยู่ด้าน
 หลัง มองด้วยความหมั่นไส้
- ขนิษฐายับเข้ามาใกล้ๆ นายทอง ทำเป็น
 สะอื้นเมื่อพูดถึงขนิษฐา
- นายทองหันขวับมาพูดสวน (ตกใจ)
- ขนิษฐาทำเป็นเบือนหน้าสะอื้น (สีหน้าสะใจ)
- นายทองทรุดตัวลงนั่ง เสียใจ ร้องไห้
- สามแม่ลูกมองอย่างสะใจ ยิ้มให้กัน

ทอง ขนิษฐา ขนิษฐา แม่ขนิษฐาอยู่ไหน
 เป็นอะไรไปหรือเปล่า แม่ฐา แม่ฐา

ขนิษฐา พี่ทอง เอ้อ ฉันมีอะไรจะบอกอย่างหนึ่ง คือ
 แม่ฐานะเขาเรือกว่าจะพี่ คือเมื่อเย็นฉันออกมา
 เห็นก็ (สะอื้น)

ทอง หา เรือกว่าเหรือ ตรงไหน บอกเร็ว แล้ว
 ขนิษฐาสละ หา แม่ฐี

ขนิษฐา (สะอื้น) ฉันเห็นเรือมันคว่ำเลยไปติดตัน
 ลำพุดตั้งแต่ตอนเย็นแล้วละพี่ ก็เห็น เห็นแต่
 เรือจ๊ะ ไม่เห็นแม่ขนิษฐาเลย

ทอง โธ่ ทำไมไม่บอกตั้งแต่ แล้วโธ่ แม่ฐาก็คง
 คงจม โธ่

- นายทองร้องไห้คร่ำครวญเสียใจ
- นายทองสะดุ้งเมื่อได้ยินเสียงเอื้อย (ก่อนเห็นตัว)
- LS เห็นเอื้อยเดินมาสมทบกับทุกคน
- MS เอื้อยเดินเข้ามาอย่างราเริง มือถือดอกบัว
- เอื้อยตกใจ ยกมือปิดปากทั้งดอกบัว
- รับดอกบัวที่ร่วงหล่น เอื้อยทรุดตัวลงนั่ง
- เอื้อยส่งเสียงเรียกแม่ น้ำตาไหลพราก
- แม่เปิดเต้าจนน้ำตาไหล ไขปึกกรีดน้ำตา แล้วนึกขึ้นได้
- แม่เปิดว้ายน้ำไหลออกไป

ได้นำไถลเสาท่าน้ำ เวลาค่ำ

- ปลาตุก
- กว้างออกมาเห็นกระตี่
- ชะโดว่ายเข้าเฟรมมา
- หอยจิบปากจิบคอ
- ปูนาโบกกำม
- เห็นหัวแมเปิดมุดน้ำลงมากุ้ยด้วย
- ปลาทั้งหลายเห็นด้วย

(สะอื้น) แม่ฐา พี่ (สะอื้น)
 เอื้อย เอื้อยกลับมาแล้วจ๊ะ แม่จำ
 เอื้อยเก็บดอกบัวมาให้แม่บูชาพระด้วย พ่อ
 แม่จะจ๊ะ
 ทอง พ่อ คือแม่ของเจ้า คือแม่ขนิษฐาเขาพลัด
 ตกน้ำไปตั้งแต่เย็นแล้ว พ่อ พ่อ
 เอื้อย แม่! แม่ตักน้ำ!
 แม่ แม่ แม่จำ แม่อยู่ไหน
 (สะอื้น) แม่ แม่จำ แม่
 เป็ด (สะอื้น) นำสงสารแม่ขนิษฐาเหลือเกิน
 อ๊ะ ลงไปบอกพวกข้างล่างให้ช่วยกันออก
 ตามหาแม่ขนิษฐาดีกว่า ก๊าบ ก๊าบ

ตุก อิมม์ ไม่น่าเลย เอาเป็นว่าพรุ่งนี้พวกเรา
 ช่วยกันออกตามหาแม่ขนิษฐากันหน่อยนะ
 กระตี่ เอื้อย สงสารเอื้อยจัง
 ชะโด ข่าย ข่ายขาดรืออย่างฉันทังน้ำตาร่วงไปตั้ง
 หลายหยด
 หอย แม่ขนิษฐาออกจะดีดี ยังถูกรังแกขนาดนี้
 สงสัยเทวดาเอาแต่นอนชะละมั้ง
 ปู จู จู ยายหอยพูดเบาๆ เตียวเทวดาได้ยิน
 เข้าจะยุ่ง
 เป็ด ไซ่ จริงสิ ทำไมเราไม่ลองสวดอ้อนวอนให้
 เทวดาช่วยดูละ แม่ขนิษฐาเป็นคนดีนะ เทวดา
 ต้องช่วยเหลือแน่
 ปลา ++ ไซ่ ไซ่ / ดี ดี / ลุงคุณานัส เตียวพวกเรา
 จะว่าตาม / ฉันทัง / สวดดั่งๆ ให้หุซาไปเลย

- ปลาตุก
- สัตว์ทั้งหลายพากันพนมมืออธิษฐาน
- MS แม่เปิดพนมปีกด้วย
- pan สัตว์ที่กำลังตั้งอธิษฐาน จากซ้ายไปขวา

ดุก อิมม์ นั้นวาทมนะ ขอให้เทวดาฟ้าดิน
(เสียงสวดตามจิมง่า จิมง่า) ช่วยให้แม่ขนิษฐา
(วาทาม) ปลอดภัย (ว่าตาม) และกลับมาหา
หนูเอื้อยด้วยเถิด (ว่าตาม)

เปิด เจ้าประคุณ

VO พวกสัตว์ทั้งหลายพากันสวดอ้อนวอนให้
เทวดาช่วยแม่ขนิษฐากันใหญ่ครับ แต่ว่า
เทวดาจะได้ยินหรือไม่ ก็ต้องเอาใจช่วยกันต่อไป
ละครับ

ปลาบูทอง

ตอนที่ 9

บนสวรรค์

- ก้อนเมฆล่องลอยสวยงามบนท้องฟ้า
- มองผ่านหมุเมฆเห็นทิวเขาของเทวดา

- เทวดาลอยลงมาแล้วเอามือปิดหูบน

- เทวดาหย่อนกันลงนั่ง เทวดาสะตัง

- ปรากฏกล้องเทเลสโคปในมือเทวดา
- เทวดาสองกล้องดูเหตุการณ์

- (ภาพย้อน) ขนิษฐาปล่อยปลาหลุดมือ
ตกน้ำไป

ขนิษฐาถูกลากไปเรือ

ขนิษฐาปล่อยปลาบูไปอีกครั้ง

ขนิษฐาไล่เหยี่ยวจนตกน้ำตาย

- กล้องหายวับจากมือเทวดา
- ขนิษฐาปรากฏกายขึ้น กราบหน้าเทวดาใน
ชุดไทยสวยงาม แต่ดูเศร้าสร้อย
- เทวดา

- ขนิษฐา

- เทวดาทำหน้าหนักใจ

SFX เสียงอ้อนวอน / เสียงร้องไห้

VO เสียงร้องไห้ของเอื้อยและเสียงอ้อนวอนของ
สัตว์ทั้งหลาย ได้เซ็งแซ่ล่องลอยมาถึงบนสวรรค์
จนเทวดาอยู่ไม่เป็นสุขเลยละครับ

เทวดา อื้อย อื้อย นี่มันเกิดอะไรขึ้นอี๊ หนวกหู
เหลือเกิน น น

เฮ้อ (นั่งลง) เอ๊ะทำไมอื้อยๆ โอ้ว ชืด

โอ้ย นั่งก็ร้อนกันแฮะ

SFX ปิ้ง

เทวดา ไหนดูซิ มันเรื่องอะไรกันนักหนา (ส่งเสียง
ประกอบตลอดที่เห็นภาพ) อืมม อ้อ อ้อ อ้อ
นี่ภาวเรื่องอะไร ที่แท้เรื่องนี้เอง

อืมม นาเห็นใจ นาเห็นใจ

SFX ปิ้ง

SFX กริ่ง ง

ขนิษฐา ท่านเจ้าคะ กรุณาด้วยเถิดเจ้าคะ

เทวดา แหม นางฟ้าขนิษฐา พอนึกปุ๊บก็มาปั๊บ

เชียว เรื่องของเจ้าเนี้ย ทำเอาข้าอยู่ไม่สุข
เอาซะเลย

ขนิษฐา ขอให้ฉันกลับไปหาลูกด้วยนะเจ้าคะ

ฉันอยากพบลูก ฉันเป็นห่วงลูกเจ้าคะ

เทวดา เฮ้อ เจ้าหมดอายุขัยแล้วนะ จะกลับเป็น
คนอื่นไม่ได้หรอก มันผิดกฎของสวรรค์จริงๆ

เจ้าจะยอมมั้ยถ้าไม่ได้เป็นคน

- ขนิษฐาสะอื้น

- เทวดายิ้ม เทวดา มันก็ตกลง เห็นแก่การที่เจ้าและลูกตั้งใจทำดี
กลางฝ่ามือเทวดาปรากฏลำแสงพุ่งไปยังชนิษฐา ที่ มาตลอด ข้าจะช่วยให้เจ้าได้อยู่ใกล้ๆ ลูกแล้วกัน
ที่ก้มลงกราบ กลายเป็นลูกแก้วสีทองลอยลงมา นะ โอ้ม เพียง
จากสวรรค์

ได้น้ำ - เวลาเช้า

- เหล่าสัตว์ที่เตรียมออกค้นหาชนิษฐา SFX เสียงของสัตว์ได้น้ำ ฟังดูจ๊อกแจ็ก
- ปลาตุก ตุก เจ้าซอน ชะโด กับสวาย ไปลองหา
แม่ชนิษฐาทางปลายน้ำโน้น แล้วรีบกลับมา ส่ง
ข่าวล่ะ
- ปลาหลายตัว ปลา ++ (off scene) จะ / รับรองจะรีบมาจะ
- หอย ปลา ปลา++ หอย ลุง ฉันทะ ไปไหน
- ลูกแก้วสีทองลงมาได้น้ำกลายเป็นแสงสว่าง ว้าย /เฮ้ /ว้าว นั่นอะไรนะ
- เจ็ดเจ้า
- show cut เปิดตัวแม่ปลาบุทอง ดนตรี เพลงประจำตัวแม่ปลาบุทอง
- แม่ปลาบุทองว้ายโชว์ตัว VO และเหล่าสัตว์ทั้งหลายก็ได้รับรู้ว่า ปลาบุทอง
แสนงามเบื่องหน้า คือ นางชนิษฐาแม่ของเอื้อย
นั่นเอง

ทำน้ำบ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- เอื้อยนั่งร้องไห้คิดถึงแม่อยู่ที่ทำน้ำ เอื้อย แม่จำ แม่อยู่ไหน เอื้อยอยากพบแม่
เหลือเกิน
- อ้ายอีปรากฏกายอยู่ด้านหลัง อ้าย (พูดกับอี) ดูยายเอื้อยสิ พอแม่ตายเข้า
หนอยมานั่งซึมเจิบ ไม่ยอมทำอะไร หมั่นไส้
- อ้ายพูดเสียงดัง อ้าย ร้องทำไมนักอี ยายเอื้อย ร้องจนหมด
น้ำตา แม่ชนิษฐาก็ไม่กลับมาหรอก
- อี อี ไช ยังมีงานที่ต้องทำอีกเยอะแยะ ไปตักน้ำ
ได้แล้วละ
- อ้าย อ้าย วัวควายก็ไม่ยอมพาไปกินหญ้า เดี่ยวเถอะ
จะรอให้แม่ฉันมาบอกเองรีไร
- เอื้อย เอื้อยไปเดี๋ยวนี้ล่ะจะ เอื้อย เอื้อยไปเดี๋ยวนี้ล่ะจะ
- เห็นด้านหลังเอื้อยเดินจากไป

ชนิษฐา ได้เจ้าคะ ขอเพียงได้อยู่กับลูกเท่านั้น

- ปลาบู๋ทองโผล่ขึ้นมามองตามลูก แล้วบอก
กับแม่เปิด
- แม่เปิดคอย่น
- หอย
- ปูนา
- สัตว์ทั้งหลายห้อมล้อมพาแม่ปลาบู๋ทอง
ว่ายน้ำไป

แม่ปลา เอื้อยลูกแม่

ฉันขอรอลูกอยู่แถวนี้แหละ พวกเธอไปกันเถอะ
เปิด โอ๊ะ โอ๊ะ ไม่ได้หรอก หวาดเสียว

หอย เกิดพวกนั้นเพี้ยนเห็นเธอเข้า ก็เหลือแต่
ก้างเท่านั้นเอง

ปู ไซ่ อย่าเสียงเลย ไปหาลูกดุกก่อนเถอะ
แล้วพรงนี้ค่อยมาไหมนะ

ปลา+++ ไปจ๊ะ / มาเถอะ / แม่ปลาบู๋ทองใจเย็นๆ
นะ

VO ไม่รู้ว่า พรงนี้แม่ปลาบู๋ทองจะได้พบกับ
เอื้อยสมดังใจหรือเปล่า อย่าลืมติดตามชม และส่ง
แรงใจให้แม่ปลาบู๋ทองด้วยนะครับ

ปลาบูทอง ตอนที่ 10

ในน้ำเวลาเย็น ๆ

กล้องแทนสายดาปลา ว่ายเข้าไปช้า ๆ ระหว่าง

VO บรรยาย มองเห็นปลาบูทองปลั่งปลั่งอยู่
ท่ามกลางฝูงสัตว์น้ำที่กำลังรวมกลุ่มปรึกษา
หารือ

- กล้องวางใกล้ปลาชะโด (เห็นหัวปลาใกล้ๆ
ก่อนจะกว้างออกเห็นปลาสวายด้วย)

- ปลาสวายทำท่าหลบหลีกวิวัฒนาการประกอบ

- กระตี่ (กระแนะกระแหน)

- ปลาเข็มกลุ่มใหญ่ส่งเสียงโห่

- สัตว์ทั้งหลายขานรับ

- ปลาบูทอง (พูดจบน้ำตาารว)

- ปลาเข็มเอาปากแหลมกระทุ้งสีข้างปลาชะโด

- ชะโดหน้าเสีย โบกครีบไปมา

เอาครีบตีท้อง (หน้าอก?) ชีตัวเอง

- ปลาตุ๊ก

- ปลาบูตัวที่รอดชีวิต(ปากมีรอยปะพลาสติกเตอร์)

- แม่เปิด

- แม่เปิดหันมาพยับเพียดกับแม่ปลาบู

- หอย ปู ปลา รำลา

VO เมื่อรู้ว่า ขนิษฐาแม่ของเอื้อยกกลายเป็น
ปลาบูทอง บรรดาสัตว์ทั้งหลายต่างก็พยายาม
หาทางให้สองแม่ลูกได้พบกัน

ชะโด ฉันว่าแผนของลุงตุ๊กนี้ มันออกจะเสี่ยงอยู่
สักหน่อยนะ

สวาย อย่าใจเสาะนักสิชะโด พวกเราน่ะมันนัก
หลบหลีกมีอาชีพออยู่แล้วนี่นา

กระตี่ ใช่ ตัวโตชะเปล้า ใจเสาะเป็นปลาเข็มเขียว

เข็ม 1 อู๋ (โห่เล็ก ๆ) เรื่องอะไรเอามาเทียบกับเรา

เข็ม 2 ใช่ ถึงจะเล็กก็เข็มเจาะแหะลู่ๆ ขอบอก

ตุ๊ก อือม เป็นอันว่าพวกเจ้าเต็มใจที่จะไปล่อ

พ่อแม่ลูกพวกนั้นออกไปจากบ้าน ใช่มั๊ย

เปิด ของหมู่ๆ น่าลู่ / ใช่ / ได้เลย

แม่ปลา แต่ว่าพวกเธออาจถูกจับอย่างที่ชะโดว่า ก็

ได้ อย่าต้องมาลำบากเพราะฉันกับลูกเลยจะ

เข็ม เป็นไงละ บ่นจนได้เรื่อง เห็นมั๊ย

ชะโด โอ๊ะ โอ๊ะ แม่ปลาบู ฉันก็บ่นเล่นๆ ไป

อย่างนั้นแหละ โห่ มือฉันนี่แล้ว

ตุ๊ก อือม ถ้าพวกเราสามัคคีกันอย่างนี้ ต่อให้

10 ตาทองก็ทำอะไรเราไม่ได้หรอก

บู ฉันก็จะไม่เห็นแก่กินอีกแล้วหละ เพราะคง

ไม่มีใครใจดีคอยช่วยชีวิตฉันเหมือนแม่ขนิษฐา

แน่ๆ

เปิด ฉันว่าเราแยกย้ายกันกลับไปเตรียมตัวดีกว่า

ไปด้วยกันเถอะแม่ปลาบู ไปล่อลุงตุ๊ก

สัตว์ต่าง ๆ พรุ่งนี้เช้าพบกันที่ท่าหน้าจะ

บ้านนายทอง เช้าวันรุ่งขึ้น (บริเวณบันได
ขึ้นบ้าน)

- มือของเอื้อยที่กำลังหิ้วกระชูล้างน้ำ ยกกล้อง
สูงขึ้นเห็นเป็นเอื้อยเดินหิ้วน้ำเดินมาใกล้ถึง
บันไดบ้าน (แม่เปิดเดินเตาะแตะๆ ตามหลัง)
- ใบหน้าเอื้อย มีหยาดเหงื่อ
- ขนิษฐียืนมองเอื้อยอยู่บนขั้นบันได
- อ้ายกับอึ้งนั่งดูอยู่บนขั้นบันได เอื้อยเดินเข้า
เฟรมมา หยุด (ถึงตุ่มน้ำแล้ว) ปาดเหงื่อ
อ้ายพูด
- กระชูล้างน้ำใส่ตุ่มน้ำล้างเท้าข้างบันได
- รับหน้าเอื้อยขณะเทน้ำ
- เอื้อยกับนายทองใกล้ตุ่มน้ำ
- นายทอง
- เอื้อย
- ขนิษฐียืน
- อ้ายกับอึ้งมองตามเอื้อยที่เดินผ่านหน้าไป
พร้อมกับนายทอง (หมั่นไส้)

ทำน้ำ (เวลาสายๆ)

- เอื้อยนั่งโปรยข้าวสุกให้ปลาที่หน้า น้ำ ข้างๆ
มีกระถางข้าวสุกวางอยู่ แม่เปิดลอยคอในน้ำ
- เห็นข้าวสุกโปรยลงน้ำ มีปลามาอูบกิน
(เสียงพูดไปเรื่อย ๆ)
- แม่เปิดลอยคออยู่ในน้ำ ชะโดโผล่ขึ้นมาถาม
- แม่เปิดหันซ้ายหันขวา ยืนหน้าไปดูบนบก
สั้นหัว

ขนิษฐิ ทำงานให้มันเร็วๆ หน่อยยายเอื้อย ดักน้ำ
ใส่ตุ่มแค่นี้ ชักช้าเหลือเกินนะ

อ้าย เสร็จแล้วไปเก็บเม็ดมะกล่ำมาทำสร้อยให้
ฉันกับอิดด้วย อย่าลืมละ

SFX เสียงเทน้ำใส่ตุ่ม

ทอง (off scene) เอื้อย ดักน้ำเสร็จหรือยังลูก

เอื้อย จวนเสร็จแล้วจะพอ

ทอง ไปกินข้าวกินปลาก่อนเถอะเอื้อย เดี่ยวค่อย
มาทำต่อ ไปลูก

เอื้อย จะพอ

ขนิษฐิ นี่ไปล้างเท้าขึ้นหลังบ้านนะยะ ดินทราย
ทั้งนั้น แล้วกินเร็วๆ ละ งานการยังมีอีกเยอะ

อิด อื้อย หมั่นไส้

เอื้อย (พูดกับปลา) วันนี้เอื้อยมาช้าหน่อยนะ หิงมัย
เพิ่งทำงานเสร็จ ดักน้ำ ล้างชาม ถูบ้าน ช่วย
พ่อล้างเรือ แล้วถึงมาได้ มากินกันเร็ว เดี่ยว
เอื้อยต้องไปเก็บเม็ดมะกล่ำแล้วหละ

ชะโด ได้รียัง แม่เปิด ทำไมช้าจัง

เปิด ยัง ยัง ใจเย็นไว้ ชะโด

- กล้องลงมาได้ น้ำ เห็นปลาเข็ม ปลากระตี่
ว่ายนำปลาบู๋ทองมา
 - สวายพุ่งมาข้างๆ พุดจบแล้วปราดออกไป
ฮุบข้าว
 - กระตี่ค้อนวงโต
 - เสียงอ้ายกับอี มากอนเห็นตัว กระตี่ดาโต
 - บนทำน้ำ
 - เอื้อย
 - อี
 - เอื้อยแกว่งน้ำลาปลา
 - เอื้อยเดินผ่านสองสาว ที่มองตามแล้วหัน
มามองที่ทำน้ำ
 - กว้างเห็นบริเวณทำน้ำ แม่เปิดยังลอยตัวอยู่
 - อีเหลือบตามองเห็นปลาเริ่มกระโดดโชว์ตัว
ดาโต
 - อ้ายจับแขนอีลากไป
 - อ้าย + อี รีบเดินไป
 - แม่เปิดหันไปกำชับพวกปลา
 - แม่ปลาบู๋ทอง
เห็นแม่ปลาบู๋ส่งสายตาขึ้นไปข้างบน
 - รับแม่เปิดเดินเตาะเตาะ เร็วๆ มั่งกระโดดมั่ง
ไปตามทางที่เอื้อยไปอย่างรีบเร่ง
- กระตี่ มาเร็วแม่ปลาบู๋ กำลังปลดคนเลย
- สวาย เฮ้ ขอไปหมาข้าวก่อนนะ เตียวมา
- กระตี่ โอ้ย เบื่อเจ้านี่จริงๆ อู๊ย
- อ้าย ยายเอื้อย มัวมานั่งเล่นอีกแล้ว เกือบเมิด
มะกล่ำมาทำสร้อยให้ฉันหรือยัง หา
- เอื้อย กำลังจะไปจะ
- อี อ้าว จะไปก็ลูกสิ เผื่อฉันเส้นหนึ่งด้วยนะยะ
- เอื้อย ไปนะ
- อ้าย ดูลิ เอาข้าวสุกมาให้ปลากินอีกแล้ว เสียของ
- อี ทำเป็นใจบุญเหมือนแม่รู้ใจ (เห็นปลา
ดินเต็น)
- อู๊หุ พี่อ้าย ดูนี๊เร็ว ปลาเพียบเลยพี่ สวาย
ก็มี ฮูว์
- อ้าย จะมัวดูทำไมละอี ไปบอกพ่อกออกไปจับกัน
เถอะ
- อี โอ้ย ได้กินฉูฉีปลาสวายแน่เลย ชี๊ด ช้าย
หิวๆๆ
- เปิด พวกเธอต้องไล่ออกไปไกลๆ นะ อย่าลืม
แม่ปลาบู๋ทองอยู่กับเจ้าเข็มนะ อย่าเพิงโผล่
ขึ้นมา ให้ฉันพาเอื้อยมากอน
- แม่ปลาบู๋ ระวังตัวด้วยนะจ๊ะ
- VO ความตั้งใจของสัตว์ทั้งหลายที่จะช่วยให้ แม่
ปลาบู๋ทองได้พบกับเอื้อยจะสำเร็จได้อย่างไร
อดใจรอชมตอนหน้านะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 11

บริเวณที่จอดเรือของนายทอง

- zoom in จากมุมสูงเห็นนายทอง ขนิษฐ อ้าย และอีช่วยกันเตรียมของไปจับปลา
- อีวางข้องใบโตในเรือ
- นายทองจัดแห (นึกถึงภาพแหขาด)
- อ้ายนั่งในเรือ ขนิษฐ์ยืนข้างเรือ
- นายทอง อ้าย อี นั่งอยู่ในเรือ พายเรือออกไป อีช่วยด้วย เรือไกล ออกไป (เสียงคุยห่างไปด้วย)
- fade out ภาพ

ที่ลานดินใต้ต้นไม้ เวลาต่อเนื่อง

- pan ตามตึกแตงที่เดินย่องแย่งมาที่ตะกร้า
- เอื้อยนั่งร้อยเม็ดมะกล่ำอยู่ ตะกร้าใบเล็กใส่เม็ดมะกล่ำวางใกล้ๆ
- มือหยิบเม็ดมะกล่ำจากตะกร้า
- MS เอื้อย (น้ำตาลลอ) มือถือสร้อยที่ร้อย
- LS จากเอื้อย เห็นแม่เปิดเสียงพร้อมเดินมา
- แม่เปิดมาถึงเสื้อเอื้อยก็ตรงเข้าดึงแขนเสื้อ
- แม่เปิดร้องไปดึงเสื้อไป

VO แผนการของลุงตุกที่ให้เหลาปลา ส่ออ้าย อี และนายทองไปไกลจากบ้าน ไกลความจริงแล้วละครับ เพราะทั้งสามพ่อลูกต่างรีบเตรียม ไปจับปลากันอีกครั้ง

อี จับมาหลายๆ ตัวเลยนะพ่อ อีจะเอาใส่ข้องแช่น้ำไว้ กินได้หลายวัน

ทอง คราวนี้ เราคงไม่โชคร้ายเหมือนครั้งก่อนหรอกน่า

ขนิษฐ์ รีบไปแกะหี ฉันทะโยลกน้ำพริกรอ

SFX เสียงพายเรือ เสียงคุยห่างไปเรื่อยๆ

อี คอยดูนะอี จะกินให้หายแค้นเชียว

อ้าย นี่ไม่ต้องพูดมากยายอี พายๆ เข้าแกะ

ดนตรี ให้จังหวะเข้ากับตึกแตง (ก๊ิต)

เอื้อย (รำพึง) พ่อทำสร้อยให้อ้ายกับอีเสริมจะเอื้อยต้องรีบกลับไปช่วยแม่รู้ทำกับข้าว

เปิด ก้าบ ก้าบ เอื้อย หนูเอื้อย

เอื้อย อ้าว แม่เปิดก็มาด้วย

อีะ ทำอะไรนะแม่เปิด เดี่ยวเสื้อขาด หือ (กลัวเสียงหัวเราะ)

เปิด ก้าบ ก้าบ เอื้อยไปเหอะ ไปหาแม่ปลาบู่กันเร็วซี

- เอื้อย

- แม่เปิดหันมาคาบตะกร้าวงนี้
- เอื้อยตกใจลุกขึ้นวิ่งตาม ตะโกน
- รับเปิดวิ่งนำหน้า เห็นเอื้อยวิ่งไล่
หลังตามมา
- ดัดภาพไป -

เอื้อย จู จู รอสร้อยเสร็จก่อนนะ อีกแป๊บเดียว
เอง

เปิด ก้าน ก้าน

เอื้อย แม่เปิด เอาของเอื้อยไปทำไม เอาคืนมานะ

เปิด ก้าน ก้าน ตามมาเลย หนูเอื้อย

ในลำน้ำ เวลาเดียวกัน

- ในเรือตาทอง
- อ้ายเงยหน้าจากเหมืองไปที่นายทอง

- นายทอง

- อ้าย
- กว้างเห็นอี
- นายทองห้ามลูก

- นายทองเหวี่ยงแห
- เห็นเงาแหเหวี่ยงจากบนเรือ ทั้งตัวลงได้น้ำ
- ผูกปลาหลบวัดเข้าใต้ท้องเรือ ชะโดฉิวเฉียด
- หอบเกาะอยู่ใต้ท้องเรือ หยิบไรเล็กๆ ใส่ปากก
ก่อนพูด
- สวยว้ายร้อนเลนๆ ใต้ท้องเรือ

- กระดี
- ชะโด

- สวยทำดาปรอย

อ้าย อะไรนะพ่อ เมื่อกี้ก็ที่แล้วนะ ไม่มีปลาติด
แหชักตัวเลย

ทอง เป็นไปได้ยังงั้นเี่ย ก็เห็นอยู่แท้ๆ แล้ว
ไปไหนกันหมด

อ้าย ก็พอให้อ้ายอีช่วย จะไปได้เรื่องอะไร

อี อ้าว! ไหงมาโทษกันล่ะพี่อ้าย

ทอง ชูว์ เวียบๆ หนอย ใครจะช่วยพอกก็มาเร็ว
เข้า เห็นมัย ปลามาแล้ว
ฮึบ

ปลา++ เหวอ หลบเร็ว มาแล้วว (กรีดกรีด
เล็กน้อย) ชะโด วัย หวาดเสียว

หอย ฮะ ฮะ ลุงดูกนี้ยอดจริงๆ นะ คิดได้ไงนะวา
ใต้ท้องเรือนี้ปลอดภัยที่ซู้ด

สวย ชะแว็บ สามครั้งแล้วนะ แหตาทองไม่เคย
ลอดเข้ามาได้ชักกะที่ ฮ่า ฮ่า

กระดี เขาเรียกจุดใต้ดำตอเง เอ็ก เอ็ก

ชะโด เพื่อความปลอดภัยของแม่ปลาบู เราต้อง
ลอบตาทองไปไกลกว่านี้ดีกว่า ไป สวย

สวย โห ไกลกว่านี้อีกเหอ เหนื่อยจะแยะอยู่แล้ว
ทำไมต้องเป็นเรา

บนเรือนายทอง

- อีชีให้นายทองดู เห็นชะโด สวยกระโดด
โชว์ตัว
- นายทองเหวี่ยงแหอีกครั้ง
- fade out -

อี พ่อ พ่อ มาอีกแล้ว
ทอง อีบ ฉันไม่ยอมแพ้พวกแกแน่ อี้ม คอยดู

ทำน้ำ หน้าบ้านนายทอง

- LS เห็นแม่เปิดวังมาแล้วกระโดดลงน้ำ
(ปล่อยกลางตะกร้าไว้ตรงหน้า) เอ้อย
วังตามมาติดๆ แล้วลงนั่งเหนื่อยที่ปลาย
ทำน้ำ
- แม่เปิดร่อนลงมาลอยคอในน้ำ พุดกับปลาเข็ม
- ปลาเข็มได้น้ำ หันไปพยักเพยิดกับปลาบู่ทอง
- แม่ปลาบู่ว่ายไป น้ำตาไหลไป
- ปลาเข็มและปลาบู่ว่ายขึ้นข้างบน
- เอ้อยกำลังต่อว่าแม่เปิดริมทำน้ำ
- ปรากฏแสงสีทองสว่างขึ้นเหนือผิวน้ำ
- แม่ปลาบู่ลอยตัวขึ้นผิวน้ำ
- ด้านหลังเอ้อย รับแม่ปลาบู่ทอง
- เห็นเอ้อยเอื้อมมือลงไป
- พอมือสัมผัสแม่ปลาบู่ ก็แลเห็นเป็นใบหน้า
ของชนิษฐาในน้ำทันที เอ้อยตกใจชักมือขึ้น
ภาพใบหน้าของชนิษฐาก็หายไป
- เอ้อยตื่นเต้น น้ำตาคลอ ก้มลงไป เอื้อมมือ
แตะปลาอีกครั้ง ใบหน้าชนิษฐาปรากฏ
- เอ้อยพุดไป ร้องให้ไป
- ปลาบู่ทองกลิ้งเกลือกกับมือเอ้อย น้ำตาไหล

VO ขณะเดียวกัน แม่เปิดก็พาเอ้อยมาที่ทำน้ำ
หวังให้พบกับแม่ปลาบู่
เอ้อย ดูลิ ทำของเอ้อยหลนหมดแล้ว

เปิด แม่ปลาบู่ขึ้นมาเร็ว ปลอดภัยแล้ว
เข็ม ไปกันเถอะ แม่ปลาบู่ทอง แม่เปิดพาเอ้อย
มาแล้ว
แม่ปลา เอ้อย ลูกแม่ แล้วลูกจะจำแม่ได้รีเปลา
เทวดาเจ้าขา ช่วยให้เอ้อยจำแม่ได้ที่เกิด
เจ้าประคุณ

เอ้อย แม่เปิดนะ เตี่ยเอ้อยก็ถูกตุหรอก
โอ อะไรนะ สวยจัง
ดนตรี (เหมือนตอนเปิดตัวแม่ปลาบู่ทอง)
เอ้อย สวยจังเลย ปลาบู่ทอง เจ้ามาจากไหนจะ

โอ๊ะ แม่ แม่จำ

เอ้อย แม่ แม่หายไปไหน หรือว่า แม่
หรือว่า

ชนิษฐา เอ้อย เอ้อยลูกแม่ (echo)

เอ้อย ปลาบู่ทอง แม่ แม่มาหาเอ้อยแล้ว แม่จำ
ชนิษฐา เอ้อย แคลูกจำแม่ได้ แม่ก็ตั้งใจเหลือเกิน
แล้ว (echo)

- แม่เปิด
- CU เอื้อยที่พูดและยิ้มอย่างมีความสุข
- ปลาบู่ทองว่ายเวียนวนรอบๆ มือเอื้อย
- diss เห็นเนื้อที่ท่อน้ำเป็น LS
- fade out ภาพ

เปิด แม่ลูกพบกันแล้ว ตีจ้ง ปลื้ม ปลื้ม
 เอื้อย (off scene) แม่ ทำไมแม่เพิ่งมาหาเอื้อยล่ะ
 แม่รู้มั๊ย เอื้อยคิดถึงแม่ทุกวันเลย ตั้งแต่ไม่อยู่
 นะจ๊ะ เอื้อยต้องช่วยแม่ทำงานสารพัด (เสียง
 ค่อยๆ เบาไปพร้อมภาพ)
 ดนตรี

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 12

ทำน้ำ บ้านนายทอง เวลากลางวัน

- เมล็ดข้าวสุกผ่าน frame
- tilt down ตามเมล็ดข้าวที่โปรยลงน้ำ
- ปลามาสูบกินข้าว
- เห็นอุ้งมือที่มีข้าวอยู่หย่อนลงในน้ำ (เสียงก่อนตัว)
- เข้าหน้าเอื้อย ที่กัมพูดกับปลา
- แม่ปลาบู่โผล่ขึ้นมาฟังเอื้อย
- MS เห็นปลาบู่ทองที่คลอเคลียมือเอื้อยบ้าง
- เห็นเอื้อยในท่ากึ่งนั่งกึ่งนอนสบายๆ ที่ทำน้ำ
- อ้ายกับอี แอบดูอยู่ที่โคนไม้ใหญ่
- อี
- พุดแล้วหันไปดูเอื้อยอีกครั้ง
- อ้าย
- อีกับอ้าย
- CU อ้ายหน้าตาสงสัย

VO เมื่อรู้ว่าแม่ขนิษฐากลายเป็นปลาบู่ทองมา
อยู่ใกล้ๆ เอื้อยก็หายโศกเศร้า และกลับเป็น
สาวน้อยผู้ร่าเริงแจ่มในเช่นเดิม

เอื้อย (off scene) แม่ แม่จ๋า แม่ปลาบู่ทองของ
เอื้อย

มากินข้าวเถอะจ้ะ เอื้อยมีข้าวดอกที่แม่ชอบ
มาฝากจ้ะ

แม่ปลา เอื้อย ลูกรักของแม่ (echo)

เอื้อย วันนี้เอื้อยลองทำขนมชี้หนูที่แม่เคยทำให้
เอื้อยกินบ่อยๆ ด้วย แต่ไม่รู้พอจะชอบหรือไม่

อ้าย อีดูสิ ยายเอื้อยกำลังคุยอะไรกับใครนะ

อี ไม่เห็นมีใครสักคนเลยนี่ พี่อ้าย อ้อ แต่
เหมือนยายเอื้อยกำลังเล่าเรื่องให้ใครฟังก็ไม่รู้
อะ

อ้าย แปลกนะ ยายเอื้อยคุยอะไรกับปลาได้
ทุกวัน

อี สงสัยจะคิดถึงแม่ขนิษฐามากจนเพี้ยนไป
แล้วมั้ง

อ้าย ไม่น่าใช่ มันต้องมีอะไรสักอย่างแน่ๆ

บนบ้านนายทอง เวลากลางวัน

- LS บ้านนายทอง มีผีเสื้อบินผ่านหน้ากล้อง
- สามแม่ลูกนั่งอยู่ที่ชานบ้าน มีจานขนมของ
เอื้อยวางอยู่ อีนั่งกินขนม
- หน้าขนิษฐี
- อ้าย
- สองคนหันไปดูอีที่กำลังเคี้ยวตุ้ยๆ

ดนตรี

ขนิษฐี อีอ แม่ก็ว่ายายเอื้อยมันเปลี่ยนไปนะ ดูไม่
ทุกข์ไม่โศกอะไรเลย

อ้าย ใช่แม่ ให้ทำงานก็ไม่ซึมๆ เหมือนเมื่อก่อน
ใช้มัยอ

- อี (พูดขณะมีขนมอยู่ในปาก)
- อ้ายขึ้นเสียง
- ขนิษฐาก
- นายทองเดินมานั่งข้างๆ ยืนสวึงให้อี

- ขนิษฐา

- นายทอง สีหน้าบอกความหงุดหงิด

- อี
- หันไปทางครัว ตะโกน
- เสียงเอื้อยตอบมาจากในครัว เห็นเอื้อยเดินถือถาดอาหาร มาวาง

ทำน้ำ เวลาเย็น

- เอื้อย นอนเล่นคุยกับปลาบู่ทองที่ทำน้ำแม่เป็นลอยคอกอยู่ใกล้ๆ
- CU หน้าเอื้อย
- แม่เปิดหันมามองแม่ปลาบู่ทอง แล้วก้มลงพูดกับปลาบู่ทองเรื่อยๆ ผิวหน้า
- ปลาบู่ทอง
- ต้นไม้ใหญ่ริมฝั่ง เห็นเฉพาะส่วนศีรษะโผล่มาจากหลังลำต้น เห็นขนิษฐาโผล่มาก่อนตามด้วยอ้ายและอี

อี อี๋ ทำขนมชี้หนูก็อรรอย อรรอยจริงๆ นะ

อ้าย เอ๊ะ ยายอีนี้

ขนิษฐา อ้าวพี่ทอง ได้อะไรมามังพี

ทอง ไช้ย! เสียแรงเปล่า ออกไปแต่เช้า มาได้กึ่งผอยตรงใกล้ทำนี่เอง

ขนิษฐา 2-3 วันมานี้ไม่เห็นพี่ได้ปลาสักตัวเลย

ฉันนะรอแกจนเบือแล้วนา

ทอง ข้าก็เบือเหมือนกัน เห็นขึ้นมอลอยเต็มท่าทุกเช้า แต่พอออกเรือไป ไม่รู้มันหายไปไหนหมด

อี พ่อหิวข้าวรียังจะ (หันไปตะโกน)

ยายเอื้อย กับข้าวยังไม่เสร็จอีกเทรอ

เอื้อย เสร็จแล้วจะ

วันนี้เอื้อยต้มยำเห็ดโคนนะจะ พ่อ

ทอง อืมม เจ้านี้ ฝีมือไม่แพ้แม่ขนิษฐาเลยนะ

ขนิษฐา ้วย กินข้าวกันเถอะพี่ หิวแล้ว

ยายเอื้อย ไปดักข้าวมาเร็วๆ ลียะ

เอื้อย จ๊ะ

เอื้อย เย็นนี้ พ่อชมต้มยำเห็ดโคนกับขนมชี้หนูก็อรรอยจะ

พ่อบอกว่าฝีมือการทำอาหารของเอื้อย

เหมือนแม่ด้วยแหละ เอื้อยว่าพ่อคงคิดถึงแม่นะจะ

เปิด โถ ดูแม่ปลาบู่ทองสิ ได้แต่ฟังหนูเอื้อยพูดข้างเดียว เป็นฉันละก้อ อึดอัดใจตายแน่จริงๆนะ

แม่ปลา ไม่เป็นไรหรอกแม่เปิด ขอแต่ให้รู้ว่าลูกสุขสบายดี ฉันก็พอใจแล้วจะ

ดนตรี ตื่นเต้น

- อ้ายพูดกับขนิษฐี
- เห็นหอยขมที่เดินอยู่บนต้นไม้ ไกลๆ ที่สามคนแอบอยู่
- ขนิษฐี
- หอย
- หอยเดินลงจากต้นไม้ไป

ได้น้ำ

- ฟองอากาศในน้ำ ผ่านหน้ากล้องที่เลื่อนลงไป
- ข้างล่าง (ที่ขมขมของสัตว์)
- กระตี่
- ปลาตุ๊ก
- ชะโดพรวดเข้ามาเสนอตัว
- กระตี่
- ปลาบู๋ทอง
- ปลาตุ๊ก
- ภาพกว้าง พอเริ่ม tilt up ก็บรรยาย
- fade out -

เอื้อย (fade under ไปเรื่อยๆ ระหว่างที่ 3 แม่ลูกคุยกัน)

เอื้อยไม่เห็น้อยเท่าไรหรอกจะ เอื้อยทำได้ แต่เอื้อยคิดถึงแม่จะ อยากให้แม่พูดกับเอื้อยได้จังเลย

อ้าย เห็นแม่แม่ ฟังสิ เหมือนยายเอื้อยกำลังคุยกับใครก็ไม่รู้

อี แอบดูมาหลายวันแล้วหละแม่ ทุกเช้าทุกเย็นเป็นต้องมานั่งคุยแบบเนี่ย ทุกวันเลย

ขนิษฐี อี๊ม ลูกต้องจับตาดูเอาไว้วันะ แม่ต้องรู้ให้ได้ว่ามันพูดอยู่กับใคร

หอย แยะแล้ว สามคนนี่กำลังสงสัยเอื้อยกับแม่ ปลาบู๋ทอง ดาย ดาย ดาย ดาย ทำไงดีละ

(off scene จนถึงปลาตุ๊กพูด)

หอย อีกหอย สามคนนั่น คงทำอะไรมากกว่าแอบดูแน่ ฉันทว่า

กระตี่ โอ๊ย น่ากลัวจัง

ตุ๊ก อี๊มม คอยตามกันขนาดนี้ พวกเราต้องดูแลแม่ปลาบู๋ทองกับหนูเอื้อยให้ดี ๆ

ชะโด ถ้าเป็นเรื่องในน้ำ ชะโดอาสาเองจ้า รับรองว่าจะไม่ให้ใครมาวุ่นวายกับแม่ปลาบู๋ทองได้เป็นอันขาด

กระตี่ ฉันทก็จะช่วยอีกแรงหนึ่ง ลุงตุ๊กไม่ต้องห่วง

แม่ปลา พวกเธอต้องลำบากเพราะฉันทกับลูกอีกแล้ว

ตุ๊ก อี๊มม ไหนลองวามาชี้ว่าพวกเจ้าจะทำยังไง

VO สัตว์ทั้งหลายจะช่วยให้เอื้อยและแม่ปลาบู๋ทองรอดพ้นภัยจากสามแม่ลูกได้หรือไม่ ติดตามชมตอนหน้าให้ได้แน่ครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 13

บ้านนายทอง เวลากลางวัน

- จาก LS บ้านนายทอง คอยๆ zoom in เข้าไป จนจบเสียงบรรยาย
 - ปูนา เดินจากเสาใต้ถุนบ้านมาที่ไต้บันไดเพื่อ แอบฟังสามแม่ลูกคุยกัน (เดินแบบนักสืบ)
 - ปูนาลัดเลาะมาจนถึงไต้บันได มองลอดไต้บันได
 - ขนิษฐี อ้าย และอี นั่งอยู่ที่บันไต่บ้าน
 - ขนิษฐี
 - อีพูดไปด้วยกินกล้วยได้ด้วย
 - ขนิษฐีส่ายหัว
 - อ้าย
 - อีรีบกลืนกล้วยให้หมดลูกแล้วโยนเปลือกผ่านของบันได โดนปูพอดี (เสียงอีพูดต่อ)
 - ปูแอบฟังอยู่โดนเปลือกกล้วยทับ ออกแรง ขยับจนพ้นไปได้ แล้วทำทาสีขัดขัดขึ้นไปข้างบน เมื่อได้ยินคำพูดของอี
 - ขนิษฐี
 - อ้ายพยักหน้าเห็นด้วย ยิ้มเจ้าเล่ห์ คอยๆ zoom in เข้าหาอ้ายที่ยืนอยู่
 - fade out -
- VO เมื่อเห็นเอี้ยชอบไปนั่งอยู่ที่ทำน้านานๆ อย่างมีความสุข ขนิษฐี อ้ายและอี จึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อสืบหาความจริงในเรื่องนี้
- ดนตรี ตามจังหวะการเดินทางของปู (นาร์กๆ)
- ปูนา อ้อ มาอยู่ตรงนี้นี่เอง
- อ้าย ทำยังไงจะรู้ว่ายายเอี้ยแอบพูดอยู่กับใคร
- ละแม่
- ขนิษฐี แม่ให้มันทำงานหนักตั้งแต่เข้ายันเย็น ก็ไม่เห็นซึมซาอะไรเลย ทำเสร็จก็ไปขลุกอยู่ทำน้านั้นแหละ
- อี แกล้งให้ทำขนมเยอะๆ สีแม่ ทำทุกวัน วันละห้าอย่างสิบอย่างก็ได้
- ขนิษฐี แกนี่ ไม่เคยฟังเรื่องกินสักทีนะ อี ยายอี
- อ้าย มันต้องมีอะไรแอบไว้แถวๆ นั้นแน่นอน
- อี โช้ (กล้วยติดคอ) แถวทำน้าจะมีอะไร พี่อ้าย มีแต่พวกปลาบู่โง่ๆ ทั้งนั้นแหละ
- ปูนา (เปลือกกล้วยลอยมาโปะพอดี) เอี้ย อี๊บ อี๊บ (ขยับเปลือกกล้วยให้พ้นตัว) หนอย มาว่าพวกเราโง่หรือ ช้อ เก่งจริงลงมาซี มา
- ขนิษฐี แม้ว่า พอเห็นมันผลอยๆ เราต้องบุกเข้าไปดู แบบไม่ให้มันรู้ตัวเลยนั้นแหละ
- อ้าย โช้ แม่ เราต้องบุกเข้าไปดู แล้วต้องดูให้ได้

โคนันไม้หัวไร่ปลายนา กลางวัน

- เอื้อยนั่งร้อยพวงมาลัยดอกไม้ เห็นแม่เปิดนั่งอยู่ข้างๆ ตะกร้าดอกไม้ คอยคาบดอกไม้ส่งให้
- แม่เปิด
- เอื้อยทำท่าขึ้นได้ หันไปดูแม่เปิดแล้วพูดต่อ เอื้อยเก็บดอกไม้ที่แม่เปิดทำตกดินใส่ตะกร้าด้วยไปด้วย
- แม่เปิดลุกขึ้นสะบัดกัน
- เห็นเอื้อย และแม่เปิดเดินออกไป
- เวลาผ่านไปชั่วข้าม
- เอื้อยกับแม่เปิดเดินมาใกล้ถึงทำน้ำ
- แม่เปิดเดินเหี่ยวตกตามหลังเอื้อย
- ปูยืนอยู่ริมทาง (มองจากข้างหลัง) เป็น background โบกกำมเรียกแม่เปิด
- แม่เปิดเดินมาที่ปู
- ปูนาเงยมองแม่เปิด
- หน้าแม่เปิดที่กำลังฟังปูนาเล่า หน้าตาตกใจ บ้าง พยักหน้าบ้าง
- fade out -

ทำน้ำ เวลาบ่ายคล้อย ใกล้เย็น

- อ้ายกับอี อยู่หลังต้นไม้ เห็นเอื้อยนั่งที่ทำน้ำ
- อ้าย
- เอื้อยยื่นพวงมาลัยไปในน้ำ เรียกแม่
- ภาพอยู่ที่อี
- อีทำหน้าแปลกใจหันไปพูดกับอ้าย
- อ้ายจู้ปาก
- เอื้อยหย่อนพวงมาลัยลงในน้ำ

เอื้อย รุ่มมัย เอื้อยไหว้พระสวดมนต์ทุกวัน ขอให้แม่ปลาบู่ทองของเอื้อยพูดได้ เอื้อยว่า แม่ก็คงอยากพูดกับเอื้อยเหมือนกันนะ

เปิด ก้าบ ก้าบ

เอื้อย จริงสิ นี่ถ้าเอื้อยเอามาล้างไปให้แม่ แม่ต้องดีใจแน่เลยหละ เราไปหาแม่ที่ทาน้ำกันดีกว่านะ พูดแม่เปิด

เปิด ก้าบ ก้าบ ได้เลยหนูเอื้อย ก้าบ ก้าบ

ดนตรี

เปิด ดีใจจัง เตียวจะได้ลงน้ำซะที ร้อนเหลือเกิน

ปู แม่เปิด แม่เปิด วู้ว วู้ว แวะทางนี้ก่อน มีขาวดวน

เปิด อ้าว ปูนา มาทำอะไรอยู่ตรงนี้ละ

ปูนา ก็มาดักรอบอกขาวเรื่องพวกบนบ้านนั้นนะสิ เมื่อเข้านี้ฉันไปสืบข่าวมาได้ยินสามคนแม่ลูกคุยกัน

ดนตรี รับต่อจนถึงทำน้ำ

ดนตรี

อ้าย คอยดูนะ เผลอเมื่อไหร่จะวิ่งเข้าไปดูให้รู้กันไปเลยว้า ยายเอื้อยกำลังพูดอยู่กับใคร

เอื้อย แม่จำ แม่ปลาบู่ทองของเอื้อย มาดูสิจ๊ะ (off scene) เอื้อยร้อยพวงมาลัยมาให้แม่จ๊ะ

อี พี่อ้าย ยายเอื้อยเรียกใครว่าแม่นะ พี่ได้ยินรีเปลา

อ้าย จู จู เจียบก่อนสิอี

เอื้อย สวยมัยจะแม่

- ปลาบู่ทองโผล่มาข้างๆ มือ
- เอื้อยกำลังเอาพวงมาลัยคล้องแม่ปลาบู่ทอง

- อ้ายกับอี มาอยู่ในลักษณะประชิดตัวแล้ว
- เอื้อยสะดุ้ง หันไปดู เมื่อได้ยินเสียงเรียก
- อี (คอยืดคอยาวดูในน้ำ ท่าทางตื่นเต้น)
- เอื้อยปล่อยมาลัยลงน้ำ บอกแม่ปลาบู่
- อีถามทันควัน

- เอื้อยก้มหน้าหลบตา เหวือแตก
- อ้ายยิ้มเจ้าเล่ห์ แล้วหลิวตามให้อีกก่อนพูด
- เอื้อยสะดุ้ง หน้ายังก้มต่ำ อ้ายพูดต่อ
- เอื้อยถอนหายใจโล่งอก
- เอื้อยลุกเดินผ่านไป อีขยับจะพูด อ้ายเอามือปิดปากอีไว้
- อ้ายกับอีเดินไป เห็นทำหน้าว่างเปล่า (LS)

แม่ปลา เอื้อย ลูกแม่ช่างน่ารักเหลือเกิน (echo)

เอื้อย อีกนิดสิจ๊ะแม่

SFX คนวิ่ง 2 คน

อ้าย ยายเอื้อย คอยกับใครหา

เอื้อย โอ๊ะ!

อี พี่อ้าย ! ดูนั่น ปลาบู่สีทองตัวโตโต โอ้โฮ

เอื้อย (off scene) แม่หนีไปเร็ว

อี เธอเรียกใครว่าแม่หา ยายเอื้อย แม่เธอ

เธออี แม่เธออยู่ไหนยะ

เอื้อย ไม่ใช่จ๊ะ

อ้าย ยายเอื้อย

ยังไม่ไปทำกับข้าวอีกเธอ อี มันจะเย็นแล้วนะ

เอื้อย จ๊ะ จ๊ะ เอื้อยไปเดี๋ยวนี้แหละจ๊ะ

อ้าย ชัวร์ อย่าเพิ่งพูดมากอี ไปเล่าให้แม่ฟังดีกว่า
เร็วสิ

VO โชคร้ายจริงๆ ครับ อ้ายกับอีมาเห็นแม่ปลา
บู่ทองเข้าชะแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป คอยเป็น
กำลังใจให้เอื้อยกับแม่ปลาบู่ทองด้วยนะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 14

ได้น้ำ เวลากลางวัน

- เหล่าสัตว์ได้น้ำกำลังประชุมกันพร้อมหน้าพร้อมตา
- สวาย
- หอย
- ปลาบู่ทอง (พุดแล้วน้ำตาไหล)
- ปูนา
- กระดี่
- ปลาตุ๊ก
- ปลาบู่ทอง (น้ำตาไหลอีกแล้ว)

VO เมื่อรู้ว่าอ้ายและอีได้เห็นแม่ปลาบู่ทองที่ทำน้ำแล้ว สัตว์ทั้งหลายต่างก็เป็นห่วงว่าจะเกิดเรื่องร้ายๆ ขึ้นกับเอื้อยและแม่ปลาบู่ทอง

สวาย สองสามวันนี้แม่ปลาบู่ทองอย่าเพิ่งไปหาหนูเอื้อยเลยนะ

หอย ไซ พวกนั้นต้องมาดักดูที่ทำน้ำทุกวันแน่ๆ แม่ปลา แต่ถ้าให้ฉันหลบอยู่แต่ในน้ำฉันคงทนไม่ได้แน่

ปู ฉันคอยเอาข่าวหนูเอื้อยมาเล่าให้ฟังก็ได้แหละกระดี่ แม่ลูกกันคงห้ามยากเนาะ ลุงตุ๊ก

ตุ๊ก อิมม ช้าก็เห็นใจ แม่ปลาบู่ทองจะไปหาหนูเอื้อยก็ต้องระวังตัวให้มากๆ นะ

แม่ปลา จ๊ะ จ๊ะ ฉันรับรองว่าจะระวังไม่ให้ใครเป็นอีกจ๊ะ

บ้านนายทอง ชานบ้าน - เวลาเย็น

- มุมสูง เห็นสามแม่ลูกนั่งอยู่ที่ชานบ้าน
- ขนิษฐี
- อ้าย
- อีทำท่าหวาดๆ ผมตั้งเล็กน้อย
- มือขนิษฐี เขกหัวอี ดังโป๊ก
- CU หน้าอี
- ขนิษฐีเอามือลูบคางใช้ความคิด

VO ส่วนอ้ายกับอีก็รีบกลับมาเล่าเรื่องของเอื้อยและปลาบู่ทองให้ขนิษฐีฟัง

ขนิษฐี ไอ้ปลาตัวนั้นมันต้องเป็นขนิษฐาแน่นอน อิม! เจ็บใจจริงๆ

อ้าย แล้วแม่จะปล่อยไว้อย่างนี้เหรอ

อี บรื้อ อ อ จันก็ปลาผีสิแม่ น่ากลัวจัง อื้อ โอ๊ย

ขนิษฐี (off scene) นี่แน่ะ ไม่เข้าเรื่อง จะไปกลัวมันทำไม อี

อิม ม นี่ถ้าแม่เอาเนื้อปลาบู่ทองมาโขลกทำน้ำยากินกับขนมจีนละอี มันจะอร่อยมั๊ยนะ อะ อะ

- อีตาโตทันที
- อีทำตาลอยมีจินตนาการ เลียปาก
- ขนิษฐี
- อีความฝันสลาย
- อ้าย
- ขนิษฐีหัวเราะ
- หันมาพูดกับอ้าย
- อ้าย
- fade out -

ทำน้ำ เวลาเย็นใกล้โพล์เพล้

- เอื้อยอยู่ที่ทำน้ำ
- เห็นมือจุ่มในน้ำ
- ปลาชะโดกับปลากระต๊อมหน้ากัน
- เห็นเท้าแม่เปิดโผล่ลงมาในน้ำ ชะโดมอง
- ปลาบู่ทองพูดแล้วว่ายน้ำขึ้นไปหาเอื้อย
- เอื้อย
- ปลาบู่ทองโผล่ขึ้นมาหาเอื้อย
- เอื้อยพูดกับแม่
- ปลาบู่ทองฟังลูกพูดน้ำตาไหล
- zoom out จากหน้าแม่ปลาเป็น LS ด้านหลัง
เอื้อยเห็นเงาตะคุ่มๆ ของอ้ายกับอีหลังต้นไม้
- อ้าย
- อีบ่นเพราะยุกกัด พูดแล้วตบยุกพัลวัน
- อ้ายหันไปดู

อี ว้าว ขนมน้ำยาปลาบู่ทองเธอแม่ มันก็
ต้องอร้อย อร้อย แน่ๆ เลย

ขนิษฐี (off scene) แต่แกสองคนต้องช่วยกันจับ
ปลามาให้แม่ก่อน

อี โห่

อ้าย เราสองคนเนี่ยนะแม่

ขนิษฐี ก็ต้องช่วยกันทั้งสองคนสิถึงจะจับได้ แต่
ตอนนี้ แม่จะใช้งานยายเอื้อยมันให้หนักๆ น้อย
หมั่นไส้! ดูมันจะมีความสุขมากเกินไป ชะแล้ว

อ้าย เรื่องถนัดเลยแหละแม่

เอื้อย แม่จำ แม่ เอื้อยมาแล้วจะ
(off scene) แม่ แม่มากินข้าวเถอะจะ
กระต๊อ (เสียงมากอน เห็นตัวที่หลัง) จะใช้หรือเปล่า
ก็ไม่รู้สิ เตียวฉันไปดูก่อนนะ

ชะโด นี่ใจแม่เปิดก็มาด้วย แสดงว่าตัวจริงเสียง
จริง

แม่ปลา (echo) โท ลูกแม่คงเพิ่งทำงานเสร็จใช่ไหม
เอื้อย แม่มากินข้าวสิจะ แม่ แม่อยู่ไหน
โอ แม่มาแล้ว

แม่ปลา (echo) เอื้อย แม่คิดถึงลูกเหลือเกิน
เอื้อย แม่จำ เตียวนี้ แม่ขนิษฐีเขาให้เอื้อยทำงาน
หลายอย่างจะ กว่าเสร็จก็จวนค่ำ
(off scene) เอื้อยเลยมาหาแม่ทุกวันไม่ได้ แต่
วันนี้เสร็จเร็วเอื้อยก็รีบมา แม่หิวมั๊ยจะ

อ้าย ดูยายเอื้อยสิ เหมือนพูดกับแม่ขนิษฐาเลย

อี ฉันว่าพูดมากไปด้วย ช้า โอ๊ย! นี่แน่ะ
(เสียงตบยุกเฝียะหะ)

อ้าย เบาหน่อยสิอี เตียวยายเอื้อยก็ได้ยินหรอก

- อี
 - แม่เปิดหันมามองตามเสียง
แล้ววิ่งด้วย high-speed ขึ้นบนบกไปทาง
ต้นไม้เห็นเข้าไปหลังต้นไม้ แล้วมีเสียง
ตะลุมบอน
 - LS เห็นคนวิ่งออกมาจากหลังต้นไม้ แม่เปิด
วิ่งออกมาหยุดมองไลหลัง ปิดปีกไปมาแบบ
ผู้ชนะ
 - fade out
- อี ก็ยุ่งมันกัดเจ็บนี่นา ดูซิ (ตบยุ้ง)
 - เปิด หือ มีคนมา ต้องเป็นพวกนั้นแน่เลย
ไม่ได้ๆ ต้องจัดการให้รู้ฤทธิ์เสียบ้าง
เสียงหลังต้นไม้ ว้าย เปิดบ้า ก้าน ก้าน โอ้ย
พี่อ้าย ช่วยด้วย อี วิ่งเหอะ ไปเร็ว
 - เปิด ก้าน ก้าน ฮะ ฮะ ให้มันรู้ชะบ้าง
ดนตรี สนุกๆ

ปลาหมึกทอง
ตอนที่ 15

บ้านนายทอง บริเวณชานบ้าน - เวลากลางวัน (วันรุ่งขึ้น)

- มุมสูงบ้านนายทอง คอยๆ zoom in ลงไป
 - diss ขนิษฐ อ้าย อี นักรักษาอาการฟกช้ำอยู่
 - อ้ายหน้าตาฟกช้ำเห็นมือขนิษฐกำลังทายาให้
 - อี มีผ้าพันแผล หัวปูด หน้าบวม ปากเจ็บ
 - ดูตลกๆ
 - ขนิษฐ
 - อ้าย
 - อี
 - ขนิษฐพร้อมลูกๆ
 - fade out -

ไต้ฟ้า - เวลากลางวัน

- ปลาชะโดว่ายเข้ามาในเฟรม	ชะโด มันต้องให้ได้อย่างเงี๊ยะแม่เปิด แหม เสียตาย
ที่ฉันไม่ได้ช่วยจัดการด้วย
- แม่เปิดท่ามกลางสัตว์น้ำ	เปิด โชคดีที่ยาย 2 คนนั้นไม่ทันระวังตัวนะไม่งั้น
ฉันคงแยเหมือนกันแหละ
- ปลารับเชิญ	ปลารับเชิญ ฉันว่าคนพวกนั้นต้องไม่ยอมแพ้นะ
- สวย	สวย ลูกเคยบอกวา จะสู้กับพวกที่ตัวโตกวา
ละก็เราต้องสามัคคีกัน แล้วก็อย่าประมาท

- แม่เปิดพริกเพ็ดกับสัตว์อื่น
- สัตว์น้ำทั้งหลาย
- fade out -

ริมตลิ่งใกล้ท่าหน้า - เวลากลางวัน

- เห็นขา (ชายผ้าถุงถลกขึ้น) ก้าวจุ่มลงน้ำ
- อีหักก้านมะละกอทำเป็นทออากาศ
- MS อีก้าวลงน้ำลึกไปจนหายไปจากเฟรม

ใต้หน้า - เวลาต่อเนื่อง

- diss แนวกลองปริ่มน้ำ เห็นก้านมะละกอ โผล่พ้นน้ำเป็นทออากาศหายใจ
- tilt down ลงใต้น้ำเห็นอีกำลังดำน้ำ ด้วยท่าทางว้ยน้ำที่ตลกๆ เคลื่อนตัวเข้าหา กลอง หันหน้าซ้ายขวาสอดส่ายหา ปลาบู่ทอง
- CU หน้าอีที่ตลกๆ ระหว่างดำน้ำ พอนึกถึงอาหารก็มีแผลอเลียปากทำให้ส้าลัก ต้อง โผล่มาผิวน้ำ
- ปลากระต๊อกับปลาเข็มว้ยผ่านหน้าอี มีเสียง พุดน้ำมาก่อนเห็นตัวเล็กน้อย
- ผ่านไปหน่อยก็เบรคเหมือนนึกขึ้นได้ ทำท่าตกใจแล้วว้ย ย้อนกลับไปดูใหม่
- ปลาทั้งสองว้ยมาจ้องหน้าอี
- ปลากระต๊อ+ปลาเข็มหันหน้ามามองกัน แล้วว้ยด้วยความเร็วออกไปทันที
- อีมองตามอย่างแปลกใจ

เปิด ไซ้ บอกพวกเราให้รู้กันทั่วๆ นะ จะได้ช่วยกันเป็นหูเป็นตา เห็นอะไรผิดปกติก็ต้องรีบมาบอกกัน

ปลา+++ ได้สิ/ เต็มทีเลยเปิด/ ได้ ได้

SFX "จ๋อม"

ดนตรี สนุกๆ

อี (echo) อยู่ไหนละ อี แม่ปลาบู่ทองตัวดี ขอดูให้ชัดๆ หน่อยเหอะ

SFX เสียงเดินลงน้ำ

SFX ใต้น้ำ

อี ฮึ่ม ม ม อยู่ไหนหน้า
ฮู้ ปลาเยอะจัง แฮ่ม มันน่าจับไปต้มส้มเหลือเกิน

บุง บุง เอือก (ส้าลักน้ำ) แค็ก แค็ก

เข็ม แม่เปิดน่าเป็นห่วงกว่าอีกระต๊อ
เหวอ อ อ เจ้าเข็ม เมื่อกี้นี้อะไรนะ

เข็ม นันสิ เธอเห็นรีเปล่า เหมือนยายนันจัง
ว้ย ดายแล้ว กลับไปดูให้แน่ใจเหอะ

กระต๊อ (ตื่นเต้น) เจ้าเข็ม ไซ้จริงๆ ด้วยแหละ

เข็ม รีบไปบอกพวกเราทันเถอะ เร็ว

อี หือ

- มุมสูงเห็นกลุ่มปลาใต้น้ำ ปลากระตี่และปลาเข้มวายมาแต่ไกล
- ปลาชะโด ปลาสวาย และปลาดุก หันไปดู
- ปลากระตี่กับปลาเข้มวายมาถึงที่ชุมนุมพอดี
- ปลาชะโดฮึดฮัด
- ปลาสวาย
- ปลาดุก
- สัตว์อื่นๆ
- หอย
- ปลานู
- ปลากระตี่ตบอกร้องด้วยความตกใจว่าไปหาปลาดุก
- ปลาดุก
- diss เป็น LS บรรยายภาคใต้น้ำ

กระตี่ (เสียงไกลมาใกล้) แม่แล้วลุดก ชะโดสวาย เร้ว

สวาย สงสัยจะมีเรื่องสนุกอีกแล้ว

กระตี่ แม่แล้วลุดก จันกับเจ้าเข้ม เจอยายพวกบ้านนั้น ดำน้ำลงอยู่ใกล้ๆ พวกเรานี่เองแหละชะโด หา มาอยู่ใกล้ชะด้วย ฮึม อย่างจี้ต้องให้รู้ฤทธิ์ชะบ้างแล้ว ไซ้ไหมสวาย

สวาย ได้เลยพี่โต พร้อมลุยอยู่แล้ว

ดุก ฮึมมี ข้าว่าพวกนั้นจะต้องมาหาแม่ปลาบู่ทองแน่ๆ

ปลา + หอย ไซ้ ๆ ๆ ๆ

หอย แล้วตอนนี้แม่ปลาบู่ทองอยู่ไหนล่ะ

บู่ โหน ไปรอหนูเอื่อยอยู่แถวทำน้ำโนนแหละ

กระตี่ ทำน้ำ! ดาย ดาย ทางเดียวกับที่ยายนั่นเลย

โอย ทำใจดีสะลุดก ข้าไม่ได้แล้ว

ดุก ฮึมมี เราน่าจะช่วยกันจัดการกับพวกนั้น

ให้รู้ชะที่ (fade out เสียง) ว่าอย่ามายุ่ง

VO ลุดกจะจัดการกับอีที่บุกลงไปได้น้ำอย่างไรแม่ปลาบู่ทองจะเป็นอันตรายหรือไม่ อย่าพลาดตอนต่อไปเชียวนะครับ

ปลาหมึกทอง
ตอนที่ 16

ไต้หน้า - เวลากลางวัน

- perspective ได้นำบริเวณทำน้าบ้านนายทอง ดนตรี สนุกๆ สบายๆ
 - แม่ปลาบู่ว่ายตรงไปยังเสาทำน้า VO เหลาสัตว์น้ำเร่งวางแผนเพื่อจัดการกับอ๊ที่ บุกรุกไปถึงได้น้ำ แม่ปลาบู่ทองก็เฝ้าแต่รอเอื้อย ด้วยความกระวนกระวาย
 - แม่ปลาบู่ทองว่ายวนเวียนไปมา แม่ปลา (echo) เอื้อย วันนี้ลูกจะมาหาแม่ได้หรือ เปลา
 - อ้อมองหาแม่ปลา ในน้ำ ทาหายใจทางปาก อ๊ มันน่าจะอยู่แถวๆ นี่แหละ ดลกๆ
 - มองแทนสายตาและการเคลื่อนไหวของอ๊ อ๊ โอ๊ะ แสงทองๆ นั่นต้องไซแนเลย ที่มุ่งไปยังเสาทำน้า
 - เห็นแม่ปลาบู่ทองเป็นสีทองๆวนเวียนข้างเสา สวย ฟีโด โน่นไง แม่ปลาบู่ทอง แล้วนั่น สีหน้าตื่นเต้นแบบของอ๊ ยายตัวยุง
 - ปลาชะโดกับสวย ว่ายคู่กันเข้ามาในเฟรม กระจดี ลงดูกลให้ลงมือพร้อมกันทุกรูปแบบนะ
 - ปลาเข็มหลายตัวตามมาสมทบพร้อมปลา เข็ม เราจะจัดการข้างบนนั่นเอง กระจดี
 - ปลาชะโดกับปลาสวยมองหน้ากัน สวย ฟีโด ฟีโดไปจับมือข้างโน้นนะ ฉันทจะจับ ข้างนี้
 - ปลาชะโด ปลาสวย ปลากระจดี กระจดี (off scene) ถ้าพร้อมแล้วประจำที่เลย พวกเรา
 - LS เป็นกลุ่มปลาแยกย้ายกันไปหลายทาง ดนตรี สนุกๆ ปนตื่นเต้น
 - ปลาเข็มเบนนอกกลอยตัวขึ้นบน ปลาชะโด ปลาสวย และปลาบู่ว่ายผ่านหน้ากล้องไป
 - อ๊ยังอยู่หลังเสาเฝ้ามองปลาบู่ทองที่ว่ายไปมา อ๊ ฮูว์ ตัวโตตึงจัง
 - ปลากระจดี กระจดี ระวัง หนึ่ง สอง ส้า ลงมือได้

- ปลาเข็มหลายตัวส่งเสียงดีใจเฮฮา
- ปลาเข็มที่รออยู่ลงมือพร้อมๆ กัน
- ปลาสวายกับปลาชะโดพุ่งจับมืออี
- อีสะดุ้งตกใจ ยกมือขึ้นดูพอเห็นปลา ผมตั้ง
กึ่งสะบัดกึ่งพยุ่น้ำ พยายามเหวี่ยงปลาออก
จากมือ
- เหล่าปลาเข็มเลื้อยก้านบัวจนขาด เห็น
ชิ้นส่วนที่รุ่งริ่ง / หรือขาดลอย
- อีท่าทางกลืนน้ำอีกใหญ่ก่อนสำลัก และ
ตะเกียกตะกาย พอยกมือขึ้นมาปลายัง
ติดอยู่ ก็สะดุ้งสะบัดไปปัดมา ดูซุลมุน
วุ่นวาย แล้วพยายามทะเล่ตัวขึ้นเหนือน้ำ
ได้อย่างทะลักทะเล
- อีร้องให้พุ่มพ่ายนิ้วมือแดงเป่ง หัวหูยุงเหยิง
- fade out -

บริเวณชานบ้านนายทอง - เวลาต่อเนื่อง

- CU หลังมืออี บวม แดงเป่ง
- ขนิษฐคิดว่าข้อมือควับมาพันมือ เห็นอีมีผ้าพัน
ตามหน้าตามตัว ดูสะบักสะบอมเล็กน้อย
- ขนิษฐิตาวาว
- อี
- ขนิษฐ
ขนิษฐหันมาชี้ยาย
- ยายชี้ตัวเอง
- ขนิษฐยิ้มแห้งๆ

เข็ม+++ เอ้ พวกเราลุย!

SFX เสียงปลาเข็มเลื้อยก้านบัว

ชะโด + สวาย อี๊บ อี๊มม จำ จำ

อี (อู๊อู๊) โอ๊ะ อู๊ว ว้าย ปลาบ้า ปลาโง โอ๊ย
ปล่อยนะ อี๊ย

ปลาเข็ม จะขาดแล้วพวกเรา อี๊บ อี๊บ เฮ

อี (กลืนน้ำอีกใหญ่แล้วสำลักพรวด) ปู๊ด ด เฮ่อ
ว้าย ไปให้พัน ไป บรี้อ อ เอ๊อ (สำลัก) โอ๊ย
ปู๊ด ด ด ฮือ แง แง แม่ช่วยด้วย แม่

อี แม่ แม่ อีไม่ยอม อีไม่ยอม

ดนตรี

อี อีเห็นปลาบู่ทองตัวนั้นอยู่แถวทำน้ำจริงๆ
นะแม่ โอ๊ย เบาๆ แม่ เจ็บนะ

ขนิษฐ ดูท่าแม่ต้องให้ยายเอื้อยมาช่วยจับปลา
ซะแล้ว

อี โห ยายเอื้อยจับปลาเป็นที่ไหน มีหวังอด
กินน้ำยากันพอดี

ขนิษฐ ใครบอก ฮะฮะ

แม่หมายถึงยายเอื้อยคนนี้ต่างหาก

ยาย ให้ยายปลอมเป็นยายเอื้อยเหรอแม่

ขนิษฐ ต้องใช้วิธีนี้แหละ ไล่ปลาบู่ทองมันตัวนั้น
ถึงจะยอมให้เราจับง่ายๆ

- zoom out เห็นสามแม่ลูกนั่งพูดและหัวเราะ
ระหว่าง zoom out ให้ fade under เสียง
สามแม่ลูกคุยกัน แล้ว VO ทับ

อ้าย อย่างนี้อ้ายก็ต้องตัดเสียงสิแม่

ขนิษฐ ไซลูก พูดช้าๆ เสียงอ่อนๆ ด้วย

อ้าย ฮะแอ้ม แม่จำ แม่ปลาบู่ทองของเอื้อย

อย่างนี้เหรอแม่

สามแม่ลูก หัวเราะพร้อมกัน

VO ขนิษฐจะจับแม่ปลาบู่ทองได้ตามที่วางแผน
ไว้หรือเปล่า อย่าพลาดชมตอนหน้านะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 17

บ้านนายทอง ในห้องของชนิษฐี หรืออ้าย - เวลากลางวัน

- LS บ้านนายทอง มีนกบินผ่าน
 - กล้องค่อยๆ zoom in ไปที่ฝาผนังด้านหนึ่งของบ้าน มีเสียงอ้ายกับชนิษฐีดังลุดออกมา
 - dissolve ภายในห้อง เห็นสามแม่ลูกกำลังซักซ้อม
 - อ้ายพยายามทำหน้าที่ดาทำทางประกอบด้วย
 - อีหัวเราะ (นั่งแตะข้าวโพดอยู่)
 - อ้ายหน้าเขียว
 - อีเถียง
 - ชนิษฐีห้ามปราม
 - อ้ายหงุดหงิด
 - อีหยิบสวิงมาถือ
 - ชนิษฐีและอ้ายมองอย่างไม่รู้จะทำยังไงกับอีดี
 - fade out -
- VO ชนิษฐีวางแผนให้อ้ายเลียนแบบเอื่อยทั้งน้ำเสียงและท่าทาง เพื่อกำจัดแมปลาบู่ทอง จะทำอะไรและจะสำเร็จหรือไม่ ติดตามชมได้เลยครับ
 - ชนิษฐี (off scene) ไม่ใช่ เสียงมันต้องอ่อนกว่านี้อีกอ้าย โส้ยแม่ แค่นี้ก็อ่อนจะแย่แล้ว
 - ชนิษฐี ยัง ก็มันยังไม่ได้ ลองใหม่ซิ
 - อ้าย อะแหม แม่จ๋า เอื่อยมาแล้วจ๋า ะ
 - อี อะ อะ ตลกจัง ไม่เห็นเหมือนเวลายายเอื่อยพูดเลย
 - อ้าย อี! อย่าพูดมากนะ เก่งจริงมาพูดเองสิ
 - อี ก็ถ้าหน้าฉันคล้ายยายเอื่อยอย่างพี่ละก็อสบายมาก ขอบอก
 - ชนิษฐี นี่! เลิกเถียงกันซะที อ้าย ลูกต้องพยายามให้มากกว่านี้หน่อย
 - เพราะแม่ต้องรีบกำจัดมันไปให้เร็วที่สุดก่อนที่พ่อแกจะรู้เรื่อง
 - อ้าย อี
 - อี อย่างนี้ ฉันก็ต้องซ้อมใช้สวิงด้วยสิแม่ จะได้ไม่พลาดใจ นี่ พับเข้าให้ นี่ ตักเลย

ท้องนา เวลากลางวัน

- ร่มไม้ใบกสะบัด tilt down ลงมาเห็นเอื้อย
ยีนเหม่อมองไปเห็นบ้านตัวเองอยู่ไกลๆ มี
แม่เปิดยืนอยู่ข้างๆ ควายที่เลี้ยงไว้อยู่ใกล้ๆ
- แม่เปิดพริกเพียดหัวทาง
- เอื้อยลูบหลังควาย
- แม่เปิดนึกในใจ
- แม่เปิดลุกขึ้น เดินแกมวิ่งออกไป
- เอื้อยหันไปเห็นพุดไลหลัง
- CU หน้าเอื้อยที่ดูเศร้าหมองผมปลิวพริ้ว
- fad out -

เอื้อย เอื้อยทำงานจนไม่ได้ไปหาแม่มา 2 วันแล้ว
นะแม่เปิด แม่จะเป็นยังไงบ้างก็ไมรู้
เปิด ก้าบ ก้าบ เอื้อย นำสงสารทั้งแม่ทั้งลูกจริงๆ
เอื้อย วันนี้นางหมดแล้ว เอื้อยจะรีบกลับบ้านเอา
ข้าวห่อไปให้แม่นะแม่เปิด
เปิด นี่ถ้าแม่ปลาทูทองรู้ว่า หนูเอื้อยจะไปหาคง
ดีใจน่าดู
ก้าบ ก้าบ แอบไปบอกข่าวก่อนดีกว่า
เอื้อย อ้าว แม่เปิดจะไปไหน แล้วรีบกลับมาจะ
วันนี้เอื้อยรู้สึกใจคอไม่ค่อยดีเลย ทำไมก็ไมรู้

ทำหน้า ต่อได้หน้า เวลาบ่าย (ดูเงาไม้ที่ทอดในน้ำ)

- ชาคนเดินเข้ามาในเฟรม (ของอ้าย)
- เห็นขาอีกคู่ตามติดกันมา (ของอี) ในลักษณะ
เกือบซ้อนกัน
- ชาคู่แรกทวดตัวลงนั่ง คูหลังก็ประกบติด
นั่งด้วย
- กล้องกว้างออก เห็นเป็นกึ่ง profile ใบหน้า
ที่มีผมสยายคล้ายเอื้อย
- เห็นเป็นหน้าอ้ายที่กำลังส่ายยิ้มน้อยๆ อยู่
- อี (อยู่ข้างหลัง) กระซิบข้างหู ยกหัวแม่มือโป้งให้
- อ้ายยิ้มเหี้ยมเกรียมขึ้น

ดนตรี ตื่นเต้น

อ้าย (ดัดเสียงเป็นเอื้อย) แม่ แม่จำ เอื้อยมาหาแม่
แล้ว แม่ขึ้นมากินข้าวเถอะจ้ะ

อี อ้ออี๋ ยอดไปเลยพี่อ้าย เหมือนเปียบเลย
อี อี
อ้าย เธอเตรียมจับไว้ให้ตีกีแล้วกันยายอี หี หี

ได้น้ำ (ใกล้เสาทำน้ำ) เวลาต่อเนื่อง

- ปลาชะโดอยู่กับปลากระดีและปลาเข็ม
- กระดีหันหลังกลับเรียกปลาบู่ทอง
- ปลาบู่ทองว่ายเข้าเฟรมมา

ชะโด เฮ้ กระดี นั้นเสียงเอื้อยใช้มั๊ย

กระดี ไซ้ ไซ้ แม่ปลาบู่ทอง หนูเอื้อยมาแล้ว เร้ว
แม่ปลา ขึ้นไปหาเอื้อยกันเถอะ ฉันทอยากเห็นหน้า

ลูกเหลือเกิน

เข็ม แม่ปลาบู่ทองรีบไปเหอะ พวกเราจะรออยู่

ใกล้ๆ นี่แหละ

แม่ปลา จันฉันทไปละนะ

VO แยะแล้วครับ พวกสัตว์ทั้งหลายคิดว่า

เอื้อยเอาข้าวมาให้แม่ปลาบู่ทองจริงๆ ชะด้วย

เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร ติดตามชมให้ได้นะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 18

ทำน้ำ เวลาบ่ายมาแล้ว

- LS มีต้นไม้ใหญ่ริมทำน้ำเป็น foreground แล้วค่อยๆ zoom in ไปยังอ้ายกับอี (เห็นด้านซ้าย) ที่นั่งเรียกปลาบู่ทองอยู่
- dissolve เป็นอ้าย MCU (diss ระหว่าง zoom) มุมเงยเล็กๆ เห็นอีบังอยู่ด้านหลัง
- อีกระซิบ ทำตาโต ชี้นิ้วไปในน้ำ
- อ้ายเอี้ยวหน้าไปพูด แล้วหันกลับมาองน้ำ
- ผีวน้ำเรืองแสงประกายสีทอง
- ปลาบู่ทองโผล่ขึ้นมาแสดงตัว
- MS อ้าย ผมปิดบังใบหน้าบางส่วน ก้มลงพูด
- มุมสูงข้ามไหล่อ้าย เห็นปลาบู่ว่ายเข้าไปใกล้ มือที่ยื่นมาในน้ำ
- ปลาบู่ว่ายเข้าไป ในมืออ้าย
- อ้ายเรียกอีพร้อมทั้งยกสองมือขึ้นจากน้ำ มีปลาบู่ทองอยู่ในอุ้งมือด้วย (เห็นแป็บเดียว)
- เหมือนสวิงผ่านหน้ากล้องแว็บลงไป แล้วยกลอยขึ้นมาจากด้านล่างเฟรม มีปลาบู่ทองดิ้นไปมาอยู่ในสวิง เห็นประกายสีทอง/น้ำหยด

บ้านนายทอง - ในครัว

- BCU ปากขนิษฐีอ้ากว้างๆ หัวเราะดังๆ เห็นขนิษฐีใช้มือจับตรงหัวปลา ยกขึ้นสูง
- CU แม่ปลาบู่หน้าตาไหล ดิ้นไปมา

ดนตรี

VO อ้ายตัดเสียงเป็นเอื้อย ทำให้แม่ปลาบู่ทองหลงเชื่อและว่ายมาหาที่ทำน้ำเพียงลำพัง เรามาเอาใจช่วยแม่ปลาบู่ทองกันนะครับ

อ้าย แม่จ๋า แม่อยู่ไหน แม่

อี พี่อ้าย แสงทองๆ มาแล้วพี่

อ้าย ระวังนะอี อย่าให้พลาดเป็นอันขาด

ดนตรี ประจำแม่ปลาบู่

แม่ปลา (echo) เอื้อยลูกแม่ แม่มาแล้วลูก เอื้อย

อ้าย แม่ เอื้อยเอาข้าวมาให้แม่จะ

แม่มาใกล้ๆ มือเอื้อยสิจะ เอื้อยอยากให้แม่อยู่ในมือเอื้อยนานๆ

แม่ปลา (echo) ลูกแม่ช่างน่ารักจริงๆ (น้ำตาไหล)

อ้าย อี! เร็ว

อี (off scene) นี่แน่ะ ฮะ ฮะ ไม่มีพลาด

อ้าย+อี หัวเราะอย่างถูกใจทั้งสองคน

แม่ปลา (ตกใจ+หวาดกลัว) เอื้อย โอ๊ะ! เกิดอะไรขึ้น ทำไมทำกับแม่อย่างนี้ละลูก เอื้อย

ขนิษฐี ฮ่า ฮา ฮา ในที่สุด เธอก็นั่นฉันไม่แพ้

ขนิษฐา โอ๊ะ โอ๊ะ ไม่ใช่สินะ แม่ปลาบู่ทอง (เยาะเย้ย)

แม่ปลา (echo) โอ ขนิษฐี ปล่อยฉันไปเถอะ (ละอื่น) อย่าทำอะไรฉันเลย

- zoom out เห็นอ้ายกับอีนั่งอยู่ข้างๆ ชนิษฐี
- ชนิษฐียกปลาขึ้น พุดใส่
- ปลาบูทองมองหน้าชนิษฐี แล้วหลับตา เหมือนปลงแล้ว (ว่าตายแน่) น้ำตาไหล
- MS ชนิษฐีกับลูกๆ
- กล้องระดับพื้นเห็นปลาบนเขียงและชนิษฐีที่ พุดแล้วหยิบไม้ข้างๆ ตัว (เหมือนไม้พลอง สั้นๆ)
- MS หน้าชนิษฐี เงื่อไม้ ขึ้นสูง แล้วหวด ลงมา
- เห็นแสงเหมือนฟ้าแลบสว่างวาบเต็มจอ
- zoom out เร็ว เห็นเอื้อยที่มองฟ้าแลยและ เมฆฝนที่ตั่งเค้าอย่างรวดเร็ว ลมแรง
- เอื้อยหันไปชวนแม่เปิด แม่เปิดบินขึ้นไป ยืนบนหลังควาย
- เอื้อยปลดเชือกจูงควายไป

ทำน้ำ ฟ้ามีดลมแรง

- diss เอื้อยนั่งอยู่ตรงทำน้ำ เรียกแม่ (ฟ้าคะนอง)
- แม่เปิดพูดกับสัตว์น้ำ (ปลาชะโด สวาย กระตี่)
- MS ปลา 2 – 3 ตัว
- ปลาสวาย
- แม่เปิดสั่นหัวปฏิเสธ ทำท่าครุ่นคิด

ชนิษฐี อย่าตื่นซี ฉันไม่ปล่อยปลาหลุดมือไปง่าย ๆ เหมือนเธอหรอก

ข้อสำคัญ ฉันเป็นคนชอบกินปลาซะด้วยซี อะ อะ

แม่ปลา (echo) เอื้อย แม่คงต้องตายแน่แล้ว (สะอื้น)

อี่ ฉันไปตม่น้ำนะแม่ พอขอเดเกล็ดปลาเสร็จ ปีบก็ตม่นิบ เนื้อจะได้หวาน หวาน น น

ชนิษฐี ลากอนแม่ชนิษฐา ขอบใจนะที่อุตส่าห์มา เป็นมือเย็นให้พวกเรา อะ อะ

ดนตรี ดินแดน

SFX เสียงฟ้าผ่า เบรียง!

เอื้อย โอ๊ะ (ตกใจฟ้าผ่า) แยะแล้ว สงสัยจะมีพายุ ใหญ่ เรากลับบ้านกันเถอะแม่เปิด เอื้อยจะรีบ เอาข้าวไปให้แม่ด้วย

เปิด ไปเลย ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ

เอื้อย แม่จ๋า แม่จ๋าอยู่ไหน ทำไมแม่ไม่มาหา เอื้อยจะ

เปิด นี่พวกเธอไม่รู้จริงๆ เหนียวแม่ปลาบูทอง ไปไหน

กระตี่ เอ้า ก็เอื้อยเพิ่งเรียกหาแม่ปลาบูไปเมื่อตะกี้ นี่นา

สวาย ไซ้ แม่ปลาบูทองขึ้นมาแล้วครับ แต่ไม่กลับ ลงไปซักที พวกเราเลยต้องขึ้นมาดูใจ

เปิด เอ๊ย ฉันกับหนูเอื้อยเพิ่งมาจริงๆ นะ เอ

- ปลาสวย
- แม่เปิดนิกขึ้นได้เอาปีกตบออกตกใจ
รีบผลุนผลันว่ายน้ำขึ้นบกไป เรียกเอื้อย
ไปด้วย
- แม่เปิดพุ่งมาในเฟรม รีเข้าปอดุน เอื้อย
ตึงเสื้อ
- เอื้อยหันมาพูดกับแม่เปิด น้ำตาไหล แต่
ชะงักเมื่อถูกตึงเสื้อ
- LS เอื้อยลุกขึ้นหันหลังกลับเดินแกมวิ่ง
แม่เปิดวิ่งไปข้างๆ ฝนเริ่มลงเม็ด
- fade out -

สวย แม่เปิดอย่าพูดเล่นนา ฟังไม่ค่อยดีเลย
เปิด รีว่า โอ้ย ดายแล้ว ต้องสามแม่ลูกนั้นแน่ๆ
ตาย ดายแล้ว หนูเอื้อย

เปิด ก๊าบ ก๊าบ เร็วหนูเอื้อย ไปบ้านกันเถอะ

เอื้อย แม่เปิด แม่ปลาบู่ทองไปไหนไม่รู้ (สะอื้น)
หือ แม่เปิดรู้เหรวาแม่อยู่ไหน
แม่เปิดพาเอื้อยไปเร็วๆ นะ

บ้านนายทอง บริเวณชานบ้าน บรรยากาศ

ฝนตกฟ้าคะนอง

- CU สำหรับอาหาร มีถ้วยน้ำยาสีเหลืองอร่าม
พร้อมผักแนมขนมจีนหลายๆ อย่าง
(จุดตะเกียง)
- จับมือช้อนตักน้ำยา เห็นนายทองท่าทาง
เอร็ดอร่อยกับอาหาร
- MS เห็นชนินฐิ์ อ้าย อี ล้อมวงกิน
เอร็ดอร่อย
- diss zoom out ซ้ำๆ ภาพมุมสูงทั้ง 4 คน
นั่งล้อมวงกินข้าว

SFX ฝนฟ้าคะนอง

นายทอง (off scene) เสียงชดน้ำแกง ชู้ต
ฮัมม์ วันนี้ น้ำยาอร่อยมากนะแม่จู้
สามแม่ลูก ดีจังแม่ / ไม่ได้กินปลามานานแล้ว/
ชู้ต อร่อย อร่อย

VO น้าสงสารจริงๆ นะครับ แม่ปลาบู่ทอง
กลายเป็นน้ำยาอันแสนเอร็ดอร่อยไปซะแล้ว
เรื่องราว จะเป็นอย่างไรต่อไป ต้องรอชมตอน
หน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 19

นอกบ้านนายทอง ฝนฟ้าคะนอง – เวลา

กลางวัน

- LS บ้านนายทอง เห็นสายฝนโปรยปราย
ฟ้าแลบ

SFX ฝนฟ้าคะนอง

VO เอื้อยตกใจมากที่ไม่พบแม่ปลาบู่ทองที่ทำน้ำ
แม่เปิดเกิดสังหรณ์ใจอะไรบางอย่าง จึงรีบพา
เอื้อยฝ่าสายฝนกลับไปบ้าน

- diss แม่เปิดจําหน้าเอื้อยเข้าเฟรม
- MS แม่เปิดพูดกับเอื้อย
- CU หน้าเอื้อย
- fade out-

เอื้อย แม่เปิดพาเอื้อยกลับมาบ้านนี่นา

เปิด เร็วเข้าหนูเอื้อย เตียวไม่ทัน ก้าบ ก้าบ

เอื้อย หรือว่า แม่ปลาบู่ทองถูกจับมาไว้ที่บ้าน

บ้านนายทอง บริเวณที่กินข้าว – เวลา

เดียวกัน

- สายฝนสาดผ่านชายคาบ้าน ไกลที่กินข้าว
หรือมุมสูงเห็นสี่คนล้อมวงกินข้าว
- นายทอง

SFX ฝนฟ้าคะนอง

ทอง (off scene) อือม ปานนี้แล้วทำไมเอื้อยยัง
ไม่กลับมาบ้านอีก ไปติดฝนอยู่ที่ไหนรีเปสาเนี่ย
แม่รู้

- ขนิษฐา

ขนิษฐา โ้ยย ย ย พี่ทอง ยายเอื้อยมันก็ไปเที่ยวเล่น
ตามประสาอันแหละ

- อ้ายกับอี

อ้าย ไข่จะพ่อ เนี่ย อ้ายกับอีก็สงสารนะ ไม่ได้
ให้ช่วยทำงานอะไรเลย

- ขนิษฐายิ้มเจ้าเล่ห์

ขนิษฐา ไม่มีแม่ขนิษฐาแล้ว ฉันก็เ็นดูยายเอื้อย
เหมือนลูกคนหนึ่งละพี่ทอง

SFX เสียงวิ่งขึ้นบันได

- ขนิษฐาหันไปมองทางบันได

ขนิษฐา นันไงละ ยายเอื้อย มาพอดีเชียว

- รับหน้าเอื้อย ดินเด็น เหนื่อย เปียกปอน
ทั้งตัว

ดนตรี ดินเด็น

- นายทอง

- อ้ายพูดอย่างเขี้ยหยัน

- อียกช้อนเขี้ยเอื้อย

เอื้อย สีหน้าตกใจกว่าเดิม

- อีชวนกิน - เขี้ยเต็มที

- เอื้อยอุทานเรียกแม่ 1 คำน้ำตาไหลพราก
แล้วเอามือปิดปากไม่ให้เสียงลอดออกมา

- นายทองตกใจท่าทางของเอื้อย

- สามแม่ลูกมองเอื้อย

- อ้ายกับอี

- อี

- CU หน้าเอื้อย (กึ่งก้มหน้า) กำลังร้องไห้

- เอื้อยทรุดตัวลงร้องไห้อยู่หน้าชาน

กล้อง zoom in

- fade out -

บริเวณรอบบ้านนายทอง - เช้าวันรุ่งขึ้น

- หยดน้ำหยดผ่านเฟรม กล้อง tilt down ตาม
หยดน้ำอีกหยดที่ตกกระทบในใบไม้บน
พื้นดิน

- ปูนาอยู่ที่ใต้ถุนใกล้เสาบ้าน

- หอยเกาะอยู่ที่เสา

- ปูนาพูดต่อ

- แม่เปิดร้องไห้เอาปีกเช็ดน้ำตาป้อยๆ

ทอง (off scene) เอื้อย ไปไหนมาล่ะลูก มากินข้าว

เอื้อย เนี่ย แม่รู้เขาทำกับข้าวเองนะ

อ้าย เมื่อตอนบ้าย ฉันกับอีจับปลาประหลาดได้
ที่ทำน้ำ ก็เลยเอามาทำขนมจีนน้ำยา อร่อย
อร่อย

อี ถ้าไม่รีบมากินจะเสียใจนะ ยายเอื้อย

อะ อะ

เอื้อย โอ หรือว่า แม่ (off scene - เสียงอีซด
น้ำแกง)

อี (ซดน้ำแกง) เคยกินมั้ละเอื้อย น้ำยาปลาบูทอง
นะ โฮะ โฮะ อร่อยที่ซูด เตี้ยวจะหาว่าไม่ชวน

เอื้อย แม่! แม่จำ (ร้องไห้ น้ำตาไหลพราก)
(echo) แม่ปลาบูทองของเอื้อย (สะอื้นรำไห้)

ทอง เอื้อย ทำไมไปยืนร้องไห้อย่างนั้นล่ะลูก

ขนิษฐ ก็คงคิดถึงแม่ขนิษฐาละมั้งพี่ทอง

อ้าย อ้ายว่า ร้องไห้เพราะหิวข้าวมากกว่านะแม่

อี งั้นก็ต้องมากินน้ำยาปลาบูทองสิยายเอื้อย
(off scene) จะได้หายหิวเป็นปลิดทิ้ง อะ อะ

VO ในที่สุด เอื้อยผู้มาสงสารก็รู้ว่า แม่ปลาบูทอง
ถูก 3 แม่ลูกฆ่าตายเสียแล้ว

ดนตรี

ดนตรี เสร้า

SFX บรรยากาศยามเช้า เสียงน้ำหยดลงบน
ใบไม้

ปูนา ไม่น่าเชื่อเลยว่า แม่ปลาบูทองของเราจะ
อายุสั้นอย่างนี้ คิดแล้วใจหายนะ

หอย จริงด้วย

ปู คนอะไรโหดเหี้ยมอำมหิตเหลือเกิน

เปิด พวกคนใจร้าย (เน้นเสียง) สงสารก็แด
หนูเอื้อย อือ อือ

- บัณฑิต

- หอย

- แม่เปิดเอาปีกกรีดน้ำตา

แม่เปิดชะงักหยุดร้องให้ ทำหน้าตาเหมือน
อะไร

- เห็นเกล็ดปลาเปล่งประกายวาวสีทองที่พื้นดิน

- แม่เปิดวังกลับเข้ามาในเฟรม ปากคาบนาง
 อย่างเป็นประกายทองวาว แล้วมาวางตรง
 หน้าปู่กับหอย

- ปณ

- หอย

- ปูนาคิบบเกล็ดปลาขึ้นให้แมเปิด

- แม่เปิดพุดแล้วคาบเกล็ดปลาแล้วเดินอย่าง
ตื่นเต้นออกไป

ปู สงสารแล้วมัวแต่ร้องไห้เนี่ย มันไม่มีอะไร
ดีขึ้นหรอกนะแม่เปิด

หอย ถูกต้อง สู้มาคิดหาทางช่วยให้หนูเอื่อยหาย
เศร้าโศกดีกว่า

เปิด ก็ฉันไม่รู้จะทำอะไร จะช่วยได้ยังไง ฉันก็
ร้องไห้ละสิ ฮือ ฮือ

โอ๊ะ นั่น พวกเธอมาดูอะไรนี้เร็ว (ตื่นเต้น
มาก)

หอย+ปู (off scene) อะไรเหรอแม่เปิด/อ้าวแล้วจะ
ไปไหนล่ะนั้น

ดนตรี

เปิด นี่ ดูลสิ เหวว่าอะไรละ

ปู โห เกล็ดแม่ปลาบู่ทองนี่นา

หอย ยอดเลยแม่เปิด ถ้าหนูเอื่อยเห็นต้องดีใจ
แน่ๆ

ปู ไช รีบๆ ไปเถอะแม่เปิด หนูเอื่อยอยู่ตรง
บันไดหน้าบ้านนั้นแหละ

เปิด จั๊นฉั่นไปก่อนนะ

VO ด้วยความตั้งใจ แม่เปิดจึงรีบนำเกล็ดปลา
ปลาบู๋ทองไปให้อ้อย เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร
ต้องติดตามกันต่อไปครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 20

บันไดหน้าบ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- LS บ้านนายทอง zoom in	ดนตรี เศร้า
- diss เอื้อยเทน้ำใส่ตุ้มแล้วเดินมางัดบันไดบ้าน	SFX บรรยายอากาศยามเช้า
- เป็น MS เห็นเอื้อยพุดหน้ากับท่อนแขนร้องไห้ ข้างๆ มีกระชุน้ำวางอยู่	VO (พอเริ่ม zoom) เอื้อยมีแต่ความเศร้าโศกเมื่อต้องสูญเสียแม่ปลาบู่ทองไป ขณะที่แม่เปิดและเพื่อน ๆ ไปพบเกล็ดแม่ปลาบู่ทองเข้าโดยบังเอิญก็รีบนำมาให้เอื้อยทันที
- ตัดมาเป็นมุมเงยได้บันได แทนสายตาแม่เปิดกลอกสายตาดูซ้ายที่ ขวาทที่	เอื้อย สะอื้นรำไห้
- แม่เปิดโผล่หน้ามาข้างบันได ปากคาบเกล็ดปลาบู่ทองมาด้วย	ดนตรี ล้อสายตา และจังหวะกิริยาของแม่เปิด
- เอื้อยยังนั่งก้มหน้าสะอื้น แม่เปิดวางเกล็ดปลาบู่ลงในกระชุ แล้วส่งเสียงเบาๆ	เปิด ก๊าบ ก๊าบ หนูเอื้อย
- เอื้อยเงยหน้าขึ้นมองแม่เปิด	เอื้อย แม่เปิดเธอจะ (สะอื้น) แม่เปิดรู้มั๊ย แม่ปลาบู่ทองของเอื้อยตายแล้ว เอื้อยช่วยแม่ไม่ทันจริงๆ
- แม่เปิดผงกหัวเป็นเชิงให้เอื้อยมองในกระชุ	เปิด หนูเอื้อย ก๊าบ ก๊าบ
- เอื้อยพูดต่อก่อนเลื่อนสายตาลงมองกระชุ	เอื้อย เอื้อยไม่มีใครแล้ว อือๆ แม่เปิดจะพา (ชะงัก)
- CU เกล็ดปลาบู่ทองแวววาวในกระชุ	เอื้อย (off scene) โอ เกล็ดแม่ปลาบู่ทองแม่เปิดเอาเกล็ดแม่ปลาบู่ทองมาให้เอื้อยหรือจะ
- เอื้อยตื่นเต้นดีใจยิ้มทั้งน้ำตา	เปิด (off scene) ก๊าบ ก๊าบ
(cut ต่อเนื่องเข้าบนสวรรค์)	เอื้อย (off scene) ขอบคุณมากจะแม่เปิด เอื้อยจะเก็บไว้ได้หมอนจะได้ไม่มีคนเห็น

บนสวรรค์

- ภาพเอื่อยยิ้มทั้งหน้าตาอยู่ในวงเลนส์ของ เทวดา
- เทวดากล้องลงจากระดับสายตา
- นางฟ้าขนิษฐา นั่งร้องไห้ตรงหน้าเทวดา
- ขนิษฐา
- เทวดาพยักหน้าหงึกหงัก
- ขนิษฐา
- เทวดาพูดแล้วมีลำแสงออกจากมือเทวดา
- fade out -

เทวดา (off scene) อือมม มี

เอื้อ ทำม้าย ย คนพวกนี้ถึงได้ใจคอ

โหดร้ายกันนัก ไม่กลัวบาปกรรมชะมังเลย

เทวดา (off scene) เจ้ากับลูกก็มีวิบากกรรมอยู่ไม่น้อยนะ ต้องทำใจ พยายามให้อภัยคนที่ทำร้ายพวกเจ้าให้ได้

ขนิษฐา เจ้าคะ แต่ฉันยังมีโอกาสอยู่กับลูกได้อีก ไชยย เจ้าคะ

เทวดา ได้สิ (เน้นเสียง) แต่ที่สำคัญก็คือ เจ้ากับลูกต้องไม่คิดร้าย พูดจาวาร้าย หรือทำร้ายใครเป็นอันขาด ไม่เช่นนั้น เจ้าทั้งสองจะไม่ได้พบกันอีก

ขนิษฐา เจ้าคะ

เทวดา จันทน์เจ้าก็ไปเถอะ

SFX อภินิหาร

ซาบบ้านนายทอง บริเวณที่กินข้าว - เวลากลางคืน

- ฟ้ามืด ดวงดาวสองแสงเป็นระยะๆ
- diss เอื้อนั่งฟังเสาร้องไห้
- เอื้อปาดน้ำตาแล้วตาโตเมื่อได้ยินเสียงแม่ ก่อนหันไปดู
- เอื้อ + ขนิษฐา
- ขนิษฐา เลื่อนมาใกล้ๆ เอื้อ
- เอื้อเข้าไปกอดแม่
- ขนิษฐาลูบผมเอื้อด้วยความรัก รับหน้าขนิษฐาที่ก้มลงพูดกับลูก

ดนตรี ช้า

SFX บรรยากาศกลางคืน

เอื้อ แม่จ๋า แม่อยู่ไหน แม่ (สะอื้น)

ขนิษฐา (off scene) เอื้อ ลูกรักของแม่

เอื้อ แม่! (หันไปดู)

แม่ แม่มาหาเอื้อจริงๆ ด้วย แม่จ๋า

ขนิษฐา ลูกแม่

เอื้อ แม่ แม่อยู่กับเอื้อ แม่อย่าไปไหนอีกนะจ๊ะ

ขนิษฐา คนดีของแม่ อย่าร้องไห้สิลูก

ถึงยังงี้แม่ก็อยู่กับลูกไม่ได้อีกแล้ว

- เอื้อย
- ขนิษฐาโอบกอดลูกไว้
- เอื้อย
- ขนิษฐา

- เอื้อย
- ขนิษฐาจับไหล่เอื้อยไว้
- CU ขนิษฐา

- เอื้อย
- ขนิษฐา

- ขนิษฐาเลื่อนออกไปจากเอื้อย ขึ้นฟ้าอย่างรวดเร็ว
- เห็นเอื้อยพุ่งตัวเข้ามาในเฟรมเหมือนตามแม่ แต่หยุด ร้องไห้
- MLS เอื้อยที่ร้องไห้ มีท้องฟ้าเป็น back ground
- จากเอื้อย tilt up แทนสายตาขึ้นไปยังท้องฟ้า
- fade out -

เอื้อย ทำไมล่ะจ๊ะ

ขนิษฐา เพราะแม่หมดอายุขัยแล้วจริงๆ นะสิลูก

เอื้อย แล้วเอื้อยจะอยู่กับใครล่ะจ๊ะแม่จ๋า

ขนิษฐา แม่จะอยู่ใกล้ๆ ลูกเสมอ ตราบใดที่ลูกของ

แม่เป็นคนดี ไม่คิดร้ายใคร และให้อภัยคนอื่น

เอื้อย ทั้งๆ ที่เอื้อยถูกแกล้งตลอดเวลาหรือจ๊ะ

ขนิษฐา ลูกรัก เชื่อแม่เถอะ ความดีย่อมชนะ

ความชั่ว ใครทำอะไรก็ย่อมได้รับผลจากการ

กระทำของตัวเองเสมอ

เอื้อย ถ้าเอื้อยทำความดี แล้วจะได้พบแม่มั้ยจ๊ะ

ขนิษฐา ได้สิลูก และถ้าลูกเอาเกล็ดปลาหมึกทองไป

ฝังดินไว้ เราก็จะได้พบกันทุกวัน

แม่ต้องไปแล้ว (เสียงห่างออกไป)

เอื้อย แม่ แม่อย่าไป อย่าทิ้งเอื้อยไปสิจ๊ะ

ขนิษฐา (off scene) ทำแต่ความดีเท่านั้น ลูกรัก

เอื้อย แม่จ๋า เอื้อยสัญญา เอื้อยจะทำแต่ความดีจ๊ะ

ดนตรี ช้า

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 21

บริเวณใกล้ริมน้ำ - เวลากลางวัน

- LS ทางเดินไปยังริมน้ำ (บริเวณปลูกมะเขือ) ดนตรี สบายๆ
- มีไม้เลื้อยใหญ่อยู่ข้างทาง นกบินไปเกาะกิ่งไม้ VO วันรุ่งขึ้น เอื้อยจึงหาโอกาสนำเกล็ดปลา
- ริมทาง บู่ทองมาฝังดิน เพื่อจะได้พบกับแม่ทุกวัน ตาม
- เอื้อยเดินอย่างมุ่งมั่น ที่นางฟ้าขนิษฐาบอกไว้
- เอื้อยหยอดเกล็ดปลาบู่ทองลงในหลุมที่ขุดไว้ เอื้อย เอื้อยฝังเกล็ดแม่ปลาบู่ทองไว้ตรงนี้จะ
- มีแม่เปิดอยู่ใกล้ๆ มองด้วยความสงสัย อยู่ใกล้น้ำแม่จะได้เย็นสบาย
- แม่เปิดทำหน้าที่สงสัย เปิด ก๊าบ ก๊าบ ทำอะไรนะหนูเอื้อย
- เห็นดินกลบหลุม เอื้อย (off scene) เอื้อยทำตามแม่บอกแล้วนะจะ
- เอื้อยพนมมืออธิษฐาน แม่เปิดร่วมด้วย เทวดาเจ้าขา ขอให้เอื้อยได้พบแม่ทุกวันเกิด
- เจ้าค่ะ
- เอื้อยเอามือลง บริเวณปากหลุมมีแสงสว่าง เปิด เปิดก็ขอเจ้าค่ะ เพียง
- ขึ้นมาเอื้อยสะดุ้งตื่นเต้น เอื้อย โอ๊ะ
- จากพื้นดินที่มีลำแสงขึ้นมา เห็นต้นมะเขือ ดนตรี ประจำตัวปลาบู่ทอง
- ค่อยๆ แสงยอจดอ่อนไหลพ้นจากพื้นดิน
- แล้วสูงขึ้นเรื่อยๆ เอื้อย (off scene) แม่
- เห็นต้นมะเขือเต็มต้น มีลูกสวยงาม ขนิษฐา (echo) เอื้อย ลูกรักของแม่
- แม่เปิดแหงนมองต้นมะเขือ เปิด ก๊าบ ต้นมะเขือวิเศษหรือเนี่ย โอโห
- สุดท้าย
- เอื้อยยิ้มดีใจทั้งน้ำตา เอื้อย แม่มาอยู่กับเอื้อยแล้ว แม่เปิดดูสิ
- เอื้อยเป็นต้นมะเขือที่สวยงามที่สุดเลยละจะ
- แม่เปิดตื่นเต้นดีใจ เปิด ก๊าบ ก๊าบ มะเขือวิเศษ ก๊าบ ก๊าบ ดีจริงๆ
- zoom out เห็นเอื้อยนั่งอยู่ในวงโอบของต้น VO เอื้อยดีใจมากที่เห็นเกล็ดปลาบู่ทอง
- มะเขือ แม่เปิดกระโดดไปรอบๆ สงสัย กลายเป็นต้นมะเขือวิเศษ เพราะรู้ว่าแม่มาอยู่
- ร้องอย่างมีความสุข ใกล้ๆ แล้ว
- fade out - ดนตรี ความสุข

ไต่ทำน้าบ้านนายทอง

- แทนสายตากล้อง dolly ไปยังเหล่าสัตว์น้ำที่กำลังรวมกลุ่มกันใกล้ๆ ปลาตุก
- หอยพูดกับปลาเข็มที่อยู่ใกล้ๆ
- ปลากระตี่
- ปลาตุก
- ปลาสวยเข้ามาวิ่งมาวง
- ปลาชะโด
- ปลาสวยหันหน้ามอย
- ปูนา
- ปลาตุก
- ปลารับเชิญ
- ผูกปลาเห็นด้วย
แล้วพากันว่ายผ่านเฟรมไป
- fade out -

บริเวณที่ปลุกดันมะเขือ – เวลากลางวัน

- กล้อง dolly แทนสายตาและการเคลื่อนที่ของมดตะนอยเดินๆ หยุดๆ จนถึงโคนต้นมะเขือ
- เห็นมดตะนอยที่กำลังเงยมองต้นมะเขือ
- มดไต่ขึ้นต้นมะเขือ
- มดไต่มาจนถึงขั้วลูกมะเขือ
- ได้ยินเสียงพูดมดก็ตกใจ

SFX (ฟังไม่ได้ศัพท์) ต้าย อะไรจะวิเศษขนาดนั้น/ นี่แหละเขาวาคนตีเทวดาคุ่มครอง/ ไม่รู้เปล่า
หอย เนี่ย แม่เปิดเลาให้ฟังเองเลยนะ ไม่อย่างนั้นฉันไม่เชื่อหรอก
กระตี่ เห็นแม่เปิดว่ามะเขือต้นนี้สวยมากเลย
ตุก อิมม์ พวกเจ้าต้องช่วยกันรดน้ำต้นมะเขือทุกวันด้วยนะ
สวย โห ปลาตัวโตอย่างพวกเราก็เหนื่อยแะสิลุ
ชะโด นายไม่ช่วยก็ได้ละสวย แต่เวลาหนูเอื้อยมาละก้อ ห้ามขึ้นไปยุ่งเด็ดขาดเชียวนะ อิมมขอย้ำ
สวย ไซ้ ไซ้ พี่โต ก้อ ล้อเล่นน่า
ปู มัวแต่พูดนี่แหละ ไปได้แล้ว เดี่ยวแม่เปิดรอแย
ตุก อิมม์ ฝากความคิดถึงให้แม่ปลาปูทองด้วยนะ
รับเชิญ รีบไปเถอะพวกเรา ยิ่งสายน้ำก็ยิ่งร้อน
ปลา+++ ไซ้ ไซ้ /ไปเหอะ /อยากเห็นจัง /ไป ไป (เสียงค่อยๆ ห่าง) แล้วจะกลับมาเล่าให้ฟังนะ
ลุงตุก

ดนตรี สนุกๆ

มด (off scene) อื้ออื้อ (แปลกใจ) โอ้โฮ

มะเขืออะไรเนี่ย ไปก็สวย ลูกก็โตโต น่ากินจัง
อ๊ีบ ไหนขอลองหน่อยสิ

SFX กริ่งใสๆ เบาๆ

ขนิษฐา (echo) สวัสดิ์จ๊ะ มดตะนอย

- มดตะนอยหล่นผ่านเฟรมลงสู่พื้น
- มุมเงยมดกับตันมะเขือ
- มดตะนอยเอามือลูบกันบ่อยๆ เพราะเจ็บ
- ลูกมะเขือหล่นมา 2 – 3 ลูก ไล่ๆ กัน
- มดกับตันมะเขือ
- ตันมะเขือ
- มดตะนอย
- ตันมะเขือ
- มดตะนอย
- เห็นมดตะนอย เกาะที่ลูกมะเขือมากขึ้น
zoom out
- fade out -

มด เหวอ อ อ โอ้ย (กระแทกพื้น) มะเขือหลุดได้
ขนิษฐา (echo) ตายจริง ขอโทษนะที่ทำให้เธอตกใจ

มด อูย ไม่เป็นไร โอ้ย

ขนิษฐา (echo) ตายจริง ขอโทษนะที่ทำให้เธอตกใจ

SFX ปู ปู (มะเขือหล่นลงพื้น)

มด โอ้โฮ นี่เธอให้ฉันเหวอ ฉันเรียกเพื่อนๆ มา
กินด้วยได้มั๊ย

ขนิษฐา (echo) ได้สิจ๊ะ ตามสบาย

มด ฉันไม่เคยเจอตันมะเขือหลุดได้และใจดี
อย่างนี้เลย

ขนิษฐา (echo) เธอมากินมะเขือที่นี้ได้ทุกวันเลยจ๊ะ

มด เอ้ พวกเรา ขึ้นมาเถอะ มีของอร่อยๆ
ตั้งเยอะ

มด (เสียงกิน) อื้อ หวานจัง เธอใจดีมาก ขอขอบคุณ
จ๊ะ

VO เรื่องราวของเอื้อย ตันมะเขือวิเศษ และ
เพื่อนสัตว์ทั้งหลายจะเป็นอย่างไร ต้องติดตาม
ชมต่อไปครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 22

ใต้น้ำ (แล้วต้อขึ้นบนบก) - เวลากลางวัน

- กล้อง tilt up เเฉียงๆ อยู่ในน้ำ ใส่ตามจนทัน
กลุ่มปลาที่กำลังว่ายขึ้นสูผิวน้ำ
 - ปลา 2 – 3 ตัวที่โผล่ขึ้นมาพ่นน้ำไปที่
ต้นมะเขือ
 - ปลาสวายโผล่ขึ้นมาลดบ้าง แต่ไปไม่ถึง
โคนต้นแล้วมุดไปใต้น้ำ
 - ปลากระดี่
ว่ายมาแซวข้างๆ
 - ปลาสวายทำหน้าละห้อย
 - ปลาชะโดว่ายเข้าเฟรมมาใกล้ๆ
 - ปลากระดี่กับปลาสวาย
ในเฟรมปลาสวายบ่นแล้วอมน้ำ ว่าย
ตามขึ้นไป
 - ปลาสวายกระโดดขึ้นพ่นน้ำไปถึงต้นมะเขือ
เห็นท่าทางดีใจมาก
 - ปลาชะโดว่ายมาใกล้ดลิ่ง
 - ต้นมะเขือโน้มกิ่งสองข้างลงมา แกว่งไกว
กิ่งใบเหมือนดอกรับ
 - สวายยิ้มแป้น พุดแล้วผลุบลงไป
 - ปลากระดี่กับปลาชะโดมองตากันพลางสั่นหัว
 - fade out -
- ดนตรี แจ่มใสสดชื่น
- VO เมื่อรู้ว่าแม่ปลาบู่ทองกลายเป็นต้นมะเขือ
วิเศษอยู่ริมน้ำ สัตว์ทั้งหลายต่างก็ดีใจ และ
ช่วยกันมาดูแลรดน้ำต้นมะเขือทุกวัน
- SFX เสียงปลาพ่นน้ำ ผลุบขึ้นลงน้ำ
- สวาย (พ่นน้ำ) ปุด ด ด
(off scene) ว้า
- กระดี่ (off scene) เอาแรงไปไหนหมด อี
สวาย แค่นี้ก็พ่นไม่ถึง ฝีมือตกแฮะ
- สวาย ธอ ตั้งแต่เช้ายังไม่มื่ออะไรคถึงท้องเลยนะ
กระดี่
- ชะโด มัวแต่บ่นเรื่องกินนะสวาย นี่ถ้าหนูเอื้อย
มาแล้วยังรดน้ำไม่เสร็จละก้อ ฮืม อดแ่น ขอย้า
- สวาย แหม เล่าให้ฟังเฉยๆ ไม่ได้บ่นซักกะหน่อย
เอะอะก็ขู่ชะเรื้อย ไปดีกว่า (เสียงตูดน้ำ)
- ฮึบ ปุด ด ฮ้า นี่ใจฝีมือสวาย แล้วจะ
ว่าคุย
- ชะโด แม่ปลาบู่ทอง น้ำพอมัย ไม่พอบอกนะ
- SFX เสียงใบไม้ซู่ซ่า
- ขนิษฐา พอจ๊ะ “ขอบใจนะ” (echo)
- สวาย ถ้างั้นดอนหนูเอื้อยมา ฉันทักกินได้เต็มที่
ละซีพีโด โอ้ย แค่นี้ก็หิวแล้ว
- กระดี่+ชะโด สวายเอ๊ย!

บ้านนายทอง (ระเบียงหรือชานบ้าน/หน้าบันได) - เวลากลางวัน

- LS บ้านนายทอง zoom in เข้าไปช้าๆ
- MLS สามแม่ลูกกำลังมองดูเอื้อยที่กำลัง
ถูบ้าน (หน้าตาเอื้อยยิ้มเล็กน้อยตามปรกติ)
- อ้ายสะกิดขนิษฐี
- อีสันับสนุน
- ขนิษฐีมองเอื้อยทำงาน
- MCU ขนิษฐี มองไปที่เอื้อยอย่างสงสัย
- CU หน้าขนิษฐีที่เอามือลูบคาง ใช้ความคิด
- tilt down เห็นขนิษฐีนั่งกับลูกสาวที่บันได
- อ้ายพูดกับขนิษฐี
- ขนิษฐีรำพึง
- fade out -

ดนตรี สบายๆ

VO (เริ่ม zoom) แม้จะกำจัดแม่ปลาบู่ทองไปได้
แล้ว แต่สามแม่ลูกก็ยังคงเฝ้าสังเกตเอื้อยอย่าง
ไม่วางตา

อ้าย แม่ดูยายเอื้อยสิ หน้าตาไม่ทุกขไม่ร้อน
เลยนะ

อี อีไม่เห็นยายเอื้อยร้องไห้มาเกือบเดือนแล้ว
นะแม่ แปลกจริง

ขนิษฐี อือ รีว่ายายเอื้อยหลอกเรา
ปลาตัวนั้นอาจไม่ใช่ยายขนิษฐีกี่ได้
รีมันแอบเอายายขนิษฐาไปไว้ที่อื่น

อี ที่ทำน้ำก็ไม่เห็นไปนั่งคุยกับปลานานๆ อีก
เลยแม่

อ้าย อ้ายว่ามันต้องมีอะไรดีๆ ซ่อนเอาไว้แน่

ขนิษฐี คอยดูนะ ฉันต้องรู้ให้ได้ว่าแกแอบไปทำ
อะไรไว้ที่ไหน ยายเอื้อย

ริมน้ำที่ปลูกมะเขือ - เวลากลางวัน

- zoom in เป็น MS เอื้อยนั่งเล่นพูดคุยกับต้น
มะเขือ แม่เปิดอยู่ใกล้ๆ
- เอื้อย
- MS เห็นมะเขือหลายลูกหล่นจากขั้วไล่เสียกัน
- เอื้อยกับแม่เปิดช่วยกันเก็บมะเขือใส่ตะกร้า
- เอื้อยลาดันมะเขือ แล้วเดินจากไปพร้อม
แม่เปิด
- fade out -

เอื้อย แม่จำ เย็นนี้ พ่อบอกให้เอื้อยตำน้ำพริก
อย่างที่แม่เคยทำให้กินด้วย

มะเขือของแม่หวานอร่อยดี เอื้อยขอเอาไปให้
พอกินบ้างนะจ๊ะ

(หัวเราะเบาๆ) พ่อต้องกินข้าวกับมะเขือจิ้ม
น้ำพริกจนพุงกางแน่เลย

เปิด (off scene) ก๊าบ ก๊าบ

เอื้อย วันนี้พอก่อนนะจ๊ะ เอื้อยต้องไปตำน้ำพริก
แล้วหละ พรุ่งนี้เอื้อยมาหาแม่ใหม่นะจ๊ะ

บ้านนายทอง หน้าชานกินข้าว – เวลาค่ำ

- มุมสูงเห็นครอบครัวนายทองกำลังกินข้าว
- ถาดสำหรับมีถ้วยน้ำพริก จานใส่มะเขือ
แกงจืด
- มือนายทองหยิบมะเขือ
- นายทองตักข้าวเข้าปาก แล้วหันไปถาม
เอื้อย
- เอื้อยอีกอัก
- ขนิษฐิ์ส่ายะยัมพูด ปรายตามองเอื้อย
- อีริบพูด ข้าวกระเด็น แล้วสาลักเล็กๆ
- อ้ายทำหน้าที่ระอาอีที่ข้าวกระเด็น
- เอื้อยสะดุ้ง หน้าตาไม่สบายใจ
- ขนิษฐิ์พูดแล้วหัวเราะอย่างสบอารมณ์
- LS ทุกคนล้อมวงกินข้าว
กล้อง zoom out ช้าๆ

ดนตรี

นายทอง (off scene) มะเขือนี้ ลูกก็โต ทั้งกรอบทั้ง

หวานดีจริง พ่อไม่เคยกินมะเขือร่อยอย่างนี้เลย

ฮีม ม ไปเก็บที่ไหนมาล่ะลูก เอื้อย

เอื้อย เอ่อ เออ แฉๆ นี่แหละจะพ่อ

ขนิษฐิ์ วันหลังต้องให้อ้ายกับอีไปเก็บม่ายำกินชะ

หน้อย

อี ได้เลยแม่ (สาลัก – ไอ – พูดต่อ) พรุ่งนี้ก็ได้

อ้าย (แทรก) อี้ย

เอื้อย แม่รู้จะย่ำมะเขือวันไหน เอื้อยเก็บมาให้

เองจะ

ขนิษฐิ์ งั้นก็ดีสิ ฮะ ฮะ รับรองว่าต้องร่อยแน่ๆ

วู้ย พี่ทองมะเขืออีกมัยจะ (หัวเราะ)

VO ไม่รู้ว่าความเอร็ดอร่อยของมะเขือ จะนำ

ความยุ่งยากมาสู่เอื้อยและแม่ปลาบูกทองหรือเปลว

เฮ้อ ขออย่าให้เป็นอย่างนั้นเลยนะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 23

บริเวณทำน้าบ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- มุมสูงทำน้าบ้านนายทอง เอื่อยนั่งอยู่ มีนกบินผ่าน (เริ่ม VO) tilt down ช้าๆ
 - diss ระหว่าง tilt เป็น MLS dolly เหมือนคนเดินเห็นหลังเอื่อยนั่งที่ทำน้าเบื้องหน้า
 - เห็นความเคลื่อนไหวแว็บไปหลังต้นไม้ 2 ครั้ง แล้วย้ายกับอีก็โผล่ขึ้นที่หลังต้นไม้
 - อี เกาหัว
 - เอื่อยนั่งที่ทำน้าไปรับประทานอาหาร
 - พอจบ off scene ของอี ก็ได้ยินเสียงเอื่อยพูดกับปลา
 - ปลาสวายโผล่มา ทำทางปล้มจัด
 - ปลาชะโดโผล่มาข้างๆ พอพูดจบปลากระดีก็กระโจนน้ำเล่นอีกตัวหนึ่ง
 - อ้ายกับอี
 - อ้ายกับอี ผลุบหายไ้หลังต้นไม้ เอื่อยเดินผ่านกล้งออกไป อ้ายกับอีโผล่มองตามหลัง
 - fade out -
- SFX บรรยากาศธรรมชาติ
- ดนตรี ใสๆ
- VO เพราะติดใจในรสชาติความเอร็ดอร่อยของมะเขือ อี้จึงชวนอ้ายสะกดรอยตามดูเอื่อย ด้วยความอยากรู้อี้เอื่อยเก็บมะเขือมาจากที่ไหน
- ดนตรี ตามความเคลื่อนไหว
- อ้าย ยายเอื่อยนั่งอยู่นิ่งงัน อี้ ไม่เห็นมีต้นมะเขือเลย
- อี้ ทำไมไม่เห็นไปเก็บมะเขือชะที่นะยายเอื่อย (off scene) มัวแต่ให้ข้าวปลาอยู่ได้
- เอื่อย เอื่อยต้องไปหาแม่แล้วนะ ชอบใจมากนะจะที่มาช่วยรดน้ำต้นมะเขือให้ทุกวัน
- สวาย ขึ้นใจจัง อย่างงี้ สวายสู้ตายเลยแหละหนูเอื่อย
- ชะโด มากไป สวาย มากไป
- กระดี ชี้คุดจริง เจ้าสวาย
- อ้าย หลบเร็วอี้ ยายเอื่อยเดินมาทางนี้แล้ว
- อี้ รีบตามไปเหอะพี่อ้าย จะได้รู้ชะที่ว่ายายเอื่อยไปเก็บลูกมะเขือจากที่ไหน

บริเวณต้นมะเขือ - เวลากลางวันต่อเนื่อง

- CU มือเอื่อยคล้องพวงมาลัยที่กิ่งมะเขือ
 - กิ่งมะเขือสั่นไหว
 - เอื่อยนั่งอยู่ตรงต้นมะเขือ
 - กิ่งมะเขือสั่นไหว
- SFX กรังกรัง
- เอื่อย (off scene ตั้งแต่เห็นมือ) แม่จำ ดอกไม้ที่แม่ปลูกไว้ออกดอกเต็มต้น
- เอื่อย เลยเก็บมาร้อยมาลัยให้แม่จะ
- มะเขือ (echo) เอื่อย ลูกแม่ช่างน่ารักจริง ๆ

- เห็นอ้ายกับอีค่อยๆ โผล่หน้าพ้นพุ่มไม้ขึ้นมา
- อ้ายกับอี
- มดตะนอยตัวเก่งยืนท้าวสะเอวอย่างไม่พอใจ
- หันไปเรียกพรรคพวกออกมาจากรัง (ผิวปาก)
- มดสองตัวปรึกษากันก่อน
- เห็นเป็นกลุ่มมดรวมประชุมกัน
- อ้ายกับอี
- CU อ้ายขณะพูด มดไต่หน้า เอามือปิดมดกัด
- เห็นอีหน้าตาเหวเก แล้วก็มองลงไปที่พื้นดิน แล้วร้องทั้งสองคน
- มดตะนอยกำหมัด
- อ้าย+อี คั่นเคาะเยอ เพราะมดกัด
- อ้ายหน้าตาบวม ผมยู่เหยิงมือปิดวุ่นวาย
- เอื้อยเหลียวหน้าไปดูตามเสียงอ้ายกับอี
- แม่เปิดหันไปดูด้วย
- เอื้อยหน้าเสีย หันหน้ามาที่ต้นมะเขือ ลูบไล้กิงใบ
- fade out -

อี ได้ยินมัยพี่อ้าย ยายเอื้อยเรียกต้นมะเขือว่าแม่นะ

อ้าย สงสัยจะบ้าไปแล้วมั้ง เตียวเรียกปลาวาแมตอนนั้นก็เรียกมะเขือว่าแมอีก แถมนั่งพูดอยู่คนเดียวด้วยนะ คูสิอี

มด หนอย ยายสองคนนี่ เทียวมาด้อมๆ มองๆ แบบนี้ ต้องคิดจะขโมยลูกมะเขือแน่ๆ พวกเรา ออกมาเร็ว

มด 2 ตัว นี่มันจะมาขโมยมะเขือของเราละ กลุ่มมด (จ๊อกจ๊าก) ต้องสั่งสอนซะหน่อย/ทำทางไม่นำไวใจนะ/จัดการขั้นเด็ดขาดดีมัยพวกเรา/ตี/ไป

อี เข้าไปแกลังมันเถอะพี่อ้าย

อ้าย กลับไปบอกแม่อีกก่อนดีกว่าอี จะได้ โอ้ย

อี อื้อย พี่อ้าย อะไรกัซซาก็ไม่รู้

อ้าย มดตะนอย! เป็นรังเลย (ตกใจ)

มด นี่แค่แย่งๆ ยกแรกนะ เตียวจะกัดให้หนักกว่านี้อีก

อ้าย ชูต กัดเจ็บซะมด

อี โอ้ย ไม่ไหวแล้ว

อ้าย ไปเหอะ อี เร็ว (เสียงวิ่งตบ ตับ)

เอื้อย เอ๊ะ เสียงอะไร

ตายจริง นันอ้ายกับอีนี่นา

เปิด ยาย 2 คนนั้นอีกแล้ว นี่คงโดนมดตะนอยกัดเอาละสิ วิ่งปาราบไปเลย สมน้ำหน้า ก้าบ ก้าบ

เอื้อย แม่จ๋า เอื้อยจะทำยังไงดี อ้ายกับอีต้องเห็นแม่แล้วแน่ๆ

ชานบ้านนายทอง – เวลากลางวัน

- CU จากผมที่ยุงเหยิงของอ้าย tilt down
เห็นหน้าอ้ายบวมเป็นลูกๆ หน้าตาเคียดแค้น
- MS อ้ายกับอีหน้าตาปูด ขนิษฐีกำลังทanyaให้
- อี
- ขนิฐีมองอ้อยอย่างระอาเล็กๆ
- อียิ้มทันที
- อ้ายหน้าตาหงุดหงิด
- ขนิฐี พุดแล้วหัวเราะ
- zoom out จากขนิฐี แล้ว diss Zoom out
ช้าๆ เป็นมุมสูงเห็นสามคนที่ชานบ้าน
- fade out -

ดนตรี

อ้าย ส่งเสียงหงุดหงิด อีตึดอัด โกรธ

โอ้ย เจ็บแม่

อี อืม เจ็บใจจริงๆ อดกินมะเขือเลย อูย

ขนิฐี เกะกะนา อย่าห่วงเลย พรุ่งนี้แม่จะให้ยาย
เอื้อยไปเก็บมะเขือมาทำกินให้สมอยากเชียว

อี ฮ้า ย่ามะเขือ อร่อยแม่อร่อย ชี๊ด

อ้าย ให้ยายเอื้อยเก็บมะเขือ แล้วยังไ้ไล่แม่

ขนิฐี อ้าว เราก็คตามมันไปเก็บมะเขือด้วยนะสิ
ฮะ ฮะ

VO แ่่งจริงๆ ครัว ขนิฐีจะตามเอื้อยไปเก็บ
มะเขือด้วย สงสัยจะเกิดเรื่องร้ายขึ้นอีกแล้ว
เอาใจช่วยเอื้อยกับต้นมะเขือด้วยนะครัว

ดนตรี

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 24

ได้น้ำบริเวณทำนน้ำบ้านนายทอง – เวลากลางวัน

- บรรยายภาศได้น้ำ tilt down ลงมาเห็นฟอง
อากาศลงไปจนถึงกลุ่มสัตว์น้ำทั้งหลาย

- สัตว์น้ำรวมกลุ่มกันอยู่
zoom in เข้าไปในหมู่สัตว์น้ำ

- ปูนาเล่าอย่างได้อารมณ์

- ปลาเข็มว่ายเข้ามาใกล้ๆ ปลากระดี่

- กระดี่

- ปลาตุ๊กพูดอย่างเคร่งขรึม

- ปลากระดี่รีมาใกล้ๆ ปลาตุ๊ก

- ปูนา + หอย 2 ตัว

- กลุ่มสัตว์น้ำ

- CU ปลาตุ๊ก

ดนตรี สบายๆ

SFX บรรยายภาศได้น้ำ/เสียงหัวเราะเฮฮาเบาๆ

สัตว์น้ำ ยอดๆ /สมน้ำหน้ะ

VO (ตั้งแต่เห็นกลุ่มสัตว์) ขาวคราวที่อ้ายกับอึ้งถูก
มดตะนอยกัด สร้างความยินดีให้กับเหล่าสัตว์
ทั้งหลายไม่น้อยเลยละครับ

ปู ฉันทะ ไปถึงทันเห็นเจ้ามดตะนอยลงมือ

พอดี โอ้โฮ สนุกมากเลยหละ

เข็ม วันก่อนที่ลงมาได้น้ำก็ถูกพวกเราจัดการจน
วิ่งกลับบ้านแทบไม่ทันแล้ว ยังไม่เลิกวุ่นวายอีก
แฮะ

กระดี่ คราวนี้ น่าจะเช็ดได้แล้วละมัง

ตุ๊ก อืมม์ แต่ข้าว่า 2 คนนั้นเห็นหนูเอื้อยกับ
ตันมะเขือแล้ว คงไม่ปล่อยไว้อย่างนั้น

กระดี่ จริงด้วย ลงตุ๊กพูดตุ๊ก ว่า ชักไม่ใช่เรื่อง
สนุกแล้วหละ

ปู ตอนแม่ปลาบู่ทองอยู่ในน้ำแท้ๆ พวกเรายัง
ช่วยไม่ได้เลย แล้วนี่ ตันมะเขือไปยุบนบ
พวกเราจะช่วยได้หรือ

หอย +++ นันสิ ทำไงดีละลงตุ๊ก /น่าเป็นห่วงจัง
เลย / ช่วยกันคิดหนอยสิ / คราวนี้แย่นะ

ตุ๊ก อืมม์ พวกเราก็อายุกันแต่น้ำ เรื่องบน
บกนะ คงต้องฝากปูนา กับแม่เบ็ด เจ้าหอย
และเจ้ามดตะนอย ช่วยดูแลให้ดีๆ เทานั้นแหละ

- ปูนา + หอย 2 ตัว
- ด้านหลังปูพุดกับกลุ่มสัตว์แล้วรีบวิ่งออกไป
- กลุ่มสัตว์ส่งเสียงตามหลัง
- fade out -

บริเวณต้นมะเขือ – เวลากลางวัน ต่อเนื่อง

- เปิดยินคุยกับปูนา หอยสีม่วงและมดตะนอย ไกลๆ ต้นมะเขือ
- มดตะนอยขยับขาไปมา
- แม่เปิดคิดหนัก
- ต้นมะเขือสั่นไหว
- หอย
- แม่เปิด
- มดตะนอยลุกขึ้นแบ่งกล้ำม
- ปูนายีนก้ามโบกหน้ากล้อง (ภาพ distort)
- มะเขือโบกกิ่งขอบคุณไปมา
- fade out -

ปู ฉันทะ เต็มที่อยู่แล้ว แต่วาดอนเนี้ย รีบ
ไปบอกแม่เปิดก่อนดีกว่า
ไปละลุงตุก รีบไปหะเจ้าหอย เร็วๆ เข้า
ปลา+++ ดูแลแทนพวกเราด้วยนะ / ระวังตัวนะ /
เดี๋ยวพรุ่งนี้เจอกัน

เปิด ที่ลุงตุกพุดก็คงจริงนะ พวกนั้นต้องกลับมา
อีกแน่

ปู แล้วเราจะทำยังไงดีละแม่เปิด

มด ถ้ามาจริงละก้อจะกัดให้จมเขี้ยวไปเลย
คอยดูสิ

เปิด สามแม่ลูกเนี้ยร้ายจะตายไป ตัวก็โตกว่าเรา
ตั้งเยอะ ต้องระวังให้ดีนะ

มะเขือ (echo) พวกเธออย่ากลุ้มใจไปเลยจะ ถ้า
เขาจะทำอะไรจริงๆ พวกเธอสู้เขาไม่ได้แน่ๆ
เชื่อฉันเถอะ

หอย โอ้ย ใครจะปล่อยให้หนูเอื่อยกับแม่ปลา
ปู่ทองถูกรังแกข้างเดียวได้ลงคอละ ฮี ฉันทะไม่
ยอมหรอก

เปิด ฉันทะด้วย ยังไงก็ต้องไล่ตีกันสักตั้งหละ
จริงมัย

มด แน่นอน อย่าดูถูกพลังมดตะนอยนะ

ปู ก้ามปูพิฆาตก็ไม่ยอมเหมือนกัน จะหนีบให้
หน้าเขี้ยวเลย ฮีม

มะเขือ (echo) พวกเธอช่างดีต่อฉันกับลูกเหลือเกิน
ขอบใจจริงๆ จ๊ะ

หน้างานที่กินข้าวบ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- ถ้วยซามใส่อาหารที่วางเปล่าในถาด
- ขนิษฐีนั่งอยู่ใกล้นายทอง
- ขนิษฐิ์
- MS นายทอง (cut จากสุดท้าย ตอนที่ 22)
- เอ้อยเข้ามาเยื้องข้างหลังยืนหันหน้าให้นายทอง
- นายทอง
- ขนิษฐิ์ได้ที่รีบหันไปส่ง
- เอ้อยสะดุ้งเล็กน้อย
- อ้ายหันไปพูดทันที
- เอ้อยรีบพูดตะกุกตะกัก
- นายทองพูด
- CU หน้าเอ้อยเป็นกังวล เหงื่อเม็ดเล็กๆ ผุดขึ้น
- อีตอบนายทองที่วงข้าว
- zoom out บ้านนายทอง มีเสียงพูดคุยหัวเราะ
- ขนิษฐิ์ (off scene) ยายเอ้อย มาเก็บถ้วยซามไปล้างสิยะ อย่าชักช้า
- ทอง แหม วันนี้แกสั้มผักรวมรสดีจริงๆ
- ขนิษฐิ์ พี่ทอง ฉันว่าพรงนี้ ฉันจะทำย៉ามะเขืออ่อนกินดีมัยพี
- ทอง ดี ดี ไม่ได้กินมาตั้งนานแล้วนะ
- เอ้อย น้ำจะพ่อ
- ทอง ขอบใจนะเอ้อย
- ขนิษฐิ์ นี ยายเอ้อย พรงนี้ฉันจะย៉ามะเขืออ่อน เธอไปเก็บมะเขือสุตพิเศษของเธอมาให้หน่อยสิ
- เอ้อย เอ่อ
- อ้าย ไม่ได้รีใจ ฉันฉันกับยายอีไปเก็บเองก็ได้
- เอ้อย ไม่เป็นไรจะ เอ้อย เอ้อยเก็บให้จะ
- ทอง เก็บมาเยอะๆ นะลูก พ่อก็ชอบ อีก็ชอบไซมัยอี
- อี แหม พ่อนี้รู้ใจจัง อี อี
- VO ขนิษฐิ์จะย៉ามะเขือกินวันพรงนี้แล้วละครับ
- เอ้อยจะทำอย่างไรดี ต้องติดตามชมตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 25

บริเวณริมฝั่งน้ำ ที่ปลุกต้นมะเขือ - เวลากลางวัน

- กล้อง dolly ผ่านพันธุ์ไม้ต่างๆ (ใบไม้แหวกทางให้) จนถึงบริเวณที่ปลุกต้นมะเขือ	ดนตรี
VO เข้าวันนี้ เอื่อยมาเก็บมะเขือเพื่อนำไปให้
ขนิษฐิ์ทำยามะเขืออ่อน โดยหารู้ไม่ว่าขนิษฐิ์
อ้าย และอี แอบสะกดรอยตามมา
- CU ใบมะเขือสั่นไหว	SFX ใบไม้สั่นทั้งตัว
- MS ผลมะเขือร่วงหล่นผานเฟรม	มด (off scene) สาม สี ห้า หก เจ็ด
- MLS มะเขือหลายลูกที่หล่นอยู่บนพื้น เห็น
มดตะนอยกำลังนับจำนวนง่วนอยู่	พอแล้วจะ แม่ปลาบู่ทอง ขอคุณจะ
ปู (off scene) มดตะนอย เจ้าหอย แม่เปิด มีใคร
อยู่มั่ง
- มดตะนอยหันไปตามเสียงเรียก เห็นปูนา
เหวียดก	มด อ้าว น้าปูนา มีอะไรเหรือ
- หอยไต่กิ่งไม้ไผ่มาข้างๆ เปิด	หอย ทำทางรีบร้อนมาแต่เช้าเชียว
- tilt up เหมือนปูแหงนดู รับหน้าแม่เปิดที่
ก้มลงมา	เปิด (off scene) ดูหน้าตาไม่ค่อยดีเลยนะปูนา
- ทำทางปูขณะเลาให้ฟัง	ปู ข่าวด่วนนะสิ คือ ฉันได้ยินยายพวกนั้นสั่ง
ให้เอื่อยมาเก็บมะเขือวันนี้ (fade out เสียง)
- pan หรือ diss ทำทางแต่ละตัวสนใจฟัง
สีหน้าเอจจริงเอจจัง มดตะนอยป็นขึ้นไป
ฟังบนก้านลูกมะเขือ	ดนตรี
- diss กลับมาที่ปูนา	ปู ฉันได้ยินเขาบอกว่าจะตามหนูเอื่อย ก็กลัว
จะเกิดเรื่องนะสิ
- แม่เปิดกับเพื่อนสัตว์ กระพือปีกแล้วพูดต่อ	เปิด ถ้ามาจริง (กระพือปีก) ก็ต้องออกกำลังกัน
บ้างละ
- มดตะนอยยืดอกอาสาสมัคร	มด พวกฉันก็พร้อมช่วยเต็มที่ น้าปูนายาหวง
เลย
- diss MLS เอื่อยพูดอยู่กับต้นมะเขือ	เอื่อย แม่จำ วันนี้เอื่อยขอเก็บมะเขือไปเยอะ
หน้อยนะจ๊ะ พอชอบจ๊ะ

- MS หน้าขนิษฐาที่เริ่มโกรธทีละน้อย (เขี้ยว?) ขนิษฐา อ้าย ย ย ชักโมโหแล้วนะ อี๋ม เกงนั๊ก
เหนียวนั๊ก ก็ไม่ต้องเด็ดให้เหนื่อยแรง อี๋ม
ฟันมันทั้งชะเลย มะเขือต้นนี้ นี่แน่ะ
 - ขนิษฐาถือมีดในมือ พูดยบแล้วฟันต้นมะเขือ
 - เอื้อยร้องเสียงหลง สีหน้าตกใจสุดขีด
 - MS/CU คมมีดที่ชำแรกเข้าลำต้น ฟันกิ่ง ใบ
 - เห็นขนิษฐาฟันมะเขือกระจุย หัวเราะชอบใจ
 - เอื้อยทรุดตัวนั่งร้องไห้ ชื่นสวนที่ถูกฟันมา
ตกใกล้ๆ
 - LS เหตุการณ์กิ่งไม้ ใบไม้กระเด็น
 - MS (แซ่กล้องไว้) ชิ้นส่วนต่างๆ ของต้น
มะเขือร่วงหล่นซ้อนทับกัน ก้าน/กิ่ง+ใบ/
กิ่ง+ลูก
 - diss กองชิ้นสวนที่โตขึ้น
 - diss สวนโคนต้นที่ถูกสับจนเป็นกระจุย
 - zoom out จากกองต้นมะเขือ เห็นโคนต้น
ด้วยเอื้อยนั่งร้องไห้ ขณะที่สามแม่ลูก
เดินจากไป
 - fade out -
- ขนิษฐา (echo) โอ๊ย เอื้อยลูกแม่
- ขนิษฐา อะ อะ สนุกจริง
- เอื้อย (off scene) โอ๊ะ แม่รู้ยาฟันจะ แม่ แม่จำ
แม่ แม่รู้ยา (สะอื้น) แม่ แม่
- SFX เสียงฟันกิ่งไม้
- เสียงร้องไห้ ร้องห้าม อย่าจะ อย่าฟัน
เสียงหัวเราะขนิษฐา
- เสียงยุของอ้าย ฟันเลยแม่/ฟันให้หมดเลย
- เอื้อย แม่จำ ฮือ ฮือ แม่ แม่
- สามแม่ลูก อะ อะ หัวเราะชอบใจ (จากใกล้ค่อยๆ
ไกล)
- ดนตรี ช้า เศร้า

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 26

บ้านนายทองบริเวณชานบ้าน-เวลากลางวัน

- LS บ้านนายทอง มีต้นไม้เป็น foreground ดนตรี
เห็น 3 แม่ลูกนั่งอยู่ที่บันไดขึ้นบ้าน zoom in - SFX เสียงหัวเราะ (ไกลมาใกล้)
- pan มาเห็น 3 แม่ลูกนั่งตรงบันได หน้าตา VO หลังจากทำลายต้นมะเขือจนหน้าใจแล้ว
เสื้อผ้าอมแมม แดงยิ้มแย้มเฮฮา (ทีละคน) ขนิษฐิ์ อ้าย และอีก็กลับมาบ้านอย่างมีความสุข
พร้อมด้วยมะเขืออีกหนึ่งตะกร้า
- MS ขนิษฐิ์กับอ้าย ขนิษฐิ์ แหม สนุกจริงๆ อะ อะ
- อ้าย อ้าย ยายเอื่อยต้องร้องไห้จนตาบวมแน่
- อีหยิบมะเขือในตะกร้าแต่ทำมะเขือหล่น SFX เสียงมะเขือหล่นลงพื้นดิน
ลงได้บันไดไป 1 ลูก
- มะเขือกลิ้งลุนๆ ไปชนปูนา ปู เอ๊ะ นี่มันมะเขือแม่ปลาบู่ทองนี่นา สงสัยจะ
เกิดเรื่องร้ายขึ้นแล้วนะเนี่ย
- ปูนา อ้าย ยายอี กินเข้าไปได้ยังไง ชี้อินทั้งนั้น ยัง
ไม่ได้ล้างเลย แมดูลิ
- อีรีบเคี้ยวกลืนลงคอ รีบพูด มีมะเขือกระเด็น อี แหม ลูกเดียวเอง ไม่เป็นไรหรอก (กลืน)
เอือก
- อ้ายกับอีมองขนิษฐิ์พูด ขนิษฐิ์ แกสองคนรีบไปอาบน้ำอาบทำเกอะ มอมแมม
เหม็นเขียวกลืนต้นมะเขือเต็มที
- MCU หน้าขนิษฐิ์พูดจบแล้วหัวเราะ ยกมือ แล้วเย็นนี้ แม่จะยำมะเขืออ่อนให้แซ่บ กินกัน
ให้อร่อยสะใจไปเลย อะ อะ อะ
- fade out -

ทางเดินพื้นดิน ที่มีต้นไม้ดอกไม้อยู่พองาม - เวลากลางวัน

- MCU ปูวางมะเขือลงบนพื้น หน้าแม่เปิดยีน ปู อี
เข้ามา
- เปิด หือ

- MS แม่เปิดคุยกับปูนา ลูกมะเขืออยู่ตรงกลาง
- แม่เปิดหน้าเศร้าสร้อย
- ปูนาทำท่าตกใจแล้วเขี่ยมะเขือให้แม่เปิด
- แม่เปิดพูดจบก็คาบมะเขือไป
- ปูนาโบกกำม้วยบายเป็น foregroune
ส่งหลังแม่เปิดที่เดินหางออกไป

บนสวรรค์

- zoom out จากมือขนิษฐา เห็นนั่งอยู่ตรงหน้า
เทวดา
- เทวดา
- เทวดาเอามือลูบคาบใช้ความคิด
- เห็นภาพปลาบู่ทองปรากฏขึ้นแล้วหายไป
ปรากฏเป็นต้นมะเขือแล้วหายไป
- MS เทวดานั่งท้าวคางใช้ความคิด
diss เป็นท่ามือกุมหน้าผาก/diss ท่ากอดอก
- CU เทวดาติดออก ยิ้มทันที
- ขนิษฐา
- เทวดากับขนิษฐา
- MS เทวดายืนมือไปข้างหน้า
- พอถึงโอม เทวดาก็ยื่นมือเข้าหากล้องอย่าง
รวดเร็ว เห็นแสงสว่างวาบจากใจกลางฝ่ามือ

ปู เอ้อ นึกแล้วว่าต้องเกิดเรื่องกับแม่ปลาบู่ทอง
ฉันก็เลยเก็บมะเขือลูกนี้ไว้ก่อนไง

เปิด ขอบใจมากปูนา พวกนั้นนะใจร้ายมาก พัน
ต้นมะเขือแล้วยังไม่พอ ยังใช้ไฟลนมดตะนอย
ตายไปตั้งหลายตัว

ปู ด้าย ใจร้ายจริงๆ นี่ แม่เปิดรีบเอามะเขือไป
ให้หนูเอ้อยเถอะ เผื่อจะปลูกใหม่ได้

เปิด ฮือ ลูกเดียวก็ยังดี ฉันไปหาหนูเอ้อยก่อนนะ

ปู ระวังตัวดีๆ นะ แล้วอย่าให้มะเขือหล่นละ
แม่เปิด

ขนิษฐา สงสารเราสองแม่มดด้วยเกิดเจ้าค่ะ

เทวดา ก็เพราะสงสารนะสิ ข้าถึงต้องคิดเสียก่อน
ว่าเจ้าจะเป็นอะไร ถึงจะไม่ถูกรังแกได้ง่ายๆ
อิมม์

เป็นปลาบู่ทองก็ถูกจับกิน (ปลาหายไป)

เป็นต้นมะเขือก็ถูกจับกิน (มะเขือหายไป)

เอ ฉันต้องเป็นของที่กินไม่ได้สินะ ถึงจะ

ปลอดภัยหน่อย

ดนตรี

SFX ปึง

เทวดา ไซแล้ว เจ้าไปเป็นต้นโพธิ์ก็แล้วกัน และ
ใครจะทำอะไรเจ้าไม่ได้ทั้งนั้นถ้าเจ้าไม่ยินยอม

ขนิษฐา เป็นความกรุณาอย่างยิ่งเจ้าค่ะ

เทวดา งั้นก็ตกลง เจ้าจงกลายเป็นต้นโพธิ์ทอง

โพธิ์เงินที่สวยงาม ยามต้องลมก็บังเกิดเสียง

ไพเราะ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้ความอบอุ่นแก่ลูก

ต่อไป โอม เพียง!

SFX อภินิหาร

- diss ขนิษฐาเป็นลูกกมลสีทองลอยหายไป
เห็นท้องฟ้าสดใส

VO และแล้วนางฟ้าขนิษฐาก็กลายเป็นต้นโพธิ์เงิน
โพธิ์ทองที่สวยงาม และมีเสียงไพเราะ แต่จะรอด
พ้นมือ 3 แม่ลูกได้หรือเปล่า ต้องติดตามเอาใจ
ช่วยกันต่อไปครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 27

บริเวณชายป่า / ทุ่งนา - เวลาเช้า

- ท้องฟ้าสีสดใส เมฆเล็กน้อยพองาม มีนกบินผ่าน tilt down ช้าๆ จนเห็นยอดโพธิ์ลงมาเรื่อยๆ
 - diss Zoom in จาก MLS ต้นโพธิ์เต็มต้นเป็น MCU
 - diss pan MCU ต้นโพธิ์ทองจากซ้ายไปขวา ใบโพธิ์สั่นพริ้ว เป็นประกายแวววาว
 - fade out -
- SFX** บรรยากาศยามเช้า นกร้อง เสียงกรุ่งกริ่งของต้นโพธิ์ทองดังคลอตลอดจนหมด scene
- ดนตรี** (พอเริ่มเห็นยอดโพธิ์) fade in เพลงประจำตัวแม่ปลาบู่ทอง
- VO** ด้วยผลแห่งความดีของชนิษฐาและเอื้อย เทวดาจึงบันดาลให้ผลมะเขือที่ฝังไว้ กลายเป็นต้นโพธิ์ทอง เพื่อให้สองแม่ลูกได้อยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง

บริเวณทำน้าบ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- เห็นนกนางเขนเกาะอยู่บนกิ่งไม้สูง เรียกแม่เปิดที่ลอยคออยู่ใกล้ทำน้า
 - แม่เปิดเงยหน้าเศร้าๆ ขึ้นดู นกบินลงมาจับอยู่บนหัวเสาทำน้า
 - นกนางเขนจิบปากจิบคอเล่า
 - แม่เปิดทำหน้าตาสนใจมากขึ้นกว่าเดิม
 - นกนางเขนขยับมาเล่าใกล้อีกหน่อย
 - รับหน้าแม่เปิดตาโต หูผึ่ง
 - นกขยับทำท่าทางประกอบ
 - แม่เปิดฟังจบแล้วทำท่าครุ่นคิด
 - นกนางเขนพูดจบแล้วบินไป
- นก** แม่เปิด แม่เปิด นี่ นี่ รู้ข่าวลามาเร็วหรือยัง
- เปิด** ข่าวอะไรล่ะ เจ้านางเขน
- นก** อ๊ะ! แสดงว่าแม่เปิดตกข่าวเข้านี้แล้วหละ ໄ໓ เขาไปดุดันไม้มหัศจรรย์กันมาแล้วทั้งนั้นแหละ
- เปิด** หือ ต้นไม้มหัศจรรย์อะไรเธอ
- นก** ก็ที่ชายป่าโน้นไง (off scene) นี่นะ จู๋ๆ ก็มีต้นโพธิ์ประหลาดโผล่ขึ้นมาหละ มีใบเงินใบทอง ส้วย สวย แกมยังมีเสียงเพราะอีกต่างหากนะ
- เปิด** ต้นโพธิ์เงินโพธิ์ทองที่ชายป่าอะไระ
- นก** ໄ໓ ไม่รู้ว่าเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์หรือเปล่า แม่เปิดลองพาหนูเอื้อยแวะไปดูสิ เมื่อจะช่วยอะไรได้บ้าง เอ้อ พูดแล้วก็ สงสาร ฉันทไปละ แล้วจะแวะมาใหม่

- แม่เปิดคิดพอคิดได้ก็กระวีกระวาดไปหาเอื้อย เปิด เอ ต้นโพธิ์ที่ขายป่า รึว่าจะเป็น อูว์ ต้อง ใช้น้ำ รีบไปหาหนูเอื้อยดีกว่า หนูเอื้อย ก้าบๆ

ทำน้ำ บ้านนายทอง

- มุมเงยเล็กน้อย ระดับผิวน้ำ เอื้อยนั่งร้องไห้ เอื้อย สะอื้น
เจียบๆ ที่ทำน้ำ เห็นแม่เปิดว่ายปรี๊ดเข้า
เฟรม ส่งเสียงร้องแต่เอื้อยไมมอง
เปิด ก้าบ ก้าบ หนูเอื้อย หยุดร้องไห้ก่อน ไป
ชายป่ากันเถอะ ก้าบ ก้าบ
ต้องพาหนูเอื้อยไปให้ได้
หนูเอื้อย ก้าบ ก้าบ ไซ้ ไปชี้
- แม่เปิดในน้ำ พุดแล้วว่ายออกจากเฟรมไป
- เอื้อยนั่งร้องไห้อยู่ที่เดิม แม่เปิดโผล่มาจาก
ด้านหลังเอื้อยข้างซ้ายที่หนึ่ง (ร้อง) ขวา
ที่หนึ่ง (ร้อง) ในที่สุดก็ไขว่ชิงเสื้อ (แถวๆ
เอว)
อ๊ับ อ๊ับ อี้ด ด ด (ออกแรงดึงเสื้อ)
เอื้อย อยากให้เอื้อยไปไหนหรือแม่เปิด ก็ได้
เอื้อยจะไปด้วย ไปสิจ๊ะ
- เอื้อยหันมาดูแม่เปิด
- เอื้อยลุกขึ้น แม่เปิดกึ่งเดินกึ่งวิ่งนำไปทันที
- fade out -

ทางเดินสู่ชายป่า / บริเวณต้นโพธิ์เงินโพธิ์ทอง - เวลากลางวัน

- LS เอื้อยกับแม่เปิดเดินเข้ามาหากล้อง SFX เสียงลมพัด
เอื้อย (ไกลมาใกล้) แม่เปิดจะพาไปที่ที่เราฝังแม่ไว้
ไซ้มัย
เปิด ก้าบ ก้าบ
- MS เอื้อยพุดกับแม่เปิด (เดินไปด้วย) เอื้อย เอื้อยก็มัวแต่ร้องไห้ไม่ได้มาดูแลแม่เลย
ขอบใจนะแม่เปิดที่ช่วยเตือน
- มุมเงยเล็กน้อย เห็นเอื้อยเดินใกล้เข้ามาแล้ว SFX เสียงกรุ่งกริ้งของโพธิ์ทอง (กลอตลอด)
ชะงักเมื่อได้ยินเสียงกรุ่งกริ้ง เอื้อยดินแดน
เอื้อย โอ๊ะ เสียงอะไรนะแม่เปิด เพราะเหลือเกิน
- แม่เปิดยัดคอฟัง แล้วรู้สึกปลื้ม ชอบด้วย เปิด ก้าบ ก้าบ เพราะจ้ง
- เอื้อยมีท่า เอื้อย รีบไปดูกันเถอะแม่เปิดว่าเสียงอะไร
- diss LS เห็นต้นโพธิ์ ดนตรี นำสู่ความยิ่งใหญ่และเปิดตัวต้นโพธิ์ทอง

- เอื้อย + แม่เปิดเดินเข้าเฟรมมาแล้วหยุดนิ่ง เอื้อย โอ แม่
ตะลึง
- รับหน้าเอื้อยที่ตื้นใจมาก ร้องไห้ด้วยความดีใจ สวยเหลือเกิน แม่ของเอื้อยเป็นต้นโพธิ์
สวยเหลือเกินแม่จำ
ฮือๆๆ แม่อย่าทิ้งเอื้อยไปอีกนะจ๊ะ แม่จำ
ขนิษฐา (echo) เอื้อยลูกรักของแม่ ในที่สุดแม่ก็ได้
พบลูกอีก แม่เปิดด้วย ดีใจจริงๆ ที่ได้พบกัน
เปิด แม่ปลาทูทองจริงๆ ด้วย ก๊าบ ก๊าบ
VO น่าดีใจจริงนะครับที่หนูเอื้อยกับแม่ขนิษฐา
ได้มาอยู่ใกล้ๆ กันอีก แต่จะรอดพ้นสายตาของ
ขนิษฐาและลูกๆ ไปได้หรือเปล่า อย่าลืมเอาใจ
ช่วยกันต่อไปนะครับ
ดนตรี สนุกๆ
 - กิ่งโพธิ์โอบเอื้อยไว้
 - แม่เปิดเดินเต้น พุดกับต้นโพธิ์
 - diss ภาพชาวบ้านมาราบไหว และผูก
ผ้าแพรสี
 - ชาวบ้านชุดใหม่จุดธูปบั้ง อธิษฐานบั้ง
เพิ่มจำนวนมากขึ้น
 - diss LS ต้นโพธิ์ที่มีแถบผ้าแพรสารพัดสี
พันไว้

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 28

ในวัง - กลางวัน

- ภาพกรุงพาราณสี
- ภาพประชาชนในเมือง
- พระเจ้าพรหมทัตนั่งเบือๆ อยู่บนบัลลังก์
มหาดเล็กนั่งสัปหงกอยู่ข้างๆ อำมาตย์
นั่งเข้าเฝ้าข้างหน้า
- มหาดเล็กลืมหัดดาขึ้นมามาหา
- มหาดเล็กไต่บัน รัปสอด
- อำมาตย์กับมหาดเล็กตกใจ

VO จะกล่าวถึงกรุงพาราณสีอันมีพระเจ้าพรหมทัต
เป็นผู้ครองนคร ประชาชนต่างอยู่ดีมีสุขกันถ้วน
หน้า แต่ก็ยังมีบางสิ่งที่ทำให้กษัตริย์หนุ่มรู้สึกว่
ขาดหายไป

พรหมทัต เอ้อ เบื่อจริงๆ ทำไมมันเบืออย่างนี้
อำมาตย์ พระองค์ทรงเป็นอะไรไปพะยะคะ
บ้านเมืองก็สุขสบายดี ไม่เห็นมีอะไรให้พระองค์
ต้องกังวล

พรหมทัต ไม่รู้สิ ข้าแค่เบือๆ อยากออกไปข้าง
นอกบ้าน ท่านอำมาตย์ ข้าไม่ได้ออกไปพบ
ราชฎรมานานแล้วนะ

อำมาตย์ พระองค์จะเสด็จประพาสหรือพระเจ้าคะ
มหาดเล็ก ประพาส กระหม่อมมาอย่าเลยพะยะคะ
หนทางก็ลำบากลำบาก ร้อนก็ร้อน ไกลก็ไกล
กระหม่อมว่าอยู่ในวังแบบนี้ก็สบายดีนะพระเจ้าคะ
ไม่น่าไปหาเรื่องลำบากเลย

พรหมทัต นี่ ไอ้จ้อย แก่ขี้เกียจนะสิ หน้าที่ของเรา
ต้องดูแลทุกข์สุขประชาชน จะให้มานั่งอยู่เฉยๆ
ได้ไง พวกเจ้าไปเตรียมพร้อมได้แล้ว พรุ่งนี้
ตะวันขึ้นเราจะออกเดินทางกันเลย

มหาดเล็ก พรุ่งนี้ พระองค์จะเสด็จพรุ่งนี้เลยหรือ
พระเจ้าคะ

อำมาตย์ ขอเวลาข้าพระองค์ตระเตรียมกองทหาร
ให้พร้อมก่อน

พรหมทัต ไม่ต้องท่านอำมาตย์ ข้าไม่อยากให้
เอิกเกริก ขอแค่ทหารเอกคนเดียวก็พอ ท่าน
อำมาตย์ ไอ้จ้อย พวกเจ้าไปเตรียมพร้อมได้
แล้ว

- ทหาตเล็กและอำมาตย์
มองหน้ากันงงๆ
- มหาดเล็กและอำมาตย์
กราบบังคมลาแล้วออกไป
- เข้าหน้าพระเจ้าพรหมทัต
คิดอะไรบางอย่าง
- dissolve

มหาดเล็ก พะยะคะ

อำมาตย์ พะยะคะ

หน้าเมือง - เข้าวันต่อมา

- ยามเช้า พระอาทิตย์ใกล้จะขึ้น ขึ้น
ประตูเมืองเปิดออก
- พระเจ้าพรหมทัตทรงม้าออกไปพร้อม
ด้วยอำมาตย์ มหาดเล็ก และทหารเอก
- พระองค์ขี่ม้ามาหยุดแล้วมองไปรอบๆ
อำมาตย์กับไอ้จ้อยมองหน้ากัน
- ภาพพระอาทิตย์ขึ้นที่ต้นโพธิ์ แสงอาทิตย์
สะท้อนใบโพธิ์เกิดประกายแวววาว มี
แสงวาบ
- พระเจ้าพรหมทัตหันไปมองเหมือนรู้สึก
บางอย่างแสงกะพริบปรากฏที่ขอบฟ้า
- พระองค์ลืมหันมาเข้าไปตามแสง ทุกคน
เดินตาม
- พระอาทิตย์ดวงใหญ่ลอยขึ้นมา พระเจ้า
พรหมทัตออกเดินทาง
- dissolve
- สามแมลงก้นอยู่ เอื้อยกำลังดูบ้าน
- ปูนาเดินเข้ามาหาอะไรกิน
- นายทองวิ่งหน้าตาตื่นเข้ามา
- ปูนาตกใจรีบหลบ
- เท้านายทองเกือบเหยียบปูนา
ปูนาตัวสั่น

มหาดเล็ก พระองค์ จะไปทางไหนดีพระเจ้าคะ

พรหมทัต ทางนี้

VO. แล้วภษัตริย์หนุ่มก็ออกเดินทาง บางทีการ
เดินทางครั้งนี้ จะช่วยพระองค์ค้นพบสิ่งที่ ขาด
หายไป

อ้าย ฎไปสิยัยเอื้อย ตรงนี้ไม่สะอาดเลย

ปูนา หิวจัง มีอะไรกินมั้งนะ

นายทอง ขาวตวนๆ

ปูนา เกือบเป็นปูอัดแล้วเรา จะรีบไหนนะ

ขนิษฐ มีอะไรเธอคะพี่ทอง วิ่งหน้าตาตื่นมาเลย

- นายทองหอบเหนื่อย แล้วรีบพูด

- เอื้อยดูบ้านอยู่เอยหน้าขึ้นมา

- สามแม่ลูกกระตือรือร้นอยากพบ
พระเจ้าพรหมทัต

- ปูนาเขยิบเข้ามาฟัง

- ปูนารีบวิ่งลงน้ำ

- เอื้อยดูบ้านเอยหน้ามองแล้วพูดกับตัวเอง

- เอื้อยยิ้มกับตัวเอง แล้วถูกบ้านดอ

- อ้ายหันมา ทำหน้าร้ายๆ

อี่ หรือว่าพ่อจับปลาตัวใหญ่ได้อีก ไหนจะ
อยู่ไหน

นายทอง ไม่ใช่ออย่างงั้น พ่อมีข่าวดีจะมาบอก
พระเจ้าพรหมทัตท่านกำลังจะเสด็จมาทาง
หมู่บ้านเรา

เอื้อย พระเจ้าพรหมทัต

ขนิษฐี จริงเหรอพี่ทอง พี่ไปได้ข่าวมาจากไหน

ทอง ชาวบ้านเค้าพูดกันทั่วไปหมด พระองค์เสด็จ
ประพาสมาแถวนี้ พรุ่งนี้คงมาถึง

อ้าย จริงเหรอคะพ่อ แม่ขา พาอ้ายไปเข้าเฝ้า
พระองค์บ้างนะคะ

อี่ อี่ด้วยคะแม่

ขนิษฐี ดีเลยลูก จะได้แต่งตัวสวยๆ ไปต้อนรับ
พระองค์

อ้าย อ้ายจะแต่งให้สวยสุดๆ เลยคะแม่

ปูนา ยัยสามคนนี่เอาอีกแล้ว ต้องรีบไปบอก
พวกเรา

ขนิษฐี ดีไม่ตีนะ ถ้าพระองค์สนใจ ลูกอาจจะได้
เป็นมเหสีด้วยนะ

อ้าย ว้าย จริงเหรอคะแม่ อ้ายตื่นเต้นจะแย่แล้ว

เอื้อย พรุ่งนี้เหรอ

VO พรุ่งนี้แล้ว เอื้อยจะมีโอกาสได้พบกับ พระ
เจ้าพรหมทัต แต่เรื่องมันคงไม่ง่ายอย่างงั้นหรอก
ครับ มาเอาใจช่วยให้ทั้งสองได้พบกันให้ได้
ตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 29

ในป่า - กลางวัน วันต่อมา

- tilt ลงมาจากท้องฟ้า
- ภาพพระเจ้าพรหมทัตทรงม้าเสด็จไปตามทาง ใ้อัจฉัย อำมาตย์ และทหารเอกเดินตามใ้อัจฉัยหา
- เสด็จเดินลับเฟรมไป

มหาดเล็ก เอ้อ (หา)

VO ข้าราชการเสด็จมาเยือนหมู่บ้านของพระเจ้าพรหมทัตกระจายไปทั่ว ไม่เว้นแต่ในคฤหาสน์แห่งนี้

ไถ่น้ำ - กลางวัน

- ปูนาไปเล่าให้พวกสัตว์น้ำฟัง

สวาย อะไรนะ พระเจ้าพรหมทัตจะเสด็จหมู่บ้านเรา โมรีเปล่า

ปูนา ชั้นได้มาเต็มสองหูละ ยัยสามแม่ลูกนั้นกระตือรือร้นเป็นปลากระตือ สงสัยอยากเป็นมเหสีจนตัวสั้น

กระตือ นี่ ชั้นไม่ได้เป็นแบบนั้นซะหน่อย เอาไปเปรียบกับปลาอื่นไม่ได้หรอก

- ปูนาเถียง

ปูนา ก็ใครเล่าพูดกันแบบนี้

ปลาบู่ นี่ถ้ายัยยายยัยอีได้เป็นพระมเหสีจริง พวกปลาในวังไม่โดนรังแกแย่ง

สวาย นั่นสิ ความจริงพระองค์เหมาะกับหญิงสาวที่มีจิตใจเมตตาอารี รักสัตว์น้ำอย่างพวกเรา มากกว่า

- พวกสัตว์น้ำนึกถึงเอื้อย

หอย ถ้าหนูเอื้อยของเราได้เป็นมเหสีก็คงจะดีสินะ

ตันโพธิ์ - กลางวัน

- ภาพกว้าง เอื้อยนั่งอยู่ใต้ต้นโพธิ์ คุยกับแม่แม่เปิดนั่งข้างๆ มีตะกร้าวางอยู่

เอื้อย พรุ่งนี้เอื้อยจะได้เข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัตแล้วค่ะแม่ เอื้อยได้ยินกิตติศัพท์ความใจดีมีเมตตาของพระองค์มานานแล้ว อ้อ เอื้อยจะร้อยพวงมาลัยถวายพระองค์ด้วย

- เอื้อยยิ้มผินๆ
- เอื้อยหยิบตะกร้าลูกเต็นกลับบ้าน แม่เปิด
เดินตาม

เอื้อยไปก่อนนะคะ ไปกันเถอะจะ
แม่เปิด ก้าบๆ

บ้านนายทอง – กลางวัน

- อ้ายกับอีกำลังแต่งหน้า แต่งตัวกันสุดฤทธิ์
- ภาพในกระจก อ้ายแต่งสุดสวย
- ภาพอีแทรกเข้ามาส่องดูบ้าง ทั้งที่แต่งไม่ขึ้น
แต่ก็ยังทำทากุมิใจ
- อ้ายมองแล้วทำหน้าแข็งๆ
- นางขนิษฐีเข้ามาดู
- อ้ายยิ้มกุมิใจ
อีแทรกหน้าเข้ามาทันที
- อีพยายามทำหน้าสวย
- ขนิษฐีกลัวลูกเสียกำลังใจ
- อีทำหน้างอน
- ขนิษฐีพูดกับอ้าย
- อ้ายยิ้มหวานเสน่ห์โชว์
- นางขนิษฐีนึกถึงเอื้อยแล้วคิดหาทางกีดกัน

อ้าย คราวนี้แหละ พระเจ้าพรหมทัดไม่มีวันหลุด
มือฉันไปได้หรอก

อี ถึงจะหลุดจากพี่ แต่ยังมีชั้นรองรับอยู่นะ
พี่อ้าย

ขนิษฐี ไหนดูซิ ลูกแม่ เป็นไงมั่ง ต้าย อ้าย ลูก
สวยจริงๆ

อี แล้วอีล่ะคะแม่

ขนิษฐี เอ่อ ลูกก็สวยที่สุดเท่าที่ลูกจะสวยได้แล้ว
ล่ะจ๊ะ

อี เอ๊ะ แม่ก็ พูดแปลกๆ

ขนิษฐี พรุ่งนี้ลูกต้องดูแลเอาอกเอาใจพระองค์ให้
ดีนะ

อ้าย เชื่อฝีมืออ้ายเถอะค่ะแม่ขา

อี แม่คะ แล้วอ้ายเอื้อยล่ะ จะให้ไปด้วยหรือ

ตงดอกไม้ - กลางวัน

- เอื้อยเก็บดอกไม้กับแม่เปิด
- แม่เปิดช่วยเอื้อยเก็บใส่ตะกร้า
- เอื้อยหยิบมาดม
- เอื้อยยิ้มแล้วเดินไปกับแม่เปิด

เอื้อย หอมจังเลย พอแล้วจะแม่เปิด รีบกลับ
กันเถอะ

บ้านนายทอง - กลางวัน

- เอื้อยถือตะกร้ามา
- สามแม่ลูกท้าวสะเอวรออยู่

ขนิษฐี เกลไถลไปไหนมาเยะ ยัยเอื้อย

อ้าย อัย เก็บดอกไม้มายะเยอะเชียว จะเอาไปทำ
อะไรจ๊ะ

เอื้อย เอื้อยจะร้อยมาลัยไปถวายพระเจ้าพรหมทัต
พรุ่งนี้ละ

อี่ ว้าย แม่คะ นี่ยัยเอื้อยคิดว่าจะไปเข้าเฝ้า
กับเค้าด้วย

ขนิษฐี จะไปไหนเยะ พรุ่งนี้แกต้องเอาควายไปกิน
หญ้าชายป่าโน้น

เอื้อย แต่ว่า แม่ขนิษฐีคะ

ขนิษฐี นี่แกกล้าเถียงเธอ ไม่มีแต่ พรุ่งนี้ต้องไป
เลี้ยงควายเข้าใจมัย

เอื้อย จ๊ะ

VO ความหวังที่จะได้เข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัต

ดูจะเลือนรางสำหรับสาวน้อยที่น่าสงสารอย่าง

เอื้อย แต่ยังไม่หมดหวังซะทีเดียวครับ คอยเอา
ใจช่วยให้ดี ดอนหน้าครับ

- เอื้อยตกใจ

- เอื้อยก้มหน้า

- อ้ายหันมามียิ้มเยาะเอื้อย

- สามแม่ลูกเข้าบ้าน

- เอื้อยน้ำตาไหล

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 30

ทางเดินเข้าหมู่บ้าน - วันต่อมา

- ภาพดวงอาทิตย์ขึ้นยามเช้าขบวนการเสด็จ
มุ่งเข้าหาดวงอาทิตย์ เห็นหมู่บ้านลับๆ
- ภาพหมู่บ้านยามเช้า
- พระเจ้าพรหมทัดเสด็จเข้ามา
- dissolve ชาวไร่ชาวนาที่ผานมาหยุด
ชาวไร่ชาวนาที่ผาน
- dissolve ประชาชนตามทางที่ผ่านมาก็มลง
กราบ

VO พระเจ้าพรหมทัดมุ่งหน้าไปยังทิศบูรพา
หลังจากเดินทางรอนแรมมาได้สามวันสามคืน
พระองค์ก็เสด็จมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง

ริมน้ำ - กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทัดทรงม้ามาถึงริมแม่น้ำ
- พระเจ้าพรหมทัดลงจากม้ามองไปรอบๆ

พรหมทัด แถวนี่สวยจริงๆ ข้าว่า เราแวะพักที่นี่
กันเถอะ
อำมาตย์ พระเจ้าคะ

บ้านนายทอง - กลางวัน

- เอื้อยหน้าตาเศร้าๆ อยู่กับแม่เปิด ถีอตะกร้า
ใส่ดอกไม้ไปด้วย เตรียมออกจากบ้านไป
เลี้ยงควาย
- นางขนิษฐี อ้าย อี แต่งตัวสวยเดินลงมาจาก
บ้าน
- อ้าย อี หันไปเห็นเอื้อย
- อีโชรชุดให้อื้อยดู
- อ้ายอีหัวเราะคิกคัก
- เอื้อยก้มหน้ารับคำแล้วรีบเดินออกไป
- ทั้งสามเดินออกไป
- แม่เปิดมองตามเศร้า

เอื้อย ไม่ต้องตามไปหรอกจะแม่เปิด อยู่เฝ้าบ้าน
ที่นี่แหละจะ

อ้าย ใจจะยัยเอื้อย จะออกไปเลี้ยงควายเหรอ
น่าสนุกจังเลยนะ

อี ดูชุดชั้นสีเอื้อย เป็นไง สวยมั๊ย

ขนิษฐี อย่างเขอนะไม่มีวันได้ใสหรอก รีบไปได้แล้ว

เอื้อย จะ แม่ขนิษฐี

ขนิษฐี ไปเร็วลูก ตอนนี้พ่อแก่ไปรอแล้ว

ไต้หน้า - กลางวัน

- แม่เปิดมุดลงมากุ้ยกับพวกปลา

- ปลาตุ๊กครุ่นคิด

- ปลาตุ๊กกระซิบบอกแผนการกับพวกปลา

กระดี๊ ว้าย ขนาดนี้เลยหรือ ทนไม่ด้าย ชันทน
ไม่ได้

แม่เปิด เราต้องแก้แค้น จะปล่อยให้ยัยสามแม่ลูก
ทำนั้นได้ไง

สวาย ลุงตุ๊ก คิดเร็วสิ คิดเร็ว ทำไงดี

ปลาตุ๊ก อือม ข้าว่า ในเมื่อหนูเอื้อยไปพบพระเจ้า
พรหมทัดไม่ได้ พวกเราก็คงให้พระองค์มาพบเอื้อย
ที่นี้ซะเลยสิ

ชะโด พุดเป็นการ์ตูนไปได้ลุง พวกปลาอย่างเรา
เนี่ยนะจะไปสั่งให้พระเจ้าพรหมทัดทำนั้น

ปลาตุ๊ก ข้ามีวิธี แต่งานนี้ต้องไปรวบรวมพวกเรา
มาให้เยอะที่สุด

หอย ปากหอยอย่างพวกชั้นนะสบายอยู่แหว วา
แต่ลุงเหอะ มีแผนอะไร

ที่ประทับ / กลางวัน

- อี้นำมุดฝูงคนเข้ามา

- อ้าย นางขนิษฐีมุดตาม

- อีแทรกคนออกมาแถวหน้า นางขนิษฐี
อ้าย มุดออกมาข้างหน้า แล้วรีบถวายบังคม

- อีถวายบังคมแล้วเงยหน้ามองพระเจ้า -
พรหมทัด

- ขนิษฐีเอาไหใส่กระแจะอี

- อ้ายสบตาพระเจ้าพรหมทัด

- กระพริบตาพยายามอ่อยเหยื่อ

- อีสบตาบ้าง พยายามยิ้มหวานบ้าง

- พระเจ้าพรหมทัดมองทั้งสองงงๆ

- อีหลุดปากพุดออกไป

อี ตามมาเร็วแม่คะ พี่อ้าย ทางนี้ๆ

ขนิษฐี คนเยอะแบบนี้ หาพ่อแกไม่เจอแน่ ไปไหน
ก็ไม่รู้

อี (กระซิบกับอ้าย) ด้าย หล่อจังเลย

ขนิษฐี (กระซิบ) อย่าแสดงออกให้มันมากนักยัยอี

SFX ปึง

พรหมทัด เอ้อ พวกเจ้ามีอะไรหรือ

อี พระองค์หล่อ หล่อกว่าที่เค้ารำลือกันอีก
เพคะ โอ๊ย

- นางขนิษฐียกมืออย่างแรง
- ขนิษฐีรีบกลบเกลื่อน

- อ้ายยิ้มหวาน

ขนิษฐี เอ่อ คือว่าหม่อมชั้นทราบข่าวมาว่าพระองค์
อยากทราบความเป็นอยู่ของประชาชนในหมู่บ้าน
หม่อมชั้นทำให้อ้ายกับอี ลูกสาวแสนสวยของ
หม่อมชั้นพาชมหมู่บ้านตึ๋มยี้เพคะ
พรหมทัด ไม่เป็นการรบกวนพวกเจ้าหรือหรือ
อ้าย ว้าย ไม่รบกวนหรือเพคะ อ้ายยินดีที่สุด
เลยเพคะ

ไต้หวัน – กลางวัน

- ปลาสวยโบกครีปเป็นสัญญาณ
- ภาพสวยฝูงใหญ่ว่ายผ่านไป
อย่างรวดเร็วจนเจ้าสวยเซ
- อีกมูม ปูนา กับหอยมองดูพวกปลาเข็ม
ที่มากันสองสามตัว
- เสียงสะท้อน ท้องน้ำด้านหลังดำมืด
- ฝูงปลาเข็มฝูงใหญ่ว่ายเข้ามาอย่างรวดเร็ว
- ภาพปลาอื่นๆ จากที่ต่างๆ วายมา
หมู่บ้าน
- ภาพมุมสูงเห็นลำน้ำ ฝูงปลาเป็นเงาดำ
ว่ายเข้ามา เสียงดัง
- ประชาชนหันไปตามเสียง
- พระเจ้าพรหมทัดหันมามอง
- ฝูงปลาวายเข้ามา

สวย ไปเลยพวกเรา ทางนี้

ปูนา พาพวกมาได้แค่นี้เองหรือจะปลาเข็ม ขึ้นมา
ไม่พอนะ
หอย ไซ้ พวกเขายังตัวเล็กๆ กันอยู่
ปลาเข็ม จันตุนึกถอน

อ้าย ไปกันรียังเพคะ หม่อมชั้นมีอะไรจะให้
พระองค์ชมเยอะเลยเพคะ

VO แผนการของลุงตุกที่จะให้เหล่าปลาดึงดูด
ความสนใจของพระเจ้าพรหมทัดจะสำเร็จหรือไม่
พระองค์จะได้พบกับเอี้ยหรือเปล่า ติดตาม
พรั่งนี้ครับ

ปลาบู๋ทอง

ตอนที่ 31

- ภาพฝูงปลาค่อยๆ วายมารวมกันเต็มไปหมด
 - ภาพกว้าง ปลาเต็มลำน้ำ กระโดดไปมา
 - อ้ายพยายามดึงมือพระเจ้าพรหมทัด
 - ในแม่น้ำ มีเงาตาของพวกปลาเต็มไปหมด ปลาโดดไปมา
- VO ขณะที่อ้ายกับอี กำลังไปรยเสนห์ให้พระเจ้าพรหมทัด เพื่อหวังจะได้เป็นมเหสี ฝูงปลานับแสนก็ว่ายรี่เข้ามาสร้างความแตกตื่นไปทั่วมหาดเล็ก ปลาพะย่ะค่ะ ปลาเต็มลำน้ำเลย
- อ้าย อย่าไปสนเลยเพคะ ก็แค่ปลาพรหมทัด (รำพึง) ปลาเยอะขนาดนี้ ต้องมีอะไรแน่

ใต้น้ำ

- ชะโดให้สัญญาณนำ
- พวกปลาทั้งฝูงรีบวิ่งไปทางเดียวกัน
- พระเจ้าพรหมทัดโดดขึ้นม้าวิงออกไป
- อำมาตย์หันไปเห็นจะวิ่งตาม
- พระเจ้าพรหมทัดขี่ม้าตามไป ไม่สนใจ
- ทั้งสามแม่ลูกเอาไว
- อ้ายหงุดหงิด
- dissolve

ชะโด ไปเร็วพวกเรา
มหาดเล็ก พวกมันไปโน่นแล้วพะย่ะค่ะ

อำมาตย์ จะไหนพระองค์ รอข้าด้วย
อ้าย เตี้ยวเพคะ พระองค์ เตี้ยวเพคะ ไหน
 พระองค์ว่าจะไปกับหม่อมฉัน
อ้าย ใ้อปลาบ้า

ริมน้ำ – กลางวัน

- ภาพมุมสูง พระเจ้าพรหมทัดขี่ม้าตาม
- ฝูงปลาไป เห็นฝูงปลาว่าย
- dissolve
- พระเจ้าพรหมทัดขี่ม้าตามฝูงปลาไปเรื่อยๆ
- สวยโฉลมา โบกกรีบให้ตามมา

สวย สวยตามมา ริว (ผิวปาก)

ใต้น้ำ – กลางวัน

- ปลาชะโด สวย ปลาบู๋
- ปลากระตี่ วายไปด้วยกัน
- background ข้างหลังเป็นฝูงปลา

กระตี่ จะวายไปอีกไกลมัยเนี่ย ชันเหนียวแล้วนะ
ชะโด อุดใจอีกนิดแม่กระตี่ ไกลจะถึงแล้ว
สวย ตอนนี้หนูเอื้อยของเรากำลังทำอะไรอยู่นะ

ใต้ต้นโพธิ์ – กลางวัน

- เอื้อยนั่งร่อยมาลัยเสร็จ
เอื้อยหยิบมาลูบคลำเศร้าๆ
- เอื้อยถอนใจ หน้าตาเศร้าสร้อย
- ต้นโพธิ์โน้มมาแตะไหล่ เหมือนพยายาม
ปลอบใจเอื้อย

เอื้อย น่าเสียดายนะ มาลัยพวงนี้ เอื้อยไม่มีโอกาส
ได้มอบให้พระเจ้าพรหมตัดเลย

ใต้น้ำ – กลางวัน

- ชะโด สวยๆ กระตี่ ปลาเข็ม ปลาบู๋
ว่ายมาจนถึงคั้งน้ำใกล้ต้นโพธิ์ ด้านหลัง
เห็นเป็นฝูงปลาเต็มไปหมด
- ชะโดว่ายน้ำขึ้นมา ให้สัญญาณหยุด
- ปลาทุกตัวหยุด สวยเบรคไม่ทันชนชะโด
- ชะโดกุมหัว

ชะโด หยุด
เสียง เอี้ยดดด โครม
ชะโด เบรคภาษาอะไร หาเจ้าหวาย
สวย โทษที วายเพลินไปหนอย
ชะโด ตรงนี้แหละพวกเรา ถึงแล้ว ทั้งหมด
สลายมีอบ

- พวกปลาแยกย้ายคนละทิศละทาง
- ฝูงปลาด้านหลังค่อยๆ สลายตัว

บนบก – กลางวัน

- ภาพท้องน้ำพวกปลาค่อยๆ หายไป
- พระเจ้าพรหมทอดมองดูงๆ
- พระองค์จะขี้ออกไป
- เสียงกริ้งกริ้งดังเข้ามา
- พระเจ้าพรหมตัดหันไปมองที่มาของเสียง
- เสียงดังมาอีก พระเจ้าพรหมตัดรีบหันมา
ไปตามเสียง แล้วขี้ออกตามไปทันที

พรหมตัด ไปไหนกันหมดแล้ว กลับดีกว่า

SFX (เสียงกริ้งกริ้ง)

พรหมตัด เสียงอะไรนะ ช่างไฟเพราะจริง

ในป่า - กลางวัน

- เพลง
- เสียงดังกรู๊งกรู๊งพระเจ้าพรหมทัดนั่งม้า
ตามเสียงไปเรื่อยๆ
- เอื้อยร้อยมาลัยอยู่เพียงลำพังใต้ต้นโพธิ์
- พระเจ้าพรหมทัดฟังเสียงมาเรื่อยๆ
- ผ่านต้นไม้ใหญ่ หญิงสาวกำลังนั่งข้าง
ต้นโพธิ์ทอง ถือมาลัยไว้ในมือ
- zoom in พระเจ้าพรหมทัด ตะลึงใน
ความงาม
- พระเจ้าพรหมทัดขี่ม้าเข้าไปหาโดยเอื้อย
ไม่รู้ตัว
- สโลว์ เอื้อยหันมา สบตา ตกใจ
- zoom in พระเจ้าพรหมทัดตะลึงในความงาม

VO แล้วพระเจ้าพรหมทัดก็ได้พบกับหญิงสาว
แสนสวยที่สุดที่พระองค์เคยพบมา เรื่องราวจะ
เป็นยังไงติดตามตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 32

ตันโพธิ์ – กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทัตขี่ม้าเข้ามา
- สโลว์เอื้อยหันมาสบตา ตกใจ
- พระเจ้าพรหมทัตเดินเข้าไปหา
- เอื้อยรีบวิ่งหนี พระเจ้าพรหมทัตขี่ม้าตาม
- เอื้อยวิ่งลอดต้นไม้ ทำมาลัยตกไว้
- พระเจ้าพรหมทัตขี่ม้าตาม พระองค์มัวแต่
มองเอื้อย โดยกิ้งไม้ชนตกลงมา
- พระเจ้าพรหมทัตตกลงมานอนแอ้งแม้ง
ข้างล่าง มึนงงไปชักพัก
- พระเจ้าพรหมทัตเห็นมาลัยตกอยู่ พระองค์
หยิบมาดู

VO หลังจากทีพระเจ้าพรหมทัตเสด็จตามเสียง
ดังกังวานไพเราะของตันโพธิ์ทองจนถึงชายป่า
และที่นั่น พระองค์ก็ได้พบกับเอื้อย สาวน้อย
ผู้งดงาม
เอื้อย ท่าน ท่านเป็นใคร
พรหมทัต เจ้าไม่ต้องตกใจ ข้ามาดี เตียวกอน
พรหมทัต ข้ากอน สาวน้อย

พรหมทัต โอ้ย

อำมาตย์ (off scene) พระองค์ฯ อยู่ไหนพระเจ้าคะ
พระองค์

ในป่า – ไกลคำ

- พวกทหารตามหาพระเจ้าพรหมทัต
พยายามตะโกนเรียก
- แทนสายตาไอ้จ้อยผ่านต้นไม้ พระเจ้า -
พรหมทัตยืนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ ใกล้ตันโพธิ์
ถือมาลัยไว้ มีม้ายืนใกล้ๆ
- ทุกคนรีบเข้าไปหา
- พระเจ้าพรหมทัตนั่งไป แล้วหันไปมอง
ตันโพธิ์

อำมาตย์ พระองค์ฯ อยู่ไหนพระเจ้าคะ พระองค์
มหาดเล็ก พวกเราหิวขาดกันแน่ ข้ายังไม่อยาก
ตายนะ ยังหาเมียไม่ได้เลย

มหาดเล็ก พระองค์ฯ อยู่ไหน พวกเราไม่หิวขาดแล้ว
อำมาตย์ โส่อกออกไปที ข้าพระองค์เป็นห่วงแทบ
ตาย นี่ก็ใกล้จะค่ำแล้ว เราจะกลับกันรึยัง
พระเจ้าคะ

พรหมทัต คินนี้ข้าว่าเราพักที่นี่กันดีกว่า

- ภาพดันโพธิ์ทอง
- dissolve

ทำน้าบ้านนายทอง – กลางคืน

- ภาพพระจันทร์ขึ้น สะท้อนในน้ำ
- เอื้อยนั่งมองพระจันทร์ ทำทางฝันๆ
- flash back ไปหน้าพระเจ้าพรหมทัต ตอนสบตาเอื้อย
- ภาพสะท้อนในน้ำ เอื้อยยิ้มกับตัวเอง
- ก้อนหินลงน้ำกระเด็นตูม
เอื้อยตกใจหันมา
อ้ายกับอี่ยิ้มเยาะเดินเข้ามา

- ทั้งสองหัวเราะคิกคัก

- ทั้งสองเดินออกไป
- เอื้อยเหมอมอง

- ภาพพระจันทร์

ในป่า - กลางคืน

- tilt ลงมาจากพระจันทร์
- พระเจ้าพรหมทัตนอนอยู่ หยิบมาลัย
มาดม

SFX (เสียงน้ำกระเด็น)

อ้าย ใจจะเอื้อย เลี้ยงควายมาเป็นไฉน มั่ง สนุกมัย
อี่ แล้วนี่เป็นอะไรไม่หลับไม่นอน มานั่งเหม่อ
เพื่อพอกอยู่คนเดียว

อ้าย สงสัยคงอิจฉาพวกเรา ที่มีโอกาสได้เข้าเฝ้า
พระเจ้าพรหมทัตละสิ

อี่ พระองค์ลือลือ นะพี่อ้าย คนอะไร หล่อ
ชะมัดเลย

อ้าย เอ่อ อี่ จะวาไปแล้ว รู้สึกว่าพระองค์จะชอบ
ชั้นด้วยนะ

อี่ ใครบอกพี่อ้าย พระองค์ชอบชั้นต่างหาก

อ้าย เรารีบเข้านอนกันดีกว่า เดี่ยวพุงนี้ถ้า
พระองค์กลับมาอีก เราต้องรีบไปเข้าเฝ้าใหม่

อี่ ชั้นไปก่อนนะจ๊ะ ไม่มารบกวนเวลาฝันหวาน
ของเธอแล้ว

- ทหารยืนเฝ้ายามอยู่ อำมาตย์กับ
มหาดเล็กนอนอยู่
- มหาดเล็กลืมตาแอบมอง
แล้วกระซิบกับอำมาตย์
- ภาพอำมาตย์หลับ เริ่มกรน

- มหาดเล็กเข้านอน
- พระเจ้าพรหมทอดมองพระจันทร์
- ช้อนภาพเอื่อย

มหาดเล็ก พระองค์แปลกๆ ไปนะ ตั้งแต่หายไปใน
ป่า กลับมาก็เป็นแบบนี้ ไม่พูดไม่จา ทาทาง
เพื่อๆ ยังไงพิกล ว่ามัย

มหาดเล็ก อ้าว ทานอำมาตย์ ปล่อยให้พูดอยู่
คนเดียว

VO กษัตริย์หนุ่มพระองค์ไม่อาจลืมเลือนใบหน้า
ที่ได้พบเห็นพระองค์ได้ดกหลุมรักสาวน้อยแสน
หวานคนนั้นแล้ว เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร
ต่อไป ติดตามตอนหน้าครับ

ปลาบูทอง

ตอนที่ 33

ตันโพธิ์ / กลางคืน

- ภาพตันโพธิ์ ลมพัด เสียงกรังกรังเข้ามา
- พระเจ้าพรหมทัตลืมหัดขึ้นมามองไปที่ตันโพธิ์

sfx (เสียงกรังกรัง)
vo พระเจ้าพรหมทัตคิดถึงใบหน้าสาวที่ได้พบ
จนบรรทมหลับไปใกล้กับตันโพธิ์ทอง และที่นั่น
พระองค์ได้พบกับ

- แสงลอยลงมาหน้าตันโพธิ์
- ตันโพธิ์มีแสงเรืองรอง
- เทวดาค่อยๆ ปรากฏ
- พระเจ้าพรหมทัตมองตะลึง

sfx (เสียงเอฟเฟค)

พรหมทัต ท่านเป็นใคร

เทวดา เราคือเทวดา ถ้าพระองค์ตั้งใจเดินทางมา
เพื่อพบบางสิ่งละก็ สิ่งที่อยู่ตรงหน้าพระองค์นี้
แหละ ที่จะช่วยได้

พรหมทัต ท่านหมายถึงตันโพธิ์ทองต้นนี้

เทวดา โพธิ์ทองต้นนี้เป็นไม้คู่บารมีของพระองค์
ถ้านำไปไว้ในวังจะเป็นสิริมงคลแก่บ้านเมือง
และจะนำพระองค์ไปพบกับสิ่งที่ค้นหามานาน
แสนนาน

พรหมทัต ท่านหมายถึงอะไร

เทวดา แล้วพระองค์จะรู้เอง

sfx (เสียงเอฟเฟค)

- เทวดาค่อยๆ เลือนหาย กลายเป็นลำแสง
สเปดา
- พระเจ้าพรหมทัตเอามือป้องแสง
- เฟดขาว

ตันโพธิ์ / กลางวัน

- แทนสายตาพรหมทัตลืมหัดขึ้นเมื่อแสง
จางหายไปเห็นหน้าอำมาตย์
- พระเจ้าพรหมทัตเอง อำมาตย์ยังๆ
- พระเจ้าพรหมทัตหันไปมองตันโพธิ์ทอง

อำมาตย์ พระองค์ตื่นจากบรรทมแล้วหรือ
พระเจ้าค่ะ

พรหมทัต ข้าฝันไปหรือนี่

- shift โฟกัสไปที่ดันโพธิ์
disslove

พรหมทัต ท่านอำมาตย์ ให้ทหารชุดดันโพธิ์ดันนี้
ขึ้นมา ข้าจะนำกลับวัง

ดันโพธิ์ / กลางวัน

- ทหาร อำมาตย์ ไอ้จ้อย ช่วยกันชุด
- พระเจ้าพรหมทัตยืนดู
- ทั้งสามชุดเป็นหลุมลงไปพอจะยกดันขึ้นมาได้
- ทั้งสามไปช่วยกันยกขึ้นมา
- ทหารกับอำมาตย์ยกกันจนหน้าเขียว
- ทุกคนหิบบเสียงมาชุดต่อหน้า
พระเจ้าพรหมทัตดูการชุด นี่ถึง
หน้าเอื่อย
- disslove

ไอ้จ้อย (กระซิบ) เอ้อ ทำไมพระองค์ต้องให้ชุด
ด้วย ข้ากำลังหลับสบาย

อำมาตย์ (กระซิบ) พระองค์สั่งก็ชุดไป
อย่าถามมาก

พรหมทัต เอาละ แค่นี้แหละ

อำมาตย์ เอ้า อีบ

ไอ้จ้อย ไม่ไหวพระเจ้าคะ

พรหมทัต รากคงลึก ชุดลงไปอีก

บ้านนายทอง / วันต่อมา

- เปิดที่หน้าเอื่อยนั่งที่หน้ากับแม่เปิด
- เอื่อยหิบบตะกร้าจะเดินออกไป
- นางขนิษฐียืนขวางรออยู่แล้ว
- อ้าย อี เดินเข้ามาสมทบ
- เอื่อยเดินเข้าบ้าน

เอื่อย ไม่ได้ไปเยี่ยมแม่มาหลายวันแล้ว แม่จะเป็น
ยังไม่งั้นนะ แม่เปิด เดี่ยวเราไปหาแม่กันเถอะ

ขนิษฐี จะไปไหนอี ยายเอื่อย

เอื่อย แม่ขนิษฐี

อ้าย ไปไหนไม่ได้ทั้งนั้น ไปตักน้ำมาให้ชั้น
หน้อยสิ ชั้นจะได้อาบน้ำอาบท่า แต่งตัวรอ
พระองค์

อี แล้วก็อย่าลืมซักชุดให้ชั้นด้วยนะ

ขนิษฐี ไปได้แล้ว แล้วอย่าให้ชั้นเห็นว่าแหกหายไป
ไหนคนเดียวอีก

เอื่อย จะ

อ้าย หายไปบ่อยๆ อย่างนี้ อ้ายวาดต้องมီးอะไร
แน่ๆ

ชนิษฐ์ ไม่ต้องห่วง คราวนี้แม่จะไม่ให้ยัยเอื้อยได้
ไปไหนอีกแล้ว

- นางชนิษฐ์ยิ้มร้ายๆ

ตันโพธิ์ / หลายวันต่อมา

- เปิดที่ตันโพธิ์ มีเชือกมัดแพนตามเชือกไป
เห็นม้า
- สามคนช่วยกันยกตันโพธิ์พร้อมม้า แต่ไม่ขึ้น
- disslove
- ชาวบ้าน 3 – 4 คนมาช่วยกันดึงตันโพธิ์
- ทุกคนดึงจนหน้าเขียว แต่ไม่ขึ้น
- ทุกคนท้อถอย
- เฟดดำ
- ภาพตันโพธิ์ตั้งอยู่ที่เดิม
พระเจ้าพรหมทัต
ยืนมองดูด้วยความผิดหวัง
- ทหาร อำมาตย์ ไล่จ้อย เกือบของ
เดินออกไปพักผ่อน เหลือแต่
พระเจ้าพรหมทัตอยู่คนเดียว พระองค์
มองตันโพธิ์แล้วถอนใจจะหันหลังกลับ
- ตันโพธิ์เอื้อมกิ่งเข้าหาแตะไหล่
พระเจ้าพรหมทัตหันกลับไป
- ตันโพธิ์ไม่ยับ พระองค์คิดว่าตาฝาดไป
เอามือจับใบโพธิ์
- เสียงเทวดาจากในฝันแว่วเข้ามา
- ภาพจากในฝัน
- พระเจ้าพรหมทัตนึกได้
- พระเจ้าพรหมทัตมองหันไปมองตันโพธิ์
อีกครั้ง
- อำมาตย์วิ่งเข้ามา

vo พระเจ้าพรหมทัตพยายามทุกวิถีทางที่จะนำ
ตันโพธิ์ขึ้นมา แต่ไม่เป็นผล

พรหมทัต ทำไมมันยากอย่างนี้นะ ก็แค่ตันโพธิ์
เล็กๆ แค่นี้

อำมาตย์ กระหม่อมว่า ไม่ได้ผลหรอกพระเจ้าคะ
เราลองมาทั้งวัน

พรหมทัต พวกเจ้าไปพักก่อนเถอะ

อำมาตย์ พระเจ้าคะ

พรหมทัต เอ้อ หมดหวังแล้วเรา

เทวดา (ออฟซิน) โพธิ์ทองตันนี้จะนำพระองค์ไป

พบกับสิ่งที่ค้นหาแสนนานแสนนาน

พรหมทัต หรือว่า ผู้ที่ยกตันโพธิ์ตันนี้ได้

พรหมทัต ท่านอำมาตย์

อำมาตย์ พระเจ้าคะ

- อำมาตย์ออกไป พระเจ้าพรหมทัตหันไปดู
ตันโพธิ์ทองยี่มออก พระเจ้าพรหมทัตยืน
อยู่ใต้ตันโพธิ์

พรหมทัต ไปปาวประกาศหาผู้ที่สามารถนำ
ตันโพธิ์ทองตันนี้ขึ้นมาได้ ข้าจะให้รางวัล
อย่างงาม

อำมาตย์ พระเจ้าคะ

vo บางทีผู้ที่สามารถนำตันโพธิ์ทองขึ้นมาได้
จะเป็นคำตอบที่พระเจ้าพรหมทัตค้นหามานาน
จะเป็นใคร ติดตามได้ตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 34

ภายในหมู่บ้าน - เวลากลางวัน

- tilt down จากยอดไม้ลงมา เห็นทหารติดประกาศที่ต้นไม้ มีชาวบ้านมุงดู สงสัยฟัง

ดนตรี

vo เพราะต้องการนำต้นไม้ไปปลูกในพระราชวังตามคำบอกของเทวดา พระเจ้าพรหมทัดจึงประกาศให้รางวัลอย่างงามแก่ผู้ที่สามารถยกต้นไม้ไปปลูกขึ้นจากพื้นดินได้ ซึ่ง ขาวนี้แพร่สะพัดไปทั่วทั้งหมู่บ้านอย่างรวดเร็ว

หน้าบ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- LS บ้านนายทอง
- สามแม่ลูกนั่งคุยกันอยู่ตรงบันได ได้ยินเสียงนายทองนำมาก่อนตัววิ่งเข้าเฟรมมา
- ขนิษฐ กับลูก
- นายทองหอบหายใจก่อนพูด
- อ้าย + อี สนใจ

ทอง แม่จู้ แม่จู้ ขาวด่วนจ๊ะ ขาวด่วน

ขนิษฐ มีอะไรอีกสะพืทอง วิ่งหน้าตื่นมาเขียวทอง แอ็กๆ ๑ คือ พระเจ้าพรหมทัดนะ คืออ้าย พระองค์เสด็จมาบ้านเราเหอพอ (ตื่นตื่น) อี แสดงว่าทรงโปรดเรา 2 คนจริงๆ ด้วยพี่อ้ายทอง ไม่ใช่อย่าง จ้าน นี่ นี่ พระเจ้าพรหมทัดนะให้ติดประกาศไปทั่วหมู่บ้านเลยว่าจะมีรางวัลอย่างงามให้กับคนที่ขุดต้นไม้ไปปลูกที่ชายป่าขึ้นมาได้

- นายทอง
- ขนิษฐ
- นายทองอยากช่วย เบ่งกล้ามเนื้อ
- ขนิษฐห้าม
- เห็นมือทั้งประกาศ
- ขนิษฐเดินไปกับลูกๆ
- นายทองคอดก

ขนิษฐ ต้าย สงสัยจะโชคดี ไหนขอฉันดูหน่อยสิ อู๋ ให้รางวัลอย่างงามชะด้วย อ้ายกับอี ฟรุ้งนี้เรา 3 คนต้องช่วยกันนะลูก

ทอง พี่ก็จะไปช่วยอีกแรงหนึ่ง นี่ ลูกล้มชะก่อน

ขนิษฐ ไม่ต้องเลยพี่ทอง อยู่ที่นี่แหละ

(off scene) เตียวไปเป็นลมละลายเขาเปล่าๆ

ไปปลูก อ้าย อี ไปเตรียมชุดเข้าเฝ้าฟรุ้งนี้

กันเถอะ

ทอง แล้วกันสิแม่จู้

- ประกาศหล่นลงพื้นปลิวไป แม่เปิดเดินมาดู แล้วคาบไป - สงหลังด้วย
- diss เอื้อยกำลังเก็บบัว
- MLS เอื้อยกหันมาตามเสียงแม่เปิด
- CU เอื้อยกอ่านแล้วเงยหน้าตกใจ

ตันโพธิ์ทอง - วันรุ่งขึ้น

- ชาวบ้านมามุงดูการยกตันโพธิ์ทอง
- diss ชาวบ้านหน้าตาต่างถิ่น ต่างชาติ ผลัดกันเข้ามายก (+ 2 วิ ทุกชาติ)
- ชายหนุ่มร่างกำยำพยายามยกไม่สำเร็จ
- อำมาตย์บอกให้หยุด
- เจ้าจ้อยกราบทูลพระเจ้าพรหมทัต
- พระเจ้าพรหมทัตพูดแล้วหันมองโพธิ์ (#32)
- อีแปงผู้คนพรวดเข้ามา
- เจ้าจ้อยกับ 3 แม่ลูก
- ขนิษฐีกกราบทูล
- diss สามแม่ลูกพยายามทุกท่า แต่ไม่ขึ้น ชาวบ้านแซว โหฮาดตลอด
- ขนิษฐี + อี
- ชาวบ้านหัวเราะเฮฮา เอื้อยกแอบดู
- ขนิษฐี หยิบเสียมสับลงไปบนรากโพธิ์ทอง

เปิด ได้ยินแว่วๆ ว่าโพธิ์ทอง โพธิ์ทอง ไหน
 ดุชิ อ๊ะ เอาไปให้หนูเอื้อยกดูดีกว่า
 เปิด (off scene) ก้าบ ก้าบ ก้าบ หนูเอื้อยก
 (อื้อหนอย)
 เอื้อยก แม่เปิด มาเร็วจัง คาบอะไรมาด้วยนะ
 ขอเอื้อยกดูหน่อยนะ
 เอื้อยก โอ๊ะ ขุดตันโพธิ์ทอง พรุ่งนี้

ชาวบ้าน +++ เสียงเชียร์ เสียงลุ้น แซว สนุกๆ

ชายหนุ่ม อีบ อีบ อี ด ด โอ้ย ย ย
 อำมาตย์ อื้อ หมดแรงแล้ว กลับไปเถอะพ่อหนุ่ม
 จ้อย ขอเดชะหนุ่มๆ ที่กำยำแข็งแรงหมดหมู่บ้าน
 แล้วจริงๆ กระหม่อมละจนด้วยเกล้าพระเจ้าคะ
 พรหมทัต ถ้ายกตันโพธิ์ทองขึ้นไม่ได้ ข้าก็คงไม่มี
 โอกาสได้พบคนข้าอยากพบ
 อี (off scene ก่อนแป็บหนึ่ง) รอดี๋ยวะเพคะ ะ ะ
 แฮ
 จ้อย พวกเจ้า 3 คนเนี่ยนะ จะไหวรื้อ ขนาด
 หนุ่มๆ ในหมู่บ้านยังทำไม่ได้
 ขนิษฐี หม่อมฉันมีวิธีการที่ฉลาดกว่าชาวบ้านพวก
 นี้อยู่แล้ว และลูกสาวของหม่อมฉัน ก็จะพยายาม
 สุดความสามารถเพื่อพระองค์เพคะ
 3 แม่ลูก สงเสียงออกแรงยกของหนัก
 ขนิษฐี พวกแกนี้ใช้ไม่ได้จริงๆ
 อ้าย (off scene) ยอมแพ้เหอะแม่
 เอื้อยก เทวดาเจ้าขา ช่วยแม่เอื้อยกด้วย
 ขนิษฐี ฮืม สับรากทิ้งซะเลย นี
 SFX เสียมกระทบเนื้อไม้

- เอื้อยตกใจร้องห้าม
- เอื้อยพูดแล้วเข้ามาดูด้วยห่วงใย
- เอื้อยเข้ามาโอบตันโพธิ์

- ขนิษฐาโกรธจัด ชี้น้ำเอื้อย

- คว่ำข้อมือ
- พระเจ้าพรหมทัดจำเอื้อยได้
(เสียงขนิษฐาไวย)
- ขนิษฐาลากข้อมือเอื้อยด้วยความโกรธสุด ๆ

- ส่งหลังขนิษฐาลากเอื้อยกลับบ้าน
(fast speed)

เอื้อย (off scene) อย่า แม่จู้ อย่าทำอย่างนั้น ถ้า
รากขาด ต้นโพธิ์ทองอาจตายได้ แค่นี้ แม่
(ชะงัก) ต้นโพธิ์ทองก็บอบช้ำมากแล้ว

(echo – ในใจ) แม่ไม่เป็นอะไรนะจ๊ะ

ขนิษฐา นั่งเอื้อย แกมาทำอะไรที่นี่ กล้าดียังไงถึง
ทำแบบนี้

(off scene) มานี้ บอกแล้วทำไมอย่าไม่ให้มาที่นี่
พรหมทัด นั้น หญิงสาวคนนั้น ข้างจำได้

ขนิษฐา กลับบ้านไปเดี๋ยวนี้ หนอย กล้าขัดคำสั่ง
ฉันรอจะ จะลองของรีไร (off scene) ฮี! ได้เห็นดี
กันแน

VO นำเป็นห่วงเอื้อยจังเลยครับ เหตุการณ์จะ
เป็นอย่างไร ต้องติดตามตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 35

บ้านนายทอง - เวลากลางวัน

- zoom in บ้านนายทองจากมุมสูง
- ขนิษฐียืนอยู่กับลูก เอื่อยนั่งอยู่ที่พื้น
ชานบ้าน
- อ้ายกระซิบขำขำหุขนิฐิ
- อีส่งไม้เรียวให้
- MCU ขนิฐิมีไม้เรียวในมือ (ช่วงลืมหาดพูด)
- LS ขนิฐิเคาะไม้กับฝ่ามือ
- เอื่อยตัวสั่นด้วยความกลัว
- นายทองเดินขึ้นบ้านมาพอดี
- ขนิฐิไม่สนใจ
- นายทอง
- (+) อ้ายกระซิบขำขำแม่
- LS นายทองเชิญ
- เจ้าจ้อยโผล่หน้าขึ้นบันไดมา
- ขนิฐิ
- (+ #28) อ้ายหันหน้าเข้าเฟรมมา
- (+ #28) อีอ้อมกระดิกกระด้า

ดนตรี

vo ขนิฐิโกรธมากที่เอื่อยเข้ามาขัดขวางการ
ชุดต้นโพธิ์ทอง จึงลากตัวเอื่อยกลับบ้านทันที
เพื่อลงโทษ มาเอาใจช่วยเอื่อยกันนะครับ

ขนิฐิ เสนอหน้าดินักนะ ใครอนุญาตให้แกไป
ที่นั่น หา

อ้าย มันอวดดีนะแม่ แถมยังกล้ามาห้ามแมดอ
หน้าพระเจ้าพรหมทวดด้วย

อี ลงโทษมันเลยแม่ จะได้ไม่กล้าหือกับเราอีก

ขนิฐิ ทำเป็นห่วงกลัวมันไม่เจ็บ เซอะ ดันไม้มัน
เป็นอะไรกับแกละ

ขนิฐิ จะรู้ชะตากรรมว่าไอ้การขัดคำสั่งนะมันเป็นยังไง
อืม

เอื่อย (พูดซ้อน) แม่ฐิ เอื่อยขอโทษจะ เอื่อย

ทอง แม่ฐิ แม่ฐิ จะทำอะไรนะ นี่ เดียวก่อน
เดี๋ยวก่อน

ขนิฐิ อย่ามาห้ามฉันนะพี่ทอง วันนี้ฉันต้องสั่งสอน
ยายเอื่อยให้มันหลาบจำซะบ้าง อี

ทอง เรื่องนั้นนะเอาไว้ก่อนเถอะแม่ฐิ คือว่าตอน
เนี่ยมีคนมาบ้านเรานะ

อ้าย อย่าเพิ่งตียายเอื่อยตอนนี้เลยแม่ รอให้พอ
ไปก่อนดีกว่า

ทอง เชิญข้างบนเลยพ่อหนุ่ม

จ้อย แะะ ข้าเอง

ขนิฐิ นึกว่าใคร ทานมหาดเล็กนี่เอง

อ้าย ไหน มหาดเล็กมาบ้านเราเหรอแม่

อี ขาวดีแน่ๆ เลย

- เจ้าจ้อย
- อ้าย
- อีกระแทกตัวเข้ามาทันที
- เจ้าจ้อยสายหัว
- สามแม่ลูกรอฟังกระวนกระวาย
- เจ้าจ้อยหันมามองเอื้อย
- เอื้อยมองหน้ามหาดเล็ก ตกใจ
- สามแม่ลูกเหลือเชื่อ

ที่ประทับริมหน้าต่าง – เวลากลางวัน ต่อเนื่อง

- เอื้อยก้มหน้ารับเสด็จฯ ไม่กล้ามอง
- เอื้อยค่อยๆ เงยหน้าขึ้นมอง
- CU เอื้อยตกใจเมื่อเห็นพระพักตร์
- พระเจ้าพรหมทัต

ใต้หน้าต่าง - เวลากลางวัน

- ปลากระตี่ยิ้มแยมแจ่มใส
- กลุ่มปลาฟังนิ่งๆ
- ปลาชะโดท่าทางสงสัย
- MS ปลาบู่กับเพื่อนปลา แล้วว่ายนํ้า

ตันโพธิ์ – เวลากลางวัน ต่อเนื่อง

- (+ย่น) CU พระเจ้าพรหมทัต (ต่อให้ยาว)
- MCU ด้านข้างเอื้อยกราบทูล
- (+) MS พระเจ้าพรหมทัต (ชี้นิ้วแล้ว)
กับเอื้อย

จ้อย อะฮ้า โปรดฟัง คือข้าจะมานำตัวสาว เอ่อ
อ้าย ฉันที้แหละชื่ออ้าย โปรดให้พาฉันไปเข้าเฝ้า
ไซมัย
อี ไครบอก มาหาอีตะหาก ฉันที้เองจะ อี
จ้อย อ๊ะ ๆ ไม่ใช่เจ้าทั้ง 2 คนนั้นแหละ พระองค์
นะอยากพบกับสาวน้อย (ทอดเสียงยาว)
3 แม่ลูก อี ไครจะ ไคร
จ้อย คนนี้ ตะหากละ
เอื้อย หา (เพราะๆ)
3 แม่ลูก ฮ้า! อื้อตาย ว้าย กร๊าด เป็นไปไม่ได้

พรหมทัต เงยหน้าคุยกับเราเถอะ สาวน้อย
เอื้อย หม่อมฉัน เอ่อ หม่อมฉัน
โอ ท่านคือ
พรหมทัต (หัวเราะเบาๆ) ใช่ ข้าเอง

กระตี่ ดีใจ ดีใจจะตายอยู่แล้วนะเนี่ย พอแม่เปิด
บอกว่ามหาดเล็กพาหนูเอื้อยไปพบพระเจ้า
พรหมทัตนะ อี้อ อ อ
ชะโด อยากรู้จริงเลยว่าพบเรื่องอะไรกัน
บู่ เราก็ตามไปดูซีฟิโด ใครไม่ไปฉันไปนะ
ปลา +++ (off scene) เฮ้ ฉันไปด้วย / ไปสิ ไป

พรหมทัต ขอโทษนะที่วันนั้นข้าทำให้เจ้าตกใจ
เอื้อย หม่อมฉันไม่ทราบจริงๆ ว่าพระองค์คือ
เอื้อย ต้องขอพระราชทานอภัยด้วยพะคะ
พรหมทัต อย่างกลัวไปเลย ที่ให้เจ้ามาที่นี่ ก็เพราะ
ข้าอยากพบหน้าเจ้าเท่านั้น

- (+ ย้อน) MCU เอื้อยหน้าตรง (ตาโตแปลกใจ)

- MS พระเจ้าพรหมทัดกับเอื้อย (ทั้ง cut)

- เอื้อยด้านข้าง

- ด้านข้างทั้งคู่

- พระเจ้าพรหมทัดลุกขึ้นยืน

- MS สองคน

- MS เอื้อยหน้าตรง

- กษัตริย์หนุ่มทรุดองค์ลงตรงหน้าเอื้อย

- ฝูงปลาได้น้ำเฮลั่น ลุ้น

- CU มือพระเจ้าพรหมทัดเอื้อมมาจับมือเอื้อย

- zoom out จากหน้าเอื้อยออกมา เห็นพระเจ้าพรหมทัดแย้มพระสรวล เอื้อยเขินอาย

- diss เอื้อยกับพระเจ้าพรหมทัด (fantasy)

เอื้อย พบหม่อมฉัน?

พรหมทัด เมื่อกี้ที่ดันโพธิ์ทอง ข้าเห็นเจ้าที่นั่น ดู

เจ้ารักและเป็นห่วงดันโพธิ์ทองมากใช้มั้ย

เอื้อย ดันโพธิ์ทองเปรียบดังมารดาของหม่อมฉัน

เพคะ หม่อมฉันจึงรักและคอยดูแลอย่างดีที่สุด

พรหมทัด เจ้านี่เองคือเจ้าของดันโพธิ์ทองที่แท้จริง

ที่ข้าต้องการพบ

เอื้อย เพคะ

พรหมทัด มีเรื่องหนึ่ง ข้าอยากให้เจ้าช่วย ข้าอยาก

นำดันโพธิ์ทองไปปลูกในวัง เจ้ายกให้ข้าได้มั้ย

เอื้อย หากทรงนำดันโพธิ์ทองไป หม่อมฉันก็

เหมือนลูกที่ต้องจากแม่ กรุณาหม่อมฉันด้วยเถิด

เพคะ อย่านำดันโพธิ์ทองไปจากหม่อมฉันเลย

หม่อมฉันอยากอยู่กับแม่เพคะ

พรหมทัด แล้วถ้าข้าขอให้เจ้าเข้าไปอยู่ในวังกับ

ดันโพธิ์ทองด้วยละ

ปลา +++ เย้! หนูเอื้อย ไปเลย ไปเลย

พรหมทัด (off scene) ในฐานะแม่เหสีของข้า เจ้า

จะขัดข้องหรือเปล่า สาวน้อย

ดนตรี หวาน

VO โอโห พระเจ้าพรหมทัดทรงบอกรักเอื้อย

รวดเร็วเหลือเกินครับ นี่ถ้า ขนิษฐา อ้ายและอีรู้

เรื่องเข้าคงไม่ยอมแน่ๆ อย่าพลาดตอนหน้าเชียวนะครับ

นะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 36

ที่ประทับ / กลางวัน

- ภาพจากตอนเก่า พระเจ้าพรหมทัดกับเอื้อย
 ชุมออกภาพกว้าง

vo พระเจ้าพรหมทัดได้ยกเอื้อยขึ้นเป็นมเหสี
 ท่ามกลางความยินดีของสัตว์น้ำและชาวบ้าน
 ทุกคน ยกเว้นสามคนนี้

บ้านนายทอง / กลางวัน

- สามแม่ลูกอิจจาจนตัวสัน
- อีร้องไห้มั่ง

อ้าย ฮือๆ อ้ายยอมไม่ได้นะแม่ ยอมไม่ได้ ฮือๆ
อี หรือยัยเอื้อยมันทำเสน่ห์ให้พระองค์
 หลงไหลคะแม่

- ขนิษฐาทำหน้าร้าย

ขนิษฐิ คอยดูสิ แม่ไม่ปล่อยเอาไว้แบบนี้หรอก

อ้าย แล้วเราจะทำยังไงดีคะแม่

ขนิษฐิ ใจเย็นลูก ตอนนี้เราต้องคอยทำดีกับมัน
 ไปก่อน แล้วคอยคิดหาทางทีหลัง

ตันโพธิ์ทอง / กลางวันวันต่อมา

- เอื้อยคุกเข่าที่ตันโพธิ์ พระเจ้าพรหมทัด
 ยืนอยู่ใกล้ๆ ประชาชนยินดียุโดยรอบ
- เอื้อยสลับคำรอยแผลที่โดนเสียมของ
 นางขนิษฐิ
- เอื้อยเข้าไปยกตันโพธิ์
- มีแสงจากตันโพธิ์ เอื้อยยกลอยขึ้นมา
 โดยง่าย
- พระเจ้าพรหมทัดยิ้มด้วยความดีใจ
- อำมาตย์เข้ามาระชิบ
- พรหมทัดรู้สึกปลาบปลื้มยินดี
- disslove

เอื้อย แม่จำ เอื้อยอยากให้แม่สบาย ไม่มีใครมา
 รบกวนแม่อีก ไปอยู่ในวังกับเอื้อยนะจ๊ะแม่
 เอื้อยจะดูแลแม่อย่างดีที่สุดจ๊ะ

sfx (เสียงเอฟเฟค)

อำมาตย์ สาวน้อยคนนี้มีบุญญาธิการสมกับเป็น
 มเหสีของพระองค์จริง ๆ พะยะคะ

ที่ประทับริมน้ำ / กลางวัน

- ดันโพธิ์ทองอยู่บนเรือ เตรียมออกเดินทาง
พระเจ้าพรหมทัตประทับอยู่บนเรือ
แม่เปิดว้ายน้ำอยู่ใกล้ๆ
- สามแม่ลูก และนายทองมาส่ง
สามแม่ลูกทำเป็นพูดดี
- อีเก็บอารมณ์ไว้ไม่อยู่
- เอื้อยเข้าไปกราบลานายทองกับ
นางขนิษฐี
- นายทองลูบหัวเอื้อย นางขนิษฐี
ยิ้มแบบร้ายๆ

ใต้ผ้า / กลางวัน

- แม่เปิดโผล่หัวลงมาคุยกับสัตว์น้ำ ข้างหลัง
เป็นห้องเรือพระที่นั่งได้น้ำ ปูนาเกาะอยู่
ที่เสา
- ทุกตัวเห็นด้วย

ขนิษฐี แม่ดีใจจริงๆ จะลูกเอื้อย ที่ลูกได้เป็นมเหสี
ดีใจจนบอกไม่ถูกเลย

อ้าย เชอโชคดีจริงๆ นะ ขอให้โชคดียังไง
ตลอดไปเหอะ นะจะเอื้อย

อี อือๆๆ ไปอยู่ในวังแล้วอย่าลืมพวกเรานะ
อือๆๆ

นายทอง อยู่ในวัง ทำตัวให้สมกับเป็นพระมเหสี
ของพระองค์นะลูก คอยดูแลเอาใจใส่คนรอบข้าง
ด้วย ใครๆ เค้าจะได้รักเรานะลูก

เอื้อย จะพ่อ เอื้อยจะจำคำสอนของพ่อเอาไว้จะ
แล้วเอื้อยจะกลับมารับพ่อไปอยู่ด้วย เอื้อยไป
ก่อนนะจ๊ะ

นายทอง ไปดีนะลูก

ขนิษฐี โชคดีนะจะลูกเอื้อย

แม่เปิด หนูเอื้อยไปแล้ว ที่นี้คงเจียบเหงา คิดแล้ว
ใจหายนะ

สวาย ต่อไปใครจะเอาอาหารอร่อยๆ มาให้กิน
ล่ะเนี่ย

ชะโด คิดอยู่เรื่องเดียวนี้แหละเจ้าหวาย

หอย เราน่าจะตอบแทนน้ำใจหนูเอื้อยมังนะ ทำ

อะไรก็ได้ให้หนูเอื้อยรู้ว่าพวกเราซาบซึ้งแค่ไหน

ปลาตุก อืมม พวกเราไปส่งหนูเอื้อยกันเถอะ

สวาย ดีๆ ความคิดดีมากมายเลย ไปกันหมดนี่เลย

ปลาตุก แด้ข้าขอตัวนะ วายไม่ไหว อยู่ที่นี่ดีกว่า

- หอยกับปูทั้งตัวลงน้ำ ตัวอื่นว่ายตามเรือไป

บหนก / กลางวัน

- เรือพายออกไป มีแม่เปิดลอยตามไป
- ประชาชนริมฝั่งสังเกตเห็น ด้วยความยินดี สามแม่ลูกนั่งอยู่ในกลุ่มประชาชน หน้าตาอาฆาตมาดร้าย
- ภาพกว้าง เรือลอยออกไปพร้อมกับฝูงปลาที่ว่ายตาม

หอยเหลืออง ชันไปด้วย

ปูนา ชันไปด้วย

ชะโด ชันให้พวกเธอไปด้วย กว่าจะถึง สงสัยเป็นปี
อยู่นี่แหละ

หอย โธ่ แล้วทำเป็นมาชวน ไม่ไปก็ได้

ปูนา แล้วเอาของมาฝากมังนะ

ปลาบู่ เรือจะออกแล้ว พวกเราไปกันเร็ว

vo และแล้ว ขบวนเสด็จก็เดินทางเข้าสู่วัง พร้อม
ด้วยฝูงปลาที่ตามมาส่ง แต่หนทางข้างหน้าจะ
ราบรื่นหรือไม่ ต้องติดตามตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 37

แม่น้ำ / กลางวัน

- ภาพกว้างเรือลอยในแม่น้ำ มีฝูงปลา
ว่ายตาม

vo เอื้อยและพระเจ้าพรหมทัดเดินทางเข้าสู่วัง
เพื่อเตรียมการอภิเษกสมรส เหล่าฝูงปลากัน
ว่ายมาส่งด้วยความยินดี

ในเรือ / กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทัดคุยกับเอื้อยแม่เปิด
นั่งใช้ขนบนเรือ
- เอื้อยยิ้มให้พระเจ้าพรหมทัดด้วยความ
เอียงอาย
- เอื้อยยิ้มให้พระเจ้าพรหมทัด

พรหมทัด ชาวเมืองพาราณสีจะต้องตื่นตื่นดีใจที่
ที่มีพระมเหสีเป็นหญิงสาวสวยน่ารักอย่างเจ้า
เอื้อย หม่อมชั้นเป็นเพียงชาวบ้านธรรมดา เกรงว่า
จะไม่เป็นอย่างที่พระองค์คิดเพคะ
พรหมทัด เจ้าไม่เห็นจะต้องกลัวเลย แม้แต่พวก
ปลาก็ยังดูอ้าใจ เจ้า พี่เชื่อว่าเจ้าจะต้องทำให้
ทุกคนหลงรัก เหมือนกับพวกปลาพวกนี้
เอื้อย หม่อมชั้นจะพยายามเพคะพระองค์
พรหมทัด เลิกเรียกพี่อย่างนั้นได้แล้วจะเอื้อย
เรียกว่าเสด็จพี่ก็ได้
เอื้อย เพคะ เสด็จพี่

ใต้ฟ้า / กลางวัน

- ปลาไหลว่ายเข้ามาตัวเดียว ผิวปากไปด้วย
- แทนสายตาปลาไหล เห็นภาพฝูงปลา วาย
ตามเรือมา
- ปลาไหลรีบว่ายกลับไป

ปลาไหล (ร้องเพลง) ให้มันไหลไป ลงสู่ท้องทะเล
ให้มันไหลไป

ปลาไหล นั้นมัน ปลาต่างถิ่น แย่แล้ว

ได้นำในเมือง / กลางวัน

- ปลาไหลไปเล่าให้ปลากลาย ปลาหมอ
ปลาตะเพียน ปลานิลฟัง
- ปลากลายว่าเข้ามา
- ปลานิลรีบวิ่งไป ทุกตัววิ่งตามอย่าง
รวดเร็ว

ปลาตะเพียน อะไรนะ พวกบ้านนอกนุกนุก
ปลาไหล มาเป็นฝูงเลยละ คำเห็นมากับตา
ปลากลาย ตาย ปล่อยพวกบ้านนอกเข้ามาไม่ได้
นะ ใช่มั้ยพี่หมอ
ปลาหมอ เกิดเอาโรคมาแพร่ให้พวกเราจะทำไง
แค่นี้งานก็ยุ่งอยู่แล้ว
ปลานิล ไปพวกเรา ลุย

ได้นำ / กลางวัน

- ปลานอกเมืองวิ่งตามกันมา
- ตรงหน้า ฝูงปลาในเมืองวิ่งเข้ามาเห็น
เป็นตัวเล็กๆ
- ภาพปลาในเมืองวิ่งมาเผชิญหน้า
- ปลากลายวิ่งโชว์ตัวไปมา

กระตี่ ตาย ตื่นเต้นจังเลย เมื่อไหร่จะถึงชะที่
สวย วิ่งไปอีกหน่อย เดี่ยวคงถึง
ปลาเข็ม คุณนั่นสิพวกเรา นั่นมัน
ปลานิล เดี่ยวก่อน หยุตก่อน จะไปไหน เข้า
ไม่ได้นะ
กระตี่ เอ่อ ไม่ต้องตกใจพินิล พวกเรามาดี เรา
จะมาส่งเอื้อย
ปลากลาย ตาย นี่มันเขตในวังนะยะ ไม่ใช่ที่ที่
พวกบ้านนอกเซยๆ อย่างเธอจะเข้ามา
กระตี่ นี่ เธอว่าใครยะ ยัยปลากลาย
ปลากลาย ก็ใครชะอีกละ ปลากระตี่ระริกระรี่
ดูซิ ลายก็เซย เซย ตอนนี้เค้าฮิตลายแบบชั้นยะ
ดูชะๆ
ชะโด หียย ดูถูกแบบนี้ เดี่ยวก็ให้คนมาจับไป
ทำทอดมันปลากลายหรือ
ปลาหมอ พวกเธอเข้ามาในเขตนี้มีใบรับรองแพทย์
มารึเปล่า
ชะโด ใครๆ ป่วย ทำไมต้องมีใบรับรองแพทย์ด้วย
ละคุณหมอ เดี่ยวสวยๆ ตัวตัวมัย

- ชะโดวิ่งเข้ามาเบงกล้ามโชว์
- ปลาหมอปาดเหงื่อวายถอย ปลาไหล
ให้ดีขึ้น

ปลาไหล อย่าไปยอมนั่นนะ เอาเลย พี่หมอ สู้มัน
เลย สู้มันๆ

vo ระหว่างที่พวกปลาทั้งสองฝ่ายกำลังทะเลาะ
กัน พวกมันไม่รู้วากัยกำลังมาถึงตัว

บนบก / กลางวัน

- แทนสายตาชาวบ้านบนฝั่ง เห็นปลาในน้ำ
เต็มไปหมด แม่เปิดลอยคอกอยู่ใกล้ๆ
- ชาวบ้านหีบแหออกมา แม่เปิดหันไปเห็น
ตกใจ

ชาวบ้าน ปลาเต็มไปหมดเลย แกเสร็จแน่

แม่เปิด แอแล้ว

ใต้น้ำ / กลางวัน

- พวกปลาในเมืองกำลังเยาะเย้ยปลานอกเมือง
- ปลานอกเมืองหันหลังว่ายออกไป
- ปลาในเมืองหัวเราะเยาะ
- ทันใดนั้น แหลอยลงมา พวกปลาในเมือง
ติดแหกันหมด
- ปลานอกเมืองหันไปมอง

ปลาไหล ฮะๆๆๆ ไปให้พ้น ไป ชั่วๆ

ปลาบู๊ กลับเถอะพวกเรา เจ้าไม่ต้อนรับ
จะอยู่ทำไม

ปลาทราย ว้าย ช่วยด้วยๆ ะ

ปลา+++ ว้าย ช่วยด้วยๆ ะ

vo พวกปลาในเมืองกำลังตกอยู่ในอันตราย
เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร ติดตามชมตอนหน้า
พลาดไม่ได้นะคะ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 38

ไต้หวัน / กลางวัน

- พวกปลาในเมืองติดแห
- ปลาทรายกริบเข้าไปติดกับแห
- กระตี่เห็น สะใจ รีบเข้าไปเยาะเย้ย
- กระตี่วายเข้ามา รู้สึกสงสาร
- พวกปลานอกเมืองมองหน้ากัน จะเอา ยังไงดี
- เพลงสนุกๆ
- ปลาชะโดตั้งแหไปเกี่ยวกับกิ่งไม้ พวกปลาดบมือให้กำลังใจ
- ปลาเข้ม้วยไปตัดเชือกให้ปลาแต่ละตัว ปลาหมอคอยลุ้น
- บนบกชาวบ้านตั้งแห แต่ตั้งไม่ขึ้น ติดไม้ที่ชะโดเอาไปเกี่ยว
- ชาวบ้านโมโห หันไปหยิบฉมวก

vo เพราะมัวแต่ทะเลาะกัน ฝูงปลาจึงติดอยู่แหของชาวบ้าน เรามาดูกันดีกว่าครับว่าพวกปลาจะเอาตัวรอดได้หรือไม่

ปลาทราย ช่วยด้วยๆ ช่วยชั้นด้วย

ปลาไหล ช่วยเราด้วยสิตัวเอง

กระตี่ ใจจะ แม่ปลาทันสมัย เตียวเชือกก็คง

กลายเป็นลูกชิ้น หรือทอดมันปลาทรายแน่เลย

ปลาทราย โห ชั้นยังไม่อยากตาย ช่วยชั้นหน่อยเหอะ

ชะโด โบรับรองแพทยก็ไม่มี ช่วยไม่ได้หรอก

เมื่อกี้ไม่เห็นพูดอย่างนี้เลย ไลเราอย่างกับอะไรดีสวย ไข่ๆ กลับเหอะ

ปลาหมอ อยานะ อย่าเพิ่งไป ช่วยเราก่อนเหอะ

ปลาบู่ เอาใจพี่โต จะช่วยเค้ามัย

กระตี่ อย่างน้อย เราก็เป็นปลาด้วยกัน จะปล่อยให้เค้าตายได้ไง

ชะโด นี่ มันต้องแบบนี้

ปลาไหล ด้าย เท่ห๊ะระเบิด

ปลาหมอ เร็วเข้า จะไม่ทันแล้ว

ปลาทราย ช่วยด้วย ช่วยด้วย

ชาวบ้าน อ๊ับ สงสัยจะตัวโต ต้องใช้ฉมวกช่วยชะแล้ว

- แหขาดเป็นรู ปลาหมอ ปลาไหล
ปลาตะเพียนหลุดออกมาได้ เหลือปลากลาย
- ชะโดเข้าไปช่วยแก้มัด
- ปลากลายหลุดออกมาได้ ขอบใจชะโด
- ฦวมกแหงลงมา ปลาชะโดเห็นเข้า
รีบเอาตัวดันปลากลายออก โดยฦวมก
ตกเป็นแผล
- ทุกตัวรีบแยกย้ายหนีไปหมด
- เฟตดำ

ปลากลาย หลุดแล้ว ขอบใจจะ
ชะโด หลบเร็ว

ชะโด โอ๊ย

บนบก / กลางวัน

- ชาวบ้านตั้งแหขึ้นมา แหขาดเป็นรู

ชาวบ้าน อ้าว หายไปไหนหมด

ใต้น้ำ / กลางวัน

- ปลาหมอทำแผลปิดพลาสติกORIให้
ปลาชะโด

ปลาหมอ แผลไม่ลึก ไม่กี่วันก็หายแล้ว

ชะโด ขอบใจมากพี่หมอ จีบจ้อย

ปลากลาย พวกเราต่างหากที่ต้องขอบใจพวกเธอ

ปลาตะเพียนไซ้ ไซ้ แล้วก็ต้องขอโทษพวกเธอ

ด้วยนะ

ปลาบู่ ความจริงเราต่างก็เป็นปลาเหมือนกัน เรา
น่าจะรักใคร่ปรองดองกันมากกว่านี้

ปลาหมอ น้องบู่พูดถูก ต่อไปนี้เราจะไม่มีปลาใน
เมืองหรือปลานอกอีกแล้ว

กระดี พวกเธอพูดแบบนี้พวกเราก็สบายใจ เรา

ฝากหนูเอื้อยไว้กับพวกเธอแล้วกัน

สวาย ไซ้ เราสงหนูเอื้อยตรงนี้แหละ

ปลานิล จะรีบไปไหนล่ะ เดินทางมาเหนื่อยๆ พักนี้
ก่อนสิ

- ปลากลายว่ายนน้ำไป

ปลากลาย มาสิ ของอร่อยๆ เพียงเลยนะ พวกเรา
เลี้ยงเอง

- ปลาสวายวายตามอย่างรวดเร็ว

ชะโด เกรงใจจัง (sfx เสียงปลาว่ายผาน) อ้าว
เจ้าหวาย

- ปลาทั้งสองฝ่ายยิ้มให้กัน

กระดี๊ เรื่องกินไม่ได้เลย

แม่น้ำ / เย็น

- disslove เรือลอยไปตามแม่น้ำ เห็นวังอยู่
ลึบๆ พระอาทิตย์กำลังจะตกดิน

vo คีกระหว่างปลาทั้งสองฝ่ายก็จบลงด้วยดี
เอื่อยและพระเจ้าพรหมทัตก็กลับเข้าวังอย่างมี
ความสุข แต่เรื่องยังไม่จบแค่นั้นหรอกครับ ต้อง
ติดตามชมกันต่อไป

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 39

ในวัง / กลางวัน

- ภาพเมืองมีการเฉลิมฉลอง
- ภาพเอื้อยกับพระเจ้าพรหมทัตยืนอยู่ที่หน้าต่างวัง โบกมือให้ประชาชน
- ภาพประชาชนต่างพากันยินดี
- ภาพต้นโพธิ์ปลูกไว้ใกล้หน้าต่าง เอื้อยโอบกอดพระเจ้าพรหมทัต ไอ้จ้อยและอำมาตย์คุกเข่าที่ต้น
- เฟด

vo พิธีอภิเษกสมรสของพระเจ้าพรหมทัตกับเอื้อยจัดขึ้นอย่างงดงาม ท่ามกลางความยินดีปรีดาของชาวพาราณสี ส่วนต้นโพธิ์ทองเอื้อยได้นำมาปลูกไว้ใกล้กับห้องบรรทม

บ้านนายทอง / กลางวัน

- อ้าย อี นังร้องไห้ นางขนิษฐียายามปลอบ
- นายทองเดินเข้ามา หน้าดาี่ยมแย้ม
- อ้าย อี เช็ดน้ำหันมามอง
- อ้าย อี ฟังแล้ว ร้องหนักเข้าไปอีก
- นายทองมองลูกทั้งสอง
- อ้าย อี ร้องหนักขึ้นอีก
- นายทองยิ้มอย่างมีความสุข

อ้าย อี้อ้อๆ
ขนิษฐี อย่าร้องไปเลยลูก เจ็บชะนะ เจ็บชะนะ
อ้าย จะไม่ให้อ้ายร้องได้ไงละแม่ ยัยเอื้อยมาแย่งพระเจ้าพรหมทัตไป อี้อ้อๆ
อี อีไม่ยอม อีไม่ยอม
นายทอง นี่ แม่ขนิษฐี พี่มีข่าวดีมาบอก
ขนิษฐี ข่าวอะไรเหรอพี่ทอง
นายทอง ก็ยายเอื้อยของเรานะสิ ได้ข่าวว่าอยู่ในวังสุขสบายดี ใครๆ พากันรักใคร่ไปหมด น่าดีใจแทนลูกเราจริงๆ
อ้าย อี้อ้อๆ
อี (ร้องไห้)
นายทอง ดูลี อ้าย อี ดีใจแทนเอื้อยจนน้ำตาไหลไปทั้งสองคนเลยแม่ฐีทำอะไรร่อยๆ มาเลี้ยงฉลองให้ยัยเอื้อยกัน

ไต้หน้า / กลางวัน

- พวกปลากลับมาถึง ปูนา กับ หอย
ทวงของฝาก

หอยม่วง โอโฮ หายไปหลายวัน ไม่มีของอะไร
ติดมือกลับมาด้วยเลย

สวาย ไช้ แม่หอยโข่ง ลืมจริงๆ โทษที
กระดี เอาน่า ถ้าไปเยี่ยมหนูเอื่อยอีก คราวหน้า
ไม่ลืมแน

ปูนา ชั้นอุตสาห์เตรียมท้องรอ ไปหากินเองก็ได้
หอย เอามาฝากชั้นมังนะปูนา

บนบก / กลางวัน

- อ้าย อี ร้องไห้ไม่หยุด
- นางขนิษฐาเดินเข้ามาปลอบ
- ปูนาขึ้นมา เห็น อ้าย อี นางขนิษฐาใกล้
ทาน้ำ ปูนารีบแอบ

ขนิษฐา ใจเย็นๆ ลูก

ปูนา ยัยสามคนนี่อีกแล้ว

อี อี้อ้อ อีไม่ยอม อีไม่ยอม

อ้าย ยัยเอื่อยมันสววยกว่าอ้ายเธอแม่ พระองค์
ถึงได้หลงรักมัน

- นางขนิษฐามองหน้าอ้าย
- ภาพซ้อนใบหน้าเอื่อยกับใบหน้าอ้าย
นางขนิษฐาใจอะไรออก

ขนิษฐา หึๆ แม่คิดอะไรออกแล้ว

อ้าย อะไรเธอแม่

ขนิษฐา จุ๊ๆ ก็แผนการจัดการยัยเอื่อยไง

ปูนา จัดการเอื่อย

ขนิษฐา เราต้องหลอกหล่อให้ยัยเอื่อยกลับบ้าน
แล้วก็หาทางจัดการซะ

อี ถ้าพระเจ้าพรหมทัดรู้เข้า พวกเราหัวขาด
แน่ๆ

ขนิษฐา ไม่มีทาง พระองค์ไม่มีวันรู้เด็ดขาด

อ้าย แล้วแม่จะทำยังไง

ขนิษฐา ก็แก่งังไงละ อ้าย แก่ต้องปลอมเป็นเอื่อย
แค่นี้ก็เรียบร้อย แก่ก็จะได้เป็นนมเหยื่อของพระองค์

- นางขนิษฐาจุ๊ปาก

- นางขนิษฐายิ้ม

- อ้าย อีมองหน้ากันยิ้ม

- ปูนาค่อยๆ เดินย่องหนีจะลงน้ำ
- ปูนาไปสะดุดกองไม้ไผ่ล้มลง เสียงดังสนั่น
- สามแมลงูกหันมามองพอดี
- ปูตกใจจนตัวสั่น
- อ้าย อี้ เข้าไปตักหน้าตักหลัง
- ปูนาตัวสั่นด้วยความกลัว

ปูนา แยะแล้ว ต้องรีบไปบอกพวกเรา

sfx โครม

อ้าย แม่ มันมาแอบฟังเราแน่เลย

ขนิษฐา อย่าให้มันหนีรอดไปนะ จับไว้ให้ได้ลูก

vo เจอเข้าแบบนี้ เจ้าปูจะเอาตัวรอดไปบอกแผนการชั่วร้ายให้เหล่าสัตว์น้ำได้หรือไม่ เอาใจช่วยด้วยนะครับ

°

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 40

ริมน้ำ / กลางวัน (ต่อเนื่อง)

- ปุดกใจจนตัวสั่น
- อ้าย อี เข้าไปตักหน้าตักหลัง
- ปูนาตัวสั่นด้วยความกลัว
- อ้ายเห็นกะลาดกอยู่ อ้ายเก็บมาถือไว้
- ปูนาถอยหนี อ้ายถือกะลาไว้
- ปูนาวิ่งหนีไปอีกทาง อีตักทางไว้ ปูนาวิ่งกลับไปทางอ้าย
- ปูวิ่งหนีสุดแรงเกิด อ้ายเอากะลาครอบทันที
- นางขนิษฐาเดินไปที่กะลา
- ขนิษฐาเปิดกะลาออก ปูหายไป เป็นรูป
- สามแม่ลูกมองหน้ากัน

vo ขณะที่เจ้าปูนากำลังจะไปบอกแผนการ
 กำจัดเอื้อยให้เหล่าสัตว์น้ำรู้สามแม่ลูกก็มาเห็น
 พอดี

อ้าย คราวนี้ชั้นไม่ปล่อยให้แกรอดไปได้แน่

อี จัดการเลยพี่อ้าย

อ้าย นี่แน่ะ เहांพวกปากหอยปากปู หหมดสิทธิ์
 ไปบอกใครแล้ว

ขนิษฐา ไหนดูซิ แกจะได้เป็นปูเค็มแล้ว

ใต้หน้า / กลางวัน

- ปูมาบอกพวกปลา พวกปลาปรึกษากัน

ปูนา (หอบ) เกือบไปแล้ว ดินะหนีลงรูมาได้ ถึง
 รอดมาบอกพวกเธอแน่แหละ

กระตี่ ดายแล้ว หนูเอื้อยของเราต้องแย่งแน่เลย

ปลาตุก ขำว่าพวกเราต้องรีบไปส่งข่าวให้หนูเอื้อยรู้
 สวาย หา นี่เราเพิ่งกลับมาจะ จะให้กลับไปอีก
 แล้วเหวอ

ปลาตุก ไม่มีทางเลือกแล้ว หนูเอื้อยกำลังตกอยู่ใน
 อันตราย พวกเจ้าเตรียมออกเดินทางได้เลย

หน้าบ้าน / กลางวัน

- สามแม่ลูกปรึกษากัน
- นายทองกลับจากจับปลา เดินถืออวนเปล่ามา
- ขนิษฐาเดินเข้ามาหานายทอง
- นายทองรีบไป สามแม่ลูกมองหน้ากันยิ้มๆ

ใต้ฟ้า / กลางวัน

- พวกปลาพากันว่ายน้ำไป
- ปลาบู่ว่ายรั้งท้าย

บนบก / กลางวัน

- นายทองเดินมาดักที่ล้าคลองตอออกแม่น้ำ
- นายทองหยิบอวนออกมาลงอวน

ใต้ฟ้า / กลางวัน

- พวกปลาว่ายกันมาอย่างรวดเร็ว
ชะโดว่ายนำ พวกปลาอื่นตาม
- ปลาอื่นว่ายมาจนทัน เตรียมว่ายไปข้างหน้า

อี ทำใจดีแม่ เจ้านันมันต้องไปบอกพวกปลา
แหงๆ เลย

อ้าย ขึ้นมันทำให้เอื่อยรู้ตัว แผนเราพลาดแน่แม่
ขนิษฐา เราต้องตัดไฟแต่ต้นลม อย่าให้พวกปลาไป
พบยัยเอื่อยเด็ดขาด

นายทอง เอ้อ ไม่ได้ชักตัว

ขนิษฐา แม่นึกอะไรออกแล้ว

ขนิษฐา ได้ก็ตัวละพี่ทอง

นายทอง ไม่ได้ตามเคย หมูนี้พวกปลาไม่รู้มัน
หายไปไหนหมดนะ

ขนิษฐา เมื่อก็ชันผานไปแถวคู้้งน้ำ เห็นปลาเต็มไป
หมดเลย

นายทอง เยอะขนาดนั้นเชียวหรือ

ขนิษฐา พี่รีบไปลงอวนเถอะ เดี่ยวพวกมันหนีหมด

ชะโด ตามมาเร็ว เราต้องรีบเข้าเมืองด่วนเลย

ปลาบู่ว่ายด้วย วอยด้วยสิ

กระตี่ เร็วเข้าสิ เจ้าบู่ว่าย

vo เมื่อรู้ว่ามียปลาจำนวนมากอยู่แถวคู้้งน้ำ
นายทองจึงรีบลงอวนทันทีเพื่อดักจับปลา

ชะโด เราช้าไม่ได้นะ ต้องรีบไปให้ถึงโน้นก่อน
ยัยสามแม่ลูกนั่น

- อวนจมลงมาขวาง ปลาทุกตัวพากันเบรค
- ปลาทุกตัวตะลึง อวนขวางดักหน้าหมด

กระดี๊ นี่ก็เต็มสปิดแล้วนะ รอดด้วยสิ
ชะโด เอ๊ย หยุด อะไรกันนี่
สวาย คราวนี้จะทำไงละเนี่ย

บ้านนายทอง / กลางวัน

- สามแม่ลูกหัวเราะร่วน
- อียิ้มมีแผนชั่วร้าย

ขนิษฐี ที่นี้แหละ พวกเราก็หมดกังขาขวางคอแล้ว
อ้าย เราจะไปกันรึยังละแม่
ขนิษฐี อี ลูกอยู่นี่เตรียมการเอาไว้ให้ดี พอแม่
พ่ายัยเอื่อยกลับมา ห้ามพลาดเด็ดขาด
อี เชื่อมืออีได้นาแม่

ในวัง / กลางวัน

- ภาพเอื่อยกำลังนั่งร้อยมาลัยอย่างมีความสุข
ในวัง

vo เอื่อยที่น่าสงสาร ไม่รู้ว่าภัยกำลังจะมาถึง
ตัว มาเอาใจช่วยเอื่อยให้รอดพ้นจากแผนการ
ชั่วร้ายกันนะครับ

ปลาบู๋ทอง

ตอนที่ 41

ทางเดิน / กลางวัน

- ภาพสองแม่ลูกออกเดินทางเข้าวัง

vo นางขนิษฐาและอ้ายเดินทางเข้าวังพร้อม
แผนการชั่วร้าย ขณะที่พวกปลาพยายามฝ่า
อุปสรรคที่ขวางกั้นออกไปหาเอื้อยให้เร็วที่สุด

ใต้หน้า / กลางวัน

- ปลาเข็มเข้าไปตัดแห
- ชะโดโผล่ขึ้นมาเห็นอวน
- กระต่ายมาหาชะโด
- กระต่ายจับกำชะโด ชะโดหน้าแดง
- ชะโดถอยหลัง แล้วว่ายไปสุดแรงเกิด
- ภาพบนบก อวนสูงจากผิวน้ำ ชะโดโดด
ข้ามไป

ปลาเข็ม สงสัยอวนรุนใหม่แฮะ พวกเราตัดเป็น
ชั่วโมงแล้วนะ
กระต่าย ໂห้ หนูเอื้อย อย่าเพิ่งเป็นอะไรไปนะ
ชะโด อูย ช้าอย่างนี้ไม่ทันการ ต้องแสดงฝีมือ
ซะแล้ว

สวาย เอาใจละพีโด
ชะโด อีໂห้ เรื่องแค่นี้ เด็กอนุบาล
กระต่าย แต่เธอยังเจ็บอยู่นะ
ชะโด จีบจ๊อยๆ คอยดูนะ
กระต่าย โชคดีนะจ๊ะ ชะโด

ปลา +++ พวกเราเอาใจช่วย ระวังตัวด้วยนะ
ชะโด ขอบใจนะ ไม่ต้องห่วง ชะโดสู้ตาย อีบ

เหนือหน้า / กลางวัน

- ชะโดลอยเหนืออวน ชนขอบอวนข้ามไป
แล้วตกลงน้ำอีกฝั่ง
- ชะโดว่ายไปสุดแรงเกิด
- ปลาตัวอื่นคอยเชียร์อีกฝั่ง

ชะโด อูย เจ็บ

ปลา +++ เฮ

ชะโด อูย ไม่น่าฟอร์มเยอะเลยเรา

ในวัง / กลางวัน

- เอื้อยกำลังนั่งร้อยมลัย พระเจ้าพรหมทัตเข้ามา
- เอื้อยยื่นพวงมลัยให้พระเจ้าพรหมทัตหยิบมาดม
- พระเจ้าพรหมทัตจะหอมแก้มเอื้อย เอื้อยหลบด้วยความเอียงอาย

- สองคนมองตากันทำซึ้ง

ทางเดินในป่า / กลางวัน (วันต่อมา)

- อ้ายและนางขนิษฐาเดินเข้ามา

ใต้ถ้ำ / กลางวัน

- ชะโด้วยไปเรื่อยๆ
- ปลาชะโดว่าย ชักหมดแรง เป่ไปมา
- ชะโด่กัดฟันว่ายต่อ
- เฟดดำ

หน้าเมือง / เช้าวันต่อมา

- ประตูเมืองเปิดออก
- ตอนเช้า พระเจ้าพรหมทัตขี่ม้าออกมาพร้อมด้วยมหาดเล็ก
- เอื้อยตามส่งเสด็จ

พรหมทัต เอื้อย พี่ตามหาเจ้าตั้งนาน ทำอะไร อยู่
จะ

เอื้อย หม่อมฉันกำลังร้อยมลัยถวายเสด็จพี่เพคะ

พรหมทัต สวยจริงๆ ทั้งสวย ทั้งหอม หอม
เหมือนแก้มเจ้าเลย

เอื้อย เสด็จพี่ก็ ถ้าทรงโปรด หม่อมฉันจะร้อย
ถวายทุกวันเลยเพคะ

พรหมทัต น่าเสียดายนะ พี่จะต้องออกไปคล้องช้าง
วันพรุ่งนี้ คงไม่มีโอกาสได้ชมมลัยเจ้า

เอื้อย จะเสด็จนานมัยเพคะ

พรหมทัต พี่จะไปแค่วันสองสามวัน แล้วพี่จะรีบ
กลับมาให้เร็วที่สุดจะ

เอื้อย หม่อมฉันจะเก็บมลัยไว้รอพระองค์เพคะ

อ้าย ไกลจะถึงยังสะแม

ขนิษฐา จวนแล้วลูก ถ้าเราเดินให้เร็วกว่านี้ พรุ่งนี้
เข้าก็ถึงแล้ว

ชะโด อูย เหนื่อยจริงๆ ไม่ไหวแล้ว เอ้า ตายเป็น
ตาย ไป ต้องไปให้ถึงวังให้ได้

ปลาบูทอง ตอนที่ 42

ใต้หน้า / กลางวัน

- ปลาชะโดว่ายอย่างหมดแรงเต็มที่
- ภาพปลาในเมืองว่ายเข้ามา
- แทนสายตาเจ้าชะโด ตาตาย ภาพค่อยๆ ชัดขึ้นมา

- ปลาหมอเห็นแผล

vo เจ้าชะโดรับว่ายอย่างสุดกำลังไปเดือนเอื่อย
ถึงแผนร้ายของนางขนิษฐี ขณะที่มันจวนจะ
หมดแรง มันก็ได้พบกับเพื่อนเก่า

ปลาไหล นันมัน พิชะโดนี่

ปลากทราย ด้าย ฮีโร่ของชั้น มีอะไรหรือจะ คิดถึง
ไซ้มา

ชะโด ไม่ใช่ เรื่องด่วนๆ

ปลาหมอ บาดเจ็บมานี้ ขอให้หมอตรวจหน่อยซิ
ชะโด ไม่มีเวลาแล้วหมอ หนูเอื่อยกำลังตกอยู่ใน
อันตราย ต้องรีบไปช่วยเร็ว

หน้าวัง / เช้าวันต่อมา

- อ้ายกับนางขนิษฐี เดินทางมาถึงหน้าวัง
- ทหารเฝ้าหน้าประตูเข้าขวาง

อ้าย ถึงแล้ว ไอ้โห ใหญ่โตจังเลย

ขนิษฐี เรารีบเข้าไปกันเถอะ

ทหาร เข้าไม่ได้นะ พวกเจ้ามาทำไม

ขนิษฐี ชั้นเป็นแม่ของพระมเหสีนะยะ ทำไมจะเข้า
ไม่ได้

- ทหารมองด้วยความงุนงง
- ตัดไป

ทหาร เอ่อ คือว่า

ขนิษฐี อยากหว่านขาดเธอไง พาชั้นเข้าไปเดี๋ยวนี้

ใต้หน้า / กลางวัน

- พวกปลาในเมืองประชุมกัน โดยมีเจ้าชะโด
ที่เพิ่งทำแผลเล่าให้พวกปลาในเมืองฟัง

ชะโด เราต้องเตือนหนูเอื่อยให้รู้โดยเร็วที่สุด ไม่งั้น
แย่นั่น

ปลาหมอ เตือนยังไงล่ะพ่อชะโด หมอยังนึกไม่
ออกเลย

- ชะโดเขิน

ทำน้ำ / กลางวัน

- เอื้อยนั่งเอามือกวักน้ำเล่น
- ภาพฝูงปลาค่อยๆ ปรากฏเป็นเงาใต้น้ำเต็มไปหมด

ท้องพระโรง / กลางวัน

- ทหารพาสามแม่ลูกเข้ามาในท้องพระโรง
- สองแม่ลูกยิ้มร้ายๆ
- ทหารรีบเดินออกไป
- ขนิษฐียิ้มสะใจ

ทำน้ำ / กลางวัน

- ภาพเอื้อยเอาอาหารโปรยลงน้ำให้พวกปลา
- ทหารเข้ามาพบ

ชะโด เอ็ง รวบรวมพวกเรามาให้หมดเลย
แล้วไปหาหนูเอื้อยกัน

ปลาหมอ อืมม ความคิดดีนี่

ปลากลาย ด้าย หลอแล้วยังฉลาดอีก

ชะโด (เขิน) จำคำมานะ

ปลานิล เรื่องนั้นหายห่วงปล่อยให้เป็นที่ของ
พวกเราเอง

เอื้อย ป่านนี้พวกปลากับแม่เปิดจะเป็นยังงัยมั่ง

เอื้อย เอ๊ะ ปลามาจากไหนนี่ เยอะจัง สงสัยจะ
หิวนะ

อ้าย อุ้หุ ยัยเอื้อยมันได้อยู่หรูขนาดนี้เลยหรอ
แม่ น่าอิจฉาจริง ๆ

ขนิษฐิ ฮะๆ ใจเย็นๆ ลูก อีกหน่อยที่นี่ก็จะเป็นของ
เราแล้ว

ทหาร พวกท่านรอที่นี่ก่อนนะ

อ้าย รีบไปตามพระมเหสีมาเดี๋ยวนี้นะ อย่าให้ชั้น
รอนานละ

ขนิษฐิ ดีมาก

เอื้อย อ้าว พวกเจ้ากินซะนะจ๊ะ

ทหาร ขอเดชะ พระมเหสี มีคนมาขอเข้าเฝ้า
พะยะค่ะ

เอื้อย ใครหรอจ๊ะ

ใต้หน้า / กลางวัน

- ชะโดกระโดดขึ้นผิวน้ำ

ท่าหน้า / กลางวัน

- เอื้อยรีบเข้าไปในวัง
- พวกปลาต่างกระโดดขึ้นน้ำพร้อมตะโกน
บอกเอื้อย แต่เอื้อยหันหลังให้เดินเข้าวัง
- ชะโดโผล่มาดูผิวน้ำ เอื้อยเดินลับไป
- พวกปลาพากันหมดหวัง

ท้องพระโรง / กลางวัน

- อ้าย และชนิษฐีนึกถึงแผนร้ายๆ รออยู่
- ชุมออก

ทหาร เอ่อ เค้าบอกว่าป็นพระมารดาของ
พระองค์พะยะคะ
เอื้อย แม่ชนิษฐ์

ปลาหมอ ทำไงดี พระมเหสีนี้กลัวเราหิว เอา
อาหารมาให้ใหญ่เลย
ชะโด ข้าไม่ได้แล้ว โดดขึ้นไปพร้อมกันเร็ว
พวกเรา

ชะโด หนีเร็วๆ
ปลาหมอ อันตรายๆ
ปลากราย อย่าไปนะ อย่าไป

ชะโด โอ ไม่นั่นแล้ว หนูเอื้อยของเรา

ชนิษฐ์ คราวนี้แหละ ยายเอื้อย แก่เสร็จขั้นแน่
vo เอื้อยกำลังจะตกหลุมพรางอันชั่วร้ายของ
นางชนิษฐ์ โดยที่พวกปลาไม่สามารถช่วยอะไร
ได้เลย เอื้อ มาเอาใจช่วยเอื้อยกันหน่อยนะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 43

ในวัง / กลางวัน

- ขนิษฐากับอ้ายยีนร่อ
- เอื้อยเข้ามาในห้องพระโรง

- สองแม่ลูกหันมา
- เอื้อยตกใจ

- เอื้อยหน้าซีด
- ขนิษฐิ์แสสร้งร้องไห้

vo นางขนิษฐิ์และอ้ายเข้ามาในวังพร้อม
แผนการอันชั่วร้าย เอื้อยที่น่าสงสารกำลังจะเดิน
เข้าไปติดกับโดยไม่รู้ตัว

เอื้อย แม่ขนิษฐิ์

ขนิษฐิ์ ลูกเอื้อย แม่มีข่าวร้าย

เอื้อย ข่าวร้าย

อ้าย เอื้อย พ่อ

เอื้อย พ่อ พ่อเป็นอะไรไปหรือจะ แม่ขนิษฐิ์

ขนิษฐิ์ อือ เอื้อย พ่อป่วยมาก อยากเจอหน้า

ลูกเอื้อยเป็นครั้งสุดท้าย รีบกลับบ้านเถอะ

เอื้อย พ่อ

หน้าวัง / กลางวัน

- อ้าย นางขนิษฐิ์ เอื้อย รีบออกมา
ทหารเอกเดินตาม

- ทหารเปิดประตูให้ทั้งสามออกมา
- อ้าย นางขนิษฐิ์ และเอื้อยเดินไป
ด้วยกันอย่างรวดเร็ว
- เฟดออก

ขนิษฐิ์ นี่ ไม่ต้องตามไปก็ได้ เรื่องของพ่อลูกเค้า

ทหาร แต่ว่า พระองค์กำชับให้

เอื้อย ไม่ต้องหอรอก นี่แม่เราเอง เราจะรีบไปหา

พ่อ แล้วจะรีบกลับมา

ทหาร พะยะค่ะ

บ้านนายทอง / วันต่อมา

- ภาพบ้านนายทอง
- อีตั้งกระดานบ้านให้เลื่อนออกจากตง
แล้วลองกดให้มันกระดก
- นายทองเดินเข้ามา
- อีสะดุ้ง หันไปเห็นผ้า รีบหยิบมาถูพื้น

- นายทองเดินออกไป อีโยนผ้าทิ้ง ลุกขึ้น
มองตามจนพ้อไป
- อีเดินกลับมา ยิ้มโล่งอก
- โคลสอัพทำอีเหยียบกระดาน
- อีผลุบลงข้างล่าง
- อีตกลงไปร่วงลงข้างกะทะ
- แม่เปิดเดินเข้ามา อีหันมาเห็น
- อีหันมาวิ่งไล่จับ แม่เปิดหนีไปได้

อี อีบๆ กำลังดีเลย

นายทอง ทำอะไรนะอี

อี เอ่อ อีถูพื้นนะ

นายทอง ขยันจริง เดี่ยวพ้อออกไปจับปลานะ

อี จับมาเยอะๆ เลยพ้อ ไปนานๆ ก็ได้

อี เอ้อ เกือบไปแล้ว

อี ว้าย

Sfx โครม

อี โอ้เปิดจอมยุ่ง มาให้จับชะตึ่ๆ มานี้ ชันจะ
เอาแกต้มรวมกับยัยเอื้อยชะเลย

ไต้หน้า / กลางวัน

- เปิดคุยกับพวกปลา

สวาย หา อะไรนะ จริงหรือแม่เปิด

แม่เปิด จริงสิ ชันได้ยืนมากะหุ ถึงขนาดจะเอาชัน
ต้มลงกะทะเลย

สวาย (ตัวสั้น) อี๊ยะ กะจะเอาถึงตายเลยหรือเนี่ย
ปลาบู่ ถ้าชะโดช่วยหนูเอื้อยไม่ทัน คราวนี้แยแน่
กระตี่ พวกเราขึ้นไปข้างบนไม่ได้ชะด้วย ทำไงดี
แม่เปิด

แม่เปิด ก่อนที่เอื้อยจะกลับ เราต้องหาทางอย่าให้
ยัยอีต้มน้ำได้

บ้านนายทอง / กลางวัน

- ภาพไฟลุกพริบได้กะทะ
 - ภาพสะท้อนไฟลุกในแวตาคือ
 - น้ำในกะทะเริ่มเดือด
 - อีเดินออกไป
 - แม่เปิดเข้ามาด้อมๆ มองๆ
 - แม่เปิดสับตัดปีกน้ำกระเด็นใส่ไฟ
 - แม่เปิดวิ่งไปอมน้ำมาพ่น
 - แม่เปิดเอาปีกโอบน้ำวิ่งมาน้ำหกกระจ่าย
 - อีจับคอแม่เปิดไว้ได้ แม่เปิดเดินไปมา
- อีหัวเราะ

อี่ หึๆ
 อี่ เดือดซ้ำจริง เอาฟืนมาสูมอีกดีกว่า
 อี่ จันทันัก จับทำเปิดพะไลซะเลย

ทางเดินกลับ / กลางวัน

- สามคนเดินมา เอื้อยหน้าตาเป็นห่วงพอมาก
- ขนิษฐี อ้าย ทำหน้าร้ายลับหลัง

อ้าย เร็วหน่อยสิเอื้อย เดี่ยวไม่ทันดูใจพอนะ
 ขนิษฐี พี่ทองนอนชมมาหลายวันแล้ว เอาแต่พูด
 เพื่อถึงลูกเอื้อยอยากจะได้หน้าลูกก่อนตาย
 เอื้อย พอต้องไม่เป็นอะไรจะ แม่ขนิษฐี
 vo เอื้อยกลับบ้านโดยไม่รู้ว่าตนเองกำลังตกอยู่ในอันตราย แผนการแรกของสามแม่ลูกจะสำเร็จหรือไม่ อดใจรอชมตอนต่อไปนะครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 44

หน้าบ้านนายทอง / กลางวัน

- ภาพน้ำในกะทะเดือดพล่าน
- เอื่อยมาถึงบ้าน
- เอื่อยตะโกนเรียกพ่อ
- เอื่อยวิ่งเข้าไปที่บ้าน

vo ขณะที่น้ำในกะทะกำลังเดือดพล่าน เอื่อยก็
กลับมาถึงบ้านและไม่ทันได้ระวังตัว
เอื่อย พอ พ่อจำ เอื่อยมาแล้ว
ชนิษฐ์ รีบขึ้นไปดูพ่อเถอะลูก

บ้านนายทอง / กลางวัน

- อีแอบอยู่ใต้ถุน หนีบเปิดไว้ในวงแขน
อีกมือจับปากแม่เปิดไว้
- แม่เปิดถูกจับปาก ส่งเสียงไม่ได้
- เอื่อยวิ่งขึ้นบนบ้าน
- ภาพน้ำเดือดปุดๆ ข้างล่าง
- ภาพกระดานที่วางบนตงแบบหมิ่นเหม่
- โคลสอพเท้าเอื่อย เดินเข้ามาใกล้กระดาน
- อีแอบคอยฟังเสียง ใกล้กับกะทะใต้ถุนบ้าน
- หนีบแม่เปิดไว้ แม่เปิดตื่น
- นางชนิษฐ์กับอ้ายเผื่อรอ หน้าบันได
คอยลุ้น
- เท้าเอื่อยเข้ามาใกล้ทุกที
- แม่เปิดพยายามดิ้นให้หลุด
- เอื่อยก้าวไปเหยียบไม้
- กระทะน้ำเดือดปุดๆ
- เอื่อยเหยียบกระดาน ร่วงหล่นไป
- แม่เปิดสะบัดปากหลุด ตะโกนสุดเสียง
ชุมเข้าหน้า

แม่เปิด ก้าบๆ หนูเอื่อย ย ย

ในป่า / กลางวัน

- ม้าพยศ
- ม้าลยพระเจ้าพรหมทัตคล้องแขนไว้เกี่ยวกับ
กิ่งไม้ขาดตกลงมา มาลยกระเจียดกพื้น
- พระเจ้าพรหมทัตหยุดม้าหันไปมอง

sfx (เสียงม้าพยศ)

พรหมทัต เอื่อย

บ้านนายทอง / กลางวัน

- แสดงสว่างเป็นดวงไฟลงมาจากท้องฟ้า
ลงมาถึงบ้านนายทอง
- นกแขกเต้าบินขึ้นมาจากบ้าน มุมสูงผ่าน

vo ด้วยผลบุญที่ได้สร้างสมมา เทวดาจึงช่วย
ให้เอื่อยกลายเป็นนกแขกเต้า เพื่อกลับไปพิสูจน์
ความรักที่มีต่อพระเจ้าพรหมทัต

ใต้ต้นไม้ / กลางวัน

- พวงสัตว์น้ำพากันร้องไห้

แม่เป็ด อือๆ ชั้นผิเองที่ช่วยหนูเอื่อยไม่ได้
กระดี (ปลอบ) อย่าโทษตัวเองเลยแม่เป็ด เธอทำ
ดีที่สุดแล้วจะ

สวาย ทำไมนะ คนดีๆ อย่างหนูเอื่อยต้องมาตาย
ด้วย ทำไม

ปูนา อย่าเศร้าโศกไปเลย ชั้นว่าเทวดาไม่มีวัน
ทอดทิ้งคนดีแบบนี้ไปได้หรอก

หอย ใช่ว่า ท่านต้องช่วยให้หนูเอื่อยได้กลับมาอีก
เชื่อกันสิ

ชะโด อืมม คงจะจริงของพวกเธอเนะ

กระดี ไม่ว่าหนูเอื่อยจะเกิดเป็นอะไร เราก็คขอให้
หนูเอื่อยโชคดีนะ

ปลาบู่ ใช่ว่า อย่าให้ถูกใครรังแกอีกเลยนะหนูเอื่อย

- พวงสัตว์น้ำมองหน้ากันเข็ดน้ำตา

- พวงสัตว์น้ำอวยพรเอื่อย

- dislove

vo ความหวังของเหล่าสัตว์น้ำจะเป็นจริง

หรือไม่ หนทางข้างหน้าของนกแขกเต้าจะเป็น
เช่นไร โปรดติดตามตอนหน้าครับ

ท้องฟ้า / กลางวัน

- นกแขกเต้าบินอยู่บนท้องฟ้า

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 45

ทางในป่า / กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทัตขี่ม้ากลับวัง
- โคลสอพไปหน้าพระองค์เป็นห่วง

vo ขณะที่พระเจ้าพรหมทัตเสด็จออกคล้องช้าง
มัลลย์ที่เอื่อยร้อยถวายเป็นขาดหล่นกลางทางเหมือน
เป็นลางร้าย พระองค์จึงรีบกลับวังทันที

ในวัง / วันต่อมา

- พระเจ้าพรหมทัตขี่ม้าเข้ามาในวัง
พระองค์ตามหาเอื่อย
- ทหารเข้ามา
- พระเจ้าพรหมทัตรู้สึกเป็นห่วง

พรหมทัต เอื่อย เอื่อยๆ
พรหมทัต ทหาร พระมเหสีอยู่ไหน
ทหาร พระมเหสีกับไปบ้านพะย่ะคะ
พรหมทัต ไปกับใคร
ทหาร พระมารดา กับพระชนิษฐา พะย่ะคะ
พระมเหสีบอกว่าพระบิดาป่วยหนัก ถ้าหายดี
แล้วจะรีบกลับมาพะย่ะคะ

ตันโพธิ์ / กลางวัน

- ภาพตันโพธิ์เหี่ยวเฉา พระเจ้าพรหมทัต
เข้ามามอง ตกใจ
- disslove เวลาผ่านไป พระเจ้าพรหมทัต
ก็ยังเฝ้ารออยู่ที่เดิม
- พระเจ้าพรหมทัตหน้าตาเป็นห่วง

vo เมื่อพระเจ้าพรหมทัตได้ทอดพระเนตรเห็น
ตันโพธิ์ทองเหี่ยวเฉา ก็ทรงเป็นห่วงพระเมหสี
ยิ่งนัก

พรหมทัต เอื่อย เจ้าเป็นยังงัยบ้างนะ เมื่อไหร่
จะกลับมาหาพี่ชะที

บ้านนายทอง / วันต่อมา

- เปิดที่ภาพในกระจก นางชนิษฐีกำลัง
 แต่งหน้ายาย
- ยายเปลี่ยนมานั่งพับเพียบทำท่าเหมือนเอื้อย

- อีเข้ามา พยายามทำเลียนเสียงม้ง
- ยายกับชนิษฐิ์มองหน้ากันแข็งๆ

- ยายพยายามยิ้มให้เหมือนเอื้อย
- ชนิษฐิ์ เอาแป้งแตะๆ ใฝ่ให้จาง
- ยายยิ้ม
- disslove

ทางเดิน / เข้าวันต่อมา

- สามแม่ลูกออกเดินทางเข้าวัง
- disslove

ในป่า / กลางวัน

- นกแขกเต้าบินอย่างอ่อนแรง ค่อยๆ
 ตกลงๆ
- นกแขกเต้าหมดแรงบิน ตกลงไปในป่า
- ภาพนกนอนสลบ
- เฟดดำ

ยาย เกือบแล้วแม่ เกือบเหมือนแล้ว

ชนิษฐิ์ แกต้องทำเสียงท่าทางให้เหมือนยายเอื้อย
 ด้วยนะ

ยาย (เลียนเสียง) แม่ชนิษฐิ์จะ อย่างนี้เหมือน
 รียังแม่

ชนิษฐิ์ เกือบแล้วลูก ฝึกอีกนิด แค่นี้พระเจ้าพรหมทัต
 ก็ไม่ว่าแล้ว ที่สำคัญแกอย่าทำความแตกละ

ยาย ไม่ต้องห่วงแม่ เชื่อมือยายเถอะ

อี แล้วอีล่ะแม่ เหมือนรียัง

ชนิษฐิ์ ให้พี่ยายปลอมคนเดียวก๊พอ พรุ่งนี้เช้าเรา
 เก็บของแล้วเตรียมเข้าวังกันเลย ข้าไม่ได้ เตี่ยว
 พระองค์สงสัย

ชนิษฐิ์ ไหน ลูกยาย

ชนิษฐิ์ นี่ ต้องแบบนี้

vo ขณะที่สามแม่ลูกเดินทางเข้าวัง นกแขก
 เต้าก็รีบบินไปหาพระเจ้าพรหมทัต มันบินไป
 ด้วยความเหนื่อยอ่อน และหมดแรงลงทุกที

ท้องพระโรง / วันต่อมา

- พระเจ้าพรหมทัตเดินไปมารอไม่ไหว
- ไอ้จ้อยหาวไม่สนใจ
- อำมาตย์กำลังจะเดินออกไป
- ทหารเข้ามารายงาน
- อำมาตย์หยุดกึก หันมามอง
- พระเจ้าพรหมทัตดีใจ
- อ้ายเดินเข้ามาใกล้ๆ ทุกคนมอง
- อ้ายแววตาเจ้าเล่ห์ อีกับนางขันขี้เข้ามามานาบข้าง

พรหมทัต ทำไมเอื้อยยังไม่กลับมาอีกนะ

ไอ้จ้อย กระหม่อมว่ารออีกหน่อย เดี่ยวคงกลับมา

พระเจ้าค่ะ

พรหมทัต ข้าไมรอแล้ว พวกเจ้าไปเตรียมม้า ข้า

จะไปหาเอื้อย

อำมาตย์ พะยะค่ะ

ทหาร พระมเหสีกลับมาแล้วพะยะค่ะ

พรหมทัต เอื้อย

อ้าย เอื้อยกลับมาแล้วพะยะ

vo พระเจ้าพรหมทัตดีใจที่เห็นพระมเหสีกลับวัง

โดยหารู้ไม่ว่าเป็นอ้ายปลอมตัวมา เรื่องราวจะ

เป็นอย่างไร ติดตามตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 46

ในป่า / กลางวัน

- ภาพนกแซกเต้าหมดสติอยู่ในป่า
- นกแซกเต้าค่อยๆ ลืมตา
- งูเลื้อยเข้ามา
- นกแซกเต้าลืมตามาเห็นงู ตกใจ
- งูเลื้อยเข้ามา อ้าปากจะกิน
- นกแซกเต้าตัวสั่น
- ทันใดนั้น มีเหยี่ยวบินเข้ามา
ส่งเสียงร้อง งูหันไปมอง
- เหยี่ยวบินมาจับงูลอยไปเกาะกิ่งไม้
- นกแซกเต้าบินออกไป
- เหยี่ยวทิ้งงูบินกิ่งไม้ แล้วบินลงพื้น
- แสงสว่าง เหยี่ยวกลายเป็นเทวดา

vo นกแซกเต้าบินจนหมดแรงตกลงมา โดยหา
รู้ไม่ว่าในป่านั้น มีอันตรายรออยู่

นก อยะเข้ามานะ

นก เฮ้อ เกือบไปแล้ว

เทวดา ไปตีเถอะเจ้านกน้อย ข้าจะคอยคุ้มครอง
เจ้าเอง

ท้องฟ้า / กลางวัน

- นกแซกเต้าบินไปอย่างรวดเร็ว

ในวัง / กลางวัน

- อ้าย ปลอมตัวเป็นเอี้ยย เดินเข้ามา
พระเจ้าพรหมทัตเข้าไปหาด้วยความ
ยินดี
- อ้ายยิ้มให้พระเจ้าพรหมทัต
พระเจ้าพรหมทัตมองหน้าอ้าย

พรหมทัต เอี้ยยรู้มั๊ย พี่เป็นห่วงเจ้ามาก

อ้าย หม่อมฉันของประทานอภัยด้วยพะคะ

พรหมทัต เจ้ากลับมาพิกัดใจแล้ว พ่อเจ้าละ เป็น
ยังไบบ้าง

อ้าย หายดีแล้วพะคะ พอหายอ้ายเอี้ย เอี้ยยก็รีบ
กลับมาเลยพะคะ

พรหมทัต ดูเจ้าเปลี่ยนไปนะ

อ้าย หม่อมฉันก็ยังเป็นเอี้ยยคนเดิมพะคะ ไม่มี
อะไรเปลี่ยน

- พระเจ้าพรหมทักมองหน้าอ้ายสงสัย
อ้ายรีบกลบเกลื่อนเข้าไปจับแขน
พระเจ้าพรหมทัก

- อ้ายหาทางเลี้ยวออกมา
- อ้ายรีบเดินออกไปกลัวจับได้
- อ้ายหยุดกึก ลุ้น
- อ้ายรีบเดินออกไป

ห้องรับรอง / กลางวัน

- สามแม่ลูกซุบซิบกัน
- อ้ายรำคาญ
- อ้ายยิ้มอวดตัวเอง

ตันโพธิ์ / กลางวัน

- นักแซกเจ้า빈เข้ามา
- ภาพตันโพธิ์เหี่ยวเฉา นักแซกเจ้า
빈มาเกาะกิง
- นักแซกเจ้ามองตันโพธิ์ แล้วน้ำตาไหล
- นักแซกเจ้ายิ้มเอาปีกจับใบโพธิ์ด้วย
ความรักใคร่

พรหมทัก อิมม

อ้าย เอ่อ เอื้อยพาแม่กับอิมมาอยู่ด้วย เสด็จพี่คง
ไม่ว่าอะไรนะเพคะ

พรหมทัก พี่ยินดีจะ พี่ให้มหาดเล็กจัดห้องรับรอง
ไว้แล้ว

อ้าย เหมอเพคะ ถ้าฉันเอื้อยขอตัวไปดูแลแม่กับอิม
เพคะ

พรหมทัก เดียวก่อน

อ้าย มีอะไรเหมอเพคะ

พรหมทัก เจ้าจะไปไหนนะ ห้องรับรองอยู่ด้านโน้น

อ้าย อ้อ เพคะ อ้าย เอื้อย ลืมไป

อ้าย เกือบแล้ว ดิฉันอ้ายรีบออกมาก่อนที่พระองค์
สงสัย

ขนิษฐา อย่าลืมนิยามอ้าย ตอนนี้แกลเป็นยายเอื้อยแล้ว
ต้องทำตัวให้เหมือนยายเอื้อยทุกอย่าง

อ้าย อ้ายรู้แล้วแม่ กลัวไปได้

อี่ ไม่ห่วงได้ไงพี่อ้าย พระองค์รู้เข้าพวกเรา
ตายกันหมดนะ

อ้าย ไม่เชื่อมือชั้นไร้ยัยอี่ แคชั้นใช้มารยาธ้อย
เล่ห์หวานแสนให้ให้พระองค์หลงไหล แค่นี้ก็ลืมนิ
ยามเอื้อยคนเก่าไปแล้ว

นก แม่ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ แม่ไม่ต้องห่วงจะ
เอื้อยกลับมาแล้ว ถึงเอื้อยจะเป็นนักแซกเจ้า แต่
เอื้อยก็จะอยู่กับแม่จะ

ห้องบรรทม / เย็น

- กล้องชุมเข้าไปที่เตียงบรรทม ผานแพรมาน
- อ้ายโอบกอดพระเจ้าพรหมทัต
อยู่บนเตียง
- อ้ายเอามือตีแขนพระเจ้าพรหมทัต
- พระเจ้าพรหมทัตเจ็บ มองงงๆ
- นกแขกเต้าบินมาเกาะที่หน้าต่างตรงหน้า
พระเจ้าพรหมทัตพอดี
- พระเจ้าพรหมทัตลุกไปหา
- พระเจ้าพรหมทัตยืนมือไปหา นกกระโถด
ขึ้นมานบนมือ
- พระเจ้าพรหมทัตมองตานก ชุมหน้า
พระเจ้าพรหมทัต
- ชุมเข้าแหว่ตานก

อ้าย (ออฟชั่น) เอื้อยคิดถึงพระองค์มากเลยเพคะ
ถึงแม้จะจากพระองค์ไปไม่กี่วัน แต่มันก็เหมือน
จากกันไปนานแสนนาน เอื้อยคิดถึง คิดถึง
พรหมทัต พี่ก็คิดถึงเจ้า ไม่เจอเจ้าหลายวัน เจ้า
ปากหวานขึ้นนะ

อ้าย แหม พระองค์ก็

sfx เพี้ย

sfx เสียงนกร้อง

อ้าย ก็แคนกแขกเต้านะเพคะ อย่าไปสนใจมันเลย
พรหมทัต มานี้ เจ้านกน้อย

vo ทันทีที่ได้พบกับนกแขกเต้า พระองค์รู้สึก
ราวกับได้เคยรู้จักมันมาเป็นเวลานานแสนนาน
พระเจ้าพรหมทัตจะจำเอื้อยได้หรือไม่ ติดตาม
ตอนต่อไปครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 47

ห้องบรรทม / กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทัตมองหน้านกแขกเต้า - อ้ายหันมามอง ดกใจที่นกพูดได้ - อ้ายหันไปหยิบขวดบนโต๊ะเครื่องแป้ง ขว้างไปที่นกแขกเต้า นกแขกเต้าบินหนีออกหน้าต่างไป พระเจ้าพรหมทัต ดกใจ - อ้ายพยายามส่งสายตาหวานแทน	vo ขณะที่อ้าย พระมเหสีตัวปลอม กำลังหลอก ให้พระเจ้าพรหมทัตลุ่มหลง นกแขกเต้าก็บินเข้ามา อ้าย ก็แค่นกแขกเต้านะเพคะ พรหมทัต ฟีรู้สึกคุ้นเคยกับมันยังงี้ก็ไม่ว่า เราเคยเจอกันมาก่อนรีเปล่าเจ้านกน้อย นก เพคะๆ เสด็จพี่ พรหมทัต มันพูดได้ด้วย อ้าย นกผีรีเปลาไม่รู้ ไปให้พ้นนะ sfx (เสียงขวดชนขอบหน้าต่าง) พรหมทัต (ดู) เอื้อย เจ้าดูสิ มันหนีไปแล้ว อ้าย ไปซะได้ก็ดี เอื้อยอยู่ที่นี่ทั้งคน พระองค์ไม่เห็นจะต้องไปสนใจมันเลย

ในสวน / กลางวัน

- นกแขกเต้าบินไปที่กิ่งดอกไม้แล้วคาบดอกไม้ขึ้นมาบินกลับไปหน้าต่าง

ห้องบรรทม / กลางวัน

- อ้ายหวานเสน่ห์ต่อ - นกแขกเต้าคาบดอกไม้บินมาเกาะหน้าต่างอีก พระเจ้าพรหมทัตหันไปมอง - พระเจ้าพรหมทัตเดินเข้าไปหา - นกแขกเต้าเอาดอกไม้วางขอบหน้าต่าง - พระเจ้าพรหมทัตเก็บดอกไม้มา แล้วมอง นกแขกเต้า รู้สึกแปลกๆ	อ้าย อยู่ที่นี่อยู่จะตาย เอื้อยวาเราออกไปเดิน พ เล่นข้างนอก (หยุดพูด) พรหมทัต เจ้านกน้อย พรหมทัต เจ้าให้ข้าเหร นก เพคะๆ

ในวัง / วันต่อมา

- ประตูกรงทองเปิดออก
- พระเจ้าพรหมทัตเอานกใส่ในกรง
- พระเจ้าพรหมทัตป้อนเมล็ดพืชให้
นกแขกเต้า
- พระเจ้าพรหมทัตยื่นมือมาให้ นกแขกเต้า
จิกเล่นอย่างเอ็นดู
- ชีฟโฟกัสไปที่อ้ายยีนดูด้วยความไม่พอใจ

ในวัง / กลางวัน

- อ้ายมาบอกแม่กับอี่
- ขนิษฐาคิดอะไรบางอย่าง
- อ้ายนี่อะไรได้
- ทั้งสามเดินมาหยุดที่ต้นโพธิ์พอดี
ขนิษฐามองดูต้นโพธิ์ แล้วนึกอะไร
- ภาพตอนที่เอื้อยเข้ามาลูบคลำต้นโพธิ์
- นางขนิษฐามยิ้ม แล้วหันไปมองอ้าย

vo ตั้งแต่วันนั้นมา พระเจ้าพรหมทัตก็นำ
นกแขกเต้ามาเลี้ยงไว้ในกรงทองด้วยความรักใคร่
ทรงเอาใจใส่ดูแลมันอยู่ตลอดเวลา
พรหมทัต เอ้า กินซะ ของโปรดเจ้า

อ้าย (ออฟชั่น) หมู่นี้พระองค์เป็นอะไรไม่รู้ เอา
แต่ขลุ่ยอยู่กับเจ้านกนั้น
ขนิษฐา ใจเย็นๆ ลูกอ้าย อาจจะไม่มีอะไรก็ได้ ก็แค
นกแขกเต้าธรรมดา
อี่ เอ หรือว่าพี่เอื้อยหึงนกแขกเต้า
อ้าย จะบ้าเหรอ ยัยอี่ ชันเนียนะหึงนก
ขนิษฐา มันมีอะไรที่นั่นนะ พระองค์ถึงได้หลงไหล
ขนาดนั้น
อ้าย อ้อ มันรู้จักคาบดอกไม้มาประจบเสด็จพี่
ด้วยแม่
ขนิษฐา ดอกไม้เหรอ ทำยังกะยัยเอื้อยนะ
อ้าย จริงด้วย อ้ายว่าต้องใช่แน่เลย ยัยเอื้อย
ต้องกลับมาเกิดเป็นนกแขกเต้า พระองค์ถึงได้
หลงรักมัน
ขนิษฐา อยะเพิงว่าวามลูก เราต้องพิสูจน์ให้ได้ก่อน
อี่ พิสูจน์ยังงัยละแม่
เอื้อย อยะนะ อยะ
เอื้อย แม่เป็นอะไร เจ็บมัยจะ
ขนิษฐา แม่นึกอะไรออกแล้ว

ในวัง / กลางวัน

- อ้ายขอไปตัดต้นไม้โพธิ์ทองในวัง

พรหมทัต ว่าไฉนนะ เจ้าจะให้ไปตัดต้นไม้โพธิ์ทอง

อ้าย เอื้อยวามันไม่สวยเหมือนเมื่อก่อนแล้วเพคะ

ใบก็เหี่ยวแห้ง เสี่ยงไฟเพราะไม่มีแล้ว

พรหมทัต แต่นี่มันเป็นต้นไม้คู่บ้านคู่เมืองพาราณสี
นะ

อ้าย พระองค์ก็ต้องตัดให้เร็วที่สุดเพคะ ปล่อยไว้

มีแต่จะเป็นเสนียดบ้านเมือง อีกหนอยบ้านเมือง

เราก็คงแห้งเหี่ยวเหมือนต้นไม้โพธิ์ต้นนี้หรือเพคะ

vo พระเจ้าพรหมทัตเริ่มเข้ามาติดกับของอ้าย

โดยไม่รู้ตัว สามแม่ลูกจะเปิดเผยตัวนกแขกเต้า

ได้หรือไม่ ติดตามชมตอนหน้าครับ

- พระเจ้าพรหมทัตนิ่งไป พระองค์หันไป
มองต้นไม้โพธิ์

- อ้ายยิ้มเจ้าเล่ห์อยู่ด้านหลัง ขนิษฐากับอี่
แอบดูอยู่หันมายิ้มให้กัน

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 48

ห้องพระโรง / วันต่อมา

- อำมาตย์อำเอ้ง
- อำมาตย์ออกไป อ้ายยืมเยาะ

vo สามแม่ลูกต้องการพิสูจน์วานกแขกเต้าคือ
เอื้อยที่เกิดใหม่ด้วยการยุให้พระเจ้าพรหมทัด
ตัดต้นโพธิ์ทองทิ้ง แยกแล้วครับ
พรหมทัด ต้นโพธิ์ในวังมันแห้งเหี่ยวเฉาตาย
หมดแล้ว ปล่อยไว้ใครมาเห็นคงไม่ดีแน่
อำมาตย์ แต่ว่า ต้นโพธิ์ต้นนี้ เป็นต้นไม้คู่บ้าน
คู่เมืองนพระเจ้าค่ะ
พรหมทัด ข้าไปหาต้นใหม่มาปลูกแทนก็ได้ ท่าน
ไปสั่งให้ทหารตัดมันทิ้งซะ
อ้าย ไม่ได้ยินที่พระองค์สั่งหรือไง
อำมาตย์ เอ้อ พะยะค่ะ

ห้องบรรทม / กลางวัน

- นกแขกเต้าอยู่ในกรงทอง มีมืออี๋ยื่น
มาหยิบกรง
- อี๋ถือกรงเดินออกไป

นก อย่างนะ ๆ แค่วัก ๆ
อี๋ ร้องเสียงหลงเลยนะ มานี ชั้นมีอะไรจะให้
แกดู

ต้นโพธิ์ / กลางวัน

- ทหารถือขวานเตรียมตัด มหาตเล็ก
กับอำมาตย์คุยกัน
- อำมาตย์กับไอ้จ้อยมองหน้ากัน

ไอ้จ้อย พระองค์จะให้ตัดต้นนี้จริงหรือท่านอำมาตย์
พวกเราอุตส่าห์ไปขนมาตั้งไกล
อำมาตย์ แกกล้าขัดคำสั่งพระองค์หรือไงไอ้จ้อย
อยากหัวขาดหรือ
ไอ้จ้อย ว่าแต่ว่า พระมเหสีจะยอมหรือ พระมเหสี
เอื้อยรักต้นโพธิ์ทองต้นนี้ยังกะอะไรดี
อำมาตย์ ก็พระมเหสีนั่นแหละที่บอกให้ข้าตัดซะ

- พระเจ้าพรหมทัตเสด็จมาพร้อมกับอ้าย อี กับนางขนิษฐีถือกรงนกเดินตาม แขนงเต้ากระโดดไปมาด้วยความตื่นตกใจ
- นกแขกเต้ามองออกมานอกกรง
- แขนงสาวยตาผ่ากรง เห็นทหารถือขวาน นกแขกเต้าตกใจ
- ทหารยกขวานขึ้นมา
- ชุมเข้าหน้านกแขกเต้า
- พระเจ้าพรหมทัตมองนกแขกเต้า
- ทหารเงี้ยวขวานคาไว้ นกตื่น
- อ้าย อี นางขนิษฐีสบตากัน รู้ว่านกต้องเป็น เอื่อยแน่

ห้องครัว / กลางวัน

- สามแม่ลูกแอบเข้าไปคุยกัน
- ขนิษฐีหันมามองอ้าย

ท้องพระโรง / กลางวัน (วันต่อมา)

- เปิดที่กรงนก พระเจ้าพรหมทัตกำลัง หยอกล้อกับนกอย่างเพลิดเพลิน

อ้าย หม่อมฉันเห็นว่าพระองค์โปรดมันมาก เลย
อยากพามาเดินเล่นเพคะ อ้อ แล้วหม่อมฉันอยาก
ให้มันดูอะไรด้วย ใจจะเจ้านกน้อย

อ้าย จะมัวรื้อร้ออยู่ทำไมล่ะ ดัดสิ

นก อย่างนะ อย่างๆ ะ ะ ะ

อ้าย ดัดสิ

นก อย่า

พรหมทัต ช้าก่อน

อ้าย ทำไมล่ะเพคะเสด็จพี่

นก อย่าตัดๆ

พรหมทัต พี่เปลี่ยนใจแล้ว พี่ว่าปล่อยเอาไว้แบบนี้
แหละ

ขนิษฐี จริงอย่างที่คิดเลย นกแขกเต้ามันต้อง
เป็นยัยเอื่อยแน่ๆ

อ้าย ตายแล้วยังคิดจะกลับมาแย่งตำแหน่ง

พระมเหสีสิน เราปล่อยไว้ไม่ได้นะแม่

อี จับมันมาตมกินดีมัย เดี่ยวอีจัดการเอง

อ้าย นีัยอี ไม่เห็นเธอว่าพระองค์โปรดมัน

ขนาดไหน ไม่จั้นชั้นจัดการมันไปนานแล้ว

ขนิษฐี อ้าย แก่ต้องหาทางให้พระองค์ออกไปจาก
วังก่อน

พรหมทัต เจ้านกน้อย มานีมา

อ้าย เสด็จพี่เพคะ

พรหมทัต เจ้ามีอะไรเธอ

- อ้ายพยายามดึงแขน นกแตกเต้า
กระโดดไปมา
- พระเจ้าพรหมทัตหันไปมองนกแขกเต้า
- อ้ายทำเป็นนอน สะอึกสะอื้น

- นางขนิษฐากับอี่เดินเข้ามา
- พระเจ้าพรหมทัตหันมา
- นางขนิษฐากับอี่ยิ้มเจ้าเล่ห์
- อ้ายมองนกแขกเต้า นกแขกเต้า
ตัวสั่นด้วยความกลัว

อ้าย เอื้อยอยู่แต่ในวังเบื้อเบื้อ เสด็จพี่ไม่คิดจะ
ออกไปไหนบ้างเหอเพคะ

พรหมทัต พี่ยังไม่มิกิจอะไรจะต้องไปตอนนี้

อ้าย ได้ยินมาว่าพระองค์ไม่ได้ออกไปคล้องช้าง
นานแล้วนะเพคะ เอื้อยว่าเราไปกันมัย

พรหมทัต เอ่อ แต่พี่อยากอยู่กับเจ้านกน้อย

อ้าย อือ นี่พระองค์เห็นนกแขกเต้าดีกว่า
หม่อมชั้นเหอไ้เพคะ

พรหมทัต ไม่ใช่อย่างนั้น พี่เกรงว่าถ้าพี่ไป แล้ว
ใครจะมาดูแลมันล่ะ

ขนิษฐี หม่อมชั้นจะดูแลเองเพคะ

vo สามแม่ลูกวางแผนให้พระเจ้าพรหมทัตออก
จากวังเพื่อกำจัดนกแขกเต้า เจ้านกน้อยจะรอด
พ้นแผนการอันชั่วร้ายนี้ได้หรือไม่ ติดตามชม
ตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 49

หน้าวัง / เช้าวันต่อมา

- อี และนางขนิษฐี ออกไปส่งอ้ายและพระเจ้าพรหมทัตไปคล้องช้าง
- สองแม่ลูกรีบรับคำ
- อ้ายกับพระเจ้าพรหมทัตขี่ม้าออกไปมหาดเล็กและทหารเดินตาม
- นางขนิษฐีและอ้อมมองหน้ากันยิ้มร้าย

vo อ้ายหลอกให้พระเจ้าพรหมทัตออกไปคล้องช้าง เพื่อเปิดโอกาสให้นางขนิษฐีและอี ทำজনকব্যได้โดยสะดวก

อ้าย พระองค์ไม่ต้องห่วงพะคะ เจ้านกแขกเด้า นั้นมีแม่กับน้องอ้อดูแลทุกคน

อี เรื่องเลี้ยงนกนี้ หม่อมชั้นกนัตมากเลยพะคะ ขนิษฐี หม่อมชั้นจะเลี้ยงมันอย่างดีที่สุดเลย วางไว้เถอะพะคะ

พรหมทัต ข้าฝากเจ้านกน้อยไว้กับพวกเจ้าก็แล้วกัน

แม่ อี พะคะ

อ้าย สายแล้ว เอออย่าเรารีบไปกันเถอะพะคะ

ห้องบรรทม / กลางวัน

- นกแขกเด้าตีปีกอยู่ในกรงด้วยความตกใจกลัว
- นางขนิษฐีและอีเข้ามา
- นางขนิษฐีเอื้อมมือไปจับนกแขกเด้า

นก อย่างนะ ๆ ๆ ช่วยด้วย ๆ ๆ

ขนิษฐี ร้องไปก็ไม่มีใครช่วยแก้ได้หรอก พระเจ้าพรหมทัตไม่อยู่แล้ว

อี เอาเข้าครัวเลยแม่ อีต้มน้ำรอไว้ หิวจะแยแล้ว

ในครัว / กลางวัน

- บนเตามีน้ำต้มอยู่ แพนบรรยาการรอบ ๆ
- อาหารหุงตั้งอยู่บนโต๊ะเตรียมอาหารพวกหนูพากันกินอาหารอย่างเอร็ดอร่อย

หนูดำ เอ้อ เป็นหนูในวังก็โชคดียังนี้แหละ อาหารดี ๆ ทั้งนั้น

หนูขาว แกกินให้มันดี ๆ หนอยสิไอ้หนูดำ ทำยังกะหนูข้างถนน

- หนูดำกินเลอะเทอะ หน้าเปื้อนอาหาร
- หนูดำกินเลอะเทอะ
- ประตูเปิดออก
- พวกหนูรีบแย่งกันเข้ารูเดียวกัน
หนูดำหนูขาววิ่งวิ่งท้ายเข้ารู
- หนูดำกินจนอิม พุงตืด
- หนูขาวถอยหลังวิ่งจนหลุดเข้ารู
- นางขนิษฐากับอีจันนกแขกเต้าเดินเข้ามา
- นางขนิษฐาต้มน้ำเตรียม จับนกลงหม้อ
- นางขนิษฐาเอนกวางบนเขียง เตรียมถอนขน
- นางขนิษฐาหยิบมีดออกมาประกายวาว
- หนูดำโผล่หน้ามาดู หน้าตาตื่น
- หนูขาวแทรกหน้าเข้ามาดูบ้าง
- นางขนิษฐาถอนขนปีกทั้งสองข้างกระจุย
- ชุมเข้านกแขกเต้าตกใจแน่นิ่งไป
- ภาพน้ำเดือดปุด ๆ
- นกแขกเต้าแก้งสลับ ลืมตาแอบฟัง
- นางขนิษฐายืนมือมาเตรียมจับนก
- นกแขกเต้ารีบลุกกระพือปีกบินหนี
- นกแขกเต้าจะบินออกหน้าต่าง แต่บินไม่ขึ้น
- อีรีบปิด นกแขกเต้าหาทางออกไม่ได้
- อีเดินไปหานกแขกเต้าที่เกาะบนคาน
- หนูดำโผล่ออกมาจากรู
- นกแขกเต้าหันไปเห็นหนู
- นกแขกเต้าตัดสินใจบินเข้าไปในรูหนู
อีจับไม่ทัน
- สองแม่ลูกแค้น

หนูดำ แล้วแกตินักเหอใจ ไอ้หนูขาว อยู่ในวัง
แล้วทำตัวเป็นหนูไฮโซ มันก็หนูเหมือนกัน
นั่นแหละ

หนูขาว มีคนมา

หนูดำ รอด้วย

sfx ผลุบ

อี น้ำเดือดพอดี แกได้เป็นนกต้มยำแน่

ขนิษฐา เดี่ยวให้แม่ถอนขนมันก่อน

นก อย่างนะ ๆ ๆ อย่า แคว้ง ๆ

หนูดำ นกตัวนั้นน่าสงสารนะ

หนูขาว เราต้องช่วยแล้ว

ขนิษฐา เอาให้โกรนเลย

นก อย่า (แก้งสลับ)

ขนิษฐา ใจเสาะจริง น้ำเดือดยังอี

อี เดือดแล้วแม่ เอามันลวกก่อนดีกว่าจะได้ถอนขน
ง่าย ๆ

ขนิษฐา มานี่

อี มันยังไม่ตาย

ขนิษฐา ปิดหน้าต่างเร็ว อย่าให้มันหนี

อี คิดว่าจะหนีพ้นเหอ หนอย ทำเป็นแก้ง
ตาย มานี่ชะตี่ ๆ

หนูดำ ฮืม ฝากไว้ก่อนเถอะ

ขนิษฐา อย่าให้ชันจับได้ก็แล้วกัน

vo ด้วยความช่วยเหลือของพวกหนู นกแขกเต้า
จึงรอดพ้นอันตรายมาได้ แต่สองแม่ลูกไม่มีวัน
เลิกราแน่ ต้องคอยติดตามตอนหน้ากันครับ

- สามคนแม่ลูกคุยกันในห้องบรรทมของอ้าย
 - อ้ายร้องตกใจ
- อ้าย มีอะไรเกิดขึ้นหรือเพคะเสด็จพี่
 พรหมทัต ก็นกแขกเต้านะสิ หายไปจากกรงแล้วสิ
 เอื่อย
 อี แต่หม่อมฉันเพิ่งทำความสะอาดกรงและ
 อาบน้ำให้พะคะ
 อ้าย นกมันคงจะบินหนีไปแล้วพะคะ เสด็จพี่
 พรหมทัต ไม่มีวันทีนกตัวนี้จะบินหนีพี่ไปอย่าง
 เด็ดขาด พี่ไม่เชื่อ
 ขนิษฐี หม่อมฉันผิดเองเพคะ คิดว่ามันจะเชื่อง ไม่
 คิดว่ามันจะบินหนี
 อ้าย แหม คุณมีความสุขเหลือเกินนะแม่ เป็นไ
 ยัยอี ต้มย่านกแขกเต้าอรอยไหม
 อี คือว่าอียังไม่ได้กินหรรอก มันหนีไปก่อนนะ
 พี่อ้าย
 ขนิษฐี คือว่าแม่กำลังจะเอามันใส่หม้อ มันก็หนีเข้า
 รุหนุไปได้
 อ้าย ไม่อยากจะเชื่อเลย แม่กับอีจับนกตัวเดียวกัน
 ไม่ได้
 ขนิษฐี แม่รับรองมันไม่ได้บินออกมาเด็ดขาด
 vo ทำทางขนิษฐีเป็นแบบนี้ คงจะหาทางกำจัด
 นกแขกเต้าให้ได้อย่างแน่นอน

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 51

ห้องครัวในพระราชวัง - เวลากลางวัน

- (+#52 ฉาก 2) pan ช้า (กว่าเดิม) มาที่อี (ไม่ต้องคัทเข้าหน้า)
- CU มีอวางเปลือกกกล้วยบนพื้น
- (+ reverse) CU หน้าอีหันจากซ้ายไปขวา (เริ่มก่อนเช็ดหน้า)
- อีนั่งปอกเปลือกกล้วยแล้วเข้าปากเคี้ยว ก่อนอวางเปลือกบนพื้นแล้วลุกขึ้นขีดฝา
- CU อีพูดแล้วเช็ดหน้า

ดนตรี

vo เพราะว่ากล้วยานกแขกเต้าจะแอบออกมา จากรูหนู กลับไปหาพระเจ้าพรหมทัตอีก สาม แม่ลูกจึงรีบลงมือกำจัดทั้งหนูและนกแขกเต้า โดยเร็ว

อี ไหนชิมหน่อย อี อร่อยแฮะ นี วางให้ ทัวเลย คราวนี้แหละ เจ้าหนูหน้าโง่ เอ๊ย จะดีให้เบนแดดแต่เลย คอยดู

ในรูลู - เวลากลางวัน ต่อเนื่อง

- หนูดำกำลังจัดเรียงวงอยู่กลืนกล้วยเข้าวัง หนูลอยตามกลิ่นออกมา
- หนูดำเหนียวปากรูออกมาเห็นกล้วยวางอยู่ ลูบมือลูบปากดีใจกับลามปากที่เห็น
- อีเงื่อไม้กวาดสูงเดินเข้ามา
- เท้าอีก้าวมา 2 ก้าวตรงเปลือกกล้วยพอดี (ไม่เอาเท้าค้าง ดัดกระชั้นเลย)
- รับหน้าอีเหยียบเปลือกกล้วยล้มลง หนู ตกใจเผ่นเข้ารู
- หนูดำออกมาลากกล้วยเข้าวังไปจนได้
- อีหงายแก้ม เห็นดาวเห็นนกบินรอบ
- fade out -

หนูดำ (ฮัมเพลง) เอ๊ะ กลืนกล้วยจากไหน หอม ยั่วนานจนใจเหลือเกิน หอม ห่อม หอมอะไร เซนนี้

ไอ้ไอ้ มาจากไหนละเนี่ย ลามปากแต่เช้าเชียว

อี มาเลย เจ้าหนูตัวแสบ อี้ม (off scene) ขอดีให้จิ้งหับชะที่เถอะ

เหวอ อ ว้าย

หนูดำ ไอ้ะ ดายจริง

อีะ เรื่องอะไรจะยอมเสียเที่ยว อี๊บ อี๊บ

อี เฮอ อ

ในรหฺนุ ต่อเนื่อง

- หนุขาวนอนฟิงกล้วย อี๋ม หนุดำกินต่อ
- หนุดำกินแล้วเงยหน้าขึ้นพูด
- หนุขาว
- นกแซกเต้า
- (+) หนุขาว
- (+) หนุดำ
- (+) นกแซกเต้าพูด (เพิ่มเวลานานกว่าบทหน้อย)
- หนุสองตัวทำท่าตั้งใจฟัง
- fade out -

หนุขาว เอ็ก อิมจัง
 หนุดำ จ้ม จ้ม ตอนนี้จะออกไปไหน ได้กลืนอะไร
 ละก็ ต้องระวังตัวกันหน้อย พวกนั้นจ้องเล่น
 งานอยู่นะ
 หนุขาว ทำไมเธอถึงถูกตามลาขนาดนี้ล่ะแซกเต้า
 มีเรื่องอะไรกับคนพวกนั้นเธอ ร้ายแรงรึเปล่า
 นก เรื่องมันก็ร้ายแรงอยู่หรอก
 หนุขาว เล่าให้พวกเราฟังบ้างสิ
 หนุดำ ไช เผื่อจะช่วยกันได้ไง
 นก ถ้าพวกเธออยากฟังก็ได้จะ ที่จริงฉันไม่ใช่
 นก
 ดนตรี

ในห้องบรรทม / เวลากลางวัน

- สัตว์ 3 ตัวอยู่บนชื้อ tilt down ลงมาเห็นอี
 กับขนิษฐียู่หน้ารหฺนุในครัว (ป่น)
- หนุดำวิ่งกระโดดอยู่บนชื้อ
- pan กล้องไปที่พระเจ้าพรหมทัต
- tilt up มาที่สัตว์ทั้งสาม
- พระเจ้าพรหมทัตได้ยินเสียงอ้ายเรียกหันมา
- ประตูเปิด อ้ายเดินเข้ามา
- สัตว์ทั้งสามตกใจ หนุดำขยับตัว
- หนุดำถอยหลังไปพูดไป จนพลาดหล่น
 จากชื้อ

หนุดำ จู้ๆ เบาๆ นะ
 หนุขาว เดินดึ๋งๆ นะแซกเต้า
 อี ก็เฝ้าอยู่ทั้งวันไม่เห็นมันออกมาเลยนะแม่
 ขนิษฐิ แม่ต้องลงมือเองซะแล้ว
 หนุดำ มาห้องนี้เถอะ ต้องใช้ห้องของพระเจ้าพรหมทัต
 แน่เลย
 หนุขาว (off scene) นั่นไง ไข่ม้อยแซกเต้า
 พรหมทัต ทำไมเจ้าไม่กลับมาหาข้าเสียที เจ้านกหน้อย
 รู้มั๊ยว่าข้าคิดถึงเจ้ามากแค่ไหน
 นก เสด็จพี
 อ้าย (ต่อทันทีแต่ดังกว่า – off scene)
 เสด็จพีเพคะ ดูลิ มาประทับเฝ้ากรงนกอีกแล้ว
 สัตว์ 3 ตัว ไอ้หย่า แยมแล้ว
 หนุขาว (off scene) นั่นไง ไข่ม้อยแซกเต้า

- เห็นหนูดำค้างอยู่กลางอากาศ
- หนูขาวและนกแขกเต้าช่วยกันจับหางไว้
- อ้ายเดินมาพูดกับพระเจ้าพรหมทัต

- หนูดำจะตกมิดกแหล่ง

- หนูขาวกับนกแขกเต้าช่วยกันยื้อหาง
ขนนกแขกเต้าหล่น
- อ้ายแขกกับพระเจ้าพรหมทัต เห็นขนนก
ตกลงมาก็เงยหน้าขึ้นไปดู

- หนูดำหล่นลงมา
- หนูหล่นลงหน้าอ้ายพอดี
- อ้ายล้มลงหนูกระโดดหนี

- พระเจ้าพรหมทัตเข้ามาดูอ้ายที่นอนอยู่

- พระเจ้าพรหมทัตเงยหน้ามองไปยังชื่อที่
ว่างเปล่า

หนูดำ โอ๊ย ตายแล้ว ช่วยด้วย

หนูขาว (off scene) เอ๊ย ออย่าหล่นลงไปนะเจ้าดำ
นก อ๊ับ อ๊ับ ینگ ฆีหนูดำ

อ้าย นี่ ยังทรงว่าเจ้านกนั้นจะกลับมาอีกหรือเพคะ
โธ่ เสด็จพี่ จ้างให้มันก็ไม่กลับมา เชื้อหม่อมฉัน
เถอะเพคะ

พรหมทัต (off scene) พี่ไม่เชื่อว่าเจ้านกน้อยจะหนีพี่
ไปจริงๆ

หนูดำ เอ๊ยๆ จับดีๆ สิ จะหล่นแล้ว โอ๊ย ไม่ไหวแล้ว

หนูขาว อย่าดิ้นซี่เจ้าดำ เอ๊ย

นก หางเธอสิ้นจิง อุ๊ย ตายแล้ว

อ้าย เสด็จพี่ห่วงแต่เจ้านกนั้น จนลืมไปว่ายังมี
หม่อมฉันอีกคนหนึ่งนะเพคะ (เสด็จพี่ไม่รักหม่อมฉัน
แล้ว) เอ๊ะ ขนนกนี้ หือ

หนูดำ จ้าก ก ก พุทโธ ธัมโม สังโฆ พ่อแก้ว แม่แก้ว

อ้าย กรี้ด ด ด ว้าย ย ย

หนูดำ เผลนก่อนละ

อ้าย ว้าย ย ย ฮือ ฮือ กรี้ด หนู หนู อี้ย

พรหมทัต เอื่อย เจ้าเป็นอะไรไปนะ ร้องเอะอะ

โวยวายทำไม แล้วหนูที่ไหนกัน ฮี

อ้าย หนูมันตกมาจากข้างบนเพคะเสด็จพี่ อี้ย

สกปรก สกปรก เอาไว้ไม่ได้นะเพคะ อ้ายไม่ยอม
นะเพคะ ฮือ ฮือ

vo อ้ายกำลังยืมมือพระเจ้าพรหมทัตกำจัด นก
แขกเต้าและเพื่อนๆ แล้วละครับ จะสำเร็จ หรือ
เปล่า ต้องติดตามชมตอนต่อไปนะครับ

ปลาหมึกทอง
ตอนที่ 52

ท้องพระโรง / เวลากลางวัน

- (+#45) พระเจ้าพรหมทัตเดินไปมา	vo จู่ๆ ก็มีหนูอยู่ในห้องนอนอย่างนี้ พระเจ้าพรหมทัตแสนจะกริ้ว และมีรับสั่งให้รีบกำจัดทันที เข้าทางของสามแม่ลูกพอดีเลยครับ
- (+#45) CU พระเจ้าพรหมทัตตรัสกับเจ้าจ้อย	พรหมทัต ขนาดห้องบรรทมยังมีหนูเข้าไปได้ นี่เมืองพาราณสีของข้าคงมีหนูอยู่เต็มเมืองแล้วสินะ
- (+#45) อำมาตย์ตอบ	อำมาตย์ กระหม่อมรับรองว่าจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นอีกพะย่ะค่ะ
- (+#45) เจ้าจ้อยกราบทูล (ไม่เอาหา)	จ้อย กระหม่อมจะกำจัดให้หมดสิ้นโดยเร็วพะย่ะค่ะ
- (+#46) พระเจ้าพรหมทัตสั่ง	พรหมทัต ถ้าข้าเห็นหนูอีกแม้แต่ตัวเดียว เจ้าจะ
- fade out -	ถูกลงโทษอย่างหนัก จำไว้

ในครัว / เวลากลางวัน ต่อเนื่อง

- pan เห็นในห้องครัวมาหยุดลงตรงอี่
 - อี่ก้มหน้าลงเลียปากหยิบกิน
 - ขนิษฐาเดินเข้ามาพูด อี่หันไปมอง
 - หนูขาวเดินออกมาได้ยืนพอดี
 - ขนิษฐาพูดแล้วยกขวดยาเบือให้อี่ดู
 - อี่ตกใจผิดผอมแล้วก็อ้วกออกมา
 - หนูขาวตกใจวิ่งกลับเข้ารูไป
 - ขนิษฐามองงง ทหารแอบหัวเราะ
 - แล้วก็ทำท่าโกรธ เมื่ออี่บอกว่ากินขนมไป
 - ขนิษฐาถือจานองุ่น (?) แล้วพูด
 - ทหารหยิบจานออกไป
 - อี่ อี่อี่อี่ น้ากินทั้งนั้นเลย
 - ขนิษฐา (off scene) อี่! มาอยู่ที่นี่เอง
 - ไปช่วยแม่วางยาเบือหนูกันหน่อยสิ
 - หนูขาว หา วางยาเบือหนู
 - ขนิษฐา แม่สั่งให้เขาทำขนมไว้เพียบ แล้วก็เหาะ
 - ยาเบือนี้นำไป แต่ไม่มีกลิ่นนะลูก รับรองพวก
 - หนูมันไม่มีทางรู้หรอก
 - อี่ อี่ ยาเบือในขนม โอ้ยตายแน่ อ้วก ก ก
 - หนูขาว แย่แล้ว
 - ขนิษฐา นั่นเป็นอะไรไปล่ะอี่ ไม่สบายรีเปล่า รีว่า แก
 - อี่ อี่ลองชิมไปจืดเตียวเองแม่ อ้อย ย เกือบไป
 - ขนิษฐา อี่! คราวนี้แหละ มันต้องตายยกวังทั้งนกทั้ง
 - หนูแน่นอน

- dolly เห็นหนูขาวยืนพูดอยู่ท่ามกลางเพื่อนหนู
- หนูสาวกับหนูเฒ่า
- กลืนอาหารลอยเข้ามาในรังหนู หนูดำก้าวออกไป หนูขาวตั้งไว้
- หนูสาวตัดพ้อ
- (+#51) CU นกแขกเต้าร้องให้พูด
- fade out -

ห้องบรรทม / เวลากลางวัน

- พระเจ้าพรหมหัดกับอ้ายนอนหลับอยู่บนเตียง
- นกแขกเต้าบินมาเกาะที่หัวเตียง
- CU นกแขกเต้าพูด (ปนสะอื้น) จบแล้วบินไป

ห้องพระโรง / เวลากลางวัน

- CU หน้าอ้ายเข้ามาในเฟรม มีอารมณ์
- เจ้าจ้อย

หนูขาว ตอนนี้ พวกเราต้องหาอาหารนอกวังกินกัน ไปก่อนนะ

หนูสาว พวกเราเดือดร้อนกันไปหมด เพราะเธอพานกแขกเต้าตัวเดียวมาที่นี่

หนูเฒ่า ข้าอายุก็ป็นนี้แล้ว ไม่มีแรงไปไหนหรรอก หิวนักก็ตายอยู่แถวนี้แหละ

หนูดำ อี้ม ม ห้อม หอม ออกไปดูหน่อยก็ยังดี อู๊ยย

หนู +++ เอ้ หนูดำไปไม่ได้นะ / อย่าออกไปนะ

หนูขาว มานี่ หนูดำ นายไปไม่ได้นะ

หนูสาว เป็นเพราะเธอแท้ๆ เลย นกแขกเต้า พวกเราทั้งหมดถึงต้องลำบาก

นก ฉันเสียใจจริงๆ จะ ฉันขอโทษนะ

ดนตรี

นก เสด็จพี่ หม่อมฉันขอกราบถวายบังคม

ลาเพคะ หม่อมฉันไม่มีโอกาส ไม่มีวาสนาจะได้ อยู่รับใช้เสด็จพี่อีกแล้วเพคะ

อ้าย อะไรกัน ไม่มีหนูตายซักตัวเลยอะ อี้

จ้อย มันคงรู้ตัวพะยะค่ะ ขนาดวางไว้รอบวังยังไม่มีย่องรอยกัดกินเลยพะยะค่ะ

อี้ นี่เพียงวันเดียวเอง ถ้าวางทิ้งไว้อีกสักสองวัน มันทนหิวไม่ไหว ก็ต้องออกมากินแน่ๆ

อ้าย อี้ วันเดียวก็นานเกินไปแล้ว ท่านอำมาตย์ให้ทหารไปทำลายรังหนูเดี๋ยวนี้เลย อี้ พาแม่ไปดูด้วย

อำมาตย์ + จ้อย พะยะค่ะ

ห้องครัว / เวลากลางวัน

- diss นักแบกเต้ากับ 2 หนูในรู
- MS นักแบกเต้าพูด
- หนูดำ
- นักแบกเต้า
- หนู 2 ตัวยอมรับสภาพความจริง
- reverse ขนิษฐีกำลังสั่งให้ทหารทุบผนัง
- ทหารลงมือทุบ
- หนูทั้งสองสงสัยปนหลน
- ผนังร้าว
- หนู 2 ตัวและนักแบกเต้าแผ่นหนี
- อีพุดอยู่หน้ารูหนู
- zoom out จากด้านหลัง 2 แม่ลูก เห็นทหารทุบกำแพงวังอยู่

หนูขาว ทำไมไม่ปุบปิบก็จะไปละ เรายังไม่หายดีนะ
 นก ขึ้นฉันอยู่ที่นี่ต่อไป พวกเธอก็จะต้อง
 เดือดร้อน และถูกตามล่าไม่สิ้นสุดนะสิ
 หนูดำ จีบจ้อยน้ำหนักแบกเต้า อย่าคิดมากเกินไป นะ
 นก ฉันรู้ว่าพวกเธอมีน้ำใจ แต่จะให้หนูอีกตั้ง
 หลายตัวมาเสี่ยงตายเพราะฉันได้ยังไง เธอต้อง
 นึกถึงพรรคพวกของเธอด้วยนะ
 หนูดำ + หนูขาว เอ่อ ก็จริงเนอะ
 ขนิษฐิ์ นี่ ทุบตรงนี้เลย ถ้ามันวิ่งออกมาฉัน
 จัดการเอง
 sfx ของหนักทุบกำแพง
 หนูดำ เสียงอะไรนะ เอ๊ะ ดูรอยร้าวนั่นสิ
 หนูขาว (off scene) ไม่ต้องดูแล้ว หนีเถอะ
 ทางนี้ เร็ว
 อี ดอให้มีปีกก็หนีไม่พ้นหรอก ยายเอื้อย ฮะ
 ฮะ ฮะ
 vo แผนการไล่ล่าของ 2 แม่ลูกจะประสบ
 ผลสำเร็จหรือไม่ อย่าลืมเอาใจช่วยนักแบกเต้า
 และเพื่อนหนูทั้งหลายด้วยนะครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 53

ในรูลู / เวลากลางวัน

- หนูทั้งหลายพากันวิ่งหนีสุดชีวิต

SFX เสียงทุบผนัง

(Sound เสียงหนูตกใจ ร้องเรียก บ่นว่า หรือ ชวนกันหนี)

vo ขนิษฐิ์สั่งให้ทหารทำลายรังหนู เพราะคิดว่า
นกแขกเต้าจะหนีออกมาให้จับตัวได้โดยง่าย ทำ
เอาหนูๆ ทั้งหลายต้องวิ่งกันจ้าละหวั่นเลยครับ

- หนูสาว (เขี้ยว) วิ่งเข้ามาหยุดหน้ากล้องพอดี

หนูสาว เห็นมัยว่าเธอกำลังทำให้พวกเราลำบาก
ขนาดไหน

- นกแขกเต้าเสียใจ หนูทำพูดเสริมข้างๆ

นก ฉันรับรองว่าวันนี้ทุกอย่างจะเรียบร้อยจะ

- หนูดำหนูขาวร้องเสียงหลง

หนูดำ ไม่ต้องห่วงนะ เรามีทางออกตั้งหลายทาง
แน่ะ ไปเถอะ

นก ลาก่อนจะ หนูเพื่อนรัก

2 หนู เอ้ นกแขกเต้า ทางนี้ / ทางโน้นมัน

ห้องครัวนะ อันตราย อย่าไป

- นกแขกเต้าโผล่ตัวออกมาหยุดอยู่ที่ปากทาง
เข้า

ดนตรี

- MS ขนิษฐิ์กับอียีนจ้อง ตื่นเต้นที่เห็นนก
ออกมา

อี๋ นั้นไงแม่ มันออกมาแล้วจริงๆ ด้วย

ขนิษฐิ์ ช่วยกันเร็วอี

นก อี๊

SFX เสียงนกกระโดดไปรอบๆ โต๊ะ

ขนิษฐิ์ แกหนีไม่พ้นฉันหรอก อี๊

นก อื้อ อ อ แ่แล้วเรา จะไปทางไหนดี

หนูดำ โอ้ยโหย! ยายสองคนนี้อีกแล้ว

หนูขาว (off scene) รอด้วยชีหนูดำ

- นกแขกเต้าหันมาเห็น สะดุ้ง แล้วโผบิน
ขึ้นโต๊ะกระโดดไปรอบๆ โต๊ะ

- ขนิษฐิ์ถือไม้กวาด อี๊ถือฝ่าหม้อ

- นกแขกเต้าส่ายตามองหาทางหนี หวั่นๆ

- หนูดำโผล่ตามหลังกา ดกใจ

- LS หนูดำหนูขาวออกมานอกบู มองไปที่
ช่องลม

- pan เห็นช่องลม
- นกแขกเต้ายืนตัวสั้น
- สองแม่ลูกหัวเราะเหยิ่มเกรียมน
- MS หนูขาว + หนูดำ หนูขาวผิวปากเรียก
- นกแขกเต้าได้ยินเสียงหันไปดู มองเห็นช่องลม
- 2 แม่ลูกตั้งท่าแล้ววิ่งเข้าใส่
- อีวิ่งไล่
- ขนิษฐวิ่งไล่ด้วย
- MS นกแขกเต้าบินออกไปทางช่องลม
- 2 แม่ลูกวิ่งเข้ามาชนกันเอง (อย่าแซ่หาน)
- fade out -

ในป่า / เช้าวันรุ่งขึ้น

- (สลับ cut) tilt down จากต้นไม้ลงมา เห็น ฤาษีเดิน
- LS นกแขกเต้าบินอยู่บนฟ้า เหนื่อยอ่อน แล้วก็หมดแรงตกลงมา
- MS ฤาษีได้ยินเสียงนกสวบนสาบผ่านใบไม้ ลงมา
- (กระชับ) นกแขกเต้าตกลงมาที่พื้นดิน
- ฤาษีก้มลงจับนกที่หมดสติขึ้นมา
- diss Zoom in ฤาษีนั่งอยู่บนหิน นกนอนอยู่บนใบบัว
- ภาพในอดีตของเอื้อย
- ฤาษีพูดแล้วยกไม้เท้าเสกเอื้อยให้กลับเป็นคน
- แสงจากไม้เท้าฤาษีไปที่นกบนใบบัวนก

หนูดำ ดูท่านนกแขกเต้าจะลำบากนะ เอ๊ะ หนูขาว
นายดุสิ ช่องลมนั้นนะ เห็นมั๊ย

หนูขาว (off scene) ไหน ไหน จริงด้วย

นก โอ จะไปทางไหนได้เนี่ย

2 แม่ลูก ฮะ ฮะ ฮะ ฮะ ฮะ

หนูขาว (ผิวปากเรียก) เอ้ นกแขกเต้า โนน โนน
ช่องลมทางซ้าย เห็นมั๊ย ไปเลยเพื่อน

นก โอ เรารอดแล้ว!

ขนิษฐ ลงมือเลยอ๊

อ๊ ทันที้ แม่ ลุย ย ย ย้า ก ก ก

ขนิษฐ ต้า ย ย อืม ม

นก อ๊็บ ลาก่อนจะ หนูดำหนูขาว

2 แม่ลูก ป๊ิก! โอ๊ย! ว้าย! ตาเถร (ร้องโอดโอย
ทั้งคู่)

ฤาษี เดินบ่น ชมนกชมไม้จึ้งง่า

นก เหนื่อยเหลือเกิน โอ้ย บินไม่ไหวแล้ว
โอ้ย

ฤาษี หือม เสียงอะไร

SFX ตับ!

ฤาษี อืมม นกเป็นลม แปลกจริงๆ

ฤาษี (เริ่ม zoom) ไหนดูซิ เรื่องของเจ้าเนี่ย มัน
ไปยังไงมายังไงกันแน่น อืมม

ดนตรี

ฤาษี เรื่องราวของเจ้านี้น่าสงสัยจริงๆ แต่คนดี
ฤาษีต้องคุ้มครองสิริมา ข้าจะช่วยเจ้าเอง
โอ ม

SFX ปาฏิหาริย์

- ร่างของนกกลายเป็นเอื้อยฟื้นขึ้นมา งงๆ
- ฤๅษีลูบหนวดแล้วแสดงตน
- เอื้อยยกมือขึ้นดูว่าเป็นคนจริงๆ แล้วขอบคุณ
- ฤๅษีพูด
- เอื้อย
- zoom out เอื้อยนั่งอยู่กับฤๅษี

(vo ทับบทสนทนา)

เอื้อย เอ๊ะ ที่ไหนที่ไหน แล้วทำไม โอ ทานคือ
 ฤๅษี ข้าก็คือฤๅษีผู้เฒ่า เจ้านะเป็นลมตกลงมา
 ข้าก็เลยเอาตัวเจ้ามาที่นี่
 เอื้อย งั้นที่เอื้อยกลับเป็นคนได้แบบนี้ ก็เพราะ
 ท่านฤๅษีช่วยเหลือไข่ม้อยเจ้าคะ
 ฤๅษี เจ้าเป็นคนจิตใจดีงาม มีความกตัญญู
 ใคร จะปล่อยให้เจ้าเป็นอะไรไปได้ลงคอละ
 จริงมัย
 เอื้อย เอื้อยกราบขอบพระคุณเจ้าคะ
 ฤๅษี (Sound) ถ้ายังไงเจ้าก็พักอยู่กับข้าไปก่อน
 แล้วกัน
 เอื้อย เจ้าคะ
 vo นับแต่นั้นมา เอื้อยก็ปรนนิบัติรับใช้ฤๅษี
 ผู้เฒ่าอยู่ในป่า เรื่องราวของเอื้อยจะเป็นอย่างไร
 ต่อไป ติดตามชมตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 54

ในป่า – เวลากลางวัน

- จากฤๅษี pan เห็นเอื้อยนั่งมองน้ำริมลำธาร

- MS เอื้อยหันหลัง พุดกับตัวเอง

- ฤๅษีมองแว่นแล้วเรียก

- เอื้อยหันมาตามเสียงเรียก

- MS ฤๅษีนั่งคุยกับเอื้อย (เพิ่มเวลา)

- CU เอื้อย

- ฤๅษีพุด

- (+) CU เอื้อยเงยหน้ามองฤๅษี (ก่อนสลับ)

- (+) ฤๅษีภาพเดิม

- ไม่ให้ชัดเป็นรูปแหวน

- MLS เอื้อย

- ไม่ชัดเป็นรูปปราสาท

- เอื้อย

- ไม่ชัดเป็นรูปเด็ก (อาจทำ slow เน้น
ความสนใจ)

- เอื้อยตอบท่าทางดีใจ

- (ใช้ # 53 แทน – ต่อเวลาก่อนสแกนิดหน่อย)
ฤๅษีพุดแล้วใช้ไม้เท้าเสก

- อภินิหารกำเนิดเจ้าลอบ

- เจ้าลอบกระโดดเข้าหาเอื้อย ซึ่งก็ยืนดีไม่แพ้กัน

VO เอื้อยกลับมาเป็นคนอีกครั้งหนึ่งและอาศัย
อยู่กับฤๅษีในป่า ทว่าในใจนั้น ยังคงคิดถึง

พระเจ้าพรหมทัต ผู้เป็นที่รักอยู่ทุกคืนวัน

เอื้อย ป่านนี้ เสด็จไปจะเป็นอย่างไรบ้างก็ไม่รู้

ฤๅษี เอื้อยเอ๊ย

เอื้อย เจ้าจะทำนฤๅษี

ฤๅษี (off scene) มาใกล้ๆ ข้าหน้อยซิ

ฤๅษี เจ้าอยู่ที่นี้มาก็ร่วมเดือนแล้ว สบายดีรีเปลาะ

เอื้อย เพราะท่านฤๅษีให้ความเมตตาเอื้อยมีความสุขดี
เจ้าคะ

ฤๅษี แต่เจ้าก็เป็นผู้หญิงนะ ต้องมาอยู่อย่างสมณะใน
ป่ากับฤๅษีแก่ๆ อย่างข้า อยากได้อะไรจะออกปาก
ก็คงลำบากใจ ไซ้มัยล่ะ

ฤๅษี (off scene) เอาแหวนซักวงเป็นไง

เอื้อย ไม่เจ้าคะ ท่าน

ฤๅษี (off scene) หรือเปลี่ยนกุฎีให้มันใหญ่อีก
ซักหน้อย

เอื้อย เรือนที่อยู่ สบายดีแล้วเจ้าคะ

ฤๅษี (off scene) จั้เเอาเด็กซักคนมัย แก่หงาดีนะ
หึ หึ

เอื้อย เด็กนี้ ดูน่ารักดีนะเจ้าคะ

ฤๅษี แสดงว่าเจ้าชอบใจละสิ เอา ข้าจะให้มันมาอยู่
เป็นเพื่อนเจ้า โอ

SFX + ดนตรี

ลอบ แม่ แม่เจ้า

เอื้อย โอ ลูก ลูกแม่น่ารักจริงๆ ลูกแม่

- เอื้อยกอดลูกนั่งฟังฤๅษี

- (+) CU ฤๅษีพูด

- fade out -

ฤๅษี (off scene ช่วงที่เอื้อยกอดลูกนั่งๆ) เรียกมันว่า
เจ้าลบก็แล้วกันนะ

คอยดูแลให้ดีล่ะ เจ้านี่นะ มันชนไม้เบาเลยหละ

ในป่า – วันต่อๆ มา

- ลบปีนไต่ไปตามกิ่งมะม่วง

- ลบชะโงกหน้าเห็นลูกนก 3 ตัวในรัง

VO ลบเป็นเด็กทั้งชน ทั้งขางพูดขำๆ ทำให้เอื้อย
มีความสุขขึ้นมาก จนกระทั่ง

ลบ (ตอนเห็นลูกนกในรัง) โห

(Sound ลูกนก (คน) ร้องหาอาหาร หิว)

ริมลำธาร – เวลากลางวัน

- ลบวิ่งถือมะม่วงเข้ามาหาเอื้อยที่นั่งอยู่ริมน้ำ

ลบ (เสียงมาก่อนตัว) มะม่วงจะแม่

เอื้อย ไปเที่ยวชนเก็บมาจากไหนละลูก

ลบ ด้านหลังน้ำตกนี่เองจ๊ะ แม่จำ บนต้นมะม่วง

มีลูกนกอยู่ตั้ง 2 ตัว ลบเอามาเลี้ยงได้มั๊ยจ๊ะ

เอื้อย อย่างละลบ มันบาปนะลูก จะเป็นพ่อแมนก

หรือพ่อแม่คนก็รักลูกทั้งนั้น

ลบ ทำไมลูกนกยังมีทั้งพ่อและแม่ แต่ลบเป็นคนแท้ๆ

ไม่เห็นมีพ่อเลย

เอื้อย มีสิลูก พ่อของลบก็คือพระเจ้าพรหมตัดใจละ

ลบ พระเจ้าพรหมตัดเหรอ! ก็ต้องอยู่ในวังสิจ๊ะ

แต่ทำไมแม่มาอยู่กับตาฤๅษีละจ๊ะ

เอื้อย เพราะแม่ถูกทำร้ายจนตาย แล้วมีคนปลอมตัว

เป็นแม่เข้าไปอยู่ในวังแทน พระองค์ไม่ได้ทรงทราบ

เลยว่าผู้หญิงคนนั้นไม่ใช่แม่ แม่ก็เลย

ลบ เอ๊ะ เป็นไปได้ยังไง

- เอื้อยรีบห้าม

- ลบถามต่อทันที

- เอื้อยกับลบ

- ลบเกาศีระชะชักต่อ

- เอื้อยก้มหน้าข่มความเสียใจก่อนเงยขึ้นตอบ

- เอื้อยกับลบ

- ลบเหลือเชื่อ

- เอื้อยกับลบ
- พอถึงคำ พบกับ ก็ insert ภาพเก่าๆ
 - เอื้อยพบพระเจ้าพรหมทัต + วังหนี่
 - เอื้อยป้องกันตันโพธิ์ไม่ให้ชนิษฐาน
 - พระเจ้าพรหมทัตคุกเข่าขอเอื้อยเข้าวัง
 - เอื้อยยกตันโพธิ์ทองขึ้น
 - เอื้อย+พระเจ้าพรหมทัตโบกมือที่เชิงเทียน
- (+) เห็นเอื้อยกำลังเล่าให้ลบฟัง
- (+) CU ลบทำท่าตั้งใจฟังแล้วถาม
- fade out -

บริเวณอาศรม - เวลากลางวัน

- ลบเก็บของใส่ย่ามเอื้อยเดินเข้ามาเห็น
- เอื้อยตกใจ
- ลบมองเอื้อยแล้วพูด
- เอื้อยกอดลบ
- ฤาษีเดินเข้ามาพูด
- zoom out เอื้อยกับลบ

เอื้อย ถ้าลูกอยากรู้เรื่องราวทั้งหมด แม้จะเล่าให้ฟัง
แม่พบกับพระเจ้าพรหมทัตที่ชายป่านอกเมือง
ดนตรี

VO เมื่อได้ฟังเรื่องราวจากเอื้อย เจ้าหนูลบก็รู้สึก
สงสารแม่จับใจ จึงคิดหาหนทางให้พระเจ้าพรหมทัต
ได้ทราบความจริง

เอื้อย (เสียงมาก่อนตัว) ลบ ลบ อ้าวนั่นเก็บอะไร
ใส่ย่ามล่ะลูก

ลบ ลูกจะไปหาพ่อในวังจ๊ะ

เอื้อย หา ไม่ได้นะลบ มันอันตรายมาก

ลบ แต่ลบสงสารแม่ แม่ควรจะอยู่กับพ่อในวังนะจ๊ะ

เอื้อย โห่! ลบ ลูกแม่

ฤาษี ไม่ต้องวิตกไปหรอกเอื้อย เจ้าหนูมันเอาตัวรอดได้
ถึงเวลาแล้วที่ความจริงทุกอย่างจะต้องปรากฏ

VO ความตั้งใจของลบที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัต
จะเป็นจริงได้หรือไม่ ต้องติดตามกันต่อไปครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 55

บริเวณอาศรม – เวลากลางวัน

- pan เห็นลบล้ำลาฤๅษีและเอื้อย (ไม่แซ่หัว)

- เอื้อยส่งพวงมาลัยให้ลบ

- ลบเก็บพวงมาลัยใส่ย่าม

- ลบรำลาฤๅษีและเอื้อย ลบพูดแล้วกราบฤๅษี

- ฤๅษีโบกมือให้พร

- ลบโบกมือลาแม่และฤๅษี

tilt up ส่ายอดไม้

VO ลบกราบลาฤๅษีและเอื้อยก่อนเดินทางสู่เมือง
พาราณสี เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัต และเปิดเผย
ความจริงทั้งหมด

เอื้อย แม่ฝากพวงมาลัยไปถวายเสด็จพ่อด้วย

ลบ (ก้มหน้า) ได้จะแม่

ลบ ลบกราบลาฤๅษีกับแม่จะ

ฤๅษี คุณพระคุณเจ้าคุ้มครองนะ เจ้าลบ

เอื้อย ระวังเนื้อระวังตัวนะลูก

ฤๅษี ไปดีมาดีนะเจ้าลบ

ลบ ลูกจะรีบกลับมาจะแม่

ในวัง – เวลากลางวัน

- tilt down จากท้องฟ้าเห็นตัวเมืองพาราณสี

- พระเจ้าพรหมทัตนั่งแข็งท่าเดิม

- เจ้าจ้อย

- พระเจ้าพรหมทัตตอบอย่างเบื่อง

- อำมาตย์

- พระเจ้าพรหมทัตตรัสตอบ อ้ายเดินเข้ามาพอดี

- พระเจ้าพรหมทัตแข็งมากขึ้น

ดนตรี

พรหมทัต เอ้อ ทำไมวันนี้ข้ารู้สึกแยจัง

จ้อย ทรงประชวรกระมังพะย่ะค่ะ พระองค์

พรหมทัต ข้าไม่ได้เป็นอะไร แต่ทำไมถึงรู้สึกเบื่อง

ก็ไม่รู้

อำมาตย์ ถ้าอย่างนั้น จะเสด็จประพาสป่าอีกสักครั้งมั๊ย

พะย่ะค่ะ

พรหมทัต ไม่ ข้าไม่อยากไปไหนทั้งนั้น

อ้าย (มาพร้อมที่เข้าเฝ้า) เสด็จพี่ยูนี้เอง หม่อมฉัน

ตามหาดังน่านนั้นเพคะ

พรหมทัต ตามหาพี่เรื่องอะไรเธอเอื้อย

- อ้ายกราบทูลอย่างออกท่าออกทาง

- เอื้อยพูดไม่ทันจบ พระเจ้าพรหมทัตก็ลุกขึ้น
แล้วเดินหนีไป อ้ายค้างเติ่ง

ในตัวเมือง – เวลากลางวัน

- diss บรรยายตลาดในเมือง
- ลบเดินปะปนกับผู้คน
- ทหารโยนเด็ก (โหดมาก ไม่น่าทำ)

อ้าย ก็ตอนนี้อากาศร้อน น ร้อนเพคะ หม่อมฉัน
เลยมาชวนเสด็จพี่ไปเสวยพระสุธารสชาในสวน
อื้อ ย ย ตอนนี้ ดอกไม้ช่วย สวย ลมก็เย็น น
พรหมทัต (พูดชัด) เจ้าไปเถอะเอื้อย พี่อยากอยู่
คนเดียว

อ้าย ชะ อื้อ ย

ดนตรี

(Sound บรรยายภาคจ้อกแจ้กจ้อแจ)

นี่แหละ

ลบ โอ้ย น้ำ ผู้ใหญ่รังแกเด็ก อูย

ทหารหมวด อย่าให้ข้าเห็นเจ้าแถวนี้อีกนะ

VO แม้จะไม่ได้เข้าพระเจ้าพรหมทัตในครั้งนี้

แต่เจ้าลบของเราคงจะไม่ละความพยายาม

หรอกครับ เอาใจช่วยลบด้วยนะครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 56

หน้าประตูวัง – เวลากลางวัน

- tilt down จากหน้าจั่วลงมาเห็นประตูเมือง
- ลบแหวกพุ่มไม้มองดู
- รับหลังลบมองไปที่ประตูวัง
- (+#53) CU หน้าลบยกมือแก้้ทำท่าย
- มุมสูงเห็นลบเดินไป
- fade out -

VO แม้จะถูกหิ้วออกมาปล่อยไว้นอกห้อง ลบก็ยังคงแอบซ่อนตัวเพื่อหาโอกาสลอบเข้าวังให้ได้ แต่จนแล้วจนรอดก็ยังมองไม่เห็นทางเลยครับ

ลบ ชื่นนั่งเฝ้าทั้งวันทั้งคืนแบบนี้ เราต้องหิวตายแน่ ลองหาทางอื่นดูดีกว่า

ในพระราชวัง – เวลากลางวัน

- ขนิษฐาถอนเอกเขนกสบายใจ
- กระจาดผลไม้
- อีพรวดพรตมาหยิบผลไม้เข้าปากทั้ง 2 มือ
- อ้ายเดินหน้าบึ้งเข้ามา ยืนกอดดอก
- ขนิษฐาถาม
- อ้ายตอบหน้าหงิก
- อีกินไปพูดไป เยาะเย้ย
- อ้ายฉุนจัด ตะเบ็งเสียงใส่อี
- อีนั่งร้องไห้กระซิกๆ ขนิษฐาแนะนำ
- MS อ้าย
- ขนิษฐาเฝ้าหาวิธีแล้วก็คิดได้
- อ้ายฟังแล้วทำท่าเซิด
- fade out -

ขนิษฐา แหม ชีวิตในวังนี่มันช่างสุขสบายชะจริงจริง อี (off scene) ไซ้แล้วแม่ อีชอบ ชอบ จ้มๆ จ้มๆ ชู้ต อีम्म

อ้าย อี อี อี

ขนิษฐา เป็นอะไรไปลูกอ้าย ทำหน้าเหมือนกินรังแตนมา อย่างนั้นแหละ

อ้าย เสต็จพี้นะสิแม่ หมู่นี้ไม่สนใจไม่เอาใจอ้ายเลย อี สงสัยนั่งเอื่อยจะหมดน้ำยาแล้วละมัง

อ้าย อ้าย ยายอี เธอพูดอย่างงี้ได้ยังไง หา หุบปากเดี๋ยวนี้ละ

ขนิษฐา แม้ว่าลูกต้องพยายามหวานแสนให้มากกว่านี้นะ

อ้าย อ้ายก็พยายามเลียนแบบยายเอื่อยทุกอย่างแล้ว นะแม่ ทำไมเสต็จพี้งถึงดูเฉยๆ ก็ไม่รู้

ขนิษฐา อีम्म มีอะไรอีกมั้ยนา ฮ้า ไซ้เลย มาลัยโง่ลูก ยายเอื่อยมันร้อยมาลัยถวายบอยๆ

(off scene) ลูกก็ต้องร้อยมาลัยถวายบ้างสิ

อ้าย (รำพึง) เซอะ สบายมาก

ในตัวเมืองพาราณสี – เวลากลางวัน

- ลบนั่งเอามือลูบท้องด้วยความหิวริมทางเดิน
แล้วมีเกวียนเข้าเฟรมมา ลบมองอย่างสนใจ
- คนขับเกวียนจอดเกวียนคุยกับเพื่อน
- ลบหุ่ผึ้ง
- สองคนยังคุยกันต่อขณะที่ลบแอบไปท้าย
เกวียน กระโดดขึ้น
- ลบค่อยๆ โผล่หน้าพ้นกองผลไม้
- มุมสูงเห็นเกวียนเคลื่อนไป
- (สลับท) มองผ่านในเกวียนออกมาเห็นผ้า
คลุมยุยกียๆ
- ภายในโปงผ้า ลบกินจนอิ่มแล้วล้มตัวลงนอน
- (+) มุมสูงเห็นเกวียนเคลื่อนที่อีกครั้ง

ลบ โอ้ย หิว หิว หิว หิว หิว จัง
SFX เสียงล้อเกวียนเคลื่อนแล้วจอด
 คนขับ (off scene) ยู้ ด ด ยอ ยอ
 เพื่อน (off scene) เอ้า วันนี้ชนะอะไรไปส่งในวังละเนี่ย
 คนขับ ผลไม้ล่ะ ลูกโตๆ งามๆ ทั้งนั้นเลย
 ลบ เข้าวังหรือ งั้นก้อ อั้น
 เพื่อน (off scene) มะม่วงบ้านข้าก็เยอะไปหมด
 เอามังมัยละ
 คนขับ (off scene) เอาไว้จากลับนะ ข้าต้องรีบไป
 ก่อนละ
 ลบ ฮู้ว์ รอดตายแล้วเรา
SFX เสียงเกวียนเคลื่อนที่
 ลบ (off scene) หือ หวาน อร่อยจังเลย
 โฮ้ย อิมจังดังค์ไม่เสีย นอนดีกว่า
 ดนตรี

ภายในพระราชวัง - เวลากลางวัน

- (สลับท) MLS อำมาตย์เดินคิด
- ดอกไม้หล่นลงพื้นเรื่อยๆ
- ขนิษฐียืนมองอ้ายที่กำลังหัวเสียกับการ
รื้อยมาลัย
- อ้ายถือดอกไม้เล็งเตรียมเสียบ ปากกี่ปน
- (+) MS อำมาตย์เดิน (3 ก้าว)
- มือถือดอกไม้กับเข็ม
- อ้ายแทงดอกไม้พลาต
- MS อ้ายกับขนิษฐีย้ายไถรจนหัวชนกับขนิษฐิ์
- ขนิษฐิ์ลุกขึ้นมา ดึงจมูกเจ็บ

อำมาตย์ (ในใจ – echo) อ้อม ฝ่าบาทเป็นอะไรไปหน้า
 อ้าย (off scene) ชาติอีกแล้ว แม่ตุสสิ (ทำเสียง
 หงุดหงิด)
 ขนิษฐิ์ อ้าย แม่ว่าลูกต้องใจเย็นๆ ชักหนอย คอยๆ ทำ
 อ้าย ทำไมมันยากอย่างนั้นะแม
SFX
 ขนิษฐิ์ (off scene) ใจเย็นๆ ลูก
 อ้าย (off scene) จะชักแคไหนเชียว นี่ โอ้ย!
 โป๊ก! โอ้ย โอ้ย ไม่รังไม่รื้อยมันแล้ว ฮือ ฮือ ฮือ ย
 ขนิษฐิ์ ถ้าแค่นี้ก็ทำไม่ได้ จะไปสู้ยายเอื่อยมันได้ยังงี้

- มืออ้ายถือพวงมาลัยที่ร้อยไว้ สันเพราะโกรธ
- อ้ายพูดอย่างโกรธจัด แล้วเขวี้ยงพวงมาลัยผ่านหน้าอ้อ ออกนอกหน้าต่างไป
- MS อำมาตย์เดินมา 2 ก้าว พวงมาลัยก็ตกใส่ แล้วหยิบมาดู มองไปที่หน้าต่าง
- diss เจ้าจ้อยยืนคุยกับคนขับเกวียน
- คนขับเกวียนยืนยิ้มข้างๆ เจ้าจ้อยเปิดดู
- เห็นสภาพมีแต่เปลือกผลไม้
- fade out -

ในสวนที่ปลูกต้นโพธิ์ทอง – เวลากลางวัน

- เจ้าลบวิ่งแว็บแอบหลังพุ่มไม้ ดูความปลอดภัย
- MLS เจ้าลบกระโจนออกมาที่ต้นโพธิ์ทอง (ไม่แซ่)
- MS ลบเงยหน้าพูดกับต้นโพธิ์ทอง
- MCU ลบ ตื่นตาตื่นใจ
- MLS แม่คำหาบเร่ นั่งอยู่ ลบเดินเข้ามาถามทาง
- แม่คำชี้ทางให้ เจ้าลบรีบวิ่งไป
- MS ลบก้มหน้าก้มตาเดิน
- tilt up จากเอวจนถึงหน้าทหารทั้งสาม
- ลบตอบขัดด้วยขัดคำ

อ้าย อี้ ย ย งานกระจอกๆ อย่างนี้ อ้ายไม่ทำมัน
 หรอก ให้มันรู้ไปสิว่าร้อยพวงมาลัยไม่ได้แล้ว
 เสียดพี่จะไม่รัก นี่ ทิ้งมันไปแล้ว
 อ้อ อ้า ย ย ย หลบ
 อำมาตย์ เอ๋ อะไรกันล่ะเนี่ย
 อ้อ พวงมาลัย
 จ้อย ข้าต้องตรวจดูก่อนนะว่ามีอะไรมั่ง ตามระเบียบ
 คนขับ เชิญขอรับ
 จ้อย ไหนดูซิ อ้าว ทำไมเป็นอย่างงี้ล่ะ
 คนขับ หา
 จ้อย (off scene) นี่เจ้าแอบกินของหลวงรี
 คนขับ (off scene) ข ข ข ข้าไม่รู้เรื่องจริงๆ ขอรับ

ลบ อ๊ับ นันไถต้นโพธิ์ทอง

อ๊ับ อ๊ับ ปลอดภัยแล้ว ยายจำ แม่เอื้อยฝากมา
 บอกว่าสบายดี ยายไม่ต้องเป็นห่วงนะจ๊ะ

ลบ อ๊ะโห (รำพึง)
 แม่คำ ข้าวต้มผัดจำ ข้าวต้มผัดมัยหนู
 ลบ น้ำ น้ำ ไปวิ่งไปทางไหนจ๊ะ
 แม่คำ ตรงไปโน่นเลยลูก
 ลบ ขอบคุณจ๊ะน้ำ
 ลบ (พูดกับตัวเอง) ถึงแล้ว! (เสียงทหารห้าม) โอ๊ะ
 ทหาร (off scene) หยุดเดี๋ยวนี้เจ้าหนู
 ทหารหมวด ไปวิ่งเล่นที่อื่นไป นี่ไม่ใช่ที่เที่ยวเล่นนะ
 ลบ หนูไม่ได้มาเที่ยวซะหน่อย หนูมาขอเฝ้า
 พระเจ้าพรหมทัดจะ

- ทหารเชือกครึ่งไม่เชือกครึ่ง
- fade out -

ในพระราชวัง – เวลากลางวัน ต่อเนื่อง

- ทหารหมวดรายงานอำมาตย์กับเจ้าจ้อย
- เจ้าจ้อยไม่เห็นด้วย
- ทหารหมวดถาม อำมาตย์ลုပ်คราใช้ความคิด
- อำมาตย์
- อ้ายปรากฏตัวเข้ามาได้ยืนพอดี
(เสียงมาพร้อมตัว)
- MCU ด้าย
- ทหารหมวดตอบ
- อ้ายแปลกใจ
- เจ้าจ้อยตอบ อ้ายทำหน้าที่น
- ทหารกราบทูล
- อ้ายพูดพลางชี้มือสั่งการ
- อำมาตย์กราบทูล
- อ้ายเกรี้ยวกราด
- ลบถูกหิ้วดินกระตือกรกระแตก (ไม่แซ่หัว)
- ทหารที่หิ้วตัวมาบน

ทหาร 2 ตัวกะเปี้ยกแต่เนี้ยะจะขอเข้าเฝ้า ไหนบอกมา
ซิว่ามีเรื่องอะไร

อำมาตย์ เจ้าเช้อมัยละว่าเป็นพระโอรสนะ

จ้อย เป็นไปไม่ได้หรอก พวกเรารู้กันอยู่ว่า

พระองค์ยังไม่มีพระโอรส

ทหารหมวด ถ้าอย่างนั้นจะให้กระผมจัดการอย่างไร
ต่อไปขอรับ

อำมาตย์ สำหรับเรื่องนี้ ข้าคิดว่าจะไปกราบทูลให้
ทรงทราบเสียก่อน

อ้าย พวกเจ้าซุบซิบอะไรกัน

จะไปกราบทูลเสด็จพี่เรื่องอะไร

ทหารหมวด ขอเดชะ มีเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ มาขอเข้า
เฝ้าพะยะค่ะ

อ้าย เด็กเล็กจะมาขอเข้าเฝ้าทำไม

จ้อย เห็นบอกว่าเป็นพระโอรสด้วยนะพะยะค่ะ

อ้าย (เสียงสูง) ว่าไงนะ พระโอรสของเสด็จพี่หรือ

ทหาร พะยะค่ะ ตอนนี้กระหม่อมให้รออยู่นอกวัง
พะยะค่ะ

อ้าย ไล่มันออกไปให้พ้นเดี๋ยวนี้เลย เสด็จพี่มีลูก
ที่ไหนกัน โกหกทั้งเพ

อำมาตย์ แต่ปรกติจะทรงให้เข้าเฝ้าทุกคน

อ้าย ข้าสั่งให้ไล่มันไปให้พ้น ไม่ได้ยินรีไร

ทหาร พะยะค่ะ

ลบ ปล่อยหนูนะ ปล่อย หนูจะเข้าเฝ้าพระเจ้า
พรหมทัต นำให้หนูเข้าเฝ้าเถอะ

ทหาร หัดโกหกตั้งแต่หัวเท่ากำปั้น

- อ้ายเดินเข้ามาเห็นพอดี้ แอบดันไม้ ไมยริน
ลบพูด

- ลบลาแล้วหันหลังกลับกระโดดลงมา
เงยหน้ามอง

เห็นขาอ้ายเข้าเฟรมมาพอดี้

- ภาพทะแยงมุม (กระชับ)

- (ไม่แซ่หัว-ลบคนเดียว) อ้ายเดินเข้าทาง
ขวาเฟรม

ลบเดินถอยหลังไปเรื่อยๆ

- เริ่ม VO ตั้งแต่ zoom out

อ้าย หือ นันเด็กทีไหนนะ รี้ว่า อี้ม เจ้าตัวดี
นี่เอง

ลบ (off scene) ตอนนี้แม่อยู่กับตาฤๅษีในป่า

ลบเป็นลูกแม่เอื้อยจะ

ลบไปก่อนจะยาย อี้บ โอ๊ะ (ตกใจ)

อ้าย (ตวาด) จะรีบไปไหนเลา

SFX

อ้าย อี้ม วันนี้แกหนีฉันไม่พ้นหรอก

ลบ อู้ย อี้ย

VO แย่ละครับ อ้ายต้องไม่ยอมปล่อยให้ลบอยู่
ในวังเป็นอันขาด เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร
อย่าพลาดชมตอนหน้านะครับ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 57

ตันโพธิ์ - กลางวัน

- ลบยื่นเผชิญหน้ากับอ้าย
- อ้ายยิ้มเยาะ

- เอื้อยเดินเข้าหา ลบถอยหลัง จะหนี

- ลบวิ่งหลบออกไป ชนทหารที่เข้ามา

- ทหารจับลบออกไป ลบดิ้นไปมา
- อ้ายยิ้มเยาะ

ทางเดิน - กลางวัน

- ลบถูกทหารลากตัวมา
- โคลสอ์พยาม มาลัยตกจากยาม ทหารลากลบออกไป
- อำมาตย์กับไอ้จ้อยเดินสวนมา
- ลบดิ้นไปมา ทหารหิ้วออกไป
- อำมาตย์กับไอ้จ้อยมองหน้ากัน
- อำมาตย์หันไปเห็นมาลัยตกอยู่
 อำมาตย์หยิบขึ้นมาดู
- โคลสอ์พมาลัยเปล่งประกายสวยงาม
- อำมาตย์หันกลับไปมองไปทางที่ลบถูกลาก
 ออกไปแล้วคิดอะไรบางอย่าง

VO ขณะที่ลบกำลังจะไปบอกความจริงกับ

พระเจ้าพรหมทัต อ้ายก็รีบเข้ามาขัดขวางทันที

ลบ เจ้าเป็นใคร

อ้าย ข้าก็คือมเหสีของพระเจ้าพรหมทัตนะสิ

ลบ เจ้านี่เองที่มาแอบอ้าง แม่เอื้อยต่างหากที่เป็น
 มเหสี

อ้าย หึๆ ยัยเอื้อยส่งแกลมาละสิ ตัวแค่นี้จะทำอะไรได้

ลบ เจ้ามันมเหสีปลอม คอยดูนะ ข้าจะบอกเสด็จพ่อ

อ้าย ใครจะเชื่อแก

อ้าย ทหาร จับตัวไว้

ทหาร (คว้าไว้) จะไปไหน

อ้าย เด็กนี่บุกรุกจะเข้ามาทำร้ายเสด็จพี่ เอาไป
 ฆ่าทิ้งซะ

ทหาร พะยะค่ะ

ลบ อยานะ ช่วยด้วยๆ

ลบ ปล่อยนะ ปล่อย

อำมาตย์ เกิดอะไรขึ้น

ทหาร พระมเหสีสั่งให้เอาเด็กนี้ไปประหาร

ลบ ปล่อยนะ นันมันพระมเหสีปลอม แม่เอื้อย
 เป็นจริง ปล่อย

ไอ้จ้อย นี่มันอะไรท่านอำมาตย์ ข้างงงไปหมดแล้ว

อำมาตย์ (พึมพำ) เจ้าเด็กนั่นมันพูดน่าคิดนะ

หน้าวัง - กลางวัน

- ประตูวังเปิดออก ทหารขี่ม้าเร็ววิ่งออกมา
- ลบถูกหิ้วอยู่ข้างๆ ดันไปมา
- ผุ้นตลบ ม้าวิ่งหายลับไป

ลบ ปล่อยนะ ช่วยด้วย ปล่อย

ในวัง - กลางวัน

- อำมาตย์มองมาลัย
- ไอ้จ้อยหยิบมาตุ คึดอะไรบางอย่าง
- ไอ้จ้อยหันซ้ายหันขวา
- ไอ้จ้อยพูดเสียงสั้น
- ไอ้จ้อยหันซ้ายหันขวา กลัว
- ไอ้จ้อยพูดไม่ออก

อำมาตย์ ต้องเป็นทีที่มีความละเอียดอ่อน

เปี่ยมเมตตาเทานั้น จึงจะร้อยมาลัยนี้ได้

ไอ้จ้อย เมื่อพระมเหสีก็เคยร้อยนะ สวยแบบนี้เลย

อำมาตย์ แล้วทำไมเดี๋ยวนี้ไม่ร้อยละ

ไอ้จ้อย ท่านกำลังจะบอกว่า

อำมาตย์ แกไม่เห็นหรือว่าเดี๋ยวนี้พระมเหสีเปลี่ยน

เป็นคนละคน นี่ต้องเป็นตัวปลอม

ไอ้จ้อย ท่านอำมาตย์ รู้มั๊ยท่านกำลังพูดอะไรอยู่

อำมาตย์ รู้สิ ข้าว่าข้าไม่ได้แล้ว เราต้องรีบทูลพระองค์

ไอ้จ้อย ถ้าพระองค์ไม่เชื่อเราหัวขาดนะ

อำมาตย์ แล้วถ้าที่ข้าคิดเป็นความจริงละ เด็กนั้นจะ

เป็นยังงี้

กลางทุ่ง - กลางวัน

- ลบถูกโยนลงพื้น ทหารชักดาบขึ้นมา
- ลบมองดู ตัวสั้น ดาบสะท้อนแสงเป็น
- ประกาย กล้องชุมออก

ทหาร อโหสิให้ข้าด้วย

VO ก่อนที่อำมาตย์จะกราบทูลเรื่องราวให้พระเจ้า

พรหมทัตทราบ ลบก็ถูกจับไปประหารซะแล้ว ลบจะ

รอดตายได้หรือไม่ ติดตามตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 58

ทางเดิน - กลางวัน

- อำมาตย์ถือมาลัยไปที่ห้องพระโรงด้วย
ความมุ่งมั่น ได้จ้อยเดินตาม ตัวสัน

VO อำมาตย์สงสัยว่าพระมเหสีจะเป็นองค์ปลอม
จึงรับนำมาลัยไปถวายพระเจ้าพรหมทัต แต่ดูเหมือน
จะเข้าไปเสียแล้ว

ทุ่งร้าง - กลางวัน

- ทหารชักดาบ ชูดาบขึ้นเหนือหัว
ประกายวับ
- ลบหลับตาด้วยความกลัว
- ทหารชูดาบท่าท่าจะฟัน แววดาเปลี่ยนไป
- ทหารเปลี่ยนใจ เอาดาบเก็บคืน
- ลบลืมตามาดู
- ลบมองงงๆ
- ลบวิ่งออกไป

ทหาร ข้าไม่เคยทำร้ายเด็ก เจ้ารีบไปเถอะ

ทหาร ไปสิ ก่อนที่ข้าจะเปลี่ยนใจ

ลบ ขอบคุณน้ามาก

ทหาร อย่ากลับมาให้ข้าเห็นอีก แล้วจะหาว่าข้าไม่เตือน

ห้องพระโรง - กลางวัน

- อำมาตย์ยื่นมาลัยให้พระเจ้าพรหมทัต
พระองค์รับมา
- พระเจ้าพรหมทัตมองมาลัยด้วยความแปลกใจ
- อำมาตย์ออกไป พระเจ้าพรหมทัตหยิบมาลัย
มาดู

อำมาตย์ ชำนาญมาจากเด็กคนนึง ที่อ้างว่าเป็นโอรสของ
พระองค์พระเจ้าค่ะ

พรหมทัต โอรส เจ้าไปได้แล้ว

อำมาตย์ พะยะค่ะ

ในป่า - กลางวัน

- เอื้อยนั่งรอหลบด้วยความเป็นห่วง ฤาษี
เข้ามา

- ฤาษียิ้ม พุดปลอบเอื้อย
- เอื้อยเงยหน้ามองฤาษี
- disslove

ตันโพธิ์ - กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทัตดมมัลย์หน้าตันโพธิ์
- ภาพในอดีตแทรกเข้ามา
- เอื้อยยื่นมัลย์ให้พระเจ้าพรหมทัต

- พระเจ้าพรหมทัตมองไปที่ตันโพธิ์ที่เหี่ยวเฉา
- ภาพเอื้อยนั่งถือมัลย์ที่ตันโพธิ์ตอนเจอ
ครั้งแรก

- ภาพอ้ายแทรกเข้ามา

- พระเจ้าพรหมทัตดมมัลย์ แล้วมอง
ตันโพธิ์
- ภาพตันโพธิ์ที่เหี่ยวเฉา
- อำมาตย์รีบเข้ามา

- อำมาตย์รีบออกไป พระเจ้าพรหมทัตมอง
ตันโพธิ์แล้วคิดอะไรบางอย่าง

ฤาษี ห่วงเจ้าลมนั่นละสิ

เอื้อย นีมันหลายวันแล้วนะเจ้าคะ ทำไมยังไม่
กลับมาอีก

ฤาษี ข้านั่งทางในดูแล้ว เจ้าลมนั้นไม่เป็นไรหรอก

เอื้อย (ดีใจ) จริงเหรอเจ้าคะ

ฤาษี เลิกกังวลได้แล้ว ถ้าพระองค์รักเจ้า ความจริง
ก็จะปรากฏขึ้นมาเอง

เอื้อย ถ้าพระองค์โปรด หม่อมฉันจะร้อยถวายทุกวัน
เลยเพคะ

เอื้อย (ออฟซิน) ตันโพธิ์ต้นนั้นเปรียบเสมือนมารดา
ของหม่อมฉัน หม่อมฉันยอมต้องรัก และดูแลเอาใจใส่
ให้ดีที่สุด

อ้าย (ออฟซิน) ต้นอื่นสวยกว่านี้ตั้งเยอะ พระองค์จะ
เอามาปลูก จะมัวรื้ออยู่ทำไมล่ะ ดีกว่าเอาต้นตาย
ซากมาปลูกในวัง

พรหมทัต ท่านอำมาตย์

อำมาตย์ พะยะคะ

พรหมทัต ไปตามเด็กคนนั้นมาเร็ว

อำมาตย์ พะยะคะ

VO เด็กที่มาพร้อมกับมัลย์ก็คือกุญแจที่นำพระองค์
ไปสู่ความจริงทั้งหมด พระเจ้าพรหมทัตจะได้พบกับลบ
หรือไม่ ติดตามชมตอนหน้าครับ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 59

ในป่า - กลางคืน

- ลบเดินหิวโหยหมดเรี่ยวแรง
- เสียงม้าวิ่ง ลบหันไปมอง
- เสียงม้าใกล้เข้ามา ลบหลบหลังต้นไม้
ทหารสองคนเข้ามาใกล้มาก ลบตัวสั่น
- ลบขยับตัว นกเกาะอยู่ใกล้ๆ ตกใจบิน
ขึ้นมา
- ลบรีบวิ่งหนีออกมาจากที่ซ่อน

VO ลบถูกทิ้งให้หลงอยู่ในป่า โอกาสที่จะกลับเข้าเฝ้า
พระเจ้าพรหมทัตดูกลางเรือนเต็มที

ลบ ใครมา?

SFX (เสียงนกกระฟี่ปีก) พรึบๆ

ทหาร อยู่那儿 รีบตามไปเร็ว

ทุ่งโล่ง - กลางคืน

- ลบวิ่งออกมามีม้าสองตัววิ่งตามหลัง
- ม้าใกล้เข้ามา ทหารคว้าตัวลบดึงขึ้นมา
- ทหารหันมามองลบ
- ลบเงยหน้ามอง เห็นทหารคนเดิม
- ลบมองทหารงงๆ
- ทหารยิ้มแล้วควมม้าเร่งออกไป
- ม้าวิ่งลับสายตา ฝุ่นตลบ
- เฟดดำ

ลบ อย่า ช่วยด้วย

ทหาร ไอ้หนู นี่เอง

ลบ น้ำ

ทหาร เอ็งอยากเข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทัตไม่ใช่หรอ
ข้าจะพาไปเอง

ท้องพระโรง - กลางวัน

- ภาพวังตอนเช้า ชุมเช้า
- ดัดเข้าท้องพระโรง
- ชุมเข้าพระเจ้าพรหมทนต์นั่งคุยกับลบ
- พระเจ้าพรหมทนต์นำดาคลอ

- ลบเขิน
- พระเจ้าพรหมทนต์บหัวลบยิ้มๆ

- พระเจ้าพรหมทนต์กับลบเดินออกไป
- อำมาตย์กับไอ้จ้อยมองหน้ากันยิ้มสะใจ

หน้าเมือง - กลางวัน

- พระเจ้าพรหมทนต์ขี่ม้ามากับลบ ฝุ่นตลบ
- รับหน้าพระเจ้าพรหมทนต์ดินแดนที่จะได้เจอเอื้อย
- disslove

VO ลบได้เข้าเฝ้าพระเจ้าพรหมทนต์และเล่าความจริงทั้งหมดให้พระองค์ฟัง พระเจ้าพรหมทนต์ทรงดีใจเป็นอย่างยิ่งที่รู้ว่าพระมเหสีที่แท้จริงของพระองค์ยังมีชีวิตอยู่

พรหมทนต์ ตอนนี้เอื้อยเป็นยังงี้บ้าง อยู่ในป่าคงลำบากสินะ

ลบ แม่เอาแต่โศกเศร้า คิดถึงพ่อทุกวัน

พรหมทนต์ พ่อขอโทษด้วยมัวหลงอยู่กับมเหสีจนลืมแม่เจ้าไป ถ้าไม่ได้พ่อคงแย่

ลบ ถ้าพ่อไม่ช่วยลบไว้ ป่านนี้ลบก็คงตายอยู่ในป่าแล้วอะ

พรหมทนต์ แม่เจ้ากำลังรอเราอยู่ เรารีบไปกันเถอะ

ลบ ฮะ

พรหมทนต์ อำมาตย์ ข้าจะออกเดินทาง เตรียมม้าไว้ให้พร้อม

อำมาตย์ พระเจ้าค่ะ

พรหมทนต์ อ้อ ห้ามบอกพระมเหสีนะว่าข้าไหน

ไอ้จ้อย พะยะค่ะ

อำมาตย์ สามคนนั้น ไม่รอดแน่

ไอ้จ้อย ทำเบ่งกับพวกเรานัก เตี้ยจะต้องเอาให้หายแค่น

อาศรม - กลางวัน

- เอื้อยอยู่นิ่งรอด้วยความกังวล ฤๅษีเดินไป
เดินมานิ่งไม่ติด
- ฤๅษีพยายามยิ้มปลอบใจ แต่ชักห่างของ
เดินไปเดินมา
- ม้าวิ่งฝุ่นตลบเห็นมาแต่ไกล
- ฤๅษีหยุดเดิน หันไปมอง
- เสียงวิ่งฝุ่นตลบเข้ามา ฤๅษีกับเอื้อยหัน
ไปมอง
- ม้าวิ่งมาหยุดข้างหน้า พระเจ้าพรหมหัต
ลงมาจากม้า
- ฝุ่นค่อยๆ จาง ภาพพระเจ้าพรหมหัตเดิน
เข้ามาใกล้

เอื้อย เอื้อยจะเข้าเมืองไปตามลบตีมัยเจ้าคะ
ฤๅษี อยู่นี้แหละ ข้างนอกแล้วไงว่าไม่ต้องห่วง
สบายใจได้

ฤๅษี เอื้อย ทำไมไม่มาชะทิวะ หรือว่าเป็นอะไร

ฤๅษี ใครมาวะ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 60

- ม้าวิ่งหยุดข้างหน้า พระเจ้าพรหมทัตลงจาก
ม้าพบกับเอยที่อาศรมพระฤาษี
- เอยร้องไห้

เอย เสด็จพี่ ลบ

พรหมทัต เอย พี่มารับเจ้ากลับวัง

เอย เสด็จพี่

พรหมทัต เอยจะ พี่ขอโทษที่ต้องให้เจ้าต้องทนทุกข์
ทรมานอยู่แบบนี้

เอย เสด็จพี่ทรงทราบความจริงทั้งหมด หม่อมฉัน
ก็ดีใจแล้วเพคะ

- ทหารเข้ามาในห้องของสามแม่มด

ขนิษฐา นันไกร

ทหาร อิม

อ้าย นี่ พวกเจ้าเข้ามาได้อย่างไร ระวังหัวจะหลุด
ออกจากบาไม่รู้ว่า

ทหาร ยังไม่รู้ว่าอีกนะ ดุสิตานอำมาตย์

อำมาตย์ ข้าจะมาจับตัวมเหสีปลอมเข้าคุกนะสิ

ทหาร! จับตัวเอาไปขัง

- ทหารจับสามแม่มด

อ้าย เตี่ยฉันจะไปฟ้องเสด็จพี่ ฉันไม่ยอม ปล่อยนะ

อำมาตย์ อีก 2 วัน จะต้องนำ 3 คนนี้ไปลานประหาร
แต่เช้า จำไว้

- ขนิษฐา อ้าย และอีร้องไห้

อำมาตย์ พวกเจ้าทำความชั่วไว้มาก ถึงเวลาแล้วที่
จะต้องชดใช้กรรมแล้ว

ท้องพระโรง

- เอยอยู่กับพระเจ้าพรหมทัต

เอย หม่อมฉันขอพระราชทานอภัยโทษด้วยเพคะ

พรหมทัต แต่ทั้ง 3 คนนี้ปองร้ายมเหสีของพี่ถึงขั้นชีวิต
โทษต้องประหารชีวิตเท่านั้นที่เหมาะสม พี่ไมยกโทษ
ให้หรอก

- เอื้อยคุกเข้าต่อหน้าพระเจ้าพรหมทัต

- ทหารจับ 3 แม่ลูกออกจากคุกเพื่อเข้าเฝ้า
พระเจ้าพรหมทัต

เอื้อย แต่แม่ขนิษฐาสอนเสมอว่า ต้องรู้จักให้อภัย
ทุกคนที่คิดร้ายหรือทำร้ายแถม่อมฉันนะเพคะ
หากทรงมีพระกรุณาแถม่อมฉัน โปรดยกเลิก
โทษประหารเกิดนะเสด็จพี่

พรหมทัต เอื้อยจ๊ะ เจ้าช่างมีจิตใจงดงาม สมเป็น
พระมเหสีของพี่จริง ๆ เลย ลูกขึ้นเถอะ พี่สัญญา
ว่าจะทำทุกอย่างเพื่อเอื้อยและแม่ขนิษฐามีความสุข

เอื้อย สุดท้ายจะทรงพระกรุณาเถอะเพคะ

ทหาร อย่างมัวร้องไห้อยู่เลย มีรับสั่งให้พวกเจ้า
เข้าเฝ้าโดยด่วนนะ เร็วเข้า อย่าช้า

อ้าย หรือว่าพระองค์ทรงเปลี่ยนพระทัยแล้วแม่จ๋า

ขนิษฐี หรือว่าพระองค์ทรงเมตตาลูกอ้ายของแม่จริง ๆ

ปลาบู่ทอง ตอนที่ 61

ห้องพระโรง

- เอื้อย พระเจ้าพรหมทัต และ 3 แม่ลูก

อี่ รีบไปกันเถิดแม่จ๋า รอดแล้ว รอดแล้ว
ขนิษฐา โปรดไว้ชีวิตหม่อมฉันและลูกๆ ด้วยเถิดเพคะ
อ้อๆ ๆ

อ้าย หม่อมฉันทำไปเพราะความจงรักภักดีต่อ
พระองค์นะเพคะ

พรหมทัต หยุดนะ นี่พวกเจ้ายังไม่สำนึกผิดที่หลอกลวง
ข้าและทำร้ายมเหสีอีกหรือ โทษความผิดของพวกเจ้า
ต้องประหารชีวิตเท่านั้น

อ้าย หม่อมฉันสำนึกผิดแล้วเพคะ อย่าประหาร
หม่อมฉันเลยนะเพคะ เสด็จพี่

พรหมทัต เนี่ย เป็นเพราะเอื้อยมาขอร้องข้าเอาไว้
ข้าจึงยกโทษให้พวกเจ้า รู้เอาไว้ด้วย

ขนิษฐา เป็นพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดไม่ได้เพคะ

พรหมทัต แต่มีข้อแม้ว่าพวกเจ้าแต่ละคนจะต้องถือ
ศีล 5 อย่างเคร่งครัด เจ้าจะทำได้หรือเปล่า ถ้าทำ
ไม่ได้ ข้าจะไม่ไว้ชีวิตเจ้า

ขนิษฐา อ้าย อี่ ได้เพคะ วันนี้เลยก็ได้เพคะ เรา 3 คน
จะไม่คิดร้ายต่อใครอีกแล้วเพคะ

ปลาบู่ทอง

ตอนที่ 62

ท้องพระโรง

- พระเจ้าพรหมทัตกับพระเมหสีเอื้อยอยู่กัน
เพียงสองคน

พรหมทัต ตอบไปนี้บ้านเมืองเราจะไม่มีเรื่องร้ายใดๆ
เกิดขึ้นอีกแล้วนะเอื้อย
มเหสีเอื้อย ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น หม่อมฉันเชื่อว่า
เสด็จพี่จะทรงนำความสุขมาได้ในที่สุดนะเพคะ
พรหมทัต นั้นเป็นเพราะว่าพี่มีมเหสีเช่นเจ้ามาอยู่
เคียงข้าง เป็นกำลังใจให้พี่สิจ๊ะเอื้อย
VO พระเจ้าพรหมทัตและเอื้อยกลับมาครองรักกัน
อย่างมีความสุขท่ามกลางความปลื้มปิติของชาว
พาราณสีและสัตว์ทั้งหลาย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นายกฤษฎา รุ่งเรือง
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2516
สถานที่เกิด	อ.โพธาราม จ.ราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนวัดชนะสงคราม 77/1 หมู่ที่ 1 ถ.จักรพงษ์ แขวงชนะสงคราม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
ตำแหน่งหน้าที่การทำงานปัจจุบัน	พนักงานราชการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดชนะสงคราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ อ.เมือง จ.ราชบุรี
พ.ศ. 2538	ค.บ. (ภาษาไทย) จากสถาบันราชภัฏนครปฐม
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (ภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ